

**REFERAT FRA
REGULERINGSMØTET**

5. JUNI 2014

Fiskeridirektoratet

REGULERINGSMØTET 5. JUNI 2014

SAKSLISTE

Sak 1/2014

Åpning av møte.

Sak 2/2014

Utviklingen i de enkelte fiskerier i 2014

2.1 Bunnfisk nord for 62°N

2.1.1 Torsk

2.1.2 Hyse

2.1.3 Sei

2.2 Pelagiske fiskerier

2.2.1 NVG-sild

2.2.2 Kolmule

2.2.3 Vassild

2.2.4 Makrell

2.2.5 Brisling

2.2.6 Lodde i Barentshavet

2.3 Fiskeriene i Nordsjøen

2.3.1 Tobis

2.3.2 Torsk

2.3.3 Sei

Sak 3/2014

Regulering av sild sør for 62°N

Sak 4/2014

Regulering av fisket etter lodde ved Grønland, Island og Jan Mayen sesongen 2014/2015

Sak 5/2014

Regulering av vanlig uer

Sak 6/2014

Oppfølging av forvaltningsprinsippet

Sak 7/2014

Økosystembasert forvaltning – diskusjon av prioriteringer for 2015.

Sak 8/2014

Eventuelt

Sak 2/2014

Utviklingen i de enkelte fiskerier i 2014

2.1 Bunnfisk nord for 62°N

2.1.1 Torsk

2.1.2 Hyse

2.1.3 Sei

SAK 2/2014

UTVIKLINGEN I DE ENKELTE FISKERIER I 2014

2.1 BUNNFISK NORD FOR 62°N

2.1.1 TORSK

2.1.1.1 FISKET I 2013

Tabell 1 gir en oversikt over kvoter, oppfisket kvantum og førstehandsverdi i 2013 fordelt på de ulike fartøygruppene i fisket etter torsk nord for 62°N. Det gjenstod ca. 1 900 tonn ved årsskiftet, og det vil si under 0,4 % av totalkvoten.

Tabell 1: Gruppekvoter, fangst og førstehandsverdi i 2013

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1.000 kr)
Trål totalt	148 348	157 976	-9 628	106,5 %	1 468 199
Gruppekvote torske-trål	144 848	156 284	-11 436	107,9 %	1 454 226
Bonusordning torske-trål	2 750	1 266	1 484	46,0 %	10 358
Avsetning seitrål	750	426	324	56,8 %	3 615
Konvensjonelle fartøygrupper totalt	305 392	298 068	7 324	97,6 %	2 415 526
Lukket kystgruppe ¹ :	233 985	229 831	4 154	98,2 %	1 769 937
<i>Fartøy under 11 meter hj.lengde</i>	<i>59 980</i>	<i>49 887</i>	<i>10 093</i>	<i>83,2 %</i>	<i>402 085</i>
<i>Fartøy 11 - 14,9 meter hj.lengde</i>	<i>57 359</i>	<i>60 512</i>	<i>-3 153</i>	<i>105,5 %</i>	<i>488 703</i>
<i>Fartøy 15 - 20,9 meter hj.lengde</i>	<i>58 412</i>	<i>61 391</i>	<i>-2 979</i>	<i>105,1 %</i>	<i>515 768</i>
<i>Fartøy over 21 meter hj.lengde</i>	<i>39 077</i>	<i>43 971</i>	<i>-4 894</i>	<i>112,5 %</i>	<i>363 381</i>
<i>Ferskfiskordning lukket kystgruppe³</i>	<i>19 157</i>	<i>14 070</i>	<i>5 087</i>	<i>73,4 %</i>	
Konvensjonelle havfiskefartøy:	40 783	45 753	-4 970	112,2 %	481 493
<i>Gruppekvote konvensjonelle havfiskefartøy</i>	<i>40 033</i>	<i>45 327</i>	<i>-5 294</i>	<i>113,2 %</i>	<i>477 036</i>
<i>Bonusordning konvensjonelle havfiskefartøy</i>	<i>750</i>	<i>426</i>	<i>324</i>	<i>56,8 %</i>	<i>4 457</i>
Åpen kystgruppe:	30 624	22 484	8 140	73,4 %	164 096
<i>Fartøy åpen kystgruppe</i>	<i>28 280</i>	<i>21 112</i>	<i>7 168</i>	<i>74,7 %</i>	<i>164 096</i>
<i>Ferskfiskordning åpen kystgruppe³</i>	<i>2 344</i>	<i>1 372</i>	<i>972</i>	<i>58,5 %</i>	
Bonus levendelagring³	1 000	794	206	79,4 %	
Forskning og forvaltning	7 000	6 111	889	87,3 %	57 672
Rekreasjons- og ungdomsfiske²	7 000	7 000	0	100,0 %	6 328
Kystfiskeutvalget for Finnmark³	3 000	171	2 829	5,7 %	
Avsetning innblanding av torsk i loddefisket	600	350	250	58,3 %	
Annet		446			3 827
Totalt	472 340	470 916	1 870	99,7 %	3 951 552

Kilde: Landings- og sluttbedelregisteret og Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet og statistikk fra Norges Råfisklag pr. 4. mai 2014

¹ Fangst føres på hjemmelengde til fartøy som lander fangsten og tar ikke hensyn til leiefartøyordningen

² Registrert ungdoms- og rekreasjonsfiske utgjør 675 tonn, men det legges til grunn at hele avsetningen ble tatt

³ Ved fiske innenfor ferskfiskordningen, bonusordning ved levendelagring og kystfiskekvoten spesifiseres det ikke verdittall på de ulike ordningene, men verdien oppgis som aggregerte tallstørrelser innenfor åpen og lukket kystgruppe totalt for alle kvoteordninger

Totalt 25 600 tonn torsk ble overført fra avsatt tredjelandskvote til nasjonal kvote i 2013, og norsk kvote ble da på 472 340 tonn.

Det ble avsatt 1 000 tonn til dekning av kvotebonus ved levendelagring av torsk i fisket med konvensjonelle redskap i 2013, og levendelagret fangst ble avregnet med 50 % av kvantumet på slutteddelen. 1 588 tonn er registrert som levendelagret torsk i 2013, og kvotebonusen utgjør 794 tonn. Konvensjonelle kystfartøy sin fangst er redusert for kvotebonusen ved levendelagret fangst i de ulike lengdegruppene, men verdien er inkludert i verdioversikten til lukket kystgruppe.

Torsketrålere ble fra årets begynnelse regulert med fartøykvoter uten overregulering og fikk flere kvoteøkninger i løpet av året. Det ble refordelt fra seitrålere som ikke tok hele avsetningen på 750 tonn, refordelt ubenyttet kystfiskekvote og refordelt fra den minste kystflåten som ikke klarte å ta sine kvoteandeler. Dette er bakgrunn for ”overfiske” av trålnes gruppekvote på ca. 9 600 tonn.

Fiskeri- og kystdepartementet innførte en bonusordning knyttet til leveranser av fersk torsk for konvensjonelle havfiskefartøy og torsketrålere i 2012 og ordningen ble videreført i 2013. Målsettingen med ordningen var å øke leveranser av fersk torsk om høsten for å opprettholde aktivitet i fiskeindustrien langs kysten. Bonusordningen hadde oppstart 2. september, og det var avsatt 750 tonn til konvensjonelle havfiskefartøy og 2 750 tonn til torsketrålere i forbindelse med ordningen og fiske på ordningen utløste egne kvotetillegg. 6 konvensjonelle havfiskefartøy og 12 torsketrålere deltok i ordningen, og det gjenstod henholdsvis 324 tonn og 1 484 tonn av bonuskvotene ved årets slutt.

Restkvoten for fartøy som fisket med konvensjonelle redskaper var på ca. 7 300 tonn ved årets slutt. Torskefisket i 2013 var svært utfordrende for den minste kystflåten. Stikkord var mottaks- og leveringsproblemer, oppbygging av fiskelagre, markedsutfordringer, lave priser og vanskelige værforhold i andre halvår. Ved årets slutt gjenstod til sammen ca. 18 000 tonn for fartøy i åpen kystgruppe og lukket kystgruppe under 11 meter hjemmelslengde.

Kystfartøy over 11 meter hjemmelslengde ”overfisket” gruppekvotene med til sammen ca. 6 000 tonn (justert for ferskfiskordning) som følge av kvoteoverføringer fra liten til større kystflåte.

Konvensjonelle havfiskefartøy ble fra årets begynnelse regulert med fartøykvoter uten overregulering og fikk flere kvoteøkninger i løpet av året. Kvoteøkningene kom fra refordeling av ubenyttet kystfiskekvote og refordeling fra den minste kystflåten. Dette er bakgrunn for ”overfiske” av konvensjonelle havfiskefartøys gruppekvote på ca. 5 000 tonn.

Det er estimert landet vel 15 400 tonn torsk innenfor ferskfiskordningen i åpen og lukket kystgruppe i 2013, og det vil si at ca. 6 000 står ubenyttet i kvoteregnskapet. Store deler av kystflåten hadde fritt fiske i andre halvår, og fangster bokføres da på gruppekvoter og ikke ferskfiskordningen.

Det ble avsatt 3 000 tonn til eier av fartøy i åpen kystgruppe som omfattes av Sametingets søkerbaserte tilskuddsordning, heretter kalt kystfiskekvoten, og det ble fisket i underkant av 171 tonn på denne ordningen i 2013. Også her blir alle fangster bokført på gruppekvoten og ikke kystfiskekvoten ved fritt fiske og dette er en av forklaringene på lav kvoteutnyttelse. Som følge av lav kvoteutnyttelse, ble restkvantum refordelt til den øvrige flåten etter etablerte fordelingsnøkler på høsten.

2.1.1.2 KVOTESITUASJONEN I 2014

Norge og Russland ble enige om en totalkvote på 1 014 000 tonn, inkludert 21 000 tonn ”murmanskorsk” og 21 000 tonn kysttorsk. Av totalkvoten er 138 530 tonn avsatt til tredjeland, og det resterende er delt likt mellom Norge og Russland. Etter en overføring på 6 000 tonn fra Russland til Norge er fordelingen som følger:

Tabell 2: Kvotesituasjonen for 2014

Land	Kvote (tonn)
Norge	443 735
Russland	431 735
Tredjeland	138 530
Sum	1 014 000

Det er allerede ved årsskiftet tilbakeført 15 000 tonn torsk fra kvote avsatt til tredjeland til nasjonal kvote, og den nasjonale kvoten på torsk utgjør nå 458 735 tonn. Etter kvotebytte med EU, Færøyene, Island og Grønland gjenstår 7 704 tonn som kan tilbakeføres til nasjonal kvote. Siden vi etter all sannsynlighet risikerer et betydelig overfiske av den norske torskekvoten i 2014, har Fiskeridirektoratet anbefalt Nærings- og fiskeridepartementet å avvente fordeling av omtalt restkvantum til ut på høsten for da å være i bedre posisjon til å vurdere omfanget av overfiske av torskekvoten.

Av den norske kvoten er 513 tonn disponert til forsknings- og forvaltningsformål. Det er dessuten avsatt 7 000 tonn til ungdomsfiskeordningen og rekreasjonsfiske, 3 000 tonn til oppfølging av Kystfiskeutvalget og 4 000 tonn til kvotebonus for levendelagring av torsk. Videre er 200 tonn avsatt for å dekke innblanding av torsk i fisket etter lodde. Den resterende kvoten på 444 022 tonn er fordelt etter den vedtatte ”trålstigen” med 146 527 tonn (33 %) til trålere og 297 495 tonn (67 %) til fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper.

2.1.1.3 REGULERINGSOPPLEGGET OG UTVIKLINGEN I FISKET

2.1.1.3.1 Reguleringsopplegget

Reguleringsopplegget er likt fjorårets opplegg for havfiskeflåten med fartøykvoter uten overregulering, men bonusordningen knyttet til ferske leveranser er ikke videreført i 2014.

Fartøy i lukket kystgruppe er fremdeles innplassert i Finnmarksmodellen etter hjemmelslengde. Fartøy med hjemmelslengde og største lengde under 11 meter hadde fritt fiske fra årets begynnelse. Det frie fisket ble stoppet 3. april. Fisket fortsetter innenfor garanterte kvoter. Resten av fartøyene i lukket kystgruppe er regulert med fartøykvoter med noe overregulering.

Fartøy i åpen kystgruppe med største lengde under 11 meter hadde fritt fiske fra årets begynnelse. Også her ble det frie fisket ble stoppet 3. april. Fisket fortsetter innenfor garanterte kvoter.

Det er avsatt 21 501 tonn torsk til en ferskfiskordning for fartøy i lukket og åpen kystgruppe. Ferskfiskordningen er beskrevet nærmere i avsnitt 2.1.1.3.3.

Samfiskeordningen var ved årets begynnelse noe endret fra slik den var i 2013, ettersom fartøy med største lengde og hjemmelslengde under 11 meter hadde fritt fiske etter torsk. Da de overnevnte fartøyene hadde fritt fiske etter torsk, kunne de ikke delta i et samfiskelag med et annet fartøy som også hadde fritt fiske. Imidlertid ble det åpnet for at et fartøy som hadde fritt fiske, kunne delta i et samfiskelag med et fartøy som ikke hadde fritt fiske. Da det frie fisket ble stoppet 3. april ble samfiskeordningen endret, og samfiskeordningen ble videreført slik den var i 2013, jf. avsnitt 2.1.1.3.4.

Kystfiskekvoten er videreført i 2014, jf. avsnitt 2.1.1.3.5.

2.1.1.3.2 Gruppekvoter, oppfisket kvantum mv

Tabell 3 viser gruppekvoter, fangst og førstehåndsverdi for 2014 pr. 4. mai 2014. Vi ser at det gjenstår ca. 165 000 tonn av årets kvote, og det vil si 36 %.

Tabell 3: Gruppekvoter, fangst og førstehåndsverdi i 2014

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1.000 kr)
Trål totalt	146 527	43 239	103 288	29,5 %	351 603
Gruppekvote torsketrål	145 777	42 448	103 329	29,1 %	345 482
Avsetning seitrål	750	791	-41	105,5 %	6 121
Konvensjonelle fartøygrupper totalt	297 495	248 268	49 227	83,5 %	2 005 593
Lukket gruppe ¹ :	231 113	206 592	24 521	89,4 %	1 654 635
<i>Fartøy under 11 meter hj.lengde</i>	<i>59 178</i>	<i>66 708</i>	<i>-7 530</i>	<i>112,7 %</i>	<i>535 469</i>
<i>Fartøy 11 - 14,9 meter hj.lengde</i>	<i>56 592</i>	<i>53 700</i>	<i>2 892</i>	<i>94,9 %</i>	<i>435 307</i>
<i>Fartøy 15 - 20,9 meter hj.lengde</i>	<i>57 631</i>	<i>51 026</i>	<i>6 605</i>	<i>88,5 %</i>	<i>422 557</i>
<i>Fartøy over 21 meter hj.lengde</i>	<i>38 555</i>	<i>31 503</i>	<i>7 052</i>	<i>81,7 %</i>	<i>261 302</i>
<i>Ferskfiskordning lukket gruppe³</i>	<i>19 157</i>	<i>3 655</i>	<i>15 502</i>	<i>19,1 %</i>	
Konvensjonelle havfiskefartøy:	38 109	12 502	25 607	32,8 %	126 598
Åpen gruppe:	28 273	29 174	-901	103,2 %	224 360
<i>Fartøy åpen gruppe</i>	<i>25 929</i>	<i>28 552</i>	<i>-2 623</i>	<i>110,1 %</i>	<i>224 360</i>
<i>Ferskfiskordning åpen gruppe³</i>	<i>2 344</i>	<i>622</i>	<i>1 722</i>	<i>26,5 %</i>	
Bonus levendelagring	4 000	484	3 516	12,1 %	
Forskning og forvaltning	513	191	322	37,2 %	1 584
Rekreasjons- og ungdomsfiske²	7 000	807	6 193	11,5 %	7 500
Kystfiskeutvalget for Finnmark³	3 000	135	2 865	4,5 %	
Avsetning innblanding av torsk i loddefisket⁴	200	350	-150	175,0 %	
Annet		1 047			671
Totalt	458 735	294 521	165 261	64,2 %	2 366 951

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet og statistikk fra Norges Råfisklag pr. 4. mai 2014

¹ Fangst føres på hjemmelslengde til fartøy som lander fangsten og tar ikke hensyn til leiefartøyordningen

² Registrert ungdoms- og rekreasjonsfiske utgjør 807 tonn, men det legges til grunn at hele avsetningen tas i løpet av året

³ Ved fiske innenfor ferskfiskordningen, bonusordning ved levendelagring og kystfiskekvoten spesifiseres det

ikke verditall på de ulike ordningene, men verdien oppgis som aggregerte tallstørrelser innenfor åpen gruppe og lukket gruppe totalt for alle kvoteordninger

⁴Oversikten omfatter bare omsatt fangst

Det er avsatt 4 000 tonn til en ordning med kvotebonus for fartøy som leverer levendelagret torsk. Levendelagret torsk skal kvoteavskrives med 50 % på fartøyet. Hittil er det omsatt 968 tonn torsk fra kommersielt fiske, og dette gir en kvotebonus på 484 tonn. Det reelle tallet for levendelagringsfangst vil være noe høyere, siden dette kun reflekterer hva som er omsatt. Konvensjonelle kystfartøy sin fangst er redusert for kvotebonusen ved levendelagring, men verdien er inkludert i verdioversikten til lukket kystgruppe.

Det er beregnet at det gikk med 350 tonn torsk i årets loddefiske, og det vil si at avsetningen er overfisket med 150 tonn.

Trålkvoten på 146 527 tonn er fordelt med 145 777 tonn til fartøy med torsketråltillatelse og 750 tonn til dekning av bifangst av torsk for fartøy med seitråltillatelse. Trålerne har pr. 4. mai 2014 landet ca. 43 000 tonn torsk, og det gjenstår således om lag 103 000 tonn (70 %) av årets kvote. På tilsvarende tidspunkt i 2012 og 2013 stod det igjen henholdsvis 73 000 tonn (66 %) og 109 000 tonn (73 %) av trålerne kvote. Torsketrålerne er regulert med fartøykvoter uten overregulering.

Fartøy med seitråltillatelse kan ha bifangst på inntil 15 % torsk og hyse regnet i rund vekt av fangst om bord til enhver tid og av landet fangst. På bakgrunn av problemer med innblanding av torsk, er det i perioden 1. januar til 31. mai tillatt å ha inntil 30 % bifangst av torsk og hyse. Så langt i år er det landet 791 tonn torsk av denne fartøygruppen.

Konvensjonelle fartøy har totalt landet ca. 248 000 tonn torsk pr. 4. mai i år, og det gjenstår ca. 17 % (49 000 tonn) tonn på alle kvoteordninger i de ulike fartøygruppene eksklusive kystfiskekvoten. På tilsvarende tidspunkt i 2012 og 2013 stod henholdsvis 17 % (38 000 tonn) og 36 % (86 000 tonn) av kvoten igjen.

Konvensjonelle havfiskefartøy har en gruppekvote på 38 109 tonn torsk. Dette utgjør 12,81 % av avsetningen til den konvensjonelle flåten. Gruppen er regulert med fartøykvoter uten overregulering basert på sum kvotefaktorer pr. fartøy. Pr. 4. mai er det landet ca. 12 500 tonn i denne fartøygruppen, og det gjenstår dermed ca. 26 000 tonn (67 %) av gruppekvoten. På tilsvarende tidspunkt i 2012 og 2013 gjenstod henholdsvis 53 % (15 000 tonn) og 65 % (27 000 tonn) av de konvensjonelle havfiskefartøyenes kvoter.

Lukket gruppe har pr. 4. mai landet ca. 207 000 tonn torsk, og det gjenstår således ca. 25 000 tonn (11 %) av kvoten (inklusive ferskfiskordning). På tilsvarende tidspunkt i 2012 og 2013 gjenstod henholdsvis 15 % (27 000 tonn) og 21 % (48 000 tonn) igjen av kvotene.

Tabell 4 viser fangst av torsk pr. 5. mai 2014 i lukket kystgruppe fordelt på hjemmelslengde og største lengde. Vi ser at fartøy under 11 meter største lengde har landet ca. 88 % av fangstene i lengdegruppen under 11 meter hjemmelslengde.

Tabell 4: Fangst av torsk nord for 62°N i 2014 i lukket kystgruppe fordelt på fartøyenes hjemmelslengde og største lengde (inkl. ferskfiskordning og levendelagring)

Rund vekt (tonn)	Største lengde				
Hjemmelslengde	0-10,99	11-14,99	15-20,99	21 og over	Totalt
0-10,99	56 915	10 288	681	327	68 211
11-14,99	1 934	44 673	4 434	3 686	54 727
15-20,99		4 370	22 403	25 892	52 665
21 og over		271	824	31 347	32 442
Totalt	58 849	59 602	28 342	61 252	208 044

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 5. mai 2014

Fartøy i lukket kystgruppe under 11 meter hjemmelslengde, ble som tidligere skrevet, regulert med fritt fiske fra årets begynnelse. Resten av fartøyene i lukket kystgruppe ble regulert med fartøykvoter med noe overregulering. Tabell 5 viser overreguleringen og kvoteenheter for fartøy i denne gruppen ved årets start.

Tabell 5: Overregulering og kvoteenheter for fartøy i lukket kystgruppe pr. 1. januar 2014

Hj. lengde	St. lengde	Faktorer	%-andel	Gruppekvote	Overregulering	Kvoteenhet
Under 11 m	Under 11 m	2 528,2000	27,92 %	59 178	Fritt fiske	-
	Over 11 m				25,0 %	29,2590
11 - 14,9 m	Under 11 m	2 417,4400	26,70 %	56 592	10,0 %	25,7509
	Over 11 m				5,0 %	24,5804
15 - 20,9 m	Under 11 m	2 462,6120	27,19 %	57 631	10,0 %	25,7426
	Over 11 m				5,0 %	24,5725
21 - 27,9 m	Under 11 m	1 647,5240	18,19 %	38 555	2,0 %	23,8698
	Over 11 m				1,0 %	23,6358
		9 055,7760		211 956		

Gruppekvoteene er beregnet på grunnlag av fartøysammensetningen ved årsskiftet. Utskiftninger som skjer i løpet av året vil derfor ikke medføre at gruppekvoteene endres, men vil kunne påvirke graden av overregulering i de enkelte reguleringsgruppene.

Som følge av svært høy fisketakt hos de minste fartøyene, besluttet Fiskeridirektoratet i samråd med næringen å justere reguleringen for å dempe fisketakten. Det ble innført romslige maksimalkvoter for fartøy under 11 meter hjemmelslengde og største lengde med virkning fra 24. mars. Fiskeridirektoratet gjeninnførte etablert reguleringsmodell, som skiller mellom store og små fiskefartøy innenfor en reguleringsgruppe ved å differensiere på hel og halv overregulering avhengig av fartøyenes største lengde. Dette innebar at fartøy med hjemmelslengde og største lengde under 11 meter fikk en overregulering på henholdsvis 150 % og 50 % på maksimalkvoter og garanterte kvoter. Fartøy med hjemmelslengde under 11 meter og største lengde over 11 meter fikk en overregulering på henholdsvis 75 % og 25 % på maksimalkvoter og garanterte kvoter. Beslutningen om å innføre overregulering på de garanterte kvotene for de minste fartøyene var tatt i samråd med næringen for å legge til rette for en bedre fordeling og mer ro i fisket fremover.

Tiltakene innført 24. mars hadde ikke tilstrekkelig effekt, og en uke senere var gruppekvoten for fartøy under 11 meter hjemmelslengde overfisket og vel så det. Fiskeridirektoratet stoppet fisket 3. april for fartøy under 11 meter hjemmelslengde, og fisket fortsetter etter den tid innenfor garanterte kvoter og ferskfiskordning. Pr. 4. mai er gruppekvoten overfisket med ca. 7 500 tonn. Det forventes at fartøy over 11 meter hjemmelslengde utnytter tildelte kvoter og overregulering, jf. tabell 5.

Tabell 6 viser antall deltakeradganger (aktive og passive) for fartøy i lukket gruppe med lasteromskapasitet under 500 m³ pr. 4. mai 2014 fordelt etter hjemmelslengde og største lengde.

Tabell 6: Antall deltakeradganger (aktive og passive) for konvensjonelle fartøy i lukket kystgruppe fordelt på hjemmelslengde og største lengde pr. 4. mai 2014

Antall deltakeradganger	Største lengde				
Hjemmelslengde	0-10,99	11-14,99	15-20,99	Over 21	Totalt
0-10,99	1 021	141	11	6	1 179
11-14,99	28	372	22	24	446
15-20,99	1	24	91	62	178
Over 21		4	4	75	83
Totalt	1 050	541	128	167	1 886

Kilde: Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 4. mai 2014

Fartøy i åpen kystgruppe har pr. 4. mai landet ca. 28 500 tonn og gruppekvoten er overfisket med ca. 2 600 tonn (eksklusive ferskfiskordning). Ved årets begynnelse var fartøy med største lengde under 11 meter i åpen kystgruppe regulert med fritt fiske. Fisketakten har vært uvanlig høy og reguleringen ble justert 24. mars og fisket stoppet 3. april, jf. lukket kystgruppe. Fisket fortsetter nå innenfor garanterte kvoter, ferskfiskordningen og kystfiskekvote. For detaljer rundt kvotestørrelser se avsnitt 2.1.1.3.5.

2.1.1.3.3 Ferskfiskordning

Det er avsatt 21 501 tonn til en ferskfiskordning i fisket etter torsk nord for 62°N, og fisket på ordningen åpnet 7. april. Ordningen innebærer at fartøy i åpen og lukket kystgruppe med lasteromskapasitet under 500³ som fisker med konvensjonelle redskaper og lander all fangst fersk får et kvotetillegg på torsk. Kvotetillegget gis uavhengig av om fartøyet har torskekvote igjen. Det er avsatt 2 344 tonn i åpen gruppe og 19 157 tonn i lukket gruppe i forbindelse med ordningen.

Fra og med 7. april har kvotetillegget vært 20 % av fangsten på ukebasis, og kvotetillegget øker til 30 % 30. juni. Ordningen er ny av i år, er en videreutvikling av den tidligere bifangstordningen og er mer fleksibel enn tidligere bifangstordninger siden man kan tenke seg kvotetillegg på over 50 % ved behov ut på høsten. I tillegg er det ingen begrensninger med hensyn til andel torsk i enkeltlandinger så lenge man holder seg innenfor tillatt torskeprosent på ukebasis.

Pr. 4. mai er det estimert fisket ca. 4 300 tonn på denne ordningen, hvorav nesten 3 700 tonn i lukket kystgruppe.

2.1.1.3.4 Samfiske

Samfiske innebærer at et fartøy kan fiske hele eller deler av kvoten av torsk, hyse og sei som er tildelt et annet fartøy. Det andre fartøyet har ikke adgang til å drive fiske så lenge samfisket pågår.

Adgangen til å drive samfiske med to fartøy med samme eier ble i april 2013 utvidet slik at ordningen gjelder for fartøy med samme eier før 22. mars 2013 (mot 1. januar 2011 tidligere). En tilsvarende skjæringsdato er ikke satt for fartøy som deltar i samfiske med ulike eiere.

Pr. 12. mai 2014 var 135 samfiskelag påmeldt (270 fartøy). Til sammenligning var det på tilsvarende tidspunkt i 2013 157 påmeldte samfiskelag. I 2012 var det 147 samfiskelag, mens det i 2011 var 134 og i 2010 51 påmeldte samfiskelag.

I likhet med i 2013 kan hvert fartøy kun drive samfiske med ett annet fartøy i 2014. Dersom et fartøy som deltar i et samfiskelag blir skiftet ut, kan det nye fartøyet imidlertid gå inn i samfiskelaget. Dersom fartøy A som deltar i et samfiskelag der samfisket er påbegynt selges og ikke blir erstattet, kan fartøy B i samfiskelaget ikke finne seg et nytt fartøy å samfiske med.

2.1.1.3.5 Kystfiskekvoten

I 2011 besluttet Fiskeri- og kystdepartementet å sette av et tilleggskvantum til fartøy i åpen kystgruppe i Finnmark, Nord-Troms og øvrige kommuner som er omfattet av det geografiske virkeområdet til Sametingets søkerbaserte tilskuddsordning. Ordningen omtales også som kystfiskekvoten, og årets ordning er en videreføring av tidligere reguleringer. Eiene av fartøy i området som omfattes av kystfiskekvoten får dermed en tilleggskvote. Kystfiskekvoten i år er gitt som et tillegg på 12 tonn i forhold til de ordinære kvotene i åpen kystgruppe.

I samråd med Sametinget besluttet Fiskeridirektoratet å øke kvotetillegget til 24 tonn 4. april i år for å legge til rette for at avsetningen på 3 000 tonn tas. Kvotetillegget ble ytterligere økt med 12 tonn til 36 tonn 23. mai. Kvotetillegget på 36 tonn er gitt som maksimalkvote.

Tabellen nedenfor viser kvoter i åpen kystgruppe.

Tabell 7: Kvoter i åpen gruppe kyst pr. 28. mai 2014

Fartøylengde	Ordinære maksimalkvoter	Ordinære garanterte kvoter	Maksimalkvoter i virkeområdet	Garanterte kvoter i virkeområdet
Under 8 meter	Stoppet	15	51	27
8-9,99 meter	Stoppet	21	57	33
10 m og over	Stoppet	24	60	36

Pr. 4. mai i år er det estimert fisket 135 tonn på denne ordningen.

1.2 HYSE

1.2.1 FISKET I 2013

Tabell 1 gir en oversikt over kvoter, oppfisket kvantum og førstehåndsverdi i 2013 fordelt på de ulike fartøygruppene i fisket etter hyse nord for 62°N. Vi ser at det gjenstod i underkant av 1 700 tonn av den norske kvoten ved årsskiftet, og restkvantumet utgjør ca. 1,7 %.

Tabell 1: Gruppekvoter, fangst og førstehåndsverdi i 2013

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelsesgrad (%)	Verdi (1.000 kr)
Trål totalt	37 547	36 716	831	97,8 %	457 620
Torsketrål	36 797	36 364	433	98,8 %	453 294
Seitrål	750	352	398	46,9 %	4 326
Konvensjonelle	61 260	60 385	875	98,6 %	568 978
Lukket gruppe ¹ :	45 333	47 271	-1 938	104,3 %	388 095
<i>Fartøy under 11 meter hj.lengde</i>	<i>11 977</i>	<i>9 512</i>	<i>2 465</i>	<i>79,4 %</i>	<i>72 216</i>
<i>Fartøy 11 - 14,9 meter hj.lengde</i>	<i>12 040</i>	<i>9 921</i>	<i>2 119</i>	<i>82,4 %</i>	<i>75 114</i>
<i>Fartøy 15 - 20,9 meter hj.lengde</i>	<i>13 446</i>	<i>16 750</i>	<i>-3 304</i>	<i>124,6 %</i>	<i>130 574</i>
<i>Fartøy over 21 meter hj.lengde</i>	<i>7 870</i>	<i>11 088</i>	<i>-3 218</i>	<i>140,9 %</i>	<i>110 191</i>
Konvensjonelle havfiskefartøy	11 027	10 983	44	99,6 %	167 537
Åpen gruppe	4 900	2 131	2 769	43,5 %	13 346
Forskning og forvaltning	2 000	1 826	174	91,3 %	21 437
Rekreasjons- og ungdomsfiske²	300	300	0	100,0 %	400
Annet		190	-190		1 744
Totalt	101 107	99 417	1 690	98,3 %	1 050 179

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 3. mai 2014

¹ Fangst føres på hjemmelslengde til fartøy som lander fangsten og tar ikke hensyn til leiefartøyordningen

² Registrert ungdoms- og rekreasjonsfiske utgjør 85 tonn, men det legges til grunn at hele avsetningen ble tatt

Det gjenstod ca. 900 tonn av gruppekvotene til havfiskeflåten i 2013. Dette skyldes trolig at kvoteutnyttelsen ble dårligere enn forventet som følge av at havfiskeflåten fikk adgang til å fiske på den mindre kystflåtens torsk kvoter mot slutten av året.

Lukket kystgruppe overfisket gruppeandelen med ca. 1 900 tonn, mens det gjenstod ca. 2 800 tonn i åpen kystgruppe. Netto restkvantum i kystgruppe utgjorde derfor ca. 900 tonn. Fisketakten i kystgruppen ble lavere enn forventet høsten 2013 som følge av mye dårlig vær.

Det ble derfor åpnet for fritt fiske for hele kystgruppen 11. desember. I lukket kystgruppe overfisket fartøy på og over 15 meter hjemmelslengde gruppekvote med ca. 6 500 tonn, mens det gjenstod ca. 4 600 tonn av gruppekvote for fartøy under 15 meter hjemmelslengde i 2013.

Tabell 2 viser fangst av hyse i lukket kystgruppe i 2013 fordelt på fartøyenes hjemmelslengde og største lengde. Fartøy med største lengde over 21 meter landet ca. 23 000 tonn hyse i 2013, og det vil si nesten halvparten av all fangst i hele lukket kystgruppe. Fartøy med største lengde over 11 meter landet ca. 46 % av gruppekvoten til fartøy under 11 meter hjemmelslengde. Vi finner samme tendens med hensyn til fiske på gruppekvote for fartøy mellom 15 og 21 meter hjemmelslengde, der fartøy med største lengde større enn hjemmelslengden står for en betydelig del av hysefisket i reguleringsgruppen.

Tabell 2: Fangst av hyse nord for 62°N i 2013 i lukket kystgruppe fordelt på fartøyenes hjemmelslengde og største lengde

Rund vekt (tonn)	Største lengde				
Hjemmelslengde	0-10,99 m	11-14,99 m	15-20,99 m	21m og over	Totalt
0-10,99 m	5 122	4 194	193	3	9 512
11-14,99 m	315	6 056	890	2 660	9 921
15-20,99 m	9	804	6 577	9 361	16 750
21m og over		33	30	11 025	11 088
Totalt	5 446	11 087	7 690	23 048	47 271

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 3. mai 2014

1.2.2 KVOTESITUASJONEN I 2014

Tabell 3 viser totalkvoten av hyse fordelt på Norge, Russland og tredjeland i 2014 etter en overføring på 4 500 tonn fra Russland til Norge.

Tabell 3: Kvotesituasjonen for 2014

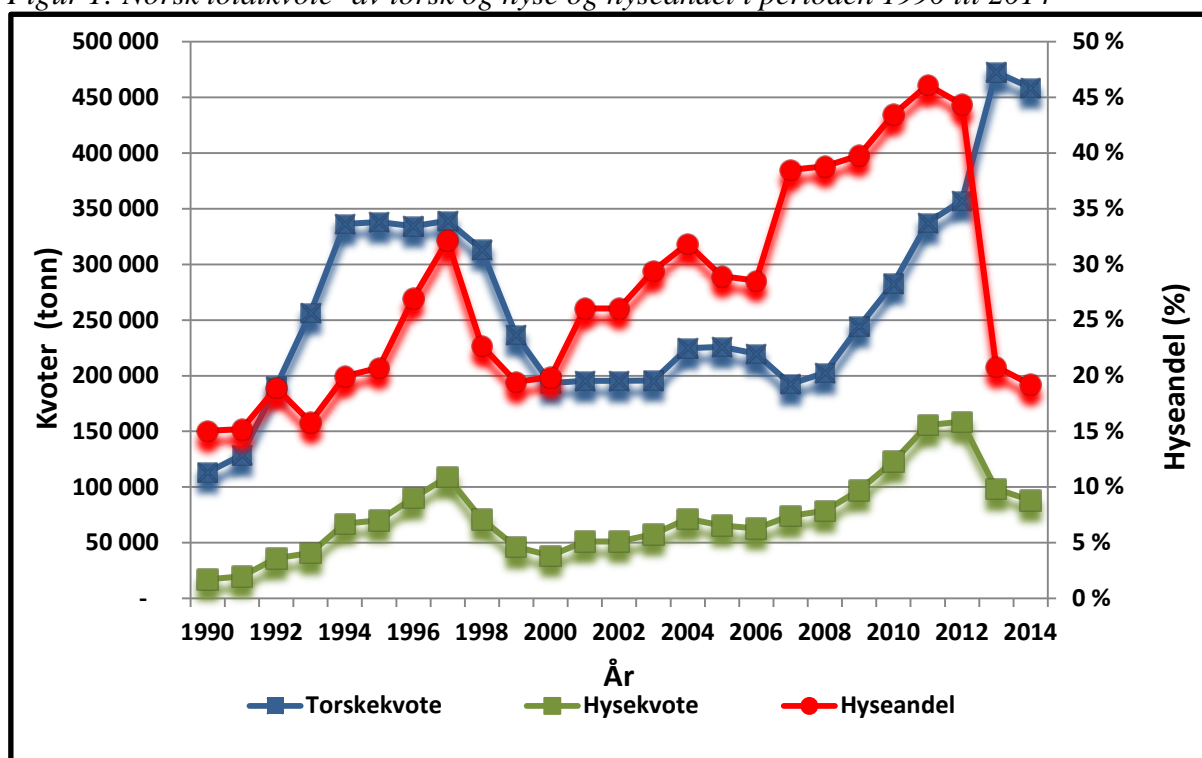
Land	Kvote (tonn)
Norge	88 115
Russland	79 115
Tredjeland	11 270
Totalt	178 500

Totalkvoten inkluderer 4 000 tonn hyse til hver av partene som kan disponeres til forsknings- og forvaltningsformål. Av den norske kvoten har man valgt å disponere 584 tonn til forsknings- og forvaltningsformål, og 300 tonn til dekning av fangst innenfor ungdomsfiskeordningen og rekreasjonsfiske (fritids- og turistfiske). Dette innebærer en

disponibel kvote for norske fiskere på 87 231 tonn. 2 369 tonn av avsatt kvote til tredjeland er ikke fordelt pr. 3. mai. Den norske kvoten er videre fordelt med 33 148 tonn (38 %) til trål og 54 083 tonn (62 %) til fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper.

Hysekvoten ble redusert med 37 % fra 2012 til 2013 og ytterligere 11 % fra 2013 til 2014. Figur 1 gir oversikt over torsk- og hysekvoter og hyseandel av torsk kvoten de siste 24 årene. I årene 2008 til 2011 var hysekvoten høy og hyseandelen lå på over 40 %, mens den i inneværende år ligger på 18 %. Fiskerinæringen har tilpasset seg den høye hyseandelen de siste årene. Halveringen av hyseandelen fra 2012 til 2014 har skapt store utfordringer da deler av næringen er spesialisert innenfor fiskerier med nærmest rent hysefiske.

Figur 1: Norsk totalkvote¹ av torsk og hyse og hyseandel i perioden 1990 til 2014

¹TAC avtalt i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon justert for kysttorsk, kysthyse og overføring/tilbakeføring tredjelandskvoter

1.2.3 REGULERINGSOPPLEGGET OG UTVIKLINGEN I FISKET

Tabell 4 viser fangstutviklingen for hyse pr. 3. mai 2014.

Av trålkvoten på 33 148 tonn er 32 398 tonn avsatt til torsketrålerne, mens 750 tonn er avsatt til å dekke bifangst av hyse i seitrålfisket. Torsketrålerne er regulert med fartøyskvoter på 368 tonn pr. kvotefaktor.

Fartøy med seitrållatelse kan ha bifangst på inntil 15 % torsk og hyse regnet i rund vekt av fangst om bord til enhver tid og av landet fangst. På bakgrunn av problemer med innblanding av torsk, er det i perioden 1. januar til 31. mai tillatt å ha inntil 30 % bifangst av torsk og hyse. Så langt i år er det landet 571 tonn hyse i denne fartøygruppen.

For trålerne totalt er det landet vel 10 000 tonn, og det gjenstår ca. 23 000 tonn av kvoten, og det vil si vel 69 %. På samme tid i 2012 og 2013 stod henholdsvis ca. 68 % (40 000 tonn) og 64 % (23 000 tonn) igjen av gruppekvote.

Tabell 4: Gruppekvoter, fangst og førstehåndsverdi i 2014

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelsesgrad (%)	Verdi (1.000 kr)
Trål totalt	33 148	10 132	23 016	30,6 %	115 842
Torsketrål	32 398	9 561	22 837	29,5 %	109 405
Seitrål	750	571	179	76,1 %	6 437
Konvensjonelle	54 083	16 979	32 766	31,4 %	174 228
Lukket gruppe ¹ :	40 021	12 252	23 431	30,6 %	98 369
<i>Fartøy under 11 meter hj.lengde</i>	9 029	1 919	7 110	21,3 %	15 026
<i>Fartøy 11 - 14,9 meter hj.lengde</i>	8 324	3 546	4 778	42,6 %	28 843
<i>Bifangstordning under 15 meter hj.lengde</i>	4 338				
<i>Fartøy 15 - 20,9 meter hj.lengde</i>	11 806	4 153	7 653	35,2 %	33 694
<i>Fartøy over 21 meter hj.lengde</i>	6 524	2 634	3 890	40,4 %	20 806
Konvensjonelle havfiskefartøy	9 735	3 881	5 854	39,9 %	71 343
Åpen gruppe	4 327	846	3 481	19,6 %	4 516
Forskning og forvaltning	584	39	545	6,7 %	338
Rekreasjons- og ungdomsfiske²	300	300	0	100,0 %	158
Annet					
Totalt	88 115	27 450	56 327	31,2 %	290 566

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 3. mai 2014

¹ Fangst føres på hjemmelslengde til fartøy som lander fangsten og tar ikke hensyn til leiefartøyordningen

² Registrert ungdoms- og rekreasjonsfiske utgjør 22 tonn, men det legges til grunn at hele avsetningen tas i løpet av året

Konvensjonelle havfiskefartøy har 18 % av gruppekvote til konvensjonelle fartøy, det vil si 9 735 tonn. Fartøy med kvotefaktor 1,00 har en fartøykvote på 109 tonn. Pr. 3. mai har denne fartøygruppen landet ca. 3 900 tonn, og det betyr at vel 60 %, 5 900 tonn, står igjen av gruppekvote. På samme tid i 2012 og 2013 stod henholdsvis 46 % (7 900 tonn) og 56 % (6 000 tonn) igjen av gruppekvote.

Konvensjonelle kystfartøy har hatt fritt fiske etter hyse de siste årene og havfiskeflåten har fått fiske en del av kystflåten sine andeler for å legge til rette for at totalkvoten ble utnyttet. Som følge av stor nedgang i hysekvoten i 2013 og 2014, har lukket kystgruppe vært regulert med fartøy-/maksimalkvoter med noe overregulering. Fartøy i lukket gruppe er innplassert i Finnmarksmodellen etter hjemmelslengde og hver lengdegruppe har egne gruppekvoter basert på summen av kvotefaktorer i den enkelte lengdegruppe.

Det er satt av 4 338 tonn hyse nord for 62°N til kystfartøy under 15 meter hjemmelslengde til en bifangstordning i 2014. Fartøy kan delta i ordninga selv om de har fartøy- eller maximalkvote igjen. Bifangsten beregnes ut fra samla fangst i tidsrommet fra og med mandag til og med søndag. Fartøy som har hysekvote igjen blir belasta for fangsten som

overstiger 25 prosent på ukebasis. I den enkelte fangst og ved landing skal hyseandelen være mindre enn 50 prosent, med mindre overskytende kvantum kan belastes fartøyets egen kvote.

Tabell 5 gir oversikt over overregulering i lukket kystgruppes fiske etter hyse vinter og vår 2014. Fartøy under 15 meter hjemmelslengde ble regulert med maksimalkvoter med 100 % og 50 % overregulering avhengig av fartøyets største lengde fra årets begynnelse. Allerede i januar anmodet fiskerinæringen om kvoteøkninger ved to anledninger da gode værforhold, uvanlig høy fisketakt og hyseinnblanding i fangstene resulterte i at mange fartøy nådde kvotetaket etter et par sjøvær. Overreguleringen er økt i samråd med fiskerinæringen ved fire anledninger i 2014. Fartøy under 11 meter hjemmelslengde er nå regulert med fritt fiske, og fartøy mellom 11 og 15 meter hjemmelslengde har romslige maksimalkvoter med høy overregulering.

Tabell 5: Overregulering i lukket kystgruppes fiske etter hyse nord for 62°N i 2014

Hjemmelslengde	Største lengde	1. jan - 14. jan	15. jan - 28. jan	29. jan - 27. mars	28. mars - 1. mai	2. mai - dags dato
Under 11 m	Under 11 m	100 %	300 %	1 200 %	5 000 %	Fritt fiske
	Over 11 m	50 %	150 %	600 %	2 500 %	Fritt fiske
11 - 14,9 m	Under 11 m	100 %	200 %	800 %	1 200 %	1 800 %
	Over 11 m	50 %	100 %	400 %	600 %	900 %
15 - 20,9 m	Under 11 m	40 %	40 %	40 %	40 %	400 %
	Over 11 m	20 %	20 %	20 %	20 %	200 %
21 - 27,9 m	Under 11 m	40 %	40 %	40 %	40 %	400 %
	Over 11 m	20 %	20 %	20 %	20 %	200 %

Fartøy over 15 meter hjemmelslengde ble regulert med fartøykvoter med 40 % og 20 % overregulering avhengig av fartøyets største lengde fra årets begynnelse. Etter innspill fra fiskerinæringen ble det gitt kvoteøkninger 2. mai, og kvotetilleggene ble gitt som maksimalkvoter. Bakgrunn for kvoteøkningene er ønske om økte leveranser av råstoff til landindustrien i tiden fremover. Det er ikke rom for refordeling internt i lengdegruppene over 15 meter hjemmelslengde, men overreguleringen har kvantumsmessig dekning i et forventet underfiske i åpen kystgruppe og lukket kystgruppe under 11 meter hjemmelslengde.

Fartøy i lukket kystgruppe har 74 % (40 021 tonn) av kvoten til konvensjonelle fartøy. Fartøy i lukket kystgruppe har pr. 3. mai landet vel 12 000 tonn, og det gjenstår således ca. 23 000 tonn av kvoten og det vil si nesten 59 %. På samme tid i 2012 og 2013 stod henholdsvis 75 % (53 000 tonn) og 65 % (29 000 tonn) igjen av gruppekvoten.

Tabell 6 viser fangst av hyse i lukket kystgruppe i 2014 fordelt på fartøyenes hjemmelslengde og største lengde. Jf. diskusjonen vedrørende tabell 2; fiskemønsteret har ikke endret seg mye til tross for reetablering av Finnmarksmodell med hel og halv overregulering avhengig av fartøyenes største lengde. Vi ser at fartøy med største lengde over 21 meter hittil i år har landet ca. 6 200 tonn hyse. Dette utgjør omtrent halvparten av alle hyselandinger i hele lukket kystgruppe. Fartøy med største lengde over 11 meter har pr. 3. mai landet ca. 33 % av fangstene til fartøy under 11 meter hjemmelslengde, og dette er en liten nedgang sammenlignet med 2013. Vi finner samme tendens med hensyn til fiske på gruppekvotene for

fartøy mellom 15 og 21 meter hjemmelslengde, der fartøy med største lengde større enn hjemmelslengden står for en betydelig del av hysefisket i reguleringsgruppene.

Tabell 6: Fangst av hyse nord for 62°N i 2014 i lukket kystgruppe fordelt på fartøyenes hjemmelslengde og største lengde

Rund vekt (tonn)	Største lengde				
Hjemmelslengde	0-10,99 m	11-14,99 m	15-20,99m	21 m og over	Totalt
0-10,99 m	1 281	600	33	5	1 919
11-14,99 m	65	1 914	540	1 040	3 559
15-20,99 m		127	1 536	2 490	4 153
21 m og over		0	15	2 618	2 634
Totalt	1 347	2 641	2 125	6 152	12 265

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 3. mai 2014

Fartøy i åpen kystgruppe har de resterende 8 % (4 327 tonn) av kvoten til konvensjonelle fartøy. Fra årets begynnelse ble fartøy i åpen kystgruppe regulert med romslige maksimalkvoter med garanterte kvoter uten i bunn. 2. mai innførte Fiskeridirektoratet fritt fiske i åpen kystgruppe. Fartøy i åpen kystgruppe har pr. 3. mai landet vel 800 tonn. På samme tid i 2012 og 2013 hadde fartøy i åpen gruppe landet henholdsvis 600 tonn og 900 tonn hyse.

NOTAT

Saksnummer: 2014000230	Fra: Ingvild Bergan
Dato: 21.01.2015	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 4	Telefon: 99796722
	E-post: ingvild.bergan@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen

SAK 2/1 BUNNFISK NORD FOR 62°N

2.1.1 TORSK

Direktør Eikemo viste til gjennomgangen av årets fiske i de fremlagte sakspapirene, og åpnet deretter for kommentarer og innspill fra Reguleringsmøtet.

Kommunesektorens organisasjon (KS) uttrykte bekymring for det pågående fisket når det gjaldt de minste fartøyene, og understreket at de garanterte kvotene bør stå fast.

Norges Fiskarlag kommenterte at det frie fisket for de minste fartøyene ble innført uten tilråding fra næringen, og denne reguleringen har medført at fartøy har fått ulik mulighet til å delta.

Norges Kystfiskarlag kommenterte at det skulle ha vært et tak på 150 tonn torsk i det frie fisket, og at de ikke ønsker fritt fiske i fremtiden for fartøy under 11 meter.

Sametinget uttalte at de hadde anbefalt det frie fisket, men med et tak på 150 tonn.

KS bemerket at årets reguleringsopplegg skapte uro i systemet, mange fartøy under 11 meter ville for eksempel kunne fiske mer enn de som er over 11 meter og som har betalt for kvoter.

Fiskeri- og havbruksnæringens landsforening (FHL) beskrev vinterens reguleringsopplegg for fartøy under 11 meter som alt for ekspansivt, og som et eksperiment som ikke burde ha vært gjennomført. FHL mener det ikke er grunnlag for å gjenta dette reguleringsopplegget senere år. For resten av 2014 må man verne om ferskfiskordningen.

Bivdi mente det ikke forelå et reelt overfiske når det gjaldt fartøyene under 11 meter, da det fortsatt sto igjen et kvantum på avsetningen til ferskfiskordningen.

Fiskeridirektoratet svarte at en avsetning regnes som nettopp en særskilt avsetning, og dermed utenom gruppeinndelingen når det gjelder kvoter. Man har derfor trukket ut kvantumet som er registrert på ferskfiskordningen.

Nærings- og Fiskeridepartementet kommenterte at det frie fisket selvfølgelig vil bli evaluert, slik reguleringen blir hvert år. Intensjon er at fartøyene skal få fiske sin kvote. Når det gjelder den garanterte kvoten, understreket departementet at Fiskeriministeren har vært helt klar på at denne er garantert.

Norges Fiskarlag stilte spørsmål om hvordan død fisk kvoteavregnes når det gjelder torsk som levendelagres. *Norges Råfisklag* opplyste at død fisk skal seddelføres, og dersom fisken har stått i en uke eller mer er deres praksis slik at det gis kvotebonus også for død fisk.

Norges Fiskarlag pekte videre på den lave utnyttelse av Kystfiskekvoten, og oppfordret Fiskeridirektøren til å se nærmere på størrelsen på denne avsetningen neste sesong.

Sametinget kommenterte at det har vært uklarheter rundt Kystfiskekvoten. I 2013 ble det åpnet for fritt fiske 3. juni, og det ble derfor ikke ført fangst på Kystfiskekvoten. I år kunne det vært gitt større garanterte kvoter for fartøy i virkeområdet til Kystfiskekvoten fra begynnelsen av året, da denne flåten fisker lite på høsten.

Fjordfiskenemnda kommenterte at de vil se nærmere på avsetningen til Kystfiskekvoten når de får startet opp sitt arbeid. Når det gjaldt torskefisket generelt viste de til at reguleringen av de minste fartøyenes fiske vil være noe Fjordfiskenemnda vil være særlig opptatt av.

Direktør Eikemo takket for kommentarer, og bemerket at man vel ikke kan ha en situasjon over mange år hvor avsetningen til Kystfiskekvoten ikke blir oppfisket.

Norges Råfisklag bemerket at mange fartøy glemmer å melde seg på til Kystfiskeordningen. *Norges Råfisklag* foreslo derfor at de som bor i virkeområdet automatisk kunne være meldt på ordningen, og at den særskilte påmeldingsplikten ble opphevet.

Sametinget sluttet seg til forslaget fra Norges Råfisklag om å oppheve påmeldingsplikten til Kystfiskeordningen.

Pelagisk forening anmodet forvaltningen om å se på ordninger som ikke blir brukt i en forenklingsspakke, og på den måten gjøre reguleringsopplegget enklere. *Direktør Eikemo* understreket Fiskeridirektoratets ansvar for gode reguleringer, og å sikre at totalkvotene blir oppfisket, samtidig som man forholder seg til politiske innspill.

Norges Fritids- og småfiskerforbund fremmet forslag om at grensen for fritidsfiske måtte bli hevet fra 2000 kilo til 3000 kilo, på bakgrunn av at torskebestanden nå er så god.

Direktør Eikemo noterte dette som et innspill til neste års regulering. *Havforskningsinstituttet* bemerket at det er lett å tenke at vi har stor torskebestand, men vi må ikke glemme kysttorsken. Inntil vi får bedre data på dagens fritidsfiske regner en med at 4/5 av torsk tatt i fritidsfiske er kystorsk.

Norges Fritids- og småfiskerforbund svarte til dette at de har respekt for ivaretagelsen av kysttorskbestanden, men at et økt fritidsfiske vil foregå mer i innsiget når det er skrei, og forholdet til kysttorsken burde ikke være til hinder for økt grense for fritidsfiske.

Norges Kystfiskarlag bemerket at det tas mye kystfisktorsk av turistfiskere, som fisker på en annen måte enn fritidsfiskerne.

2.1.2. HYSE

Direktør Eikemo innledet ved å slå fast at det er den del utfordringer i reguleringen av fisket etter hyse. Etter å ha redegjort for sakspapirene, og gitt en oversikt over ulike refordelinger, ble det åpnet for innspill og kommentarer.

FHL henstilte til reguleringen kommende år at man ikke må begynne å reforedele så tidlig som det ble gjort i 2014, da en slik situasjon blir vanskelig både for fisker og mottak.

Norges Råfisklag støttet dette standpunktet, og mente hysereguleringen inneværende år i utgangspunktet var for stram, særlig for de minste fartøyene. *Norges Råfisklag* hadde videre erfart at de stadige endringene gjorde det vanskelig for fiskerne å klare å holde seg oppdatert på kvotestatus.

Direktør Eikemo understreket at Fiskeridirektoratet jobber med å gjøre det lettere for den enkelte fisker å holde oversikt over kvotestatus. Det langsiktige målet er en "Min side", der fiskerne kan gå inn og sjekke status. Det arbeides aktivt med forenkling generelt i Fiskeridirektoratet, og direktoratet imøteser innspill fra næringen i dette arbeidet.

FHL minnet om at man også i næringen hadde sett et behov for en regulering slik situasjonen hadde blitt, med mye uro og svingninger i hysefisket, som gjorde verdiskaping vanskelig. Tross gode intensjoner har reguleringen likvel ikke truffet helt. Spørsmålet blir hva som kan gjøres for å sikre hysefisket ut året, da hyse er et viktig råstoff i produksjon

Bivdi uttalte at man får reduserte verdier ved at hysekvoten går ned, man må dermed ha et mål om å øke verdi. Da må man optimalisere landing i forhold til kvalitet.

Sametinget viste til at det går rykter om at hysefangstene er så store at det går ut over kvaliteten. Når bestanden begynner å gå ned og kvotene blir mindre, må man ha mer fokus på kvalitet. Dette bør man ha i bakhodet når det gjelder neste års regulering.

Norges Fiskarlag uttalte at selv om Fiskarlaget og Fiskeridirektoratet hadde en god dialog i forbindelse med fastsettelsen av hysereguleringen for kystgruppen, ser man i etterkant at opplegget ble for stramt i utgangspunktet. Det har ikke vært gunstig for næringsutøverne slik det har vært i vinter, og det må både Norges Fiskarlag og myndighetene ta lærdom av.

Direktør Eikemo understreket at Fiskeridirektoratet har en god dialog med næringen, og vil fortsette med det.

1.3 SEI

1.3.1 FISKET I 2013

Tabell 1 gir en oversikt over kvoter og fangst i 2013 fordelt på de ulike fartøygruppene i fisket etter sei nord for 62°N. Tabellen viser at 93 % av kvoten ble utnyttet, og at det sto igjen nesten 9 000 tonn sei ved årets slutt.

Tabell 1: Gruppekvoter, fangst og førstehåndsverdi i fisket etter sei nord for 62°N i 2013

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1 000 kr)
Trål	44 030	41 741	2 289	94,8 %	321 568
Torsketrålere	35 224	32 714	2 510	92,9 %	255 459
Seitrålere	8 306	8 913	-607	107,3 %	65 664
Pelagiske trålere	500	114	386	22,8 %	445
Not	29 750	32 319	-2 569	108,6 %	135 366
Konvensjonelle	45 220	36 582	8 638	80,9 %	235 946
Lukket gruppe:	33 915	28 309	5 606	83,5 %	177 345
<i>U 11 m s.l.</i>		5 071			31 477
<i>11 - 14,99 m st.l.</i>		10 009			62 840
<i>15 - 20,99 m st.l.</i>		7 588			46 198
<i>21 m og over</i>		5 641			36 830
Åpen gruppe	6 331	4 752	1 579	75,1 %	29 275
Konvensjonelle havfiskefartøy	4 974	3 521	1 453	70,8 %	29 326
Forskning og forvaltning	1 275	817	458	64,1 %	3 317
Agn	350	228	122	65,1 %	594
Rekreasjon og ungdomsfiske¹	2 000	2 000	0	100,0 %	1 766
Totalt	122 625	113 687	8 938	93 %	698 557

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 8. mai 2014

¹ Registrert rekreasjon- og ungdomsfiske utgjør 274 tonn, men det legges til grunn at hele avsetningen ble tatt

Trålerne og fartøy som fisker med not har hatt en god kvoteutnyttelse. Notfartøy har overfisket gruppekvoten med vel 2 600 tonn, det vil si nesten 9 %. Notfisket ble stoppet da kvoten var beregnet oppfisket 29. juli, men kunne fortsette innenfor garanterte kvoter. Trålerne fikk økt sine maksimalkvoter med 20 % i to refordelinger i henholdsvis juli og november.

1.3.2 KVOTESITUASJONEN I 2014

Tabell 2: Seikvoter i 2014

Land	Kvote
Norge	102 513
Tredjeland	16 487
Totalt	119 000

Tabell 2 viser en TAC på 119 000 tonn hvorav 16 487 tonn er avsatt til tredjeland. Av den norske kvoten på 102 513 tonn er 163 tonn avsatt til forsknings- og undervisningsformål, 2 000 tonn til dekning av fangst innenfor ungdomsfiskeordningen og rekreasjonsfiske og 350 tonn til agnformål. Dette gir en disponibel kvote på 100 000 tonn til norske fiskere.

1.3.3 REGULERINGEN OG UTVIKLINGEN I FISKET I 2014

Oversikt over gruppekvoter og fangst for de ulike gruppene hittil i 2014 er angitt i tabell 3.

Tabell 3: Gruppekvoter, fangst og førstehåndsverdi i fisket etter sei nord for 62°N i 2014

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1 000 kr)
Trål	37 000	24 995	12 005	67,6 %	214 294
Torsketrålere	29 600	19 513	10 087	65,9 %	174 618
Seitrålere	6 900	5 361	1 539	77,7 %	39 274
Pelagiske trålere	500	121	379	24,2 %	402
Not	25 000	8 003	16 997	32,0 %	32 507
Konvensjonelle	38 000	23 199	14 801	61,1 %	176 503
Lukket gruppe:	28 500	16 935	11 565	59,4 %	121 061
<i>U 11 m s.l.</i>	8 065	1 362	6 703	17 %	8 621
<i>11 - 14,99 m st.l.</i>	7 410	5 837	1 573	79 %	41 728
<i>15 - 20,99 m st.l.</i>	7 382	5 457	1 925	74 %	37 824
<i>21 m og over</i>	5 643	4 279	1 364	76 %	32 888
Åpen gruppe	5 320	2 013	3 307	37,8 %	12 446
Konvensjonelle havfiskefartøy	4 180	4 251	-71	101,7 %	42 996
Forskning og forvaltning	163	6	157	3,7 %	41
Agn	350	24	326	6,9 %	88
Rekreasjon og ungdomsfiske¹	2 000	71	1 929	3,6 %	453
Totalt	102 513	56 298	46 215	55 %	423 886

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 11. mai 2014

¹ Registrert fangst i rekreasjons- og ungdomsfisket utgjør 71 tonn, men det legges til grunn at hele avsetningen tas i løpet av året

Tabell 3 viser at konvensjonelle havfiskefartøy som har adgang til å delta i fisket etter sei med garn har utnyttet gruppekvoten. Fartøy i denne gruppen som har kvotefaktor 1, var fra årets begynnelse regulert med en maksimalkvote på 350 tonn sei. Maksimalkvoten ble økt til 500

tonn 18. mars. Denne fartøygruppen har sitt hovedfiske før påske. Det direkte fisket skal stoppes når det gjenstår 750 tonn slik at en har tilstrekkelig kvantum til dekning av bifangst av sei i fisket etter andre arter, men som følge av den romslige kvotesituasjonen for sei nord for 62°N totalt sett har man ikke hatt tradisjon for å stoppe dette fisket.

Kystfartøy som fisker med konvensjonelle redskap har hatt fritt fiske de foregående årene. Fiskeridirektøren foreslo til reguleringsmøtet høsten 2013 å regulere konvensjonelle fartøy under 500 m³ med maksimalkvoter og garanterte kvoter i bunn. På grunn av innspill fra næringen, ble denne gruppen likevel regulert med fritt fiske. Det ble innført gruppekvoter for de ulike hjemmelslengdegruppene, slik at man har et selvstendig stoppgrunnlag for fisket.

Fartøy med pelagisk trål eller nordsjøtråltillatelse kan maksimalt fiske 150 tonn sei som bifangst, herunder også i fisket etter vassild. Så langt i år er det registrert 121 tonn sei som bifangst av de pelagiske trålerne.

Torsketrålerne og seitrålerne er regulert med maksimalkvoter med garanterte kvoter i bunn dersom fisket skulle bli stoppet.

Tabell 4: Kvotefaktorer og maksimalkvoter for torsketrålere i 2014

Trålgruppe	Kvotefaktor	Maksimalkvoter 01.01.2014	Herav garanterte
Småtrålere	0,58	200	166
Ferskfisk-/rundfrystrålere	1,00	344	287
Fabrikktrålere	1,32	454	379

Tabell 5: Kvotefaktorer og maksimalkvoter for seitrålere i 2014

Trålgruppe	Kvotefaktor	Maksimalkvoter 01.01.2014	Herav garanterte
Fartøy med kvotefaktor	0,35	251	193
Fartøy med kvotefaktor	0,75	537	413
Fartøy med kvotefaktor	0,85	609	468
Fartøy med kvotefaktor	1,00	716	551

Maksimalkvotene til torsketrålerne er per 1. januar overregulert med 20 %, mens seitrålernes maksimalkvoter er overregulert med 30 %.

Fartøy som fisker med not er også regulert med maksimalkvoter og garanterte kvoter. Maksimalkvotene er fastsatt med en overregulering på 100 %.

Tabell 3 viser at den totale kvoteutnyttelsen er om lag 55 %, som er en del høyere enn i fjor på samme tid, da var kvoteutnyttelsen 38 %. Fisketakten er også høyere i år. Totalkvoten i år er redusert med 20 112 tonn sammenliknet med 2013.

Notfisket foregår i hovedsak på kysten av Møre på vårparten og fortsetter på Finnmarkskysten i sommermånedene. Tidspunktet for refordeling vil kunne ha betydning for den geografiske fordelingen av fisket. Per 11. mai er det fisket vel 8 000 tonn i denne gruppen. Til sammenlikning var det på tilsvarende tidspunkt i 2013 (2012) fisket 6 200 (7 600) tonn sei

innenfor denne fartøygruppen. Tilgjengeligheten har vært særdeles god siden 2010, og kvotene har blitt overfisket.

Så langt i år er fisketakten litt høyere enn de foregående årene, kombinert med at kvoten er lavere. Dersom fisketakten opprettholdes framover, vil Fiskeridirektøren avvente med en eventuell refordeling ettersom gruppekvoten har blitt overfisket de tre siste årene.

Refordeling de siste årene har vært gjort på grunn av lav kvoteutnyttelse av konvensjonelle fartøy. I motsetning til tidligere år, er kvotesituasjonen totalt sett mindre romslig.

På reguleringsmøtet 7. juni 2011 ble spørsmålet om refordeling av sei diskutert etter at Havforskningsinstituttet hadde kommet med en anmodning om ikke å la notgruppen fiske over sin gruppekvote.

Fiskeridirektøren understreker at man heller ikke i år vil legge opp til en slik overføring fra konvensjonelle fartøy, og en eventuell refordeling vil bli vurdert innad i notgruppen.

Høsten 2012 sendte Fiskeri- og kystdepartementet ut en høring vedrørende minstemål for sei nord og sør for 62°N. Høringen førte til en gjeninnføring av den opprinnelige dispensasjonsregelen i utøvelsesforskriften, slik at dispensasjonen fra 40 cm minstemål i området mellom 62°N og 66°33'N opphører når de første 3 000 tonn sei er oppfisket, uavhengig av faktisk størrelsessammensetning i fangstene. I etterkant har det vært en del diskusjon rundt denne ordningen, og salgslagene har i løpet av vinteren tilrettelagt for føring av størrelsessammensetning på sluttseddel.

Det er per medio mai beregnet fisket et kvantum som overstiger 3 000 tonn sei i området mellom 62°N og 66°33'N, og minstemålet på 35 cm ble opphevet med virkning fra og med 29. mai.

NOTAT

Saksnummer: 2014000230	Fra: Maja Kirkegaard Brix
Dato: 12.03.2015	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 2	Telefon: 41691457
	E-post: maja-kirkegaard.brix@fiskeridir.no

TIL:
Stein-Åge Johnsen

REFERAT REGULERINGSMØTE VÅR 2014 - SAK 2.1.3 SEI NORD FOR 62°N

Avdelingsdirektøren viste til at sei nord for 62°N er en orienteringssak. Han kommenterte at seinotkvoten snart er beregnet oppfisket, og at Fiskeridirektoratet fortløpende vurderer når fisket må stoppes. Det ble signalisert at det bør stå igjen ca. 4 000 tonn sei av kvoten når fisket på maksimalkvotene skal stoppes.

Pelagisk Forening ønsket at det ble gitt dispensasjon slik at fartøy som fisker sei med not kan fiske innenfor fjordlinjene.

Norges Fiskarlag uttrykte et ønske om at spørsmålet om fjordlinjer blir behandlet på en ryddig måte og ba om at unntaket fra i fjor ble videreført.

Sametinget viste til at det fremkommer opplysninger fra nord i landet om at det er mye stor sei til hav. De stilte derfor seg undrende til at det var nødvendig for seinotfartøyene å gå innenfor fjordlinjene.

Avdelingsdirektøren viste til at det ikke foreligger dispensasjon fra regelen om fiske innenfor fjordlinjene utover den datoen vi har passert.

Bivdi tok opp spørsmål rundt minstemål på sei, og ba om en tilbakemelding på hva det reelle innblandingen av sei under minstemålet er på.

Overvåkningstjenesten informerte om at situasjonen tilsvarer foregående år der det i enkelte områder er opp i 60 - 70 % småsei.

Norges Fiskarlag pekte på at stengingen og åpningen av felt er et tydelig signal om at *overvåkningstjenesten* gjør jobben sin. Organisasjonen minnet samtidig om at seinot gir en viktig verdiskapning, særlig for mange små lokalsamfunn.

2.2 Pelagiske fiskerier

2.2.1 NVG-sild

2.2.2 Kolmule

2.2.3 Vassild

2.2.4 Makrell

2.2.5 Brisling

2.2.6 Lodde i Barentshavet

2 PELAGISKE FISKERIER

2.1 NORSK VÅRGYTENDE SILD

2.1.1 FISKET I 2013

Tabellen nedenfor viser kvoter og fangst av norsk vårgytende sild for kvoteåret 2013, fordelt på flåtegrupper. I 2013 hadde Norge en totalkvote på 497 142 tonn norsk vårgytende sild.

Tabell 1 viser fangsten i 2012, 2013 og 2014 som belastes kvoteåret 2013. Med kvoteåret menes fangst som belastes den norske totalkvoten i 2013 slik angitt i reguleringsforskriften. Fisket i 2013 på forskudd av kvoten for 2014 er ikke tatt med i denne tabellen, da dette skal belaste kvoteåret 2014.

Tabell 1: Kvoter i 2013, fangst relatert til kvoteåret 2012, ufisket kvote 2012, samt justering av gruppekvote i 2013

Fartøy-grupper	Kvote 2013 (t)	Utdelt kvote 2013 (t) ¹	Kvoteåret 2013 - Fangst (t) i 2012 og 2013				Ufisket kvote 2013 (kvotefleks inntil 10%)	Justering gruppe-kvote 2014(t) ³
			Fangst i 2012 på kvoten for 2013 ²	Ordinær fangst 2013	Overfiske utover 10% kvotefleks	Sum fangst		
Ringnot	174 581	171 251	10 475	156 839	347	167 661	3 977	-387
Trål	32 224	30 259	2 148	27 677	192	30 017	424	-182
Kyst – lukket	164 152	160 787	11 295	146 939	738	158 972	1 804	11
Kyst – åpen	2 000	2 000		2621		2 621		
Agn	700	700		532		532		
Forskning- og undervisning	3 100	3 100		2832		2 832		
Totalt	376 757	368 097	23 918	337 440	1 277	362 635	6 205	-558

Kilde: Norges Sildesalgslag per 8. mai 2014

¹ Utdelt kvote gjennom faktor og kvoteenhet. Kvote justert for overfiske utover kvotefleksibilitet foregående år, samt avrundning i forbindelse med fastsettelse av faktor osv.

² Fangst i 2012 på kvoten for 2013 – på fartøynivå

³ Utdelt kvote 2012- (sum fangst + ufisket kvote 2012)

Fiskeridirektoratet kan ikke fastsette endelige faktorer før grunnlagsdataene er kvalitetssikret, herunder justere kvoter pga kvotefleksibilitetsordningen. Det ble derfor ved årets begynnelse i 2013 bestemt å trekke fra et kvantum på alle gruppekvotene og fastsette foreløpige faktorer/kvotteenhet for flåten. Siden kvotene i 2013 var små fisket enkelte fartøy raskt utover sin foreløpige kvote og det ble i samråd med organisasjonene bestemt ikke å korrigere faktorene i 2013, men justere dette på faktoren for 2014.

For ringnotflåten ble det trukket fra et kvantum på 3 000 tonn ved fastsettelse av foreløpig faktor i januar 2013. Den foreløpige kvotefaktoren ble satt til 4,1.

I trålgruppen trakk man fra et kvantum på 2 000 tonn fra gruppeknoten og den foreløpige faktoren ble satt til 2,63.

I 2013 ble kystgruppen igjen regulert som én reguleringsgruppe. Kvotestigen fra 2012 ble videreført. Fiskeridirektoratet fastsatte en garantert kvote (uten overregulering) for alle fartøyene uavhengig av hjemmelslengde og største lengde. Det ble videre fastsatt en høyere overregulering for fartøy som har hjemmelslengde og største lengde under 15 meter. I kystgruppen holdt man tilbake et kvantum på 6 000 tonn sild ved fastsettelse av kvoteenheten. Med bakgrunn i gjeldende kvoteenhet og summen av kvotefaktorene per 5. desember 2012 var faktisk overregulering for fartøy med hjemmelslengde og faktisk lengde under 15 meter på ca. 38 %.

Åpen gruppe fisket 2 621 tonn i 2013, 621 tonn over avsetningen på 2 000 tonn sild.

I forhold til utdelt kvote underfisket kystgruppen kvoten med 11 tonn (se tabell 1) i 2013.

Tabell 2 gir en oversikt over fangst og førstehandsverdi av norsk vårgytende sild i 2013 fordelt på de ulike fartøygruppene, uavhengig av kvoteår.

Tabell 2: Fordeling, fangst og verdi i 2013

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Ant. brukte adganger.	Fangst (tonn)	Verdi (1000 kr)
Ringnot	174 581	79	166 841	897 377
Trål	32 224	24	30 407	157 051
Kyst – lukket	164 152	281	157 205	760 837
Kyst – åpen	2 000	56	2 500	9 676
Agn	700	4	532	1 220
Forskning- og undervisning	3 100	21	2 832	14 539
Annet (inkl. fritidsfiske)		1	34	154
Totalt	376 757	466	360 351	1 840 854

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttседdelregister per 11. mai 2014

2.1.2 KVOTESITUASJONEN I 2014

Etter flere forhandlingsrunder høsten 2013 og våren 2014 ble det signert en kyststatsavtale den 28. mars 2014 for inneværende år. Færøyene deltok i forhandlingene, men valgte nok en gang ikke å signere avtalen. Avtalepartene er derfor som i 2013, Norge, EU, Island og Russland. Avtalen for 2014 innebærer en videreføring av den avtalte fordelingen som har ligget til grunn siden 2007.

Totalkvoten for 2014 ble satt til 418 487 tonn, i tråd med forskernes anbefaling. Dette er en reduksjon på 200 513 tonn sammenlignet med kvoten i 2013. Bestanden høstes bærekraftig i tråd med forvaltningsplanen, men har hatt sviktende rekruttering i flere år. Det forventes fortsatt svak rekruttering og små årsklasser etter 2014.

Norges kvote ligger fast på 61 %. For 2014 utgjør dette en kvote på 255 277 tonn. Partene satte også i 2014 av et kvantum av den totale kvoten for færøysk fiske, i samsvar med deres andel fra rammeavtalen fra 2007. Partenes adgang til å fiske sild i hverandres soner er

videreført som i 2013, med unntak av EU som for 2014 har samme relative soneadgang som i årene før 2013.

I henhold til bilateral avtale mellom Island og Norge vedrørende adgang til NØS nord for 62°N, fiskerisone rundt Jan Mayen og Islands økonomiske sone for 2013 har Norge overført 619 tonn norsk vårgytende sild til Island i 2014. Dette som følge av at Island fisket mindre enn 12 380 tonn sild i NØS nord for 62°N i 2013.

Det er videre avsatt 590 tonn til forsknings- og undervisningskvoter og 550 tonn til agn. Disse kvanta er trukket fra den norske totalkvoten før fordeling til de ulike fartøygruppene. Norsk kvote i 2014, justert for disse elementene, er da 253 518 tonn. Dette kvantum ble fordelt mellom fartøygruppene i henhold til Norges Fiskarlag sitt landsmøtevedtak 6/07, samt Fiskebåtredernes Forbund (FF) og Sør-Norges Trålerlag sin avtale om endret fordeling av gruppekvote for makrell og norsk vårgytende sild mellom ringnot- og trålgruppen. Endelig fordeling, etter alle justeringer som nevnt over, er vist i tabell 3.

Tabell 3: Fordeling av norsk totalkvote i etter eksternt og internt bytte av kvantum.

Gruppe	Gruppekvote (tonn)	Andel (%)
Ringnotfartøy	112 613	44,42
Trålere	19 470	7,68
Kystfartøy	121 435	47,90
Sum	253 518	100,00
Forsknings- og undervisningskvote	590	
Agn	550	
Overføring til Island	619	
Totalt	255 277	

Fartøy med ringnottillatelse hadde i 2013 en gruppekvote på 174 581 tonn norsk vårgytende sild. Gruppekvoten i 2014 er blitt redusert med 61 968 tonn sammenlignet med 2013. Fartøy med tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål hadde en gruppekvote på 32 224 tonn i 2013, kvoten for 2014 er redusert med 12 754 tonn sild.

2.1.3 RINGNOT-, TRÅL- OG KYSTGRUPPENS FISKE HITTIL I 2014

Kvotefleksibilitetsordningen fra 2013 for alle grupper er videreført i 2014.

Siden faktoren for 2014 må fastsettes så snart som mulig over nyttår og salgslag trenger tid til å kvalitetssikre tallene fra 2013, har man ved kvotefastsettelsen på fartøynivå for 2014 korrigert faktoren for element fra 2012, tilbakeholdt kvantum for 2013, samt overfiske på fartøynivå utover 10 % for 2013. Øvrige element fra 2013 må korrigeres i faktoren for 2015.

Basert på elementene over viste en gjennomgang av ringnotgruppen at det ble levert ut totalt 3 726 tonn for lite til denne fartøygruppen i 2013. Dette ble lagt til gruppekvoten i 2014 og faktoren ble deretter satt til 2,79.

Tilsvarende viste gjennomgangen at trålgruppen hadde fått levert ut 2 549 tonn for lite på gruppenivå i 2013. Dette ble lagt til gruppekvoten i 2014 og faktoren ble deretter satt til 1,9.

I kystgruppen ble det i lukket gruppe fastsatt en garantert kvote (uten overregulering) for alle fartøyene uavhengig av hjemmelslengde og største lengde. Det ble videre fastsatt en høyere overregulering for fartøy som har hjemmelslengde og største lengde under 15 meter. Dersom det oppstår en situasjon med fare for overfiske av gruppeknoten kan Fiskeridirektoratet stoppe fiske på den overregulerte kvoteenheten. Siden kvoteenheten ble satt i begynnelsen av desember 2013 i et fiskeri som fremdeles pågikk, er kystgruppen ikke korrigert for tilbakeholdt kvantum fra 2013. Dette vil bli gjort for kvoteenheten for 2015.

Med bakgrunn i gjeldende kvoteenhet og summen av kvotefaktorene per 2. desember 2013 er fartøy med hjemmelslengde og faktisk lengde under 15 meter overregulert med ca. 38 %.

Det ble for 2014 avsatt 2 000 tonn sild for fartøy som fisker i åpen gruppe med landnot eller garn. Per 9. mai har 12 fartøy fisket totalt 402 tonn norsk vårgytende sild. Det har ikke vært det tradisjonelle fisket i Rogalandsfjordene i 2013 og 2014.

Tabell 4 viser norsk kvote, fangst og restkvote relatert til kvoteåret 2014, fordelt på fartøygrupper.

Tabell 4: Norsk kvote, fangst og restkvote fordelt på grupper for kvoteåret 2014

Fartøy-grupper	Kvote 2014 (t)	Utdelt kvote 2014 (t) ¹	Kvoteåret 2014 - Fangst (t) i 2013 og 2014				Restkvote 2014 (t)
			Fangst i 2013 på kvoten for 2014 ²	Ordinær fangst 2014	Overfiske utover 10% kvotefleks ³	Sum fangst	
Ringnot	112 613	116 339	5 595	10 116	136	15 711	100 628
Trål	19 470	22 019	1 544	17 270	316	18 814	3 205
Kyst – lukket	119 435	119 435	7 870	70 079	331	77 949	41 486
Kyst – åpen	2 000	2 000		402		402	1 598
Agn	550	550		-		-	550
Forskning- og undervisning	590	590		117		117	473
Totalt	254 658	260 933	15 009	97 984	783	112 993	147 940

Kilde: Norges Sildesalgslag per 9. mai 2014

¹ Utdelt kvote gjennom faktor og kvoteenhet. Kvote justert for overfiske utover kvotefleksibilitet foregående år, samt avrunding i forbindelse med fastsettelse av faktor osv.

² Fangst i 2013 på kvoten for 2014 – på fartøynivå

³ Dette kvantum blir justert på neste års gruppekvote og inngår derfor ikke som et element i restkvoten for 2014

Per 9. mai 2014 er det fisket totalt 112 993 tonn norsk vårgytende sild av den norske kvoten for 2014. Det ble fisket totalt 15 009 tonn på forskudd i 2013 på 2014-kvoten. Samtidig var det fartøy som ikke utnyttet kvotene sine for 2013, men overførte deler av den til 2014 (se tabell 1).

Når det gjelder utøvelsen av fisket så har Fiskeridirektoratet og Kystvakten de senere år registrert en økt grad av aktsomhet i dette fiskeriet. Sist sesong ble det imidlertid observert en økning i antall store kast og dermed større fare for dumping av sild. Disse hendelsene er i all hovedsak registrert i det kystnære fisket. Samtidig har det fra næringen vært uttalt at silda denne sesongen har vært lett tilgjengelig. Årsaken til dette ligger trolig i bestandssituasjonen. Forskning viser at bestanden av norsk vårgytende sild er kraftig redusert sammenlignet med de senere år. Når sildebestanden reduseres blir den mer sårbar for predasjon (angrep fra hval,

delfiner, sel og større fisk) i overvintringsperioden. Silda beskytter seg så godt den kan ved å pakke seg sammen. Som kompensasjon for at bestanden er blitt mindre så samler den seg i større og ofte veldig tette stimer for å beskytte seg mot gjentatte angrep i de frie vannmassene hvor de også oppholder seg nokså stasjonært. Siden silda ikke spiser i denne perioden så har den ingen konkurranse om mat seg imellom. Dette gjør det mulig og praktisk for silda å pakke seg veldig tett sammen. Dette øker igjen overlevelsen til hver enkelt sild i stimen. Denne adferden vil fortsette så lenge sildebestanden reduseres og vil kunne skape utfordringer for utøvelsen av sildefisket. Med denne kunnskapen skjerpes kravet til fiskers aktsomhet under utøvelsen av dette fiskeriet. Fiskeridirektøren anmoder derfor fiskerne om å utvise stor aktsomhet i utøvelsen av fisket etter norsk vårgytende sild i kommende sesong slik at man unngår uregistrert neddreping av sild som igjen kan påvirke bestanden negativt.

2.1.4 OVERFISKE AV ADGANGEN TIL KVOTEFLEKSIBILITET

Fiskeridirektøren viser til at verdien av et fartøy sin fangst utover 10 % kvotefleksibilitet blir inndratt, mens kvantumet blir belastet den tilhørende fartøygruppens kvote neste år. Næringen har gjentatte ganger bedt om at det enkeltes fartøys overfiske belastes fartøyets kvote og ikke gruppens kvote påfølgende år. Norges Fiskarlag frykter at legitimiteten og intensjonen rundt kvotefleksibilitetsordningen blir undergravet.

Fiskeridirektøren vil som lovet i reguleringsmøtet høsten 2013, innkalle representanter for Norges Fiskarlag, Norges Kystfiskarlag, Pelagisk Forening og Norges Sildesalgslag til et møte i august/september d.å. for å drøfte problemstillingen nærmere.

2.1.5 SMS-MELDING VED FISKE INNENFOR FJORDLINJENE MED FARTØY UNDER 15 METER

Fartøy som fisker etter norsk vårgytende sild med not innenfor fjordlinjene har fra og med 2012 hatt plikt til å sende melding om inn- og utseiling per SMS.

I reguleringsmøtet høsten 2013 ble en evaluering av ordningen presentert. Etter ønske fra næringen ga Fiskeridirektøren uttrykk for at denne evalueringen ville fortsette i 2014.

På bakgrunn av innspill fra Havforskningsinstituttet mener Fiskeridirektøren at den biologiske situasjonen for sildebestanden tilsier at dette fiskeriet fortsatt må følges tett.

Informasjonen gitt gjennom dagens sms ordning blir brukt aktivt for å holde oversikt over aktiviteten til den minste flåten. Fiskeridirektoratet og Kystvakten bruker denne informasjonen til å planlegge sin tilstedeværelse på feltet for best å kunne kontrollere utøvelsen av fisket, herunder innblanding av sild under minstemål og eventuelt risiko for neddreping eller slipping av fangster.

Fiskeridirektøren er imidlertid opptatt av at rapporteringskravet skal være så lite belastende som mulig for næringen. Direktøren foreslår derfor alternative løsninger for å innhente informasjonen nødvendig for å oppnå kontrollformålet. Fartøy under 15 meter største lengde som driver fiske etter sild med not innenfor fjordlinjene kan alternativt installere utstyr for posisjonsrapportering i tråd med kravet for fartøy over 15 meter største lengde, jf forskrift om posisjonsrapportering og elektronisk rapportering for norske fiske- og fangstfartøy § 3. Fartøy med slikt utstyr installert og aktivert vil være unntatt fra kravet til sms rapportering.

For øvrig vises det til Fiskeriministerens forslag til innføring av forhåndsinnmelding av fangst for fartøy under 15 meter største lengde. I den forbindelse vurderer Fiskeridirektøren å utvikle et system som også gjør det mulig å samordne andre rapporteringskrav i ulike fiskerier i en felles elektronisk tjeneste.

2.1.6 SAMFØRING AV PELAGISKE FANGSTER

I reguleringsmøtet høsten 2012 tok Fiskeridirektøren til orde for å opprette en arbeidsgruppe for å vurdere åpning for samføring av samfisket fangster i pelagiske fiskerier. Arbeidet i gruppen kom i gang 6. desember 2013 og gruppen hadde som mål å legge frem sin rapport innen 1. mai 2014. Arbeidet har imidlertid vist seg mer omfattende enn først antatt, blant annet fordi man i denne prosessen også har funnet det nødvendig å gjennomgå vilkårene for utøvelse av samfiske for låssetting i pelagiske fiskeri. Arbeidsgruppen nærmer seg imidlertid slutten på sitt arbeid og skal ha siste møte i gruppen 6. juni. Rapporten vil deretter bli overlevert Fiskeridirektøren for videre oppfølging.

NOTAT

Saksnummer: 2014000230	Fra: Maja Kirkegaard Brix
Dato: 27.08.2014	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 2	Telefon: 41691457
	E-post: maja-kirkegaard.brix@fiskeridir.no

TIL:
Stein-Åge Johnsen

REFERAT FRA REGULERINGSMØTET 5. JUNI 2014, NORSK VÅRGYTENDE SILD

2 PELAGISKE FISKERIER

2.2 NORSK VÅRGYTENDE SILD

2.2.1 KVOTERÅDET

Vi viser til redegjørelsen under punkt 2.1.2 om kvotesituasjonen og ICES rådet for 2014, i tillegg til punkt 2.1.3 om utøvelsen av fisket på tette konsentrasjoner av sild vinteren 2014.

Pelagisk Forening stiller spørsmål om kvoterådet og de forskningsundersøkelsene som ligger til grunn for rådet. Pelagisk Forening oppfordrer forvaltningen til å gjøre egne vurderinger av bestandssituasjonen og fastsette reguleringer ut fra dette. Forevar prinsippet medfører at kvotene går ned og dette får store konsekvenser for den enkelte fisker. Dette er uheldig når det er uenighet om bestandens faktiske størrelse.

Avdelingsdirektøren opplyste at bestandssituasjonen er diskutert med Havforskningsinstituttet og forvaltningen innehar kompetansen til å stille de riktige spørsmålene til forskerne ved behov. Havforskningsinstituttet er imidlertid blant de beste i verden og vi ser ikke grunn til å betvile deres innspill til ICES i forbindelse med fastsettelse av årets kvoteråd.

2.2.2 SÆRLIG AKTSOMHET UNDER UTØVELSE AV FISKE I 2014

Vi viser til redegjørelsen under punkt 2.1.3 om fisket hittil i 2014. Avdelingsdirektøren orienterte om at det vil bli avholdt et skippermøte for fiskere i pelagiske fiskeri under årets Nor-Fishing.

2.2.3 OVERFISKE AV ADGANGEN TIL KVOTEFLEKSIBILITET

Vi viser til saksdokumentets punkt 2.1.4 om ovennevnte. Avdelingsdirektøren orienterte om at Fiskeridirektoratet har invitert næringen til et møte for å drøfte problemstillingen knyttet til sanksjonering av fartøy som overfisker adgangen til kvotefleksibilitet over årsskiftet. Møtet er satt til 27. august d.å.

2.2.4 SMS-MELDING VED FISKE INNENFOR FJORDLINJENE MED FARTØY UNDER 15 METER

Vi viser til redegjørelsen i saksdokumentet punkt 2.1.5. Avdelingsdirektøren presiserte at informasjonen som kommer inn via denne ordningen blir brukt i planlegging av ressurskontrollen og at informasjonen er viktig i denne sammenheng.

Det var for øvrig ingen merknader til saken.

2.2 KOLMULE

2.2.1 FISKET I 2013

Norske fartøy fisket og landet i alt 196 246 tonn kolmule i 2013. Dette var 7 114 tonn over den norske kvoten på 189 132 tonn. Fartøy med kolmuletråltillatelse kunne i 2013 fiske 111 447 tonn av gruppekvoten på 144 793 tonn i EU-sonen. Fartøy med nordsjøtråltillatelse og pelagisk tråltillatelse kunne fiske totalt 40 839 tonn i NØS og internasjonalt farvann. Av dette kvantumet kunne 31 434 tonn fiskes i EU-sonen. Norske fartøy hadde ikke adgang til å fiske i Færøysonen i 2013. Norsk fiske etter kolmule i 2013 er angitt i tabell 1.

Tabell 1: Norske områdekvoter og fangst av kolmule i 2013

Fartøygruppe	Område	Område- og totalkvote (tonn)	Områdefangst og totalfangst (tonn)	Restkvote (tonn)
Kolmuletråltillatelse	NØS		386	
	EU-sonen	111 447	97 293	14 154
	Internasjonalt		54 150	
	Totalt¹	144 793	151 830	-7 037
Nordsjøtråltillatelse og pelagisk tråltillatelse	NØS		8 897	
	EU-sonen	31 434	31 124	310
	Internasjonalt		1 982	
	Totalt¹	40 839	42 003	-1 164
Bifangst og forskning	NØS ²	3 500	2 413	1 087
Totalt norske fartøy		189 132	196 246	-7 114

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttседdelregister per. 12. mai 2014

¹Totalkvoten for gruppen tilsvarer områdekvoten for NØS og internasjonalt farvann

²Fordeelingen av fangsten er 1 951 tonn forskningsfangst og 462 tonn bifangst

2.2.2 KVOTESITUASJONEN I 2014

EU, Færøyene, Island og Norge ble 28. mars 2014 enige om en kyststatsavtale om forvaltning av kolmule for 2014. Bestandssituasjonen viser en økning inneværende år og kyststatene avtalte en totalkvote for 2014 på 1 200 000 tonn. Dette er en økning på 87 % sammenlignet med totalkvoten i 2013.

Etter kvotebytter kan norske fartøy fiske inntil 386 697 tonn kolmule i 2014, hvorav 1 500 tonn er avsatt til bifangst i andre fiskerier.

Det norske kvotefleksibilitetsgrunnlaget er på 308 958 tonn. Dette vil si at det kan planlegges et overfiske på inntil 30 896 tonn i 2014, og at en ved en eventuelt gjenstående kvote kan overføre inntil tilsvarende kvote til 2015.

For kolmuletrålerne og pelagisk- og nordsjøtrålerne utgjør kvotefleksibiliteten henholdsvis 24 099 og 6 797 tonn. Som tidligere nevnt kan kvotefleksibiliteten i utgangspunktet kun benyttes i norske farvann og i internasjonalt farvann. Som følge av at det utover i sesongen

ble klart at det ville stå igjen et restkvantum i EU-sonen endret Fiskeridirektoratet på reguleringen av fisket etter kolmule slik at kvotefleksibiliteten, som en prøveordning, kunne benyttes også i EU-sonen.

Norske fartøy kan fiske 61,4 % av den norske kyststatskvoten i EU-sonen i 2014, noe som er en nedgang sammenlignet med 2013 hvor soneadgangen var på 64 %. I tillegg kommer kvantumet som Norge har byttet til seg fra EU i den bilaterale avtalen mellom Norge og EU. Norske fartøy kan på grunnlag av dette fiske 277 983 tonn i EU-sonen.

Gjennom kyststatsavtalen fikk norske fartøy en soneadgang på 4 % av TAC i Færøysonen i 2014. I tillegg ble soneadgangen økt med 80 000 tonn i den bilaterale avtalen mellom Norge og Færøyene. Den totale norske soneadgangen i Færøysonen for 2014 blir etter dette 124 180 tonn. Det har ikke vært grunnlag for å fordele soneadgangen i Færøysonen på fartøynivå.

2.2.3 REGULERINGSOPPLEGGET OG UTVIKLINGEN I FISKET I 2014

Den norske kvoten er fordelt mellom fartøy med kolmuletråltillatelse og fartøy med pelagisk- eller nordsjøtråltillatelse. Fordelingen er angitt i tabell 3.

Tabell 3: Gruppekvoter i 2014

Fartøygruppe	Andel (%)	Gruppekvote før trekk eller overføring (tonn)	Gruppekvote etter trekk og overføring (tonn)
Kolmuletrål	78	300 454	300 864
Pelagisk- og nordsjøtrål	22	84 743	85 257
Totalt	100	385 197	386 121

Tabell 4 fremstiller fangst fordelt på fartøygruppe og fangstområde hittil i år. Som tidligere år kan norske fartøy fiske hele totalkvoten i NØS og internasjonalt farvann. Eventuell fangst i EU-sonen vil imidlertid avregnes områdekvoten i NØS og internasjonalt farvann.

Tabell 4: Norske områdekvoter og fangst i 2014

Fartøygruppe	Område	Område- og totalkvote (tonn)	Områdefangst og totalfangst (tonn)	Restkvote (tonn)
Kolmuletråltillatelse	NØS		208	
	EU-sonen	216 827	155 820	61 007
	Færøysonen	96 860	3 050	93 810
	Internasjonalt		152 167	
	Totalt¹	300 454	311 245	-10 791
Nordsjøtråltillatelse og pelagisk tråltillatelse	NØS		3 875	
	EU-sonen	61 156	55 910	5 246
	Færøysonen	27 320	120	27 200
	Internasjonalt		10 101	
	Totalt¹	84 743	70 005	14 738
Bifangst	NØS	1 500	593	907
Totalt norske fartøy		386 697	381 843	4 854

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister pr. 12. mai 2014

¹ Totalkvoten for gruppen tilsvarende områdekvoten for NØS og internasjonalt farvann.

2.2.3.1 FARTØY MED KOLMULETRÅLTILLATELSE

Den 31. januar ble det, i påvente av en kyststatsavtale, satt foreløpige kvoter i fisket etter kolmule. For kolmuletrålerne ble fartøykvoten da satt til 3 112 tonn. Siden det verken var inngått en kyststatsavtale om kolmule eller en bilateral avtale mellom Norge og EU på det tidspunktet, kunne kvantumet kun fiskes i Norges territorialfarvann og økonomiske sone, fiskerisonen ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann. Den foreløpige kvoten ble økt til 4 703 tonn den 18. februar. Etter at Norge og EU ble enige om en bilateral avtale den 12. mars, ble fartøykvotene økt til 6 349 tonn. Dette tilsvarende en flat fordeling av gruppekvote.

Den 12. mars ble det også fastsatt delkvoter i EU-sonen på 1 636 tonn per kvoteenhet, tilsvarende en underregulering på ca 0,6 %. Da kyststatsavtalen om kolmule ble inngått, var det fisket nok i internasjonalt farvann til at delkvoteenheten i EU-sonen kunne settes til 6 349 tonn. Dette betydde at fartøyene kunne resten av sine kvoter i EU-sonen.

Ved sesongstart bestod gruppen av totalt 43 fiskefartøy. To av disse fisket på 2 kvotesett, hvor ett fartøy benyttet leiefartøyordningen og det andre hadde en generell utskiftningstillatelse. I tillegg hadde ett fartøy en faktor på 2, to fartøy en faktor på 1,425 og to fartøy en faktor på 1,27. Totalt antall faktorer i denne gruppen var dermed på 47,39. Gruppen kan fiske i Norges økonomiske sone, fiskevernsonen ved Svalbard, fiskerisonen ved Jan Mayen, EU-sonen og i internasjonalt farvann. Kolmuletrålerne kan fiske inntil 300 454 tonn i 2014, hvorav inntil 216 827 tonn kan fiskes i EU-sonen.

Kolmuletrålernes totale kvotefleksibilitetsgrunnlag er på 240 987 tonn. På fartøynivå beregnes kvotefleksibilitetsgrunnlaget på grunnlag av en kvoteenhet på 5 085 tonn. Fartøy med kolmuletråltillatelse kan underfiske kvotefleksibilitetsgrunnlaget med inntil 10 % i 2014. Etter at tildelte kvoter er utnyttet kan fartøy med kolmuletråltillatelse overfiske kvotefleksibilitetsgrunnlaget med inntil 10 % i 2014. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet eller godskrevet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2015.

Som oversikten i tabell 4 viser har gruppen per 12. mai 2014 fisket 10 791 tonn over gruppekvoten. På samme tidspunkt hadde gruppen 61 007 tonn i rest på kvoten i EU-sonen. Norsk fiske i EU-sonen er per 12. mai 2014 ikke stoppet.

2.2.3.2 FARTØY MED PELAGISK- OG NORDSJØTRÅLTILLATELSE

Det er i alt 35 fartøy med pelagisk- og nordsjøtråltillatelse. Av disse fartøyene har 5 fartøy nordsjøtråltillatelse og 30 pelagisk tråltillatelse. Gruppen ble fra årets start regulert med foreløpig fartøykvotefaktor på 1,5. Den 18. februar ble fartøykvotefaktoren økt til 2,25 før den ble økt til 3,04 den 13. mars. Dette er en overregulering på 2 %.

Maksimalkvotefaktoren i EU-sonen ble den 18. februar satt til 0,86. Etter at kyststatsavtalen ble inngått den 28. mars ble delkvotefaktoren økt til 3,04. Resten av gruppekvoten kunne da, i likhet med for kolmuletrålerne, fiskes i EU-sonen. Gruppen kan fiske inntil 61 156 tonn i EU-sonen i 2014.

Pelagisk- og nordsjøtrålerne totale kvotefleksibilitetsgrunnlag er på 67 971 tonn. På fartøynivå beregnes kvotefleksibilitetsgrunnlaget på grunnlag av en kvotefaktor på 2,38. Fartøy med pelagisk- og nordsjøtråltillatelse kan, etter at tildelte kvoter er utnyttet, overfiske kvotefleksibilitetsgrunnlaget med inntil 10 % i 2014. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2015.

Gruppen har per 12. mai gjenstående 5 246 tonn i EU-sonen. Av gruppens totalkvote gjenstår det 14 738 tonn per 12. mai.

NOTAT

Saksnummer: 2014000230	Fra: Trond Ottemo
Dato: 06.02.2015	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 1	Telefon: 46803973
	E-post: trond.ottemo@fiskeridir.no

REFERAT FRA REGULERINGSMØTET 5. JUNI 2014 - SAK 2.2.2 KOLMULE

Direktør Eikemo viste til gjennomgangen i sakspapirene, og pekte blant annet på at kolmuletrålerne er ferdige med gruppeknoten og har forskuttert en del av neste års kvote gjennom ordningen med kvotefleksibilitet. Fartøy med pelagisk- og nordsjøtråltillatelse har ennå noe igjen på gruppeknoten. Han inviterte deretter til kommentarer.

Fjordfiskenemnda pekte på at kolmulekvotene har variert sterkt de siste årene, og stilte spørsmål om hvordan bestandsutbredelsen er i nord, hvor det tidligere har blitt drevet et fiske etter kolmule.

Havforskningsinstituttet viste til den geografiske fordelingen av kolmule henger sammen med styrken i bestanden, og at den positive utviklingen generelt gir økt utbredelse. Det er registrert økte forekomster av kolmule i vintertoktet i Barentshavet de siste årene.

Kystvakten viste til at det kan være en utfordring å fiske øyepål uten å få kolmule, og oppfordret de som skal fiske øyepål til å avsette tilstrekkelig med kolmule til å dekke inn slik bifangst.»

2.3 VASSILD I NORGES ØKONOMISKE SONE I 2014

2.3.1 FISKET I 2013

Tabell 1 viser kvoter og fangst av vassild i 2013. For 2013 ble det fastsatt en totalkvote på 12 000 tonn vassild. Av dette ble det avsatt 300 tonn vassild til forskningsfangst og 400 tonn til bifangst ut ifra forventet bifangst i fisket etter kolmule og øyepål i 2013. Totalkvote til utdeling etter disse avsetningene var på 11 300 tonn.

Tabell 1: Kvote, fordeling og fangst av vassild i 2013

	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)
Ordinær kvote vassildtrål	11 300	11 699	-399
Forskning	300	269	31
Bifangst	400	269	131
<i>Bifangst nord for 62°N</i>		11	
<i>Bifangst sør for 62°N (inkl. vassildtrål)</i>		259	
Totalt	12 000	12 237	-237

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister per 14. mai 2014

I Reguleringsmøtet høsten 2012 ble det foreslått å oppheve periodiseringen av fisket. Begrunnelsen for å gå vekk fra ordningen med to perioder var at deltakelsen i andre periode var svært lav, samt at det tidligere argumentet om å støtte en spesialisert landindustri på trøndelagskysten ikke lenger veide like tungt som følge av at nær all vassild de senere årene ble fryst ned og eksportert. I reguleringen for 2013 ble ordningen med periodisering opphevet.

Den 19. april hadde norske fartøy med vassildtråltillatelse landet totalt 11 297 tonn vassild. På bakgrunn av dette ble fisket stoppet samme dag. 14 fartøy fisket over kvoten med totalt 495 tonn, det vil si et gjennomsnittlig overfiske på 35 tonn per fartøy. Til sammenligning var det et gjennomsnittlig overfiske på 21 tonn per fartøy i 2012.

Som følge av at bifangst av vassild i andre fiskerier viste seg å bli lavere enn det som var lagt til grunn ved fastsettelse av bifangstavsetningen for 2013, ble fisket gjenåpnet innenfor de opprinnelige maksimalkvotene den 9. september.

Den 16. september var totalkvoten på 12 000 tonn beregnet oppfisket. Etter anbefaling fra Fiskeridirektoratet bestemte Fiskeri- og kystdepartementet at fisket ikke skulle stoppes, og at fartøy med resterende kvote skulle tillates å fiske opp disse. Dette ville gi et estimert overfiske av totalkvoten på 250 til 300 tonn ved årets slutt.

Ved årets slutt hadde fartøy med vassildtråltillatelse fisket 11 699 tonn vassild nord for 62°N. Dette er nær 400 tonn over kvoten som ble fastsatt ved årets start. I tillegg til dette ble det tatt omtrent 270 tonn bifangst av vassild i andre fiskerier. Totalkvoten i 2013 ble overfisket med 237 tonn.

2.3.2 KVOTESITUASJONEN I 2014

For 2014 er det fastsatt en totalkvote på 12 000 tonn vassild, og all fangst av vassild i NØS avregnes denne totalkvoten. Av dette er det avsatt 20 tonn vassild til forskningsfangst og 300 tonn til bifangst ut ifra forventet bifangst i fisket etter kolmule og øyepål i 2014. Totalkvote til utdeling blir etter disse avsetningene på 11 680 tonn.

2.3.3 REGULERINGSOPPLEGG OG UTVIKLINGEN I FISKET I 2014

Fartøy som er tildelt vassildtrållatelse i medhold av forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst § 2-24, kan delta i direktefisket etter vassild i Norges økonomiske sone.

På grunn av fare for innblanding av sild, samt at industrien er opptatt med produksjon av sild i januar og et godt stykke ut i februar ble oppstartsdatoen for fisket etter vassild satt til 17. februar.

Fisket er regulert med maksimumkvoter på 520 tonn vassild per vassildtrållatelse. Dette er en reduksjon på 30 tonn sammenlignet med 2013.

Regulering av fisket etter vassild har en usikkerhetsfaktor knyttet til antall deltagende fartøy. For årene 2009, 2010, 2011, 2012 og 2013 er det registrert fangst på henholdsvis 19, 20, 21, 24 og 25 vassildtrållatelser med varierende grad av kvoteutnyttelse. Maksimumkvoten i 2014 ble satt med utgangspunkt i deltakelsen i 2013, samt utviklingen i fisket de foregående årene.

I år er det registrert fangst på 25 fartøy, hvorav alle har utøvet et direktefiske etter vassild. Antall fartøy som har drevet direktefiske etter vassild er derfor på samme nivå som i 2013. I 2014 er det imidlertid fisket over 200 tonn på 23 tillatelser, mot 21 tillatelser i 2013. Dette kommer blant annet av at enkelte fartøy som tradisjonelt ikke har fisket vassild, men som har vassildtrållatelse, har benyttet seg av leiefartøyordningen i påvente av nybygg. Leiefartøyene som har blitt benyttet har da fisket vassild.

Tabell 2: Antall fangster per rettighet og maksimumkvote i årene 2009-2014

Antall fangster fordelt på rettighet	2009	2010	2011	2012	2013	2014
All fangst	22	22	22	24	25	25
Fangst over 100 tonn	18	18	19	21	21	23
Fangst over 300 tonn	18	16	19	20	20	22
Fangst over 500 tonn	18	16	14	17	20	17
Maksimumkvote ved årets start	600	600	500	600	550	520

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister per 16. mai 2014.

I 2014 er det blitt omsatt 1 958 tonn (1 205 tonn i 2013) vassild gjennom Sunnmøre og Romsdal Fiskesalgslag og 9 655 tonn (10 773 tonn i 2013) gjennom Norges Råfisklag.

Tabell 3: Fangst av vassild fordelt på de første fem månedene i periode 2006 -2014

Leveringsmåned	Fangst (tonn)								
	2006	2007	2008 ¹	2009 ¹	2010 ¹²	2011 ¹²	2012 ¹²	2013 ²	2014 ²
Januar	0	11	0	0	0	0	0		
Februar	803	800	693	1 912	1 424	1 693	1 932	938	822
Mars	6 737	6 956	6 409	4 075	1 342	3 263	4 184	6 639	6 275
April	8 753	2 092	2 663	4 029	6 781	3 603	5 471	4 026	3 308
Mai	1 292	88	141	197	685	518	0	36	1 201
Totalt	17 585	9 947	9 906	10 213	10 232	8 784	11 588	11 297	11 606

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister per 16. mai 2014.

¹ For 2008 til og med 2012 - fangst første periode.

² For 2010 til og med 2014 - fangst i hele NØS

Vassildfisket i 2014 er per 16. mai ikke stoppet.

Det er hittil i 2014 registrert 3 tonn vassild som bifangst sør for 62°N. I tidligere år er det registrert mest bifangst av vassild i månedene juni, juli og august og det er ventet en lignende utvikling i år.

NOTAT

Saksnummer: 2014000230
Dato: 03.02.2015
Side 1 av 2

Frå: Ingvild Bergan
Seksjon: Reguleringsseksjonen
Telefon: 99796722
E-post: ingvild.bergan@fiskeridir.no

TIL:
Stein-Åge Johnsen

SAK 2.2.3 VASSILD - REFERAT FRA REGULERINGSMØTET 5. JUNI 2014

Direktør Eikemo redegjorde for saksdokumentet, og åpnet for kommentarer.

Norske sjømatbedrifters landsforening (NSL) bemerket at de ser det som uheldig for industrien at det bare leveres vassild i ca. 3 måneder. Det ville være bedre om fisket ble regulert med påmelding og garanterte kvoter, da en ikke når alle markeder slik det er i dag.

Pelagisk forening støttet forslaget fra NSL, ut fra hensynet om at en påmeldingsordning vil kunne gi bedre flyt i dette fiskeriet, og kanskje muliggjøre at det kan starte opp tidligere.

Pelagisk forening foreslo videre at det burde innføres 10 % kvotefleksibilitet i fisket etter vassild.

Direktør Eikemo svarte at Fiskeridirektoratet vil notere seg disse forslagene.

Kopi til:
Maja Kirkegaard Brix
Rune Mjørland

2.4 MAKRELL

2.4.1 FISKET I 2013

I 2013 hadde Norge en disponibel kvote på 153 355 tonn makrell.

Tabell 1 gir en oversikt over all fangst av makrell i 2013 tatt av norske fartøy fordelt på fartøygruppene. I tillegg fremgår førstehåndsverdi av makrell landet samme år.

Tabell 1: Fordeling, fangst og verdi i 2013

Fartøygrupper	Kvot (tonn)	Ant. adg. ¹	Ant. brukte adg.	Fangst (tonn)	Verdi (1000 kr)
Ringnot	103 734	80	80	110 368	1 020 904
Små ringnotfartøy	9 389	17	17	9 879	87 040
Trål	5 890	23	23	6 374	51 608
Kyst – lukket gruppe	27 742	427	373	31 478	235 388
• not < 13 m.st.l	4 630	152	140	5 976	40 210
• not ≥ 13 m.st.l	13 752	60	58	15 726	131 082
• garn- og snøre	9 360	215	175	9 776	64 096
Kyst – åpen gruppe	400		181 ²	435	4 599
Kyst - landnot	100		12 ²	98	1 484
Agnkvote	1 450			1 512	2 687
Forskning og undervisning	4650			4 447	36 559
Annet (inkl. fritidsfiske)				21	26 751
Totalt	153 355			164 612	1 430 461

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttседdelregister per 7. mai 2014/ Norges Sildesalgslag per 9. mai 2014.

¹ Antall adganger per 31. desember 2012

² I kyst - åpen gruppe og landnot er det oppgitt antall fartøy som har deltatt i fisket

Av tabell 1 fremgår det at det er landet 164 612 tonn makrell i 2013. Dette kvantumet består av overført kvote fra 2012, ordinær kvote for 2013 og fiske på forskudd av kvoten i 2014 (jf. kvotefleksibilitetsordningen).

Tabell 2 viser kvoter og fangst av makrell relatert til kvoteåret 2013. Med kvoteåret menes fangst som belastes den norske totalkvoten i 2013 angitt i reguleringsforskriften. Fisket i 2013 som er gjort på forskudd av kvoten for 2014 er ikke tatt med i tabell 2, da dette skal belastes kvoteåret 2014.

Tabell 2: Kvoter i 2013, fangst relatert til kvoteåret 2013, ufisket kvote 2013, justering gruppekvote 2014

Fartøygrupper	Kvote 2013 (t)	Utdelt kvote 2013 (t) ¹	Kvoteår 2013 - Fangst (t) i 2012 og 2013				Ufisket kvote 2013 (kvote-fleks på inntil 10%) (t)	Justering gruppekvote 2014 (t)
			Fangst i 2012 på kvoten for 2013 ²	Ordinær fangst 2013	Overfiske utover 10 % kvote-fleks	Sum fangst		
Ringnot	103 734	103 314	4 811	98 216	641	103 668	169	-523
Små ringnotfartøy	9 389	9 289	531	8 758	165	9 454	0	-165
Trål	5 890	5 795	467	5 298	453	6 218	30	-453
Kyst – lukket	27 742	28 466	1 184	28 570				
· not < 13 m.st.l	4 630	4 220	161	5 466	123	5 750		-1 530
· not ≥ 13 m.st.l.	13 752	14 592	670	13 795	436	14 901	31	-340
· garn- og snøre	9 360	9 654	353	9 309	64	9 726		-72
Kyst – åpen	400	400		409		409		
Kyst - landnot	100	100		99		99		
Agn	1 450	1 450		1 512		1 512		
Forskning- og undervisning	4650	4650		4556		4556		
Totalt	153 355	153 464	6 993	147 418	1 882	156 293	230	3 083

Kilde: Norges Sildesalgslag per 11. april 2014

¹ Utdelt kvote gjennom faktoren. Kvote justert for overfiske utover kvotefleksibilitet foregående år, avrunding i forbindelse med fastsettelse av faktor osv. For garn- og snøre gruppen og kystnotfartøy under 13 m. st. l. er det justert gruppekvote som vises.

² Fangst i 2012 på kvoten for 2013 – på fartøynivå.

Gruppen kystnotfartøy under 13 meter største lengde er regulert med maksimalkvoter med garantert kvantum i bunn. I 2013 ble gruppekvoten (på utdelt kvote) overfisket med ca. 1 500 tonn. Fiske på maksimalkvotene ble stoppet 26. juli 2013, men det kunne fortsatt fiskes på garanterte kvoter og på kvotefleksibilitetsordningen. Overfisket utover 10 % av gruppekvoten er belastet gruppen i 2014.

2.4.2 KVOTESITUASJONEN I 2014

Frem til 2009 ble det totale uttaket av makrell fastsatt i forbindelse med de årlige kyststatsforhandlingene mellom Norge, EU og Færøyene om forvaltning av makrell. Siden den gang har kyststatene ikke oppnådd enighet om forvaltningen av bestanden. Island har siden 2010 deltatt i kyststatsforhandlingene. I samme periode har Norge og EU inngått årlige avtaler om forvaltning av makrell og avsetning av kvantum til øvrige nasjoners fiske.

Fiskeri- og kystdepartementet fastsatte i desember 2013 en foreløpig norsk makrellkvote på 150 000 tonn for 2014. Bakgrunnen var at det fortsatt pågikk samtaler om en ny kyststatsavtale for makrell og ønsket om å legge til rette for fiske etter makrell i perioden frem til det forelå en endelig avtale. Det ble fastsatt foreløpige gruppekvoter for fartøygruppene på bakgrunn av denne totalkvoten.

Etter krevende forhandlingsrunder ble det i mars 2014 klart at en ikke kunne oppnå enighet om en firepartsavtale om forvaltning av makrellbestanden. Norge, Færøyene og EU ble 12. mars 2014 enige om en trepartsavtale om fordeling og forvaltning av makrell. Avtalen har en varighet på fem år og de tre partene er enige om å fastholde den relative fordelingen seg i mellom i avtaleperioden. Den relative fordelingen er henholdsvis 26,67 % til Norge, 14,93 % til Færøyene og 58,40 % til EU.

Det legges til grunn at partene har tatt utgangspunkt i en TAC på 1 240 000 tonn i 2014. I tabell 3 fremgår kvotene til Norge, Færøyene og EU i henhold til avtalen:

Tabell 3: Kvoter i 2014 til Norge, Færøyene og EU

Kyststater	Kvote i 2014 (tonn)
Norge	279 115
Færøyene	156 240
EU	611 205

Partene har blitt enige om en avsetning på 15,6 % av TAC i hele avtaleperioden til øvrig kyststat og relevante fiskerinasjoner. I 2014 utgjør dette 193 440 tonn, hvorav 42 537 tonn er avsatt til fiske i NEAFC-området.

Av den norske kvoten på 279 115 tonn, er 247 tonn avsatt til Sverige i henhold til nabolandsavtalen. Den norske disponible totalkvoten i 2014 er derfor på 278 868 tonn. Av dette er 1 665 tonn satt av til forsknings- og undervisningsformål, 1 500 tonn til agn og 5 000 tonn til fiske i Nord-Norge.

Dette innebærer at det står igjen 270 703 tonn til fordeling mellom fartøygruppene. Fordelingen av disponibel kvote er i tråd med Norges Fiskarlag sitt landsmøtevedtak 6/07, samt avtale mellom Norges Fiskarlag og Sør-Norges Trålerlag av 15. desember 2009. Fordelingen er vist i tabell 3.

Tabell 4: Fordeling av norsk makrellkvote i 2014

Fordeling grupper	Fordelingsnøkkel (%)	Gruppekvote	Faktisk andel (%)
Kystfartøy	18,5 % av totalkvoten	51 080¹	18,9
Trålfartøy	4,0 % av totalkvoten	10 828	4,0
Ringnotgruppen:	Det resterende	208 795	77,1
Små ringnotfartøy med hjemmelslengde mellom 21,35 og 28 meter	8,3 % av ringnotgruppens kvote	17 413	6,4
Fartøy med ringnottillatelse	91,7 % av ringnotgruppens kvote ²	191 382	70,7
Totalt		270 703	100

¹ Inkluderer 1 000 tonn overført fra ringnotgruppen til kystnot under 13 meter største lengde

² Etter overføring av 1000 tonn fra ringnotgruppen til kystgruppen

Hele den norske kvoten kan fiskes i EU-sonen, i ICES-område IVa. Videre kan 54 684 tonn fiskes i Færøyenes fiskerisone.

2.4.3 BESTANDSSITUASJONEN

ICES vurderte høsten 2013 nordøstatlantisk makrell som en "data limited stock", det vil si en bestand der dataene er for dårlige til å utføre en total bestandsevaluering. Kvoterådet som ble gitt i oktober 2013 var basert på utviklingen av landingsnivået for perioden 2010-2012. ICES tilrådet da at landingene av makrell ikke skulle overstige 889 886 tonn i 2014.

ICES kom 9. mai 2014 med et nytt oppdatert makrellråd for inneværende år. Rådet er gitt med bakgrunn i resultatene fra av den internasjonale benchmark-evalueringen som ble gjort i februar 2014.

Rådet gir et betydelig mer positivt bilde av status for makrellbestanden. Det skyldes blant annet at resultatene fra mengdemåling av makrellbestanden fra det internasjonale tråltoktet (swept area), gjennomført siden 2007, ble godkjent under benchmark møtet. Resultatene fra dette pelagiske tråltoktet i Norskehavet og tilstøtende hav- og kystområder fører samlet til en betydelig økning i gytebestandsstørrelsen estimert med den nye bestandsberegningsmodellen SAM (State-space Assessment Model).

Den historiske gytebestandsutviklingen er også blitt kraftig endret, primært på grunn av at merke-gjenfangst-metoden ble godkjent som ny tidsserie fra 1980. Den brukes nå til å korrigere fangststatistikken tilbake i tid.

ICES gir nå råd med bakgrunn i forvaltningsplanen Norge, Færøyene og EU er enige om. Fangstene i 2014 skal da være mellom 927 000 tonn og 1 011 000 tonn. Dette innebærer en økning av anbefalt TAC for 2014 på mellom 37 114 tonn til 121 114 tonn, det vil si mellom 4 % til 14 % økning.

ICES anbefaler at forvaltningsplanen skal gjennomgås og revideres for å reflektere den nye tilstanden til bestanden og de reviderte føre-var referansepunktene.

Dersom ICES legger til grunn rådgivning basert på langtidsutbytte (FMSY) som tilsvarer $FMSY=0.25$ gir dette en fangst på 1 174 000 tonn makrell i 2014, tilsvarende en gytebestand på 4.628 million tonn.

2.4.4 REGULERINGEN OG UTVIKLINGEN I FISKET I 2014

Reguleringen av fisket i 2013 er i all hovedsak videreført til 2014.

Når det gjelder avsetningen på 5 000 tonn makrell til fiske i nord vises det til Nærings- og fiskeridepartementets høringsnotat av 6. mai 2014 "Forslag til regulering av fiske av 5 000 tonn makrell i Nord-Norge i 2014".

Det er per 7. mai 2014 ikke meldt inn nevneverdige fangster av makrell for inneværende år. Det vises for øvrig til sak 2.1 NVG-sild, punkt 6 vedrørende samføring av pelagiske fangster.

NOTAT

Saksnummer: 2014000230	Fra: Maja Kirkegaard Brix
Dato: 05.01.2015	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 2	Telefon: 41691457
	E-post: maja-kirkegaard.brix@fiskeridir.no

TIL:
Stein-Åge Johnsen

REFERAT REGULERINGSMØTE 5 JUNI 2014 - SAK 2.4 MAKRELL

Det vises til Reguleringsmøtet 4. juni 2014, sak 2.4.

Direktøren ga ordet il Stein T. Pedersen fra Fjordfiskerinemnda som for første gang var til stedet på reguleringsmøte.

Fjordfiskerinemnda orienterte om nemnden og problemstillinger denne måtte ta stilling til. Fjordfiskerinemnda pekte blant annet på problemstillingen fremmedfartøy versus lokale fartøy.

Havforskningsinstituttet informerte om at både makrellbestanden og utbredelsen av denne var rekordstor. Bakgrunnen for den økte kvoten i 2014 var at ICES hadde godkjent to nye metoder til måling av makrellbestanden.

Norges Kystfiskarlag poengterte at det ikke blir forsket på makrell sør for 60°N og mente at slik forskning burde gjennomføres.

Norges Fiskarlag viste til avsetningen på 5 000 tonn til fiske av makrell i Nord-Norge. Organisasjonen mente at det skapte usikkerhet i næringen at fordelingsnøkler og reguleringsopplegget ikke var avklart. Fiskarlaget pekte på at fisket etter makrell allerede var i gang, og at høringsfristen for regulering av kvantumet var lagt til 18. juni, etter reguleringsmøtet. I tillegg viste Norges Fiskarlag til at pelagisk trål ikke kan fiske innenfor 12 nautiske mil.

Sametinget viste til at de hadde fremmet et forslag på reguleringsmøte høsten 2013 om at det ble avsatt et kvantum på 800 tonn makrell til fiske i nord. Sametinget var derfor fornøyd med at det var avsatt et kvantum til dette formål og at det var høyere enn det de hadde bedt om. De ba imidlertid departementet om at Sildelaget ble involvert og det ble gitt føringsmidler slik at det var mottak for makrell i Nord-Norge.

Pelagisk Forening roste Havforskningsinstituttet for deres innsats opp mot ICES og økning av makrellkvoten for 2014.

Kommunenes Sentralforbund mente at avsetningen på 5 000 tonn burde komme nordnorske fartøy til gode.

Det var for øvrig ingen kommentarer til saksdokumentet.

2.5 BRISLING

2.5.1 FISKET I 2013

I henhold til kvoteavtalen mellom Norge og EU for 2013 hadde Norge en kvote på 10.000 tonn brisling i EU-sonen. Fartøy med pelagisk tråltillatelse, nordsjøtråltillatelse og ringnottillatelse hadde adgang til å delta i fisket etter havbrisling i EU-sonen. Det var enighet med næringen om å gå tilbake til en utseilingsordning administrert av Norges Sildesalgslag.

Kvoteavtalen mellom Norge og EU for 2013 ble først inngått 18. januar 2013. Dette førte til at norske fartøy ikke hadde anledning til å fiske havbrisling i EU-sonen før denne datoen. Maksimalkvoten ble satt til 700 tonn. Fisket etter havbrisling i 2013 foregikk hovedsakelig i november og desember. Totalt ble det fisket 1 670 tonn havbrisling i 2013.

Fartøy som har adgang til å delta i kystbrislingfisket kunne i 2013 fiske og lande 3 120 tonn brisling i Skagerrak. Det tradisjonelle kystbrislingfisket øst for Lindesnes avregnes dette kvantum. I 2013 fisket norske fartøy 817 tonn kystbrisling øst for Lindesnes. Kystbrislingfisket vest for Lindesnes er ikke regulert ved kvantumsbegrensning. I 2013 ble det fisket 447 tonn i dette området¹.

I begynnelsen av året var kystbrislingen lite tilgjengelig, og det var en stor andel småbrisling, noe som medførte at enkelte fjorder ikke ble åpnet opp før sent på året. Fangsttallet må også sees i sammenheng med en lavere interesse for dette fisket i de senere årene. I Oslofjorden foregikk fisket hovedsakelig i oktober, november og desember, mens det på Vestlandet ble fisket i september, oktober og november.

2.5.2 KVOTESITUASJONEN I 2014

Norske fartøy med ringnottillatelse og pelagisk trål- og nordsjøtråltillatelse kan fiske og lande inntil 9 000 tonn havbrisling i EU-sonen. Fartøy som har adgang til å delta i kystbrislingfisket kan fiske og lande 2 496 tonn brisling i Skagerrak. Det tradisjonelle kystbrislingfisket øst for Lindesnes avregnes dette kvantumet.

¹ Tallene er hentet fra Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister per 19. mai 2014

2.5.3 UTVIKLINGEN I FISKET

2.5.3.1 HAVBRISLING

Utseilingsordningen fra 2013, der Norges Sildesalgslag administrerte utseiling, daglig rapportering, største antall fartøy og eventuell utseilingsstopp, ble videreført i 2014.

Maksimalkvoten ble også i år satt til 700 tonn, samt at fredningsperioden fra og med 1. april til og med 31. juli ble videreført.

Kvoteavtalen mellom Norge og EU for 2014 ble først inngått 12. mars 2014. Dette førte til at norske fartøy ikke hadde anledning til å fiske havbrisling i EU-sonen før denne datoen. Som en følge av dette har det ikke vært et fiske etter havbrisling hittil i år.

2.5.3.2 KYSTBRISLING

Kystbrislingfisket er fredet frem til og med 31. juli 2014. Det ble imidlertid gitt dispensasjon til et begrenset kystbrislingfiske de første ukene av 2014. Tre fartøy, med en totalfangst på 136 tonn, deltok i dette fisket². Fisket foregikk i Oslofjorden.

² Tallene er hentet fra Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister per 19. mai 2014

NOTAT

Saksnummer: 14/1477	Fra: Eilif Sund
Dato: 17.06.2014	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 1	Telefon: 46803279
	E-post: eilif.sund@fiskeridir.no

Til Stein-Åge Johnsen

Sak 2/2014 UTVIKLING I DE ENKELTE FISKERIER I 2014

2.2. Pelagiske fiskerier

2.2.5 Brisling

Norges Fiskarlag viste til brev om å øke minstemål på kystbrisling fra 9 til 10 cm og Havforskningsinstituttets svar med henvisning til en høy tillatt andel brisling under minstemål. Bakgrunnen for spørsmålet er om å øke minstemål gir en bedre forvaltning av kystbrisling. Fiskarlaget ønsker minstemål inn i totalvurderingen av bestandssituasjonen for kystbrisling.

Direktør Eikemo så behov for dialog, og at spørsmålet kunne komme opp til høsten.

Seksjonssjef Johnsen viste til at spørsmålet om minstemål har flere parametre enn det er grunnlag for i nærværende reguleringsmøte, det trengs en bredere behandling.

- -

Jens Chr. Holst, Pelagisk forening, mente makrell beiter på fjordene, den økosystembaserte tilnærmingen er derfor viktig (problemet med store bestander som predatorer).

- -

Direktør Eikemo viste under **Sak 6/2014 og Sak 7/2014**, pkt 4.1.3 til forslag om å prioritere arter (bl.a. kystbrisling) der det er behov for kunnskap for å kunne anvende forvaltningsprinsippene og bedre økosystembasert forvaltning, så som for arter som faller under forvaltningsnivå 4.

Norges Fiskarlag hadde ikke store innvendinger til forslaget til prioriterte bestander. Norges fritids- og småfiskerforbund registrerte at brisling sto på listen, og viste til situasjonen for alle fiskeslag i Skagerrak/Oslofjorden.

Seksjonsleder Anne Kjos Veim anmodet Havforskningsinstituttet om å starte in opparbeiding av data slik at en hadde et beslutningsgrunnlag (for kystbrisling) for 2015.

2.6 LODDE I BARENTSHAVET I 2014

2.6.1 FISKET I 2013

Tabell 1 gir en oversikt over kvoter, oppfisket kvantum og førstehåndsverdi i 2013 fordelt på de ulike fartøygruppene i fisket etter lodde i Barentshavet i 2013.

Tabell 1: Fangst og førstehåndsverdi i fisket etter lodde i Barentshavet i 2013

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Ant. Adg. ¹	Fangst (tonn)	Andel fangst	Rest (tonn)	Utnyttelse	Verdi (1000 kr)
Ringnot	82 800	80	83 262	69 %	-462	101 %	182 501
Trål	13 800	19	13 912	12 %	-112	101 %	26 249
Kyst	18 400	86	19 684	16 %	-1 284	107 %	34 443
Forskning og undervisning	4 000	20	3 951	3 %	49	99 %	8 085
Totalt	119 000	205	120 809	100 %	-1 809	102 %	251 278

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttседdelregister per 12. mai 2014.

¹Antall benyttede adganger. For kyst, forsknings og undervisning – antall deltagende fartøy

2.6.2 KVOTESITUASJONEN I 2014

Det ble under den 31. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon høsten 2002 vedtatt en høstingsregel som medfører at gytebiomassen skal ha 95 % sjanse for å være over en nedre grense på 200 000 tonn (Blim).

I tråd med tidligere praksis ble det gjennomført et akustisk tokt september 2013 av den modnede delen av loddebestanden i Barentshavet. På bakgrunn av målingene ble loddebestanden målt til å være 3,8 millioner tonn, av dette ble den modnede delen av bestanden målt til å være ca. 1,3 millioner tonn. Den modnede delen av bestanden var på et langt mindre nivå enn tidligere. Den umodne delen av bestanden ble imidlertid estimert til å være den største siden 1992. Dette skyldes en nedgang i veksten til lodda, noe som gjør at langt færre individ hadde nådd den lengden som skal til for at modningen starter. I tillegg hadde disse individene en lavere gjennomsnittsvikt. Gytebestanden for 2014 ble estimert til å være ca. 375 000 tonn og vil bestå av fisk fra 2010- og 2011-årsklassen. Medvirkende årsak til nedgangen fra 1,3 millioner tonn til 375 000 tonn var forventet beiting av en stor torskebestand, samt fiske på bestanden. I henhold til forvaltningsplanen vedtatt i Den blandete norsk-russisk fiskerikommisjonen burde fangstene i 2014 ikke være mer enn 15 000 tonn.

Under den 43. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon ble Norge og Russland enige om å sette en loddekvote på 15 000 tonn. Av dette kvantumet ble det avsatt 100 tonn lodde til forskning til hver av partene. I henhold til etablerte fordelingsnøkler fikk Norge da 8 880 tonn (60 %), mens Russland fikk 5 920 tonn (40 %) lodde.

Partene ble videre enige om at ”Dersom forskningsresultater tilsier at TAC på lodde bør revurderes, vil partene gjennomføre konsultasjoner innen 1. mars 2014”.

Havforskningsinstituttet meldte 31. oktober 2013 at russiske forskere hadde funnet mer lodde i nord og øst, noe som førte til en revisjon av rådet for loddefisket i Barentshavet i 2014. Den modnede bestanden økte fra 1,28 til 1,47 millioner tonn. Kvoterådet økte derfor fra 15 000 tonn til 65 000 tonn. Norge og Russland ble da enige om at TAC for 2014 skulle endres til 65 000 tonn. Endringen ble ansett som en del av Protokollen fra 43. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen. Endringen innebar at Norge sin kvoteandel ble endret fra 8 880 tonn til 38 980 tonn. Fordeling og fangst på gruppenivå er vist i tabell 2.

Tabell 2: Norsk kvote og fangst fordelt på grupper i 2014

Fartøygrupper	Gruppekvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	27 740	28 915	-1 175
Trålere	4 623	4 900	-277
Kystfartøy	6 165	5 888	277
Totalt	38 528	39 703	-1 175
Forskning og undervisning	452	338	114
Totalt	38 980	40 041	-1 061

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttседdelregister per 12. mai 2014.

Per 12. mai 2014 har norske fartøy (inkl. forskning og undervisning) fisket 40 041 tonn lodde i Barentshavet i 2014. Av disse har ringnotgruppen fisket 28 915 tonn, trålgruppen 4 900 tonn og kystgruppen 5 888 tonn lodde. Norsk kvote ble overfisket med totalt 1 061 tonn.

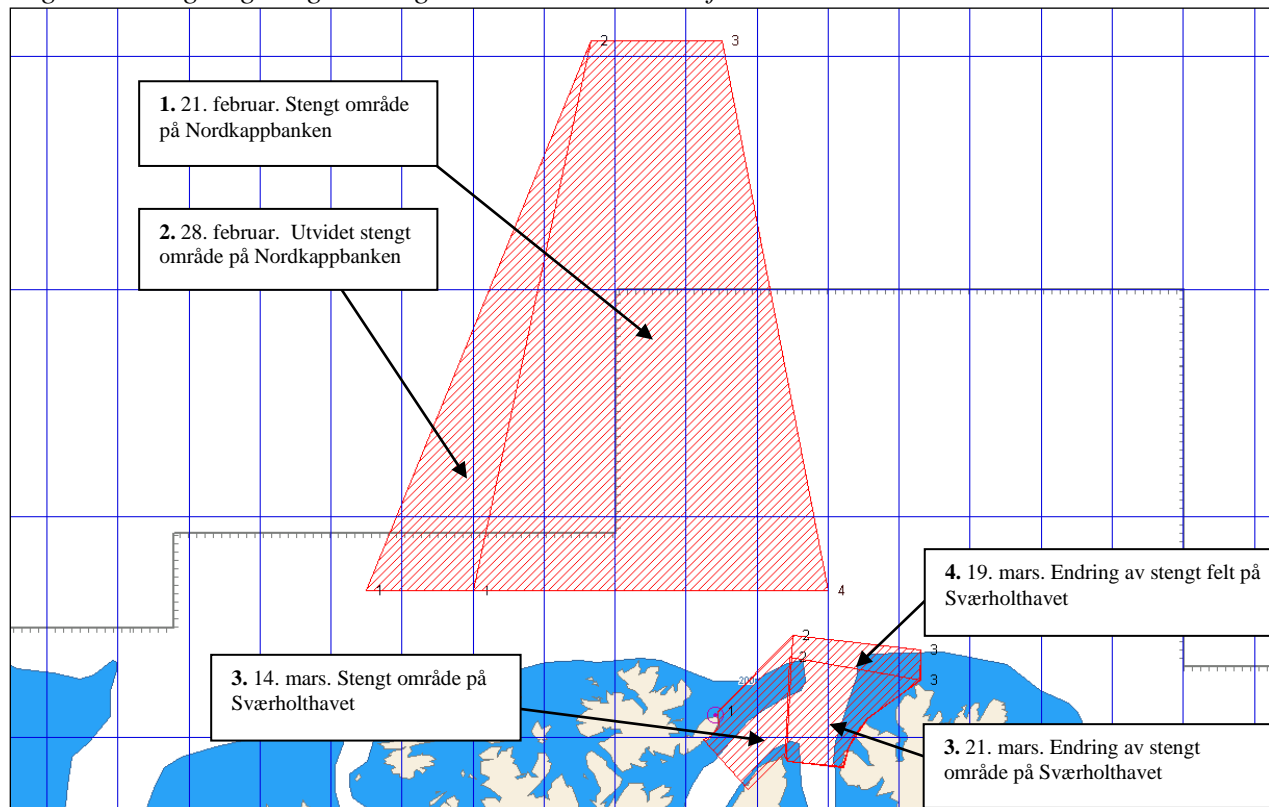
2.6.3 ÅPNING OG OVERVÅKNING AV FISKET

Fisket ble åpnet 20. januar 2014 sør for 74°N og vest for 32°Ø. Datoen ble fastsatt på bakgrunn av erfaringer om at stor lodde på dette tidspunkt hadde skilt seg fra små lodde og startet gytevandringen mot land. Det var nødvendig å fastsette en østlig grense for å sikre at det ikke ble fisket på småsild. Erfaringene fra tidligere år har vist at det periodevis i enkelte områder øst for denne grensen kan være relativt mye småsild oppblandet i fangstene etter lodde. Dersom fartøy ønsket å lete etter lodde øst for 32°Ø måtte dette være avklart med Fiskeridirektoratets overvåkningstjeneste.

De første fartøyene var i fiske 6. februar på Nordkappbanken. Fisket flyttet seg gradvis mot sør. Innblandningen av bifangst (torsk) var varierende, og i enkelte kast svært høy. Totalt ble det foretatt 5 stengninger og endringer av fiskefelt (se figur 1). Overvåkningstjenesten har estimert en foreløpig torskeinnblanding på 350 tonn.

Figur 1 på neste side viser stengninger og endringer i årets loddefiske i Barentshavet.

Figur 1: Stengninger og endringer av områder i loddefisket i Barentshavet i 2014.

Kilde: Overvåkningstjenesten

2.6.4 UTVIKLINGEN I FISKET I 2014

For å kunne delta i loddefisket måtte fartøy i trål- og kystgruppen være skriftlig påmeldt til Norges Sildesalgslag innen 6. januar 2014. 22 trålfartøy (22 rettigheter) og 125 kystfartøy meldte seg på til å delta i loddefisket i 2014.

Siden det ble påmeldt flere fartøy enn det en hensiktsmessig avvikling av fisket ga rom for bestemte Fiskeridirektoratet at deltagelsen i alle grupper skulle begrenses på grunnlag av loddtrekning. Fiskeridirektoratet ba næringen om innspill på størrelse på maksimalkvoten i de ulike flåtegruppene med frist torsdag 16. januar.

Basert på tilbakemelding fra næringen ble det ikke foretatt loddtrekning i ringnotgruppen. Kvoten ble 17. januar fordelt flatt på alle fartøyene i gruppen, dette med bakgrunn i at man antok at maksimalkvotene for mange fartøy var for små til at alle ville delta. Fartøyene ble da tildelt en maksimalkvote innenfor en faktor på 1,69. 21. januar bestemte Nærings- og Fiskeridepartementet å innføre kvotebytte av lodde ved Grønland, Island og Jan Mayen og lodde i Barentshavet. 76 fartøy benyttet seg av denne ordningen, 3 fartøy valgte å stå utenfor.

Basert på tilbakemelding fra næringen ble det for trålgruppen fastsatt en faktor på 1,2 mens det for kystgruppen ble fastsatt en maksimalkvote på 200 tonn. Det ble videre foretatt loddtrekning for disse to gruppene. Basert på resultatet av trekningen ble det fastsatt en utseilingsordning som ble administrert av Norges Sildesalgslag. Det ble sendt ut 8 fartøy i trålgruppen og 30 fartøy i kystgruppen. På grunn av at mange fartøy i kystgruppen ikke tok

hele kvoten sin ble det den 17. mars funnet rom for å slippe ut ytterligere ett fartøy i kystgruppen. Over 60 fartøy fikk tilbud om å gå.

Ringnotgruppen meldte inn første fangst 7. februar. Trålgruppen meldte inn første fangst 9. februar mens kystgruppen meldte inn første fangst 13. februar.

Fiskeridirektoratet sendte 3. mars ut melding om siste frist for utseiling for fartøy i trål- og kystgruppen. Fristen ble satt til 9. mars klokken 24.00. Fartøy som siste utseilingsdato ikke allerede hadde fisket og levert lodde, måtte ha avsluttet annet fiske, eventuelt landet annen fangst og være på feltet eller ha kurs mot feltet siste utseilingsdato. Fartøyet måtte i tillegg være utrustet for loddefisket. Fartøy som ikke hadde meldt utseiling innen fristen måtte avgi sin plass til neste fartøy på listen.

Trålgruppen kom med siste innmelding 13. mars. Siste innmelding fra ringnot- og kystgruppen kom 24. mars.

Det er ikke meldt om problemer vedrørende fjordlinjene i fisket i 2014.

NOTAT

Saksnummer: 2014000230
Dato: 17.04.2015
Side 1 av 1

Fra: Maja Kirkegaard Brix
Seksjon: Reguleringsseksjonen
Telefon: 41691457
E-post: maja-
kirkegaard.brix@fiskeridir.no

TIL:
Stein-Åge Johnsen

REFERAT FRA REGULERINGSMØTET 5. JUNI 2014 SAK 2.2.6 LODDE I BARENTSHAVET

Reguleringsmøtet tok saken til orientering.

2.3 Fiskeriene i Nordsjøen

2.3.1 Tobis

2.3.2 Torsk

2.3.3 Sei

3 FISKERIENE I NORDSJØEN

3.1 TOBIS

3.1.1 FISKERIENE I 2013

I 2013 fisket norske fartøy totalt 30 446 tonn tobis, jf tabell 1. Svenske fartøy, som i henhold til bilateral avtale disponerte en kvote på 800 tonn industrifisk, hadde ikke fangster av tobis i NØS i 2013. Utenlandske fartøy for øvrig hadde ikke anledning til å fiske tobis i norske farvann.

Tabell 1: Norske fartøys kvoter, fiske og fangstverdi i 2013

Område	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Verdi (1 000 kr)
Norges økonomiske sone	20 000	9 052 ¹	19 588
EU-sonen	22 450	21 394	45 498
Totalt	42 450	30 446	65 086

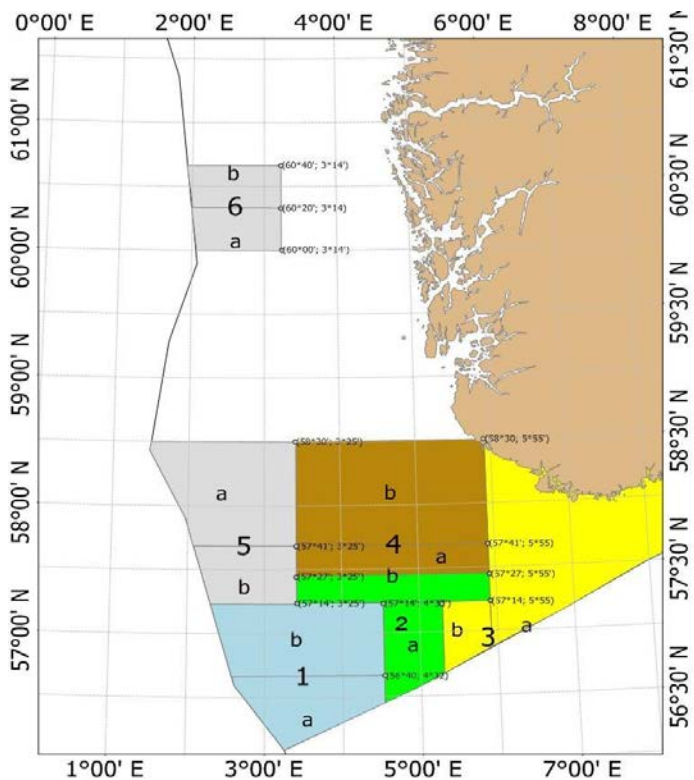
¹Hvorav 2 013 tonn ble tatt i prøvefisket i område 4a.

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og slutseddelregister per 9. mai 2014.

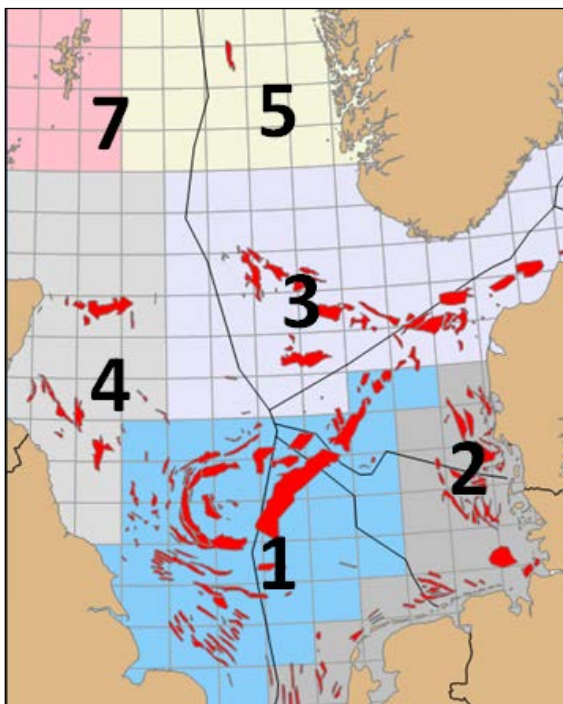
Fisket ble regulert i tråd med forvaltningsplanen som ble implementert i 2010 og 2011. I henhold til et foreløpig råd fra Havforskningsinstituttet ble det før sesongstart fastsatt en kvote på 20 000 tonn. Det var adgang til å fiske i perioden fra 23. april til 23. juni 2013, og fisket kunne foregå på tre områder (2a, 3a og 4a – se figur 1). Adgangen til å fiske tobis ble 13. juni 2013 utvidet til å gjelde til og med 30. juni 2013.

Havforskningsinstituttet gjennomførte et tokt på de historisk viktigste tobisfeltene i NØS i perioden fra 25. april til 13. mai 2013. Revidert råd forelå 15. mai 2013, der Havforskningsinstituttet ikke anbefalte noen endringer av det foreløpige rådet.

I forbindelse med de bilaterale forhandlingene mellom EU og Norge for 2013 ble det avtalt, etter at ICES hadde gitt råd om tobiskvoter, at norske fartøy kunne fiske inntil 22 450 tonn tobis i område 1 i EU sonen (se fig. 2). Dette området omfattet Doggerbanken.

Figur 1: Kart over områder i den områdebaserte forvaltningen 2011-2013

Figur 2: Oversikt over ICES områdefordeling for kvoteråd

3.1.2 EVALUERING AV FORVALTNINGSMODELLEN

I reguleringsmøtet 8 – 9. november 2012 ble det bestemt, etter ønske fra NFD, at Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttet i samråd med næringen skulle evaluere tobisfisket etter sesongavslutningen i 2013.

Det ble 21. oktober 2013 holdt et møte med representanter fra Fiskeridirektoratet, Havforskningsinstituttet, Sør Norges Trålerlag/Fiskebåt og Pelagisk forening, der gjeldende forvaltningsmodell og erfaringer med denne, samt modellens eventuelle forbedringspotensial ble diskutert.

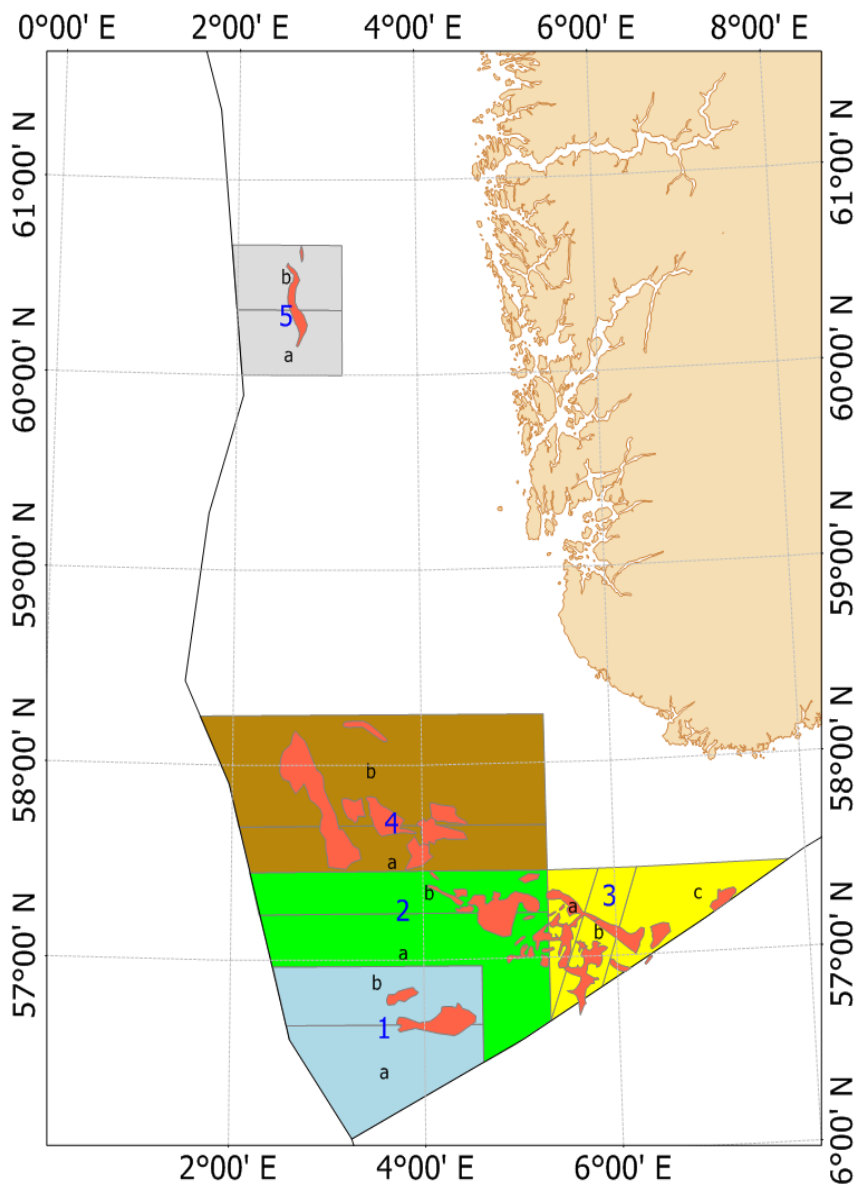
Med bakgrunn i møtediskusjonene anbefalte Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttet at forvaltningsmodellen ble videreført med noen endringer.

Anbefalingen lød som følger: ”

- *Den områdebaserte forvaltningen videreføres. Samtidig er det nødvendig å studere de eksisterende områdene med sikte på å omdefinere dem i lys av ny kunnskap. Det foreslås overfor Fiskeri- og kystdepartementet at Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttet gis i oppdrag å utarbeide, i samråd med næringen, et forslag til ny områdeinndeling. Spørsmål angående behovet for å sette kriterier for å åpne områder for fiske, og hvor rigid ordningen trenger å være med hensyn på rotering av områder bør også vurderes. Forslagene bør foreligge innen 1. februar 2014.*
- *Det anbefales at nåværende fiskeriperiode 23. april – 23. juni videreføres. Det bør likevel åpnes for at sesongen kan under særlige omstendigheter forlenges med en uke utover 23. juni.*
- *Det anbefales at gjeldende minstemålsbestemmelser videreføres. Stengninger skal ikke gjelde hele forvaltningsområder, kun de områder hvor innblanding antas å være for høy. Samtidig bør stengninger av områder kunngjøres med klare geografiske koordinater.*
- *Det anbefales at ordningen med rådgivning fra Havforskningsinstituttet og fastsettelse av TAC videreføres.*
- *Det anbefales at forvaltningsmodellen, særlig områdeinndelingen, evalueres hvert tredje år. ”*

NFD tok Fiskeridirektoratets anbefaling til følge, og Fiskeridirektoratet, Havforskningsinstituttet og representanter fra Fiskebåt og Pelagisk forening møttes 20. februar 2014 for å diskutere områdeinndelingen. Representantene fra næringen påtok seg

å utarbeide forslag til endringer av områdene innenfor de rammer som ble diskutert på møtet. Etter konsultasjoner med næringsrepresentantene ble Havforskningsinstituttet og Fiskeridirektoratet enige om forslag til ny områdeinndeling. Etter dette ba NFD Fiskeridirektoratet om å endre områdene i tråd med forslaget. Endringene i områdeinndelingen som har fått virkning fra og med 2014 - sesongen følger av figur 3.

Figur 3: Kart over områder i den områdebaserte forvaltningen 2014

3.1.2. FISKERIENE I 2014

I april ga Havforskningsinstituttet et foreløpig råd om tobisfisket i NØS i 2014. Havforskningsinstituttet foreslo at totalkvoten ble begrenset til 15 000 tonn, og at underområdene 3b og 3c (se figur 2) ble åpnet for tobisfiske i perioden fra 23. april til 23. juni 2014. I tillegg ble det anbefalt å åpne for et begrenset prøvefiske i underområde 4a. Formålet er å innhente informasjon og biologisk data fra feltet. Etter påmelding trakk Fiskeridirektoratet 5 fartøy som kan fiske i underområde 4a på gitte vilkår.

Den 7. mai 2014 ga Havforskningsinstituttet et oppdatert foreløpig råd, basert på foreløpige toktresultater, om tobisfisket i NØS i 2014. Havforskningsinstituttet foreslo at totalkvoten ble begrenset til 30 000 tonn, mens det ikke ble anbefalt å endre hvilke områder som er åpne for fiskeri.

Havforskningsinstituttet gjennomførte i perioden 28. april til 15. mai 2014 et tokt i tobisområdene. Toktet avdekket at 2013- årsklassen har rekruttert bra i forvaltningsområdene 2 og 3. Det ble også målt store tettheter av eldre fisk i forvaltningsområde 4. Med denne bakgrunn tilrådte Havforskningsinstituttet 15. mai 2014 at totaluttaket av tobis ikke bør overstige 90 000 tonn i 2014. Basert på fordelingen av bestanden anbefalte Havforskningsinstituttet at underområdene 2a og 4b også ble åpnet for et fiskeri i 2014.

Havforskningsinstituttets anbefalinger har blitt fulgt i reguleringsforskriften.

Tabell 2: Norske fartøys fiske etter tobis i 2014

Område	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)
Norges økonomiske sone	90 000	70 381
EU-sonen	0	0
Totalt	90 000	70 381

Kilde: ERS innmeldinger til fiskeridirektoratet per 27. mai 2014

3.1.3 FISKE I EU-SONEN

I de bilaterale forhandlingene mellom Norge og EU for 2014 ble det ikke avtalt overføring av tobis mellom partene.

NOTAT

Saksnummer: 2014000230	Fra: Andreas Haugstvedt
Dato: 03.02.2015	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 2	Telefon:
	E-post: andreas.haugstvedt@fiskeridir.no

TIL:
Stein-Åge Johnsen

REFERAT FRA REGULERINGSMØTET 5. JUNI 2014 - SAK 2.3.1 TOBIS

Fiskeridirektøren viste til de fremlagte sakspapirene, jf. sak 2.3.1/2014 tobis, herunder ble det vist til at tobis for fjerde året forvaltes på grunnlag av en områdebasert forvaltningsmodell. Modellen har etter hver sesong blitt evaluert; dette i samråd med næringen.

Det ble stilt spørsmål ved om tobisfiskets begrensning i tid, hvoretter HI v/ Espen Johnsen gjorde rede for at tobisens særegenhet (vokser raskt) gjør det hensiktsmessig å vente til april med å starte fisket, mens det mot slutten av sesongen er mer innslag av yngel som innebærer at fisket må stenges.

Kopi til:

Snorri Palmason

Maja Kirkegaard Brix

3.2 TORSK I NORDSJØEN OG SKAGERRAK

3.2.1 FISKERIENE I 2013

En oversikt over det norske torskefisket sør for 62°N og i Skagerrak i 2013 er gitt i tabell 1. Totalt var Norges kvote i Nordsjøen 4 659 tonn etter avsetning til tredjeland. Av dette kvantum ble 125 tonn satt av til forskningsfangst. I Skagerrak (utenfor grunnlinjen) kunne norske fartøy fiske inntil 138 tonn, hvorav 88 tonn var avsatt til konvensjonelt fiske.

Tabell 1: Kvoter, fangst og verdi av torsk i Nordsjøen og Skagerrak (utenfor grunnlinjer) i 2013.

Nordsjøen					
Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelsesgrad (%)	Verdi (1.000 kr)
Konvensjonell	3 234	3 244 ¹	-	-	49 562
Trål	1 000 ²	837	-	-	10 404
Totalt	4 659	4 081	578	88 %	59 966

¹ inkl. avsetning til forskningsfangst og bifangst og utnyttet bifangstavsetning til trål
² avsetning til bifangst

Skagerrak					
Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelsesgrad (%)	Verdi (1.000 kr)
Konvensjonell	88	113	-	-	2 483
Trål	50 ¹	85	-	-	1 436
Totalt	138	198	-60	143%	3 919

¹ avsetning til bifangst

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttседdelregister per 19. mai 2014

Det bemerkes at fangst av torsk med snurrevad i Skagerrak har økt fra 2 tonn i 2011, 45 tonn i 2012 og til **75** tonn i 2013. Dermed ble totalkvoten i Skagerrak kraftig overfisket. For å redusere dette overfisket ble tillatt bifangst i alle typer redskap satt til 2,5 % fra 25. september.

3.2.2 FISKERIENE I 2014

3.2.2.1 Nordsjøen

I forbindelse med de bilaterale forhandlingene med EU som ble avsluttet 12. mars 2014 ble det totale uttaket av torsk i Nordsjøen i 2014 fastsatt til 27 799 tonn. Norges andel er 4 726 tonn. I tillegg ble det besluttet å tildele 3 336 tonn torsk som ekstra kvote til partene¹, hvorav Norge fikk 567 tonn. Norges totalkvote ble dermed 5 293 tonn.

Fordelingen av den norske kvoten i 2014 er gitt i tabell 2.

Tabell 2: Fordeling av den norske kvoten i 2014 (5 293 tonn)

Norsk andel av TAC i 2014	5 293
Avsetning til tredjeland	382
Avsetning til bifangst til trål	1 000
Avsetning til bifangst til konvensjonelle	300
Forsknings- og undervisningsformål	50
Til fordelingen i et direkte fiskeri	3 561

Det er fastsatt maksimalkvoter for konvensjonelle kystfartøy i lukket og åpen gruppe med garantert kvote i bunn, jf tabell 3 og 4.

Tabell 3: Kvoter i lukket gruppe

Hjemmelslengde	Maksimalkvote (tonn)	Garantert kvote (tonn)
< 15 m	50	5
15 – 21 m	100	10
=> 21 m	200	20

Tabell 4: Kvoter i åpen gruppe

Største lengde	Maksimalkvote (tonn)	Garantert kvote (tonn)
< 10 m	5	4
10 – 21 m	10	4
=> 21 m	15	4

I inneværende år er det per 19. mai fisket 1 186 tonn torsk. Herunder har fartøy som fisker med konvensjonelle redskap tatt 781 tonn. Fartøy som fisker med trål har foreløpig tatt 405 tonn i år. I forhold til samme tid i 2013 har fangster tatt med konvensjonelle redskap blitt redusert med knapt 70 tonn, mens trålfangstene har gått ned med vel 20 tonn. Totalt sett er dette fisket på samme nivå som i fjor.

Fiskeridirektoratet vil se an fisket utover sommeren før beslutning om eventuelle endringer i reguleringen blir tatt.

¹ I henhold til den bilaterale avtalen skal EU tildele sin del av ekstrakvoten til fartøy som deltar i et pilotprosjekt hvor det installeres CCTV kameraer om bord, som overvåker fiskeoperasjonen og produksjonen. Intensjonen er at dette tiltaket skal redusere utkast og det totale uttaket av torsk.

3.2.2.2 Skagerrak

I forbindelse med de bilaterale forhandlinger for 2014 ble Norge og EU enige om en totalkvote på 3 972 tonn torsk i Skagerrak, hvorav Norges andel er 129 tonn. I tillegg fastsatte partene en tilleggskvote på 477 tonn torsk, hvorav Norge har en andel på 15 tonn. Dette innebærer at den norske kvoten utenfor grunnlinjen i Skagerrak er på 144 tonn i 2013, hvorav 94 tonn er avsatt til fiske med konvensjonelle redskap.

I henhold til Fiskeridirektoratets Landings og sluttseddelregister per 19. mai har norske fartøy fisket 35 tonn torsk i Skagerrak utenfor grunnlinjen hittil i år. På samme tid i fjor var fangstene imidlertid 75 tonn. Det er særlig fiske med snurrevad og trål som har gått ned.

Fiskeridirektoratet vil se an fisket utover sommeren før beslutning om eventuelle endringer i reguleringen blir tatt.

3.2.3 BIFANGST

I 2013 ble det gjort en del endringer på regler om bifangst i torskefisket i Nordsjøen. Tillatt bifangst ble økt fra 2,5 % til 5 % for trål, og fra 20 til 25 % for konvensjonelle fartøy uten deltakeradgang. Reglene om bifangst som ble gjort gjeldende i 2013 har blitt videreført i torskereguleringene for 2014.

I reguleringsmøtet 6. og 7. november 2013 anbefalte Fiskeridirektoratet at fiske med snurrevad i Skagerrak burde reguleres med andre bifangstregler enn andre typer redskap som klassifiseres som konvensjonelle. Det ble vist til at torskefangstene i snurrevadfisket hadde hatt en markant økning i perioden fra 2011 til 2013. Det førte til at tillatt bifangst av torsk i Skagerrak ble satt til 2,5 % for alle typer redskap. Direktoratet foreslo at alle fartøy som fisker med snurrevad i Skagerrak burde underlegges samme bifangstregime som fartøy med nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse som fisker med trål eller snurrevad. Med denne bakgrunn besluttet Nærings- og fiskeridepartementet før fiskestart i 2014 at fartøy som fisker med snurrevad i Skagerrak kan ha inntil 5 % bifangst av torsk i de enkelte fangster og ved landing.

Norges Fiskarlag har fremmet forslag om å øke bifangstprosenten for torsk til 35 % avregnet per uke når det fiskes med konvensjonelle fartøy i fisket etter andre fiskeslag i sommermånedene juni – september 2014. Fiskerlaget mener at bifangstprosenten kan økes uten at det blir endringer i fordelingen. Det vises til at gruppekvoten ikke ble fisket opp i 2012 og 2013, og at kvoten har økt i 2014.

Den 8. mars i fjor ble tillatt bifangst av torsk økt fra 20 % til 25 % for denne gruppen. Det er vanskelig å forutse deltakelse i dette fisket, de siste årene har 10 til 15 fartøy deltatt men kun 4 til 5 har fisket fra 15 til vel 100 tonn. Fangststatistikken viser at de fartøyene som ikke kan delta i direkte fiske etter torsk i Nordsjøen tar mest torsk som bifangst i juli og august. I 2013 var totalfangsten litt over 300 tonn, som er det kvantumet som settes av til dette fisket. Samtidig har disponible kvote øket med 252 tonn, og de fartøyene som har rett til å drive direkte fiske har ikke tatt det kvantum som de har kunnet disponere. Trålerne har heller ikke

tatt hele kvoten som er satt til side for bifangst av torsk. I 2013 stod det nesten 600 tonn ufisket av torsk i Nordsjøen.

Det er meget vanskelig å forutsi hvor mange fartøy deltar i de fiskeriene der torsk kan inngå i fangsten. Hittil i år ligger fangstene på samme nivå som i fjor, og dersom fisket utløper på samme vis resten av året vil kvoten ikke bli fisket opp.

Det er derfor grunn til å anta at det er rom for å øke tillatt bifangst av torsk i en periode for fartøy som ikke kan fiske torsk direkte.

Fiskeridirektøren foreslår at tillatt bifangst av torsk for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper, andre enn snurrevad, etter andre arter blir satt til 35 % i perioden fom juni tom september.

Norges Fiskarlag har også bedt om at bifangsten av torsk blir avregnet per uke og ved landing.

Fiskeridirektøren har tidligere vært i mot slik ordning siden den vil umuliggjøre kontroll av bifangst av torsk i fiskeriene, og opprettholder den posisjonen.

NOTAT

Saksnummer: 2014000230	Fra: Andreas Haugstvedt
Dato: 03.02.2015	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 2	Telefon:
	E-post: andreas.haugstvedt@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen

REFERAT FRA REGULERINGSMØTET 5. JUNI 2014 - SAK 2.3.2 TORSK I NORDSJØEN OG SKAGERRAK

Fiskeridirektøren viste til de fremlagte sakspapirene, jf. sak 2.3.2/2014 torsk i Nordsjøen og Skagerrak, herunder at tillatt bifangst for konvensjonelle fartøy som ikke har adgang til å drive et direkte fiske etter torsk ble foreslått økt til 35 % i sommermånedene juni - september.

Norges Fiskarlag var positiv til økningen, men fremmet ønske om ukeavregning/avregning ved landing, og ikke per hal som er gjeldende regel. De påpekte at denne bifangststadgangen var nødvendig for å kunne utnytte andre ressurser i Nordsjøen, som lange og brosme.

Fiskeridirektøren har vært uenig i en slik tilnærming fordi det i stor grad vil vanskeliggjøre kontroll av bifangst av torsk i fiskeriene. Denne posisjonen ble opprettholdt på møtet.

3.3 SEI I NORDSJØEN OG SKAGERAK I 2014

3.3.1 FISKET I 2013

Oversikt over kvoter og fangst fordelt på de ulike fartøygruppene i fisket etter sei sør for 62°N i 2013 er gjengitt i tabell 1. Tabellen viser at det ved årets slutt gjenstod 10 351 tonn av totalkvoten. Dette tilsvarer en kvoteutnyttelse på om lag 80 %

Tabell 1: Gruppekvoter og fangst og førstehandsverdi i fisket etter sei sør for 62°N i 2013

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1000 kr)
Trål totalt	33 104	28 882	4 222	87,2 %	190 337
Torsketrål	20 516	19 664	852	95,8 %	139 025
Seitrål	5 340	3 332	2 008	62,4 %	18 672
Avgrenset nordsjøtrål	1 667	2 917	-1 250	175,0 %	21 964
Pelagisk-/nordsjøtrål	3 581	2 166	1 415	60,5 %	10 676
Bifangst pelagisk-/nordsjøtrål ¹	2 000	803	1 197	40,2 %	0
Not	5 500	1 424	4 076	25,9 %	5 316
Konvensjonelle totalt	8 000	5 898	2 102	73,7 %	47 866
Konvensjonelle havfiskefartøy		3 285	-3 285		26 751
Andre konvensjonelle fartøy		2 614	-2 614		21 115
Forskning og undervisning	250	1	249	0,3 %	
Annet (inkl. agn og fritidsfiske)		298	-298		
Totalt	46 854	36 503	10 351	77,9 %	

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 15. mai 2014

¹ Bifangstestimatet er basert på en rapport utarbeidet av fangstdataseksjonen i Fiskeridirektoratet høsten 2013.

Gruppekvoten for torsketrålere og fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse var beregnet oppfisket i begynnelsen av juni 2013. Fisket fikk imidlertid fortsette siden det stod igjen en betydelig andel av totalkvoten.

Maksimalkvotene i fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2013 ble opphevet den 10. september.

3.3.2 KVOTER OG UTVIKLINGEN I FISKET I 2014

Norge og EU ble under kvoteforhandlingene for 2014 enige om en TAC på sei i Nordsjøen og Skagerrak på 77 536 tonn, hvorav Norge har en andel på 39 729 tonn sei etter kvotebytte og avsetning til tredjeland. Av dette er det avsatt 10 tonn til forsknings- og undervisningsformål. Disponibel kvote av sei i Nordsjøen og Skagerrak for norske fiskere er, etter avsetning til forskning og undervisning, 39 729 tonn.

I tillegg til dette ble det klart at norske fartøy kan fiske inntil 500 tonn sei i EU-sonen i ICES statistikkområde VIa nord for 56°30' N. Dette er ikke fordelt mellom fartøygruppene. Den 31. mars var den norske kvoten på 500 tonn sei i ICES-statistikkområde VIa beregnet oppfisket. Fisket ble stoppet samme dag.

Tabell 2: Gruppekvoter, fangst og førstehandsverdi i fisket etter sei sør for 62°N i 2014

Fartøygrupper	Kvot (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1000 kr)
Trål totalt	26 239	15 419	10 820	58,8 %	190 337
Torsketrål	15 505	13 890	1 615	89,6 %	139 025
Seitrål	4 035	600	3 435	14,9 %	18 672
Avgrenset nordsjøtrål	1 541	701	840	45,5 %	21 964
Pelagisk-/nordsjøtrål	4 158	228	3 930	5,5 %	10 676
Bifangst pelagisk-/nordsjøtrål ¹	1 000		1 000	0,0 %	0
Not	5 500	1 194	4 306	21,7 %	5 316
Konvensjonelle totalt	8 000	942	7 058	11,8 %	47 866
Konvensjonelle havfiskefartøy		162	-162		26 751
Andre konvensjonelle fartøy		780	-780		21 115
Forskning og undervisning	10	1	9	10,2 %	
Annet (inkl. agn og fritidsfiske)		19	-19		
Totalt	39 739	17 575	22 164	44,2 %	105 804

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 15. mai 2014

¹ Det foreligger foreløpig ikke bifangstestimat for 2014.

Notfisket avvikles som et fritt fiske innenfor gruppekvoten på 5 500 tonn, og per 15. mai er om lag 22 % av gruppekvoten oppfisket.

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap er regulert med en maksimalkvote på 600 tonn. Gruppen har per 15. mai fisket i underkant av 940 tonn av kvoten på 8 000 tonn. Den lave utnyttelsen av gruppekvoten henger blant annet sammen med at norske fartøy ikke hadde adgang til å fiske i EU-sonen før den bilaterale avtalen mellom Norge og EU ble underskrevet den 12. mars i år.

Fartøy med torsketråltillatelse er regulert med maksimalkvoter. For fartøy med torsketråltillatelse som er registrert som fabrikktrålere ble maksimalkvoten satt til 840 tonn ved årets start. For øvrige torsketrålere, samt seitrålere ble maksimalkvoten satt til 600 tonn. Den 3. april ble maksimalkvotene økt til henholdsvis 1 092 og 780 tonn.

Fartøy med nordsjøtråltillatelse, pelagisk tråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse har siden 2011 blitt regulert innenfor en samlet gruppekvote.

Gruppekvoten fordeles med 77 % til fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse og 23 % til fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse. Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse, som har fisket mer enn 325 tonn i ett av årene 2006, 2007 eller 2008, har en kvotefaktor på 1. Andre fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse har en kvotefaktor på 0,5.

I begynnelsen av 2014 kunne fartøy med pelagisk tråltillatelse, nordsjøtråltillatelse og fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse med kvotefaktor 1 maksimalt fiske og lande inntil 400 tonn. Andre fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse kan maksimalt fiske og lande inntil 200 tonn.

Den 14. mai økte Fiskeridirektoratet maksimalkvoten for fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse med kvotefaktor 1 til 600 tonn. For andre fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse økte maksimalkvoten i det samme fisket til 300 tonn.

NOTAT

Saksnummer: 2014000230	Fra: Andreas Haugstvedt
Dato: 03.02.2015	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 2	Telefon:
	E-post: andreas.haugstvedt@fiskeridir.no

TIL:
Stein-Åge Johnsen

REFERAT FRA REGULERINGSMØTET 5. JUNI 2014 - SAK 2.3.3 SEI SØR FOR 62N

Fiskeridirektøren viste til de fremlagte sakspapirene, jf. sak 2.3.3/2014 sei i Nordsjøen og Skagerrak.

Norges Fiskarlag uttalte at det ikke er mulig å drive et lovlig fiske etter øyepål- og kolmule uten rist, kombinert med et konsumfiske, dersom det settes et totalt forbud mot at sei kan males opp. Fiskarlaget mente derfor at ordlyden i dispensasjonen må endres, slik at det ikke blir totalforbud mot oppmaling av sei ved fiske uten rist i de nevnte fiskerier.

Det fremkom for øvrig ingen innspill i saken.

Sak 3/2014

Regulering av sild sør for 62°N

3 SILD SØR FOR 62°N

3.1 FISKET I 2013

Tabell 1 gir en oversikt over kvoter, oppfisket kvantum og førstehandsverdi i 2013 fordelt på de ulike fartøygruppene i fisket etter sild sør for 62°N. Vi ser at 102 % av totalkvoten ble utnyttet.

Tabell 1: Fangst og førstehandsverdi i fisket etter sild sør for 62°N i 2013

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Ant. adg. ¹	Antall brukte adg.	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1.000 kr)
Fartøy med ringnottillatelse	114 891	80	79	114 935	-44	100 %	473 878
Små ringnotfartøy	7 333	17	17	7 693	-360	105 %	28 916
Trål – inkl. bifangstavsetningen	9 066	38	23	11 808 ²	-1 742	117 %	34 688
Kystnot lukket gruppe	11 503	89	53	11 570	-67	101 %	45 298
Kystnot åpen gruppe ³	150		70	86	64	57 %	406
Forskning og forvaltning	1 240			1 178	62	95 %	4 299
Annet (inkl. fritidsfiske)				462	0		3594
Totalt	145 183			147 731	-2 548	102 %	591 077

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 28. april 2014

¹ Antall adganger per 31. desember 2012

² I følge Fiskeridirektoratets beregninger er bifangstavsetningen på 1 000 uttømt. Kvantumet som avregnes bifangstavsetningen er differansen mellom estimert bifangst og kvantum på sluttseddel av nordsjøild tatt som bifangst i industritrålfiske med småmasket trål i 2013

³ I åpen gruppe er det oppgitt antall fartøy som har deltatt i fisket

Tabell 2 gir en oversikt over fartøygruppenes fangst i EU-sonen i 2013. Delkvoteenheten i kystgruppens fiske i EU-sonen ble opphevet fra og med 21. juni 2013. 16. november 2013 ble soneadgangen økt fra 50 000 tonn til 60 000 tonn. Videre ble delkvoteenhetene for fartøygruppene fartøy med ringnottillatelse og små ringnotfartøy opphevet samme dag. Vi ser av tabell 2 at 57 723 tonn eller 93 % av soneadgangen ble oppfisket.

Tabell 2: Fangst i EU-sonen i 2013 på gruppenivå

Fartøygrupper	Områdedelkvote (tonn)	Fangst (tonn)
Fartøy med ringnottillatelse	39 748	49 209
Små ringnotfartøy	2 528	1 488
Trål	3 568	4 747
Kyst	3 717	1 264
Forskning og forvaltning	439	949
Totalt	50 000	57 723
Økning i soneadgang i EU-sonen	10 000	
Totalt	60 000	57 723¹

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 13. mai 2014

¹ 66 tonn kan ikke fordeles på fartøygruppene

3.2 KVOTESITUASJONEN I 2014

Sild sør for 62 ° N er en bestand som forvaltes av EU og Norge i fellesskap. Ettersom forhandlingene mellom Norge og EU om en bilateral kvoteavtale for 2014 ikke ble avsluttet i desember 2013, fastsatte Fiskeri- og Kystdepartementet foreløpige norske totalkvoter i Nordsjøen og Skagerrak på henholdsvis 137 589 tonn og 2 200 tonn. Det ble fastsatt foreløpige gruppekvoter for fartøygruppene i Nordsjøen og Skagerrak på bakgrunn av disse kvotene.

I mars 2014 ble Norge og EU enige om de bilaterale avtalene for 2014. Totalkvoten for Nordsjøen er fastsatt til 470 037 tonn, det vil si en reduksjon på om lag 2 % fra 2013. Videre er totalkvoten for Skagerrak fastsatt til 46 750 tonn, en reduksjon på 15 % fra 2013. Tabell 3 viser kvotesituasjonen i Nordsjøen og Skagerrak i 2014.

Tabell 3: Kvotesituasjonen i 2014 (tonn)

	Nordsjøen	Skagerrak
Norsk totalkvote (iht. bilaterale avtaler) ¹	136 311	6 235
Kvoteoverføring til Sverige (iht. bilateral avtale) ²	866	
Kvoteoverføring fra Skagerrak til Nordsjøen	+ 3 118	-3 118
Norsk kvote (iht. reguleringsforskriften)	138 563	3 118
Avsatt til forskning og undervisning	- 440	
Disponibel kvote til fordeling	138 123	3 118

¹ Kvoteavtalen mellom Norge og EU av 12. mars 2014 gav Norge en kvote på 136 311 tonn, mens Skagerrakavtalen av 18. januar 2013 gav Norge en kvote på 6 235 tonn.

² Iht. "Sverigeavtalen" av 12. mars 2014 overfører Norge en kvote på 866 tonn til Sverige.

Av totalkvoten i Nordsjøen er det avsatt 440 tonn til forsknings- og undervisningsformål og det er overført et kvantum på 866 tonn til Sverige. Det har gjennom flere år vært en fleksibilitet med hensyn til hvor kvotene kan fiskes ved at en prosentandel av kvoten i

Skagerrak kan fiskes i Nordsjøen. Det ble enighet om at 50 % av kvoten i Skagerrak kan fiskes i Nordsjøen i 2014. Dette er tilsvarende prosentandel som i årene 2011-2013. Kvotene er fordelt ut i fra den forutsetning at hele den overførbare delen av Skagerrakandelen på 3 118 tonn fiskes i Nordsjøen.

Tabell 3 gir en oversikt over hvordan kvotene er fordelt mellom de ulike fartøygruppene. Kvotene er fordelt i samsvar med Norges Fiskarlags landsmøtesak 7/01 og 6/07. Kystgruppen får 8 % (eller minst 7 000 tonn) og trålerne 7 % av disponibel kvote, mens ringnotgruppen får det resterende, hvorav små ringnotfartøy tildeles 6 % av ringnotgruppens gruppekvote. Tradisjonelt har kystgruppen fisket om lag 1000 tonn av sin kvote i Skagerrak og med denne avsetningen til kystgruppen står det igjen 2 118 tonn til ringnotgruppen (hvorav små ringnotfartøy får 6 %).

Tabell 4: Fordeling av norsk kvote i 2014

	Fartøy med ringnottillatelse (tonn)	Små ringnotfartøy (tonn)	Trål³ (tonn)	Kyst⁴ (tonn)	Totalt (tonn)
Nordsjøen ¹	110 861	7 076	9 887	10 299	138 123
Skagerrak ²	1 991	127		1 000	3 118
Totalt	112 852	7 203	9 887	11 299	141 241
Fartøygruppens andel av total kvote (cirka %)	80 %	5 %	7 %	8 %	100 %

¹ Tallene viser Nordsjøkvoten inkludert den overførbare delen av Skagerrakkvoten.

² Tallene viser Skagerrakkvoten ekskludert den overførbare delen av Skagerrakkvoten som kan tas ut i Nordsjøen.

³ Av dette kvantumet avsettes 800 tonn til dekning av estimert bifangst av sild i industritrålfisket

⁴ Av denne kvoten er 500 tonn avsatt til et låssettingsfiske innenfor grunnlinjene i Skagerrak etter 1. september og 150 tonn avsatt til fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe

Tilsvarende som tidligere år er soneadgangen i EU-sonen i 2013 på 50 000 tonn, som kan økes til 60 000 tonn ved behov.

Tabell 4 gir en oversikt over hvordan soneadgangen er fordelt mellom de ulike fartøygruppene. Fordelingen er basert på den andelen fartøygruppene kan fiske av kvoten i Nordsjøen.

Tabell 5: Fordeling av soneadgangen i EU-sonen i 2014

Fartøygrupper	Andel (%)	Andel (tonn)
Fartøy med ringnottillatelse	80,2	40 100
Små ringnotfartøy	5,1	2 550
Trål	7,2	3 600
Kyst	7,5	3 750
Totalt	100 %	50 000

3.3 REGULERINGEN OG UTVIKLINGEN I FISKET I 2014

På bakgrunn av de foreløpige norske kvotene fastsatt av Fiskeri- og Kystdepartementet desember 2013 ble det fastsatt foreløpige kvotefaktorer og kvoteenheter i fisket etter sild. I april ble disse økt på bakgrunn den inngåtte kvoteavtalen for 2014 mellom Norge og EU.

Ved fastsettelse av delkvotefaktorer i EU-sonen er disse fordelt tilnærmet flat, med utgangspunkt i en soneadgang i EU-sonen på 50 000 tonn. Reguleringen i EU-sonen er basert på maksimalkvoter og fiske kan bli stoppet når soneadgangen er oppfisket.

3.3.1 Fartøy med ringnottillatelse

For fartøy med ringnottillatelse ble faktoren i Nordsjøen satt til 2,65 i april. Dette innebærer en underregulering på ca. 2 %, det vil si 2 009 tonn. Delkvotefaktoren i EU-sonen er satt til 0,93. Videre er det fastsatt en faktor for beregning av maksimalkvotene i Skagerrak på 0,3.

3.3.2 Små ringnotfartøy med hjemmelslengde mellom 21,35 og 28 meter

For små ringnotfartøy ble faktoren i Nordsjøen økt til 1,76 i april. Faktoren er tilnærmet flatt regulert. Delkvotefaktoren i EU-sonen er satt til 0,61. Videre er det fastsatt en faktor for beregning av maksimalkvotene i Skagerrak på 0,3.

3.3.3 Trålgruppen

For trålgruppens fiske etter sild i Nordsjøen ble faktoren økt til 0,76 i april. Faktoren er tilnærmet flatt regulert. Delkvotefaktoren i EU-sonen er satt til 0,30 tonn.

Av trålgruppens gruppekvote i Nordsjøen er et kvantum på 800 tonn avsatt til å dekke innblanding av sild i andre fiskerier. Dersom det beregnede kvantum sild tatt som bifangst i industritrålfisket i Nordsjøen blir mindre enn det avsatte kvantumet, kan Fiskeridirektoratet refordele det resterende kvantumet til direktefiske, for å sikre at gruppeknoten blir oppfisket.

For å unngå fiske av sild under minstemålet er det forbud mot trålfiske etter sild i Skagerrak. Dette er tilsvarende som tidligere år.

3.3.4 Kystfartøygruppen

Maksimalkvotene ble i februar økt til 14,3 tonn per kvotefaktor med et garantert kvantum på 9,6 tonn, hvilket tilsier en overregulering på 48 % eller 5 112 tonn.

Også i 2014 er det avsatt 500 tonn til et låssettingsfiske innenfor grunnlinjene i Skagerrak. Kun fartøy med deltakeradgang i lukket gruppe har mulighet til å delta i dette fisket. Avsetningen skal sikre at det etter 1. september gjenstår 500 tonn av kystgruppens kvote til å benytte i dette låssettingsfisket. Fartøy kan drive låssettingsfiske innenfor sin maksimalkvote. For at flest mulig fartøy skal få mulighet til å benytte seg av ordningen er det i tillegg en øvre begrensning på maksimalt 100 tonn per fartøy.

3.3.5 Oppfisket kvantum

Det er per 8. mai meldt inn marginale fangster av sild for inneværende år. Til sammenligning var det på samme tidspunkt i fjor fisket om lag 28 500 tonn, det vil si ca. 20 % av kvoten.

Det vises for øvrig til sak 2.1 NVG-sild, punkt 6 vedrørende samføring av pelagiske fangster.

3.4 FORSLAG TIL INNFØRING AV KVOTEFLEKSIBILITETSORDNING FOR FISKE ETTER SILD I NORDSJØEN

Norge og EU ble enige i den bilaterale avtalen for 2014 å innføre kvotefleksibilitet på inntil 10 % mellom år for Nordsjøsild¹. Dette innebærer at hver part kan overføre opptil 10 % av ubenyttet kvantum av tildelt kvote mellom år. Fra 2014 til 2015 utgjør dette 13 631 tonn. I tillegg kan partene planlegge et overfiske med inntil 10 % av tildelt kvote. Et eventuelt overfiske utover 10 % kommer også til fratrukk fra kvoten året etter.

Kvotefleksibilitetsregimet gjelder ikke for Skagerraksild. Måten disse fiskeriene er regulert på kan skape utfordringer ved innføring av kvotefleksibilitetsordningen, særlig når dette gjøres midt i et reguleringsår. I dette kapittelet vil Fiskeridirektoratet beskrive gjeldende reguleringsmodell og komme med tilrådning på hvordan kvotefleksibilitet kan innføres for 2014 for de ulike fartøygruppene.

3.4.1 Gjeldende reguleringsmodell

Av kvoten for sild i Skagerrak kan 50 % av kvoten i fiskes i Nordsjøen i 2014. Kvotene er fordelt ut i fra den forutsetning at hele den overførbare delen av Skagerrakandelen på 3 118 tonn fiskes i Nordsjøen. Dette er innført i norske reguleringer slik at overføringen fra Skagerrakkvoten legges til Nordsjøkvoten både før gruppekvote og fartøykvote settes. Dermed er gruppekvote og fartøykvote i Nordsjøen høyere enn de ville blitt dersom det

¹ I henhold til kvoteavtalen mellom Norge og EU for 2014 av 12. mars 2014, punkt 5.9.4 :”The Delegations agreed that a system of inter-annual quota flexibility as set out in Annex IX shall apply with effect from the 2014 fishery.”

kun var Nordsjøkvoten som ble lagt til grunn. Dette er imidlertid et lite kvantum, 3 118 tonn i 2014. Det er ikke åpnet for fleksibilitet mellom år på dette kvantumet.

I tabell 6 fremgår fordelingen av kvoten i 2014 før overføringen av Skagerrakkvoten til Nordsjøsiltsild kvoten.

Tabell 6: Fordeling av norsk kvote i 2014 (før overføring av Skagerrakkvoten)

	Fartøy med ringnottillatelse (tonn)	Små ringnotfartøy (tonn)	Trål¹ (tonn)	Kyst² (tonn)	Totalt (tonn)
Nordsjøen	109 810	7 009	9 887	8 299	135 005
Skagerrak	3 041	194		3 000	6 235
Totalt	112 851	7 203	9 887	11 299	141 240
Fartøygruppens andel av total kvote (cirka %)	80 %	5 %	7 %	8 %	100 %

¹ Av dette kvantumet avsettes 800 tonn til dekning av estimert bifangst av sild i industritrålfisket

² Av denne kvoten er 500 tonn avsatt til et låssettingsfiske innenfor grunnlinjene i Skagerrak etter 1. september og 150 tonn avsatt til fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe

Fiskeridirektoratet foreslår at det innføres kvotefleksibilitet på gruppekvoteene, det vil si at et eventuelt overfiske eller underfiske belastes gruppekvoteene påfølgende år.

På bakgrunn av at den overførbare delen av Skagerrakkvoten er inkludert i gruppekvoteene i Nordsjøen er Fiskeridirektoratet av den oppfatning av kvotefleksibiliteten må kvantumsfestes.

I følge gjeldende reguleringsmodell kan gruppekvoteene overfiske/ underfiske fra 2014 til 2015 med inntil følgende kvanta.

Fartøy med ringnottillatelse: 10 981 tonn
 Små ringnotfartøy: 701 tonn
 Trålgruppen: 989 tonn
 Kystfartøygruppen: 830 tonn

Fiskeridirektoratet foreslår at ovennevnte kvanta kan overføres eller forskutteres på gruppekvoteene fra 2014 til 2015.

Tabell 4 viser fordelingen av norsk kvote i 2014 etter overføringen av Skagerrakkvoten til Nordsjøkvoten. Tabell 7 viser fordelingen på fartøygruppene av den overførbare delen av Skagerrakkvoten

Tabell 7: Fordeling av den overførbare delen av Skagerrak kvoten på fartøygruppene

Fartøygrupper	Kvantum i tonn	% av Nordsjøkvoten	10 % kvotefleks (tonn)
Fartøy med ringnottillatelse	1 050	1 %	105
Små ringnotfartøy	67	1 %	7
Kystgruppen	2 000	18 %	200

3.4.2 Ringnotgruppen

Ringnotfiske har siden 1990, med unntak av 1998, vært regulert med separate fartøykvoter for Nordsjøen og Skagerrak. Slik dagens reguleringsmodell er utformet utgjør Skagerrak kvoten i Nordsjøkvoten for fartøy med ringnottillatelse og små ringnotfartøy henholdsvis 1 050 tonn og 67 tonn. Dette vil si ca. 1 % av Nordsjøkvoten. 10 % kvotefleksibilitet utgjør henholdsvis 105 tonn og 7 tonn.

Ved innføring av kvotefleksibilitet på fartøynivå for ringnotgruppen er Fiskeridirektoratet av den oppfatning at dette bør være en tilsvarende ordning som for ringnotgruppen i fisket etter norsk vårgytende sild og makrell. Dette vil si at fartøy som er tildelt kvote kan overfiske eller underfiske denne kvoten med inntil 10 % i 2014. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet eller godskrevet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2015.

Fiskeridirektoratet foreslår at kvotefleksibilitet på Nordsjøsildevoten innføres for ringnotgruppen på fartøynivå fra og med 2014.

Ved fastsettelse av kvotefaktor for ringnotflåten i Nordsjøen for 2014 ble begge gruppene svakt underregulert. Fartøy med ringnottillatelse er underregulert med ca. 2 000 tonn eller 1,8 %. Små ringnotfartøy er underregulert med 33 tonn eller 0,5 %.

Ved innføring av kvotefleksibilitet på fartøynivå faller behovet for underregulering bort og kvotefaktorene kan økes slik at de representerer tilnærmet flat tildeling. Videre kan også det kvantumet som utgjør gruppens andel av den overførbare delen av Skagerrakkvoten korrigeres ved en svak underregulering.

Fiskeridirektoratet foreslår at kvotefaktorene for ringnotgruppen økes og man i den forbindelse hensyn tar at det ikke er fleksibilitet på den overførbare delen av Skagerrakkvoten.

3.4.3 Trålgruppen

Trålgruppen er ikke tildelt en egen kvote i Skagerrak, da det er forbud mot trålfiske i Skagerrak. Dette vil si at innføring av kvotefleksibilitet for trålgruppen på Nordsjøsildevoten kan gjøres på fartøynivå uten hensyn til noen Skagerrakkomponent.

Ved innføring av kvotefleksibilitet på fartøynivå for trålgruppen er Fiskeridirektoratet av den oppfatning at dette bør være en tilsvarende ordning som for trålgruppen i fisket etter norsk vårgytende sild og makrell. Dette vil si at fartøy som er tildelt kvote kan overfiske eller underfiske denne kvoten med inntil 10 % i 2014. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet eller godskrevet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2015.

Fiskeridirektoratet foreslår at kvotefleksibilitet på Nordsjøsilddkvoten innføres for trålgruppen på fartøynivå fra og med 2014.

Tilsvarende som for ringnotgruppen er kvotefaktoren for trålgruppen i Nordsjøen svakt underregulert med ca. 1 %. Ved innføring av kvotefleksibilitet på fartøynivå kan kvotefaktoren for gruppen økes slik at den representerer en tilnærmet flat tildeling.

Tilsvarende som tidligere år er det avsatt et kvantum til dekning av bifangst av sild som tas i forbindelse med utøvelsen av industritrålfisket i Nordsjøen. I 2014 er det avsatt 800 tonn. I gjeldende regulering (§ 4 (3)) er det slik at dersom det beregnede kvantumet sild tatt som bifangst i industritrålfisket i Nordsjøen blir mindre enn det avsatte kvantumet, kan Fiskeridirektoratet reforedele det resterende kvantumet til direktefiske etter 3. desember 2014.

Ved innføring av kvotefleksibilitet for trålgruppen faller behovet for en bifangstavsetning bort. Differansen mellom estimert bifangst og seddelført fangst av sild tatt som bifangst i industritrålfiske i Nordsjøen kan trekkes fra trålgruppens kvote påfølgende år. Bifangstavsetningen inneværende år kan da fordeles tilbake til gruppen.

Det foreslås at gjeldende § 4 (2) og § 4 (3) utgår og det innføres nytt § 4 (2). Det foreslås at nye § 4 (2) lyder:

Gruppeknoten for trålgruppen skal i 2015 reduseres tilsvarende Fiskeridirektoratets beregning av differansen mellom estimert fangst og seddelført fangst av sild tatt som bifangst i industritrålfisket i Nordsjøen.

Dette er tilsvarende som i reguleringen av fisket etter makrell.

Fiskeridirektoratet foreslår gjeldende at § 4 (2) og § 4 (3) utgår og det innføres nytt § 4 (2), ref avsnitt ovenfor.

Videre foreslås det at bifangstavsetningen på 800 tonn fordeles tilbake til gruppen og kvotefaktoren for trålgruppen økes.

3.4.4 Kystfartøygruppen

Kystfartøygruppens fiske etter sild i Nordsjøen og Skagerrak har fra 1996 vært behandlet som ett samlet fiskeri for å sikre fleksibilitet i utøvelsen av fisket for de mindre fartøyene. Videre er det siden 1999 avsatt administrativt ca. 3 000 tonn sild av Skagerrakkvoten til kystfartøygruppen. Skagerrakkvoten har deretter vært fordelt på bakgrunn av antagelsen om at kystgruppen ikke fisker mer enn 1 000 tonn i Skagerrak. Dette medfører at 2 000 tonn av

kystfartøygruppens Skagerrakkvote inngår i Nordsjøkvoten, det vil si 18 % av Nordsjøsilddkvoten.

Gruppekvoten til kystfartøygruppen i Nordsjøen og Skagerrak er i 2014 på 11 299 tonn. Gruppekvoten er fordelt på fartøynivå til lukket gruppe, etter at 150 tonn er avsatt til åpen gruppe og 500 tonn er avsatt til låssettingsfiske innenfor grunnlinjene i Skagerrak etter 1. september. Lukket gruppe er regulert med maksimalkvoter med garanterte kvoter i bunn. Overreguleringsgraden har de siste årene vært på om lag 48 %. Bakgrunnen for dette er at deltakelsen i gruppen er på om lag 60 %.

Dersom det skal innføres kvotefleksibilitet på fartøynivå for kystgruppen er Fiskeridirektoratet av den oppfatning at dette bør være en tilsvarende ordning som for kystfartøygruppene (lukket gruppe) i fisket etter norsk vårgytende sild og makrell. Dette vil si at etter at maksimal- og garantert kvote er utnyttet, kan det enkelte fartøy fiske og lande inntil 10 % av den garanterte kvoten i 2014 (forskuttere).

På bakgrunn av at den overførbare delen av Skagerrakkvoten er de garanterte kvotene i realiteten overregulert med 22 %. Dette vil si at dersom man innfører kvotefleksibilitetsordningen på fartøynivå for kystfartøygruppen med gjeldende regulering gir man mulighet for et overfiske på gruppenivå på ca. 1060 tonn. Fiskeridirektoratet har foreslått at gruppen kan overfiske/ underfiske 830 tonn.

Fiskeridirektoratet foreslår derfor at det ikke innføres kvotefleksibilitet på fartøynivå for kystfartøygruppen fra 2014.

Fordelingen av den overførbare delen av Skagerrakkvoten slår negativt ut for kystgruppen med hensyn til innføring av kvotefleksibilitet i gjeldende reguleringsmodell. Fiskeridirektoratet er av den oppfatning at gjeldende reguleringsmodell bør gjennomgås.

Det foreslås at reguleringsmodellen bør gjennomgås før høstens reguleringsmøte i lys av innføringen av kvotefleksibilitet i fiske etter sild i Nordsjøen.

3.4.5 Generelle prinsipper for kvotefleksibilitet

Det legges til grunn at gjeldende prinsipper for kvotefleksibilitetsordningen i de øvrige aktuelle pelagiske fiskeriene også vil gjelde for fiske etter sild i Nordsjøen, herunder

- Kvotefleksibiliteten kan i utgangspunktet kun benyttes i norsk farvann
- Fartøy som benytter slumpfiskeordningen i tråd med strukturforskriftens § 15 kan ikke benytte adgangen til kvotefleksibilitet på fartøynivå

NOTAT

Saksnummer: 2014000230	Fra: Maja Kirkegaard Brix
Dato: 22.01.2015	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 2	Telefon: 41691457
	E-post: maja-kirkegaard.brix@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen

REFERAT FRA REGULERINGSMØTET 5. JUNI 2014 - SAK 3 REGULERING AV SILD SØR FOR 62°N

Direktøren viste til de fremlagte sakspapirene, jf. sak 3/2014. Han ba deretter om innspill til forslagene om innføring og gjennomføring av kvotefleksibilitet over årsskiftet for sild i Nordsjøen.

Norges Fiskarlag viste til at de hadde sendt skriftlig innspill i forkant av reguleringsmøtet vedrørende kvotefleksibilitet. I dette innspillet informerer organisasjonen om at de er opptatt av at kvotefleksibilitetsordningen i prinsippet må anvendes ned på fartøynivå, men ser at dette kan by på problemer for kystgruppen i og med at kystgruppens kvote i all hovedsak behandles som en felles kvote mellom Nordsjøen og Skagerrak. Norges Fiskarlag har derfor forståelse for at det er behov for å drøfte reguleringsregimet i kystgruppen nærmere før en innfører kvotefleksibilitet på fartøynivå i denne gruppen. Organisasjonen støtter forslagene fra Fiskeridirektoratet. Videre anmodet Fiskarlaget at kvotefaktorene for fiske etter sild i EU-sonen fastsettes med utgangspunkt i en soneadgang på 60 000 tonn.

Direktøren pekte på at den formelle prosessen for å få økt soneadgang i EU-sonen fra 50 000 til 60 000 tonn må være på plass før soneadgangen kan økes. Videre responderte *Direktøren* med at det bør være uproblematisk å fastsette kvotefaktorer for fiske etter sild i EU-sonen med utgangspunkt i 60 000 tonn (det vil si en overregulering på 20 %) og Fiskeridirektoratet vil se på dette.

Norges Sildesalgslag viste til at kvotefleksibilitet over årsskiftet kan medføre en teknisk utfordring for Fiskeridirektoratet og Norges Sildesalgslag, og at det som følge av at ringnotfartøy har en kvotekomponent fra Skagerrak er nødvendig å ha faktiske tall heller enn prosentsatser for å være i stand til å beregne kvoten.

Pelagisk Forening anmodet om at refordelinger ble foretatt så sent som mulig på året.

Direktøren viste til at innføringen av kvotefleksibilitet over årsskiftet medfører at behovet for refordeling av kvotene i Nordsjøen faller bort.

For øvrig var det ingen kommentarer til forslagene i reguleringsdokumentet.

Fiskeridirektøren opprettholder sine forslag.

Sak 4/2014

Regulering av fisket etter lodde
ved Grønland, Island og Jan
Mayen sesongen 2014/2015

SAK 4/2014

REGULERING AV FISKET ETTER LODDE VED GRØNLAND, ISLAND OG JAN MAYEN SESONGEN 2014/2015

4.1 SAMMENDRAG

Dersom det blir åpnet for et loddefiske sommeren 2014 foreslår Fiskeridirektøren i det vesentlige å videreføre reguleringsopplegget fra loddefisket ved Grønland, Island og Jan Mayen sesongen 2011/2012.

4.2 LODDEFISKET VED ISLAND, GRØNLAND OG JAN MAYEN SESONGEN 2013/2014

4.2.1 KORT HISTORIKK

Før 1985/86-sesongen fisket norske fartøy kun sommerlodde. Fisket foregikk i fiskerisonen ved Jan Mayen (JM), inklusive området mellom midtlinjen Jan Mayen - Grønland og delelinjen mellom Grønland og Jan Mayen. I 1985/86-sesongen fisket norske fartøy for første gang både vinter- og sommerlodde i området. I perioden fra 1987 og frem til i dag har norske fartøy i hovedsak fisket i Islands økonomiske sone (IØS) og Grønlands økonomiske sone (GØS). Vinterfisket foregår kun i IØS. I 2005 ble det ikke fisket sommerlodde, og vinteren 2006 ble det fisket et svært begrenset kvantum i IØS. Det ble heller ikke fisket lodde sommeren 2006. Vinteren 2007 og vinteren 2008 ble imidlertid hele den norske loddekvoten i IØS fisket av norske fartøy. I sesongen 2008/2009 var det ikke grunnlag for å fiske lodde ved Grønland, Island og Jan Mayen. Fra og med 2009/2010-sesongen ble det igjen funnet grunnlag for et begrenset fiske, fisket ble åpnet på kort varsel 29. januar 2010. Sesongen 2010/2011 hadde Norge en totalkvote på 38 611 tonn, der 27 171 tonn lodde kunne fiskes i IØS. Fisket ble åpnet 11. januar 2011 og de norske fartøyene var ferdig med kvotene sin 7. februar. Sesongen 2011/2012 ble det åpnet for et sommer- og et vinterfiske. Fisket i GØS og JM åpnet 8. juli, mens fisket i IØS ble åpnet 1. oktober 2011. Sesongen 2012/2013 og 2013/2014 var det kun anledning til å delta i et vinterfiske i IØS.

Til orientering er det vedlagt tabell over norske fartøys loddefangster ved Grønland, Island og Jan Mayen i perioden 1978/1979 til og med 2013/2014.

4.2.2 LODDESESONGEN 2013/2014

ICES anbefalte i juni 2013 at det ikke ble åpnet for fiske etter lodde før ny informasjon om bestanden var tilgjengelig. På bakgrunn av tokt foretatt av islandsk Havforskningsinstitutt i perioden 17. september - 4. oktober anbefalte Havforskningsinstituttet på Island å åpne fisket innenfor en TAC på 160 000 tonn. Norske myndigheter mottok brev fra islandske myndigheter 15. oktober der Island informerte om at TAC var blitt fastsatt.

En foreløpig TAC på 160 000 tonn ga Norge et kvantum på 12 800 tonn i henhold til ”trepartsavtalen”. Av dette kunne 35 % fiskes i IØS, dvs. 4 480 tonn. I tillegg hadde Norge et kvantum på 34 921 tonn lodde som kunne fiskes i henhold til avtalen mellom Russland, Island og Norge (”smutthullavtalen”). Norge fikk i tillegg kompensasjon fra Island på 1 468 tonn lodde fra forrige sesong. Dette ga Norge en totalkvote 49 189 tonn lodde, av dette kunne 40 869 tonn fiskes i IØS.

Tabell 1: Norsk kvote fordelt på sone sesongen 2013/2014

	Kvote (tonn)	Kvote (tonn)		
		GØS	IØS	Jan Mayen
Trepartsavtalen (Artikkel 3)	12 800	12 800	4 480	12 800
Kompensasjon fra sesongen 2012/2013	1 468	-	1 468	-
Smutthullavtalen	34 921	-	34 921	-
Totalt	49 189	12 800	40 869	12 800

Etter dialog med næringen ble faktoren 19. desember satt til 0,9, noe som betød en underregulering på 8 %. Maksimalkvoten varierte mellom 230 tonn og 585 tonn.

16. januar gikk det første fartøyet over til Island. 21. januar bestemte statsråden å innføre kvotebytte av lodde ved Grønland, Island og Jan Mayen og lodde i Barentshavet. 76 fartøy benyttet seg av denne ordningen, 3 fartøy valgte å stå utenfor.

Etter hvert gikk det flere fartøy over til IØS. To fartøy fant litt lodde i slutten av januar. Fisket var preget av dårlig tilgjengelighet og dårlig vær, noe som gjorde at flåten lå mye inne ved land. Etter hvert fisket islendingene inne ved land sør for 64°30.

Etter henvendelse fra norske myndigheter utvidet islandske myndigheter den 14. februar fiskeperioden for norske fartøy i IØS til og med 22. februar. De øvrige begrensningene var imidlertid uforandret.

På grunn av at fartøyene ikke fant lodde avsluttet mange letingen og forlot Island. Noen gikk videre på kolmulefeltet mens andre gikk hjem til Norge. Tilslutt var det bare fire fartøy igjen. Mot slutten av fiskeriet fant disse fartøyene spredte forekomster av lodde på nordkysten av Island. Norske myndigheter tok enda en gang kontakt med islandske myndigheter vedr. bedre rammebetingelser, men fikk avslag på henvendelsen.

På bakgrunn av at det var så få fartøy igjen i sonen ble det 19. februar funnet forsvarlig å øke faktoren til 3,0. Alle de fire gjenværende fartøyene fikk loddefangst.

Totalt ble det fisket 6 175 tonn av kvoten på 40 869 tonn lodde i IØS. I alt 32 fartøy gikk over til Island for å fiske lodde, kun 6 fartøy fikk fangst. Islendingene har også hatt dårlige forhold i fisket etter lodde denne sesongen.

4.3 RAMMEVILKÅR FOR REGULERING AV FISKET SESONGEN 2014/2015

4.3.1. VITENSKAPELIGE ANBEFALINGER FOR LODDEFISKET 2014/2015

Dette fiskeriet er forvaltet i overensstemmelse med en totrinns forvaltningsplan. Først blir det fastsatt en foreløpig TAC basert på akustiske målinger på den umodne del av bestanden (1- og 2-åringene). Startkvoten blir satt til 2/3 av den foreløpige TAC, basert på forutsetningen av at 400 000 tonn av gytebestanden skal stå igjen for å gyte på slutten av sesongen. Neste trinn er basert på resultatet av målinger gjennomført gjennom sesongen på de samme årsklassene. Resultatet blir brukt for å revidere TAC, fremdeles basert på forutsetningen om at det skal stå igjen 400 000 tonn gytemoden lodde på slutten av sesongen. På grunn av at gytebestanden er avhengig av bare to aldersklasser er den svært variabel.

ICES anbefalte mai 2014 en startkvote på 225 000 tonn som utgjør 50 % av predikert totalkvote på 450 000 tonn. Den islandske bestandsestimeringsmetoden er ikke godkjent av ICES fordi dødsraten som er brukt (basert på tokt) ikke samsvarer med dødsraten fra torskens konsum av lodde (basert på mageprøver av torsk). Bestandsestimering av lodde ved Island og Jan Mayen skal revurderes i en ICES-benchmark våren 2015.

Endelig kvote vil bli satt på bakgrunn av resultatet av tokt vinteren 2014/2015.

4.3.2 AVTALESITUASJONEN

4.3.2.1 "Trepartsavtalen"

Grønland, Island og Norge inngikk en ny "trepartsavtale" 8. juli 2003. Avtalen hadde gyldighet til og med 31. mai 2004, men inneholder en bestemmelse om forlengelse med 1 år av gangen med mindre en av partene sier opp avtalen senest 6 måneder før utløpet av avtalens opprinnelige periode, eller en tilleggsperiode. Ingen av partene har sagt opp avtalen, og i henhold til avtalens artikkel 13 er den forlenget med ett år, frem til 31. mai 2015.

Fordelingen av totalkvoten mellom partene i avtalen er 11 % til Grønland, 81 % til Island og 8 % til Norge.

I henhold til avtalen har Grønland og Norge etter sesongstart 20. juni adgang til å fiske sine respektive andeler av den forventede TAC. Ved vurderingen legger partene til grunn de retningslinjer som er vedtatt av ICES, om at den foreløpige TAC for sommer og høstperioden som regel skal utgjøre 2/3 av den endelige TAC for hele sesongen. Norge har etter avtalen anledning til å fiske inntil 12 % av foreløpig TAC om sommeren/høsten. Dette tilsvarer 8 % av den forventede TAC.

I IØS har norske fartøy adgang til å fiske inntil 35 % av kvoten som Norge skal ha i henhold til avtalen, samt eventuelle overføringer fra en av partene. I IØS er det kun tillatt for norske fartøy å fiske lodde nord for 64°30'N, i tillegg må fisket avsluttes senest 15. februar, jf. bilateral avtale mellom Island og Norge av 9. juli 2003 punkt 1.

Norske fartøy har anledning til å fiske hele sin loddekvote i GØS nord for 64°30'N og i JM.

I sommer- og høstperioden (20. juni til 1. desember) kan inntil 30 norske fartøy fiske i IØS samtidig. I vintersesongen (1. desember til og med 15. februar) kan maksimalt 20 norske fartøy fiske samtidig i IØS.

Norge og Grønland tar utgangspunkt i den predikerte totalkvoten på 450 000 tonn når kvoten skal beregnes. Med bakgrunn i trepartsavtalen vil Norges andel derfor utgjøre totalt 36 000 tonn, hvorav 12 600 tonn kan fiskes i IØS.

Nærings- og Fiskeridepartementet har sendt en henvendelse til Island der man ber om en avklaring av rammebetingelsene for neste sesong. Island har på det nåværende tidspunkt ikke svart på henvendelsen. Så lenge man ikke har fått informasjon om endelig TAC er spørsmålet om Norge har krav på kompensasjon for manglende fiske forrige sesong er også uklart.

4.3.2.2 "Smutthullavtalen"

Som et resultat av avtalen mellom Russland, Island og Norge ("smutthullavtalen"), får Norge årlig overført et kvantum lodde fra Island. Størrelsen på overføringen henger sammen med den norske overføringen av torsk til Island. Overføringen av torsk er en fast prosent av TAC på torsk, uavhengig av TAC på lodde. Hele den islandske overføringen av lodde til Norge kan fiskes i IØS, og medfører også en økning i forhold til den tidligere "trepartsavtalen" fra 30 til 35 norske fartøy (20 til 25 fartøy i vintersesongen) som kan fiske i IØS samtidig.

Overføringen for sesongen 2014/2015 vil være på ca 34 600 tonn lodde til Norge. Endelige tall er foreløpig ikke bekreftet fra islandske myndigheter.

4.3.2.3 Kompensasjonsdelen

I henhold til "trepartsavtalens" art. 6 skal Norge ha kompensasjon dersom den endelige TAC settes høyere enn den forventede TAC, og denne tilleggskvoten fiskes av Island. Kompensasjonen tilsvarer 8 % av Islands fangst av tilleggskvoten, og skal tildeles den påfølgende sesongen.

Fiskeridirektoratet kjenner ikke til at TAC har økt i denne sesongen.

4.3.3 KVOTESITUASJONEN FOR SESONGEN 2014/2015

Tabell 2: Norsk kvote fordelt på sone sesongen 2014/2015

	Kvote (tonn)	Kvote (tonn)		
		GØS	IØS	Jan Mayen
Trepartsavtalen (Artikkel 3)	36 000	36 000	12 600	36 000
Smutthullavtalen	34 600	0	34 600	34 600
Totalt (minimum)	70 600	36 000	47 200	70 600

Norge har i henhold til "smutthullavtalen" en kvote på ca. 34 600 tonn som kan fiskes i IØS. Man kan videre fiske hele kvoten i JM. Kvoten relatert til "smutthullavtalen" er i

utgangspunktet øremerket IØS. Dersom man skal fiske denne i GØS må norske myndigheter be Grønland om tillatelse til dette.

Island signaliserte i kyststatsmøtene mellom Grønland, Island og Norge høsten 2013 at Island ikke ønsket et sommerfiske i 2014. Man kan derfor anta at man snarlig vil motta Islands forslag til rammebetingelser for sesongen 2014/2015. Dersom Island ikke ønsker et sommerfiske, men heller ikke gir Norge anledning til å utnytte hele den norske andelen gjennom trepartsavtalen i et vinterfiske, kan Norge bli enige med Grønland om å gjennomføre et sommerfiske. Man hadde en tilsvarende regulering sesongen 2011/2012.

For sesongen 2011/2012 kom rådet fra ICES juni 2011: ”*ICES advises on the basis of precautionary considerations that the initial quota be set at 50% of the predicted quota, implying an initial quota of 366 000 t*”.

Islandske myndigheter ønsket ikke et sommerfiske og foreslo at partene fulgte ICES sitt råd om å fastsette foreløpig TAC innenfor en kvote basert på 50 % av forventet kvote. De foreslo videre at alle tre partene fikk sin kvote beregnet med bakgrunn i foreløpig TAC og at fisket ble åpnet 1. oktober 2011.

Dette forslaget innebar vesentlige endringer i forhold til gjeldende trepartsavtale. Norge og Grønland har gjennom gjeldende avtale adgang til å fiske sin andel med utgangspunkt i forventet TAC, mens Islands kvote har vært beregnet med bakgrunn i foreløpig TAC (dvs. 2/3 av forventet TAC). Island har på den måten båret svingningene i bestandsestimatet. Norske myndigheter signaliserte da tilbake til Island at Norge kunne støtte Islands forslag dersom norske fiskere kunne fiske hele den norske kvoten i IØS, hadde ingen tids- eller områdebegrensning, heller ikke begrensninger for antall fartøy i sonen samtidig.

Island svarte da at de ikke kunne støtte Norges forslag og at man da måtte følge trepartsavtalen. Det ble videre opplyst at det islandske fiskeriet ikke ville starte opp før 1. oktober.

Norge og Grønland ble da enige om å åpne for et sommerfiske umiddelbart i Grønlands økonomiske sone og fiskerisonen ved Jan Mayen. Det norske fisket ble regulert slik at man fastsatte ulike kvotekomponenter; en komponent for GØS og JM og en for IØS.

Kvotekomponenten for IØS skulle gi deltakerne forutsigbarhet og sikkerhet slik at dersom et fartøy ønsket å delta i fisket i denne sonen hadde fartøyet selv mulighet til ”sparing” av dette kvantumet. GØS- og JM-komponenten var basert på kvantumet som måtte fiskes utenfor IØS. Norske fartøy fisket derfor sommeren 2011 lodde i GØS og vinteren 2012 lodde i IØS. Norge fisket opp kvoten sin denne sesongen.

4.4 REGULERING AV FISKET SESONGEN 2014/2015

Siden man ikke har rammebetingelsene på plass vil man i det videre forutsette en tilsvarende regulering som sesongen 2011/2012 der man startet fisket i GØS/JM for så å fiske i IØS om vinteren.

4.4.1 KARTLEGGINGSFISKE

Det har ikke vært registrert loddefangster i fiskerisonen ved Jan Mayen siden 1996. Havforskningsinstituttet gjennomførte i mange år et høsttokt etter lodde i dette området. Det har imidlertid ikke vært gjennomført tokt i dette området siden 1980-tallet. Fiskeridirektoratet var med på et kartleggingsfiske etter lodde i fiskerisonen ved Jan Mayen i august 1998, da ble det ikke funnet lodde. Siden da har norske fartøy ikke vært i fiskerisonen for å lete etter lodde.

De siste årene har man som følge av klimaendringer sett endringer i vandringsmønsteret til en rekke bestander. Makrellen har fått utbredelse helt opp til Finnmark. Videre har en større andel av norsk vårgytende sild oppholdt seg i færøyske og islandske farvann. Man har de siste årene også sett endringer i vandringsmønsteret til bestandene rundt Island. Det kan derfor være av norsk interesse å undersøke om lodden i større grad er kommet tilbake til fiskerisonen ved Jan Mayen.

Fiskeridirektoratet ønsker derfor å stimulere til at norske fartøy leter etter lodde i fiskerisonen ved Jan Mayen. Man vil foreslå å avsette 2 000 tonn av kvoten i GØS til et kartleggingsfiske i fiskerisonen ved Jan Mayen. Fiskeridirektoratet administrerer ordningen der ett evt. to ringnotfartøy blir valgt til å delta i dette fisket. Det trenges ingen observatørordning. Fiskeridirektoratet ber videre om innspill til hvordan et slikt fiske skal gjennomføres.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes 2 000 tonn lodde av kvoten i GØS til et kartleggingsfiske i fiskerisonen ved Jan Mayen. Ett evt. to ringnotfartøy velges til å delta i dette fisket. Fiskeridirektøren ber videre om innspill i sakens anledning.

4.4.2 DELTAKELSE

Fisket har tradisjonelt vært forbeholdt fartøy med ringnottillatelse. Det er også fastsatt i Islands nasjonale regulering at utenlandske fartøy må fiske med not i Islands økonomiske sone.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy med ringnottillatelse gis anledning til å delta i loddefisket ved Island, Grønland og Jan Mayen i 2014/2015.

4.4.3 ÅPNINGSDATO

Ifølge "trepartsavtalen" kan fisket begynne 20. juni, jf. avtalens art. 2.

Dersom fisket åpnes på et senere tidspunkt foreslår Fiskeridirektøren at åpningsdatoen blir fastsatt i samråd med næringen.

Fiskeridirektøren foreslår at åpningsdatoen blir fastsatt i samråd med næringen.

4.4.4 UTSEILING

For at ingen fartøy skal melde utseiling før de reelt er klare for utseiling, foreslås det en videreføring av ordningen at ingen fartøy kan ta utseiling før de er utlosset og har loddenot om bord. Norges Sildesalgslag administrerer utseilingen og fastsetter utseilingsstopp dersom det er nødvendig.

Fiskeridirektoratet kan fastsette siste frist for å foreta utseiling. Dette for å få en mest mulig effektiv og hensiktsmessig avvikling av dette fisket.

Ingen fartøy kan foreta utseiling uten på forhånd å ha meldt fra til Norges Sildesalgslag. Ved utseiling må fartøy være faktisk utlosset, ha loddenot om bord og ha forlatt land/kai.

Norges Sildesalgslag kan fastsette utseilingsstopp.

Fiskeridirektoratet kan fastsette siste frist for utseiling.

4.4.5 MAKSIMALKVOTER OG ØVRIGE REGULERINGSTILTAK

Med unntak av få år har dette fisket vært fordelt etter ”universalnøkkelen”. I år der man har hatt både et sommerfiske og et vinterfiske har det vært satt en faktor for det samlede fisket i alle områder, samt en egen faktor for fisket i Islands økonomiske sone. I år med kun vinterfiske har man kun satt faktor for fisket i IØS.

Loddefisket sesongen 2011/2012 var spesielt fordi norske fartøy ikke hadde adgang til IØS før oktober. Fisket ble derfor regulert med to kvotekomponenter; en kvotekomponent for fisket ved Grønland og Jan Mayen og en kvotekomponent for fisket i IØS. Fisket ved Grønland og Jan Mayen åpnet 8. juli mens fisket ved Island ble åpnet 1. oktober 2011. Kvotekomponenten for IØS (Island-komponenten) ble derfor fastsatt slik at den skulle gi deltakerne forutsigbarhet og sikkerhet slik at dersom et fartøy ønsket å delta i fisket i denne sonen hadde fartøyet selv mulighet til å ”spare” dette kvantumet. Næringen var opptatt av at faktoren var basert på det som maksimalt kunne tas i IØS, det vil si soneadgangen. Faktoren ble fastsatt uten overregulering basert på at alle ringnotfartøyene ville delta.

Kvotekomponenten for fiske ved Grønland og Jan Mayen (GJM- komponenten) ble basert på det kvantumet som måtte fiskes utenfor Islands økonomisk sone ved sesongstart. I utgangspunktet ble denne komponenten overregulert med ca 30 %. Etter hvert som man så utviklingen i fisket og reell deltagelse ble faktoren økt flere ganger. Næringen var inneforstått med at høy faktor kunne innebære risiko for brå utseilingsstopp. Til slutt var det nødvendig å fastsette utseilingsstopp på GJM-komponenten. Fartøy kunne etter dette ta utseiling for å fiske i GØS og JM, men da kun på gjenstående kvote på Island-komponenten. Overfiske av Island-komponenten i GØS ble avregnet GJM-komponenten.

Tilsvarende som for sesongen 2011/2012 vil Fiskeridirektøren foreslå å fastsette to kvotekomponenter; en faktor for fisket ved Grønland og Jan Mayen og en faktor for fisket ved Island. Faktorene fastsettes og justeres i samarbeid med næringen. Fiskeridirektøren legger til grunn at det vil være hensiktsmessig å overregulere GJM-komponenten mens fisket i IØS

reguleres uten overregulering. Dersom fartøy ønsker å fiske ut over sin GJM-komponent, avregnes dette Islands-komponenten.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøyene blir tildelt maksimalkvoter basert på universalnøkkelen. Det fastsettes faktorer for to kvotekomponenter; en kvotefaktor for fisket i GØS og JM og en kvotefaktor i IØS.

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når totalkvoten er beregnet oppfisket, selv om enkelte fartøy ikke har fisket sin kvote.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøyene kan nytte faktisk lastekapasitet i fisket.

Dersom det blir åpnet for et fiske kun i IØS vil man regulere fisket med en faktor.

4.4.6 ADGANG TIL ISLANDS OG GRØNLANDS SONE, SAMT RAPPORTERING

I sommer- og høstperioden (20. juni til 1. desember) kan inntil 30 norske fartøy fiske i Islands økonomiske sone samtidig. I vintersesongen (1. desember til og med 15. februar) kan maksimalt 20 norske fartøy fiske samtidig i IØS. I tillegg kommer 5 fartøy som kan delta i henhold til ”smutthullavtalen”. I Grønlands økonomiske sone er det ingen begrensninger i antall fartøy i sonen samtidig.

Også i kommende sesong vil det være behov for en ordning som medvirker til at det ikke deltar flere fartøy samtidig i IØS enn det som hjemles i ”smutthullavtalen” og ”trepartsavtalen”. Det forutsettes som tidligere at denne bestemmelsen ved inngangen til sonen blir administrert av den islandske kystvakten. Fisket i IØS kan ikke påbegynnes uten en bekreftelse fra islandsk kystvakt om at antall aktive fartøy i IØS er innenfor maksimumsgrensen.

For å sikre en hensiktsmessig avvikling av fisket har Norges Sildesalgslag i mange år hatt hjemmel til å administrere en innseilingsordning til IØS. Norges Sildesalgslag har døgnbemanning og god kontakt med flåten, og ordningen har etter Fiskeridirektørens oppfatning fungert godt.

Fiskeridirektøren foreslår at Norges Sildesalgslag bemyndiges til å administrere innseilingen for det enkelte fartøy som kan drive fiske etter lodde i IØS.

Fartøy som har tatt utseiling skal melde fra til Norges Sildesalgslag ved inngang til IØS.

VEDLEGG

NORSK FISKE AV SOMMER- OG VINTERLODDE VED JAN MAYEN, GRØNLAND OG ISLAND, 1978-2014.
KVANTUMET ER OPPGITT I 1000 TONN.

År ¹	Jan Mayen sonen	Omtvistet område ²	Herav i Trekanten	Grønlands Sone (GS)	Islands sone (IØS)	Totalt sommerlodde	Totalt vinterlodde (IØS)	Totalt året
1978	136	18	-	-	-	154	-	154
1979	39	84	-	-	-	123	-	123
1980	43	77	2	-	-	120	-	122
1981	89	1	-	-	-	90	-	90
1982	-	-	-	-	-	-	-	-
1983	-	-	-	-	-	-	-	-
1984	93	13	-	-	-	106	-	106
1985	10	183	25	-	-	193	-	193
1986	70	80	28	-	-	150	50	200
1987	8	74	12	-	-	82	60	142
1988	-	6	5	-	6	12	60	72
1989	-	0	0	-	52	53	52	105
1990	1	-	-	-	21	22	63	85
1991	-	-	-	-	-	-	-	-
1992	1	62	58	-	2	65	47	112
1993	5	-	-	122	-	127	-	127
1994	-	-	-	14	84	98	16	114
1995	-	-	-	-	28	28	-	28
1996	45	-	-	101	60	206	-	206
1997	-	-	-	78	79	157	1	158
1998	-	-	-	66	22	88	-	88
1999	-	-	-	11	16	27	15	42
2000	-	-	-	39	41	80	11	91
2001	-	-	-	63	45	108	-	108
2002	-	-	-	70	50	120	5	125
2003	-	-	-	68	1	69	-	69
2004	-	-	-	33	1	34	15	49
2005	-	-	-	-	-	-	66	66
2006	-	-	-	-	-	-	2	2
2007	-	-	-	-	-	-	39	39
2008	-	-	-	-	-	-	36	36
2009	-	-	-	-	-	-	-	-
2010	-	-	-	-	-	-	28	28
2011	-	-	-	58	-	58	31	89
2012	-	-	-	-	-	-	46	46
2013	-	-	-	-	-	-	40	40
2014	-	-	-	0	0	0	6	6
SUM	540	598	130	723	508	2 369	689	3 058

¹ Det var ikke noe norsk loddefiske i området før 1978.

² Området mellom midtlinjen Jan-Mayen - Grønland og Grønlands 200 mils sone. Haag-dommen av 1993 avklarte dette spørsmålet.

NOTAT

Saksnummer: 2014000230
Dato: 17.04.2015
Side 1 av 1

Fra: Maja Kirkegaard Brix
Seksjon: Reguleringsseksjonen
Telefon: 41691457
E-post: maja-
kirkegaard.brix@fiskeridir.no

TIL:
Stein-Åge Johnsen

REFERAT FRA REGULERINGSMØTE VÅR 2014 - SAK 4 REGULERING AV FISKET ETTER LODDE VED GRØNLAND, ISLAND OG JAN MAYEN SESONGEN 2014/2015

Det var enighet om *Fiskeridirektørens* forslag til regulering.

Sak 5/2014

Regulering av vanlig uer

SAK 5 FORVALTNINGEN AV VANLIG UER (*SEBASTES NORVEGICUS*)

1 ENDRINGER I ÅRETS REGULERING

Fiskeridirektøren vil på bakgrunn av anmodningen fra arbeidsgruppen foreslå stans i det direkte fisket etter uer med konvensjonelle redskaper i perioden 1. august 2014 og i perioden 1. oktober – 20. desember 2014.

Fiskeridirektøren foreslår videre at det i disse periodene skal det ved fiske med konvensjonelle redskaper være tillatt å ha inntil 50 % bifangst av uer. Fiskeridirektøren foreslår imidlertid å videreføre gjeldende avregning for bifangst av uer slik at bifangsten av uer regnes i rund vekt pr. uke basert på summen av alle sluttседler/landingsседler undertegnet i tidsrommet fra mandag kl 00.00 til søndag klokken 24.00.

2 BEHANDLING AV VANLIG UER I REGULERINGSMØTET HØSTEN 2013

I reguleringsmøtet høsten 2013 ble det vist til at anbefalingen fra ICES og Havforskningsinstituttet tilsa at det var nødvendig å finne frem til hensiktsmessige regulerings tiltak som reflekterte den alvorlige bestandssituasjonen for vanlig uer. Et fritt fiske i lange perioder av året for hele den konvensjonelle flåten, i kombinasjon med en høy bifangstprosent, var ikke forenlig med ICES' anbefaling.

På bakgrunn av dette foreslo Fiskeridirektøren at det skulle nedsettes en arbeidsgruppe for å gjennomgå reguleringen av kystfisket etter uer nord for 62°N med sikte på å fremme hensiktsmessige tiltak for å gjenoppbygge bestanden av vanlig uer. Fiskeridirektøren foreslo en videreføring av gjeldende reguleringsopplegg for kystfisket inntil det forelå en rapport fra arbeidsgruppen.

3 FREDNINGSPERIODER OG BIFANGST I DAGENS REGULERING

Det er nå forbudt å fiske uer med konvensjonelle redskap nord for 62°N i perioden 20. desember til og med 31. juli samt i september. Forbudet gjelder ikke for fartøy som fisker med juksa.

Fra og med 2008 har tillatt bifangst av uer i kystfisket nord for 62°N vært satt til 20 %. På reguleringsmøtet i november 2011 understreket både Norges Fiskarlag og Kystfiskarlaget at bifangstprosenten måtte økes for å unngå problemer for gjennomføringen av garnfisket etter andre arter enn uer der uer inngår som en naturlig del av fangsten. På dette grunnlag tilrødde Fiskeridirektøren at bifangsten ble øket til 25 % mot at forbudet mot et direkte fiske ble utvidet til å gjelde hele året. Fiskeri- og kystdepartementet øket tillatt bifangst til 25 % gjeldende fra 1. januar 2012, men uten å utvide fredningen til å gjelde hele året.

4 DAGENS FISKE ETTER VANLIG UER FOR FARTØY SOM FISKER MED KONVENSJONELLE REDSKAP

I det følgende er det utarbeidet statistikk som skal gi et bilde av hva som kjennetegner fisket etter vanlig uer med konvensjonelle redskap. Gruppen av fartøy som fisker med konvensjonelle redskap er svært stor, og deltakelsen og årlige fangster vil variere i svært stor grad.

Tabell 1 nedenfor gir en oversikt over norsk fiske etter uer nord for 62°N i perioden 2003 til 2013. Fangsttallene omfatter både snabeluer og vanlig uer. Havforskningsinstituttet har laget et estimat over hvor stor del av fangsten som består av vanlig uer.

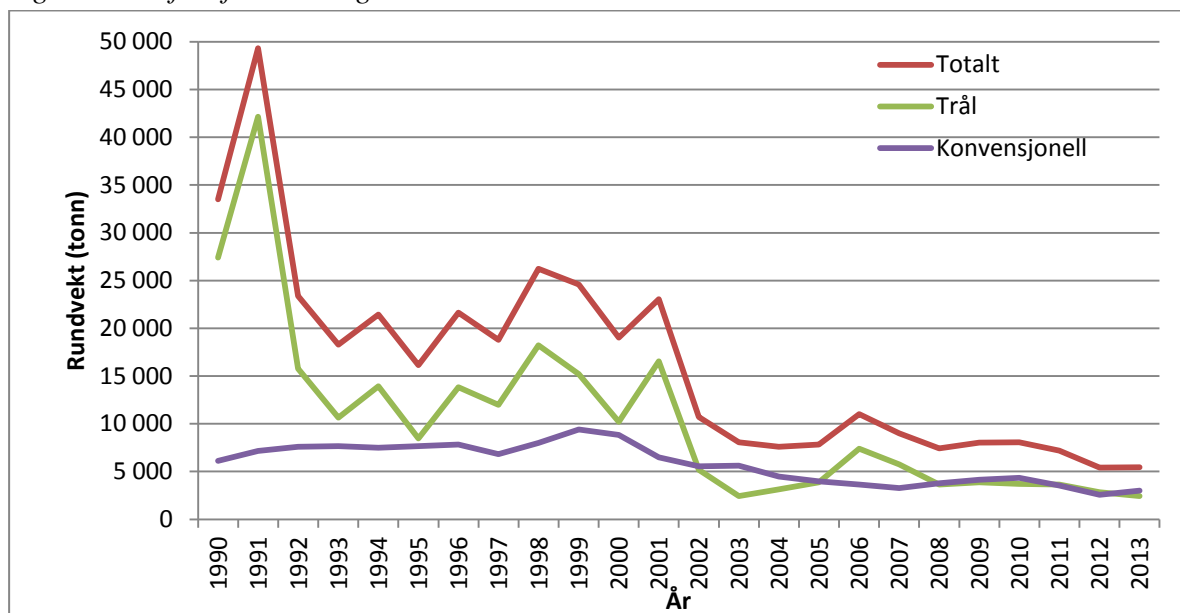
Tabell 1: Fangst av vanlig uer og snabeluer nord for 62°N (ICES I & II) i årene 2003 til 2013

År	Alle redskaper		Trålredskaper		Konvensjonelle redskaper
	Vanlig uer og snabeluer	Herav vanlig uer ¹	Vanlig uer og snabeluer	Herav vanlig uer ¹	Vanlig uer og snabeluer
1990	33 519	6 126	27 393	0	6 126
1991	49 324	7 175	42 150	0	7 175
1992	23 383	7 606	15 777	0	7 606
1993	18 303	7 661	10 643	0	7 661
1994	21 441	7 507	13 934	0	7 507
1995	16 141	12 579	8 477	4 914	7 665
1996	21 651	13 063	13 832	5 244	7 819
1997	18 801	14 182	11 982	7 363	6 819
1998	26 216	13 261	18 227	5 272	7 989
1999	24 588	16 805	15 190	7 406	9 399
2000	19 023	13 009	10 193	4 180	8 829
2001	23 032	9 155	16 554	2 677	6 478
2002	10 714	8 561	5 170	2 970	5 543
2003	8 063	6 853	2 449	1 315	5 614
2004	7 608	6 233	3 141	1 885	4 467
2005	7 844	6 085	3 865	2 128	3 979
2006	11 015	6 305	7 378	2 642	3 637
2007	8 993	5 784	5 737	2 505	3 256
2008	7 416	5 202	3 632	1 420	3 784
2009	8 032	5 225	3 884	1 081	4 148
2010	8 059	6 515	3 700	2 160	4 359
2011	7 180	4 645	3 629	1 100	3 551
2012	5 409	4 060	2 849	1 350	2 560
2013	5 447	-	2 442	-	3 005

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 6. mai 2013

¹ Beregnet av Havforskningsinstituttet pr. 18. oktober 2013 frem til og med 2012

² Snabeluer blir i svært liten grad beskattet av konvensjonelle redskaper

Figur 1: Grafisk fremstilling av tabell 1¹

¹Fangsttallene viser samlet fangst av vanlig uer og snabeluer på de ulike redskapsgruppene

Tabell 1 og figur 1 viser at fisket etter vanlig uer for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper har vært på i underkant av 5 000 tonn de seneste årene. Det har vært enkelte problemer med å skille snabeluer og vanlig uer fra hverandre, men det antas at det kystnære fisket med konvensjonelle redskaper i all hovedsak beskatter vanlig uer.

Hovedområdene 00, 03, 04, 05, 06 og 07 er alle kystnære, og i de etterfølgende tabellene er det fisket i disse hovedområdene som vil bli gjennomgått.

Tabell 2: Fangst av uer (i tonn) fra fartøy som fisker med konvensjonelle redskap i hovedområdene 00, 03, 04, 05, 06 og 07 de siste ti årene fordelt på lengdegrupper.

Lengdegruppe	Fangstår									
	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Under 10 m	322	329	296	299	263	249	193	183	139	135
10 - 14,99 m	2 250	1 819	1 486	1 439	1 908	2 335	2 137	1 661	1 433	1 495
15 - 20,99 m	864	605	490	422	498	448	668	445	403	359
21 - 27,99 m	467	485	401	324	358	306	351	227	239	199
28 m og over	231	183	409	340	321	221	479	611	357	323
Sum	4 135	3 421	3 083	2 824	3 348	3 559	3 829	3 128	2 571	2 511

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 6. mars 2014

Ut ifra tabell 2 så kan en lese at det er fartøy med største lengde mellom 10 og 15 meter som i de senere årene har landet det største kvantumet av uer fisket med konvensjonelle redskap. Kvantumet utgjør i overkant av 50 % av de totale landingene de seneste ti årene.

Tabell 3: Antall fartøy som fisker med konvensjonelle redskap i hovedområdene 00, 03, 04, 05, 06 og 07 med fangst over 10 tonn uer per år de siste ti årene fordelt på lengdegrupper.

Lengdegruppe	Fangstår									
	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Under 10 m	3	2	2	1	3	2	4	2	1	1
10 - 14,99 m	59	39	28	30	48	53	54	36	35	36
15 - 20,99 m	19	15	11	9	12	11	14	10	10	7
21 - 27,99 m	6	6	6	5	8	8	11	7	8	6
28 m og over	6	5	15	11	14	9	9	14	9	8
Sum	93	67	62	56	85	83	92	69	63	58

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 6. mars 2014

Det høye fangsttallet i gruppen med fartøy som har største lengde mellom 10 og 14,99 meter må sees i sammenheng med den høye deltakelsen i denne gruppen, noe som kommer frem av tallene i tabell 3. Tabellen viser også at antall fartøy med fangst på over 10 tonn i løpet av hvert enkelt år de siste ti årene har variert fra 56 til 93 fartøy. Tabellen viser imidlertid ingen klar trend i deltakelsen i dette fisket de siste ti årene. Med tanke på størrelsen på gruppen av konvensjonelle fartøy er det imidlertid en lav andel av fartøyene som har fangster utover 10 tonn.

Tabell 4: Gjennomsnittlig fangst per fartøy som fisker med konvensjonelle redskap i hovedområdene 00, 03, 04, 05, 06 og 07 med fangst over 10 tonn uer per år de siste ti årene fordelt på lengdegrupper.

Lengdegruppe	Fangstår									
	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Under 10 m	12,4	15,3	15,5	19,4	14,1	12,0	12,8	14,1	10,8	15,1
10 - 14,99 m	23,7	23,8	19,6	18,6	22,0	27,2	22,6	22,2	19,2	21,0
15 - 20,99 m	36,2	28,6	29,0	32,1	33,5	30,2	40,4	34,8	33,2	39,6
21 - 27,99 m	58,1	63,1	49,4	46,1	39,1	31,4	29,3	27,3	25,7	27,9
28 m og over	18,8	22,9	23,2	22,0	18,4	15,1	45,1	38,7	29,8	31,4
Sum	27,8	28,1	24,9	23,9	24,4	26,3	27,9	27,7	23,6	25,3

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 6. mars 2014

Ser en på gjennomsnittlige landingstall, så er det gruppen mellom 15 og 21 meter og gruppen over 28 meter som de siste årene har hatt de høyeste gjennomsnittlige landingene per år.

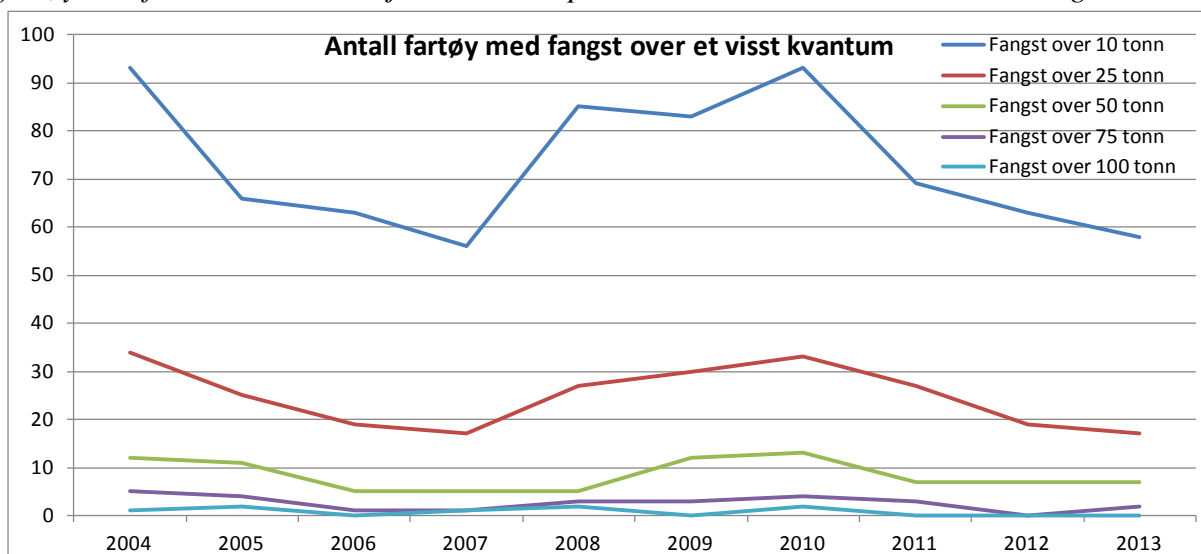
Tabell 5: Antall fartøy med fangst over ulike grenseverdier i perioden 2004 til 2013. Kun fartøy som fisker med konvensjonelle redskap i hovedområdene 00, 03, 04, 05, 06 og 07

År	Antall fartøy med fangst over et visst kvantum				
	Fangst over 10 tonn	Fangst over 25 tonn	Fangst over 50 tonn	Fangst over 75 tonn	Fangst over 100 tonn
2004	93	34	12	5	1
2005	66	25	11	4	2
2006	63	19	5	1	0
2007	56	17	5	1	1
2008	85	27	5	3	2
2009	83	30	12	3	0
2010	93	33	13	4	2
2011	69	27	7	3	0
2012	63	19	7	0	0
2013	58	17	7	2	0

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 19. mai 2014

Tabell 5 viser tydelig at deltakelsen i uerfisket varierer svært mye fra år til år. Forklaringen bak dette er naturlig nok sammensatt. Nasjonale reguleringer, kvoter og tilgjengelighet i alternative fiskerier, samt tilgjengeligheten og markedssituasjonen for vanlig uer er noen av momentene som vil spille inn. I 2004 var det blant annet 5 fartøy med fangst utover 75 tonn. I 2012 var det til sammenligning ingen fartøy som hadde fangst utover 75 tonn. I de senere årene er det ingen fartøy som har fisket over 100 tonn. Utviklingen siden 2004 kommer tydeligere frem i den grafiske fremstillingen i figur 2.

Figur 2: Antall fartøy med fangst over ulike grenseverdier i perioden 2004 til 2013. Kun fartøy som fisker med konvensjonelle redskap i hovedområdene 00, 03, 04, 05, 06 og 07

Tabell 6 viser fangst fordelt på hovedområde for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap. I de siste fem årene har det største kvantumet i fisket etter vanlig uer med konvensjonelle redskap foregått i hovedområdet 05, Røstbanken til Malangsgrunnen.

Tabell 6: Fangst fordelt på hovedområde for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap i hovedområdene 00, 03, 04, 05, 06 og 07

Fangst fordelt på område	2009	2010	2011	2012	2013
Helgelandsbanken (06)	486	594	449	435	327
Røstbanken til Malangsgrunnen (05)	1 169	1 459	1 240	837	911
Storegga-Frøyabanken (07)	290	220	179	170	104
Vest-Finnmark (04)	570	466	405	466	413
Vestfjorden (Lofoten) (00)	499	718	484	342	386
Øst-Finnmark (03)	545	368	370	321	370
Totalt	3 558	3 825	3 128	2 571	2 512

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 19. mai 2014

I dagens regulering har fartøy som fisker med juksa fritt fiske hele året. Ut ifra tabell 7 går det frem at det i fisket etter vanlig uer med juksa i 2013 ble fisket mest i mai, juni, august og september. Fangst per fartøy er imidlertid lavt. I september hadde 173 fartøy som fisket med juksa fisket mellom under ett tonn. Det var imidlertid kun 3 fartøy med total fangst på over ett tonn i den samme måneden. Ingen fartøy hadde, ifølge tall fra Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister, fisket over 3 tonn vanlig uer på månedsbasis i løpet av året. Ut ifra tabellen nedenfor kan det derfor virke som om dette fisket er svært marginalt, men det kan likevel ikke utelukkes at det vil utgjøre en viktig inntektskilde for enkelte juksafiskere.

Tabell 7: Antall fartøy som fisker med juksa med et visst antall kvantum av uer i 2013 i hovedområdene 00, 03, 04, 05, 06 og 07

	Under 1 tonn	1 til 2 tonn	2 til 3 tonn	Over 3 tonn
januar	87	0	0	0
februar	74	0	0	0
mars	23	0	0	0
april	39	2	0	0
mai	102	3	1	0
juni	107	0	2	0
juli	53	4	0	0
august	110	3	1	0
september	173	2	1	0
oktober	81	0	0	0
november	44	0	0	0
desember	3	0	0	0

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 19. mai 2014

Tabell 8: Antall fartøy som fisker med konvensjonelle redskap, som har en gitt andel av iver i fangstene av torsk, hysse, sei, blåkveite, brosme, lange og rognkjeks i hovedområdene 00, 03, 04, 05, 06 og 07 og som i løpet av måneden har landet mer enn 1 (10) tonn samlet av de aktuelle artene. Måneder hvor det i dag er åpnet for et direktefiske er markert med grått.

	Bifangstprosent										Antall fartøy
	0 - 10 %	10 - 20 %	20 - 30 %	30 - 40 %	40 - 50 %	50 - 60 %	60 - 70 %	70 - 80 %	80 - 90 %	90 - 100 %	
januar	893 (523)	5 (0)	1 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	899 (523)
februar	1106 (753)	4 (0)	1 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	1111 (753)
mars	1247 (887)	0 (0)	1 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	1248 (887)
april	1196 (754)	8 (4)	1 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	1 (0)	1206 (758)
mai	733 (284)	10 (4)	8 (5)	1 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	2 (0)	1 (0)	755 (293)
juni	552 (182)	43 (18)	16 (12)	3 (0)	0 (0)	3 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	617 (212)
juli	340 (102)	15 (3)	15 (5)	6 (0)	2 (0)	0 (0)	0 (0)	2 (0)	0 (0)	0 (0)	380 (110)
august	579 (194)	33 (17)	29 (11)	14 (10)	11 (4)	5 (1)	3 (0)	0 (0)	1 (0)	0 (0)	675 (237)
september	758 (199)	47 (20)	18 (4)	5 (1)	2 (0)	0 (0)	0 (0)	1 (0)	0 (0)	0 (0)	831 (224)
oktober	609 (163)	36 (3)	13 (9)	14 (6)	15 (8)	7 (2)	8 (1)	3 (0)	1 (1)	0 (0)	706 (193)
november	552 (172)	26 (8)	7 (2)	13 (0)	8 (0)	8 (0)	8 (2)	2 (0)	2 (1)	0 (0)	626 (185)
desember	421 (166)	5 (0)	3 (0)	1 (0)	2 (0)	5 (1)	0 (0)	0 (0)	1 (0)	0 (0)	438 (167)

Kilde: Landin gs- og slutseddelregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 19. mai 2014

Tabell 9: Antall fartøy som fisker med juksa, som har en gitt andel av uer i fangstene av torrk, hyse, sei, blåkveite, brosme, lange og rognkjeks i hovedområdene 00, 03, 04, 05, 06 og 07 og som i løpet av måneden har landet mer enn 1 (5) tonn i løpet av måneden av de aktuelle artene.

	Bifangstprosent										Antall fartøy
	0 - 10 %	10 - 20 %	20 - 30 %	30 - 40 %	40 - 50 %	50 - 60 %	60 - 70 %	70 - 80 %	80 - 90 %	90 - 100 %	
januar	179 (76)	0 (0)	1 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	225 (225)
februar	269 (183)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	303 (303)
mars	297 (191)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	342 (342)
april	331 (203)	2 (0)	1 (1)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	1 (0)	385 (385)
mai	167 (50)	3 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	2 (0)	2 (0)	276 (276)
juni	120 (33)	5 (0)	1 (0)	1 (0)	1 (0)	2 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	233 (233)
juli	74 (7)	1 (0)	0 (0)	2 (2)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	2 (0)	0 (0)	0 (0)	130 (130)
august	112 (26)	3 (0)	6 (2)	2 (0)	1 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	1 (0)	0 (0)	228 (228)
september	168 (51)	3 (0)	3 (0)	2 (0)	2 (0)	1 (0)	0 (0)	1 (0)	0 (0)	0 (0)	267 (267)
oktober	80 (19)	1 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	170 (170)
november	57 (4)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	138 (138)
desember	19 (1)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	57 (57)

Kilde: Landings- og slutseddelregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 19. mai 2014

I tabell 8 og 9 vises hvor mange fartøy som ligger innenfor et gitt bifangstintervall i de enkelte månedene i 2013. Tabell 8 viser bifangsttall for alle konvensjonelle fartøy, mens tabell 9 kun viser bifangsttall for fartøy som har oppgitt at de har fisket med juksa. I tabell 8 er det skilt mellom fartøy som i løpet av den aktuelle måneden har landet mer enn ett tonn samlet av artene torsk, hyse, sei, blåkveite, brosme, lange, rognkjeks og uer, og de som har landet mer enn ti tonn av de samme artene. For fartøy som fisker med juksa er dette tallet henholdsvis ett og fem tonn. I tabell 8 er de månedene hvor det i dag er åpnet for et direktefiske markert i blått.

Tabellene kan gi en antydning om hvor mange fartøy som deltar i direktefisket etter uer, og som vil begrenses ved en innføring av en bifangstregulering. Ved å se alle konvensjonelle fartøy under ett, så er det svært lavt antall som fisker utover 50 % i de enkelte månedene. Av de fiskefartøyene som landet mer enn 10 tonn samlet av artene som er nevnt ovenfor, så er det kun 1, 4, 3 og 1 fartøy som landet mer enn 50 % uer i henholdsvis august, oktober, november og desember. Ved å se på fartøy som hadde landet mer enn ett tonn i de samme månedene, så utgjør antall fartøy som landet mer enn 50 % uer henholdsvis 9, 19, 20 og 6.

For fartøy som fisker med juksa er den totale fangstmengden av de nevnte artene langt lavere. I tabell 9 kommer det frem at det et fåtall av disse fartøyene har mer enn 50 % av vanlig uer i løpet av en måned. Det er i perioden april-september at enkelte av disse fartøyene har mer enn 50 % uer i landingene.

5 FISKERIDIREKTØRENS ANBEFALING

Fiskeridirektøren nedsatte, som tidligere nevnt, etter anbefaling fra Reguleringsmøtet høsten 2013 en arbeidsgruppe for å gjennomgå reguleringen av kystfisket etter vanlig uer nord for 62° N med sikte på å fremme hensiktsmessige tiltak for å gjenoppbygge bestanden av vanlig uer. Arbeidsgruppen hadde sitt første møte 7. mai 2014. Arbeidsgruppen har ikke ferdigstilt sitt arbeid, men har i brev til Fiskeridirektøren 25. mai anmodet om ikke å gjenåpne det direkte fiske etter vanlig uer i 2014. Dette gjelder for periodene 1. august-31. august 2014 og 1. oktober-20. desember 2014. Forslaget om stans i det direkte fiske omfatter også fiske med juksa. Arbeidsgruppen foreslår at dersom det innføres stopp i de to fangstperiodene bør det tillates å ha inntil 50 % bifangst av uer som en forsøksordning i 2014.

Fiskeridirektøren vil på bakgrunn av anmodningen fra arbeidsgruppen foreslå stans i det direkte fisket etter uer med konvensjonelle redskaper i perioden 1. august 2014 og i perioden 1. oktober – 20. desember 2014.

Fiskeridirektøren foreslår videre at det i disse periodene skal det ved fiske med konvensjonelle redskaper være tillatt å ha inntil 50 % bifangst av uer. Fiskeridirektøren

foreslår imidlertid å videreføre gjeldende avregning for bifangst av uer slik at bifangsten av uer regnes i rund vekt pr. uke basert på summen av alle sluttsedler/landingsedler undertegnet i tidsrommet fra mandag kl 00.00 til søndag klokken 24.00.

FISKERIDIREKTORATET

Nærings- og fiskeridepartementet
Postboks 8090 Dep

0032 OSLO

Saksbehandler: Rune Mjørland

Telefon: 95259448

Seksjon: Reguleringsseksjonen

Vår referanse: 13/11864

Deres

referanse:

Vår dato: 18.06.2014

Deres dato:

Att:

postmottak@nfd.dep.no

Elektronisk post

FORSLAG OM STOPP I FISKET ETTER VANLIG UER - FORSLAG TIL ENDRING I UTØVELSESFORSKRIFTEN

Reguleringsmøtets behandling

Forvaltningen av vanlig uer (*sebastes norvegicus*) ble behandlet på Reguleringsmøtet 5. juni 2014, under sak 5.

Fiskeridirektøren viste til at arbeidsgruppen som skal se på forvaltningen av vanlig uer hadde sitt første møte 7. mai 2014. Arbeidsgruppen har ikke ferdigstilt en endelig rapport, og det vil være behov for flere møter før det fremkommer en endelig tilrådning. På bakgrunn av den kritiske bestandssituasjonen for vanlig uer anbefaler imidlertid arbeidsgruppen allerede nå en stopp i det direkte fisket etter vanlig uer med konvensjonelle redskaper i perioden 1. august til 31. august 2014 og i perioden 1. oktober–20. desember 2014.

Fiskeridirektøren foreslo, på bakgrunn av anmodningen fra arbeidsgruppen, en stans i det direkte fiske etter vanlig uer med konvensjonelle redskaper i perioden 1. august til 31. august 2014 og i perioden 1. oktober – 20. desember 2014. *Fiskeridirektøren* foreslo videre at det i disse periodene skal det ved fiske med konvensjonelle redskaper være tillatt å ha inntil 50 % bifangst av uer. *Fiskeridirektøren* foreslo å videreføre gjeldende avregning for bifangst av uer, slik at bifangsten av uer regnes i rund vekt pr. uke basert på summen av alle sluttседler/landingssедler undertegnet i tidsrommet fra mandag kl. 00.00 til søndag klokken 24.00.

Havforskningsinstituttet informerte om bakgrunnen for at ICES nå har endret det latinske navnet for vanlig uer fra *sebastes marinus* til *sebastes norvegicus*.

Norges Fiskarlag mente at bifangstgangen slik det ble foreslått var grei, men at det fortsatt burde tillates et fortsatt fritt fiske hele året for fartøy som fisker med juksa. *Norges Fiskarlag* viste til at dette kvantumet utgjør ca 100 tonn hvert år og at dette fisket derfor ikke hadde noen stor påvirkning på bestanden.

Kommunenes sentralforbund (KS) støttet Fiskarlagets innspill, men mente samtidig at man ikke burde endre et reguleringsopplegg i inneværende år.

Havforskningsinstituttet viste til at fangstene de senere årene har bestått av stadig eldre fisk og at ICES siden 2008 har anbefalt at det ikke bør være et direktefiske etter vanlig uer, samt at vanlig uer nå er en rødlistet art. Havforskningsinstituttet informerte videre om at ICES anbefaler at det ikke tas ut mer enn 1 400–1 500 tonn vanlig uer.

Sametinget støttet seg til forslaget fra Norges Fiskarlag.

Miljødirektoratet mente i likhet med Havforskningsinstituttet at det ikke bør være et direktefiske etter vanlig uer. De var også av den oppfatning at selv et lite kvantum, slik som juksafisket utgjør, også har en effekt på bestanden. Miljødirektoratet ba Fiskeridirektoratet om å følge rådet fra ICES så godt som det lot seg gjøre.

Fiskeridirektøren oppsummerte med at dersom det fortsatt tillates et fritt fiske for fartøy som fisker med juksa, så vil KS, Sametinget og Norges Fiskarlag være enig i forslaget fra Fiskeridirektøren om å ikke åpne for et direktefiske for fartøy som fisker med andre konvensjonelle redskaper enn juksa.

Fiskeridirektørens tilrådning

Fiskeridirektøren foreslår å følge reguleringsmøtets forslag om å stanse det direkte fisket etter uer for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper i perioden 1.–31. august og i perioden 1. oktober–20. desember.

Fiskeridirektøren foreslår å følge reguleringsmøtets forslag om at det i disse periodene skal det ved fiske med konvensjonelle redskaper være tillatt å ha inntil 50 % bifangst av uer. Fiskeridirektøren foreslår å videreføre ordningen med ukesavregning for bifangst av uer.

Fiskeridirektøren har imidlertid tilpasset forskriftsforslaget til salgslagenes ukesavregning som går fra mandag klokken 00.00 til søndag klokken 24.00. Dette medfører at det ved fiske med konvensjonelle redskap i tidsrommet fra og med 4. august til og med 31. august og fra og med 29. september til og med 21. desember er tillatt å fiske og lande uer. Andelen uer regnet i rund vekt pr. uke basert på summen av alle sluttsedler/landingssedler undertegnet i tidsrommet fra mandag kl 00.00 til søndag klokken 24.00, skal da ikke overstige 50 % av all fangst i perioden.

Med bakgrunn i tilbakemeldingene fra Reguleringsmøtet vil Fiskeridirektøren foreslå at fartøy som fisker med juksa fortsatt skal ha anledning til et direktefiske slik som i dagens regulering. Fiskeridirektøren vil imidlertid vurdere dette på nytt når en endelig rapport fra arbeidsgruppen foreligger.

Forslag til forskrift om endring av forskrift om utøvelse av fiske i sjøen

Nærings- og fiskeridepartementet harjuni 2014 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar § 16 fastsatt følgende forskrift:

I

I Fiskeri- og kystdepartementets forskrift av 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen, gjøres følgende endring:

§ 34 tredje ledd (endret) skal lyde:

Det er forbudt å fiske uer med konvensjonelle redskaper nord for 62°N. Forbudet gjelder ikke for fartøy som fisker med juksa.

§ 39 annet ledd (nytt) skal lyde:

Ved fiske med konvensjonelle redskap i tidsrommet fra og med 4. august til og med 31. august og fra og med 29. september til og med 21. desember er det tillatt å fiske og lande uer. Andelen uer regnet i rund vekt pr. uke basert på summen av alle sluttsedler/landingsedler undertegnet i tidsrommet fra mandag kl 00.00 til søndag klokken 24.00, skal ikke overstige 50 % av all fangst i perioden.

Gjeldende § 39 andre og tredje ledd blir nytt § 39 tredje og fjerde ledd.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

Med hilsen

Stein-Åge Johnsen
seksjonssjef

Rune Mjørland
rådgiver

Brevet er elektronisk godkjent og sendes uten underskrift

Mottakerliste:

Nærings- og
fiskeridepartementet

Postboks 8090 Dep 0032 OSLO

Kopi til:

Kristoffer Bjørklund
Hanne Østgård
Halsteinsen, Terje
Stein-Åge Johnsen
Aksel Eikemo
Liv Holmefjord
Maja Kirkegaard Brix
Anne Kjos Veim
Modulf Overvik
Elisabeth Gabrielsen

Fiskeridirektoratet
 Postboks 185 Sentrum
 5804 Bergen

FISKERIDIREKTORATET	
ARKIV	330
17. OKT. 2013	
SAKSNR.	DOK.NR.
2013/8441	
U.Ø.s ref:	
2013/7312	

Dykkar ref:

Bergen 10.10.2013

Arkivnr.
 Løpenr:

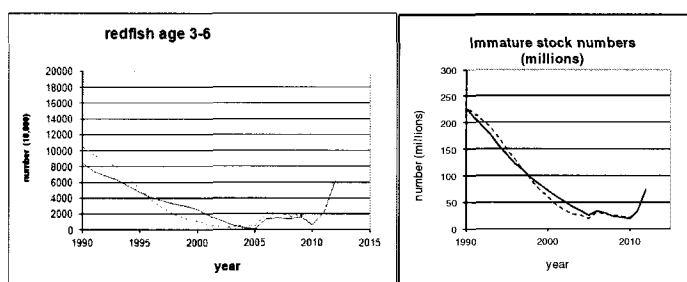
VANLEG UER - YTTERLEGARE REGULERINGSTILTAK NØDVENDIG FOR Å AUKE REKRUTTERINGA TIL BESTANDEN

Det visest til brev frå Havforskningsinstituttet til Reguleringsmøtet hausten 2011, og til det siste rådet frå Det internasjonale havforskningsrådet (ICES) våren 2013. Nye og oppdaterte data for denne bestanden (fiskeri-, toktdata og matematiske bestandsutrekningar) endrar ikkje ICES si vurdering av den alvorlege bestandsutviklinga dei siste åra. Basert på grundige analyser klassifiserer ICES bestanden som lav og minkande. Gytebestanden har avtatt sidan midt på 1990-talet og er no på det lavaste i tidsserien. Fiskedødlegheita (beskatningsgraden) har auka sidan 2005 og er no på det høgaste i tidsserien. Rekrutteringa er svært lav.

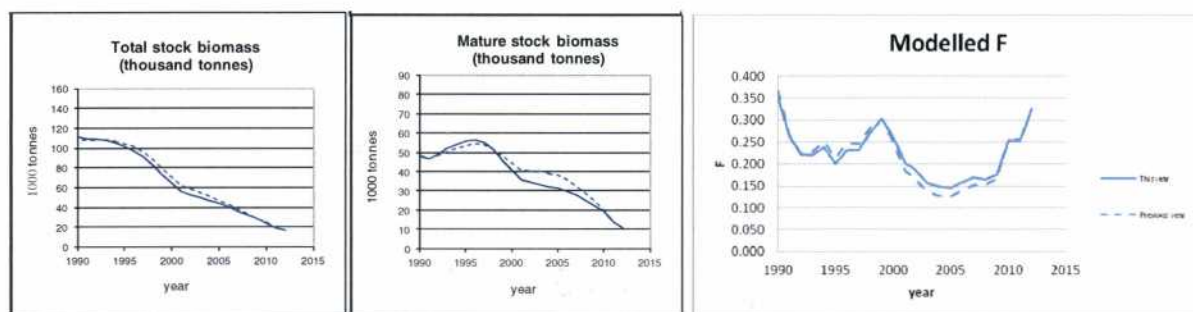
Basert på ei føre-var-tilnærming tilrår ICES null fiske. Rådet gjeld i første omgang for perioden 2014-2016. Havforskningsinstituttet støttar rådet frå ICES. Over halvparten av totalfangsten av vanleg uer blir tatt i eit direkte norsk garn- og linefiske i august og i perioden 1. oktober-19. desember. Dette uavgrensa direktefisket med konvensjonell reiskap bør stansast. Det vil i tillegg vere ønskjeleg med strengare bifangstreguleringar i trålfisket.

Sjølv om det under vintertoktet i Barentshavet i 2012 vart registrert betre rekruttering av småuer så viser Figur 1 at rekrutteringa sidan 1990 har blitt mindre år for år fram til 2011. Med mykje snabelueryngel i Barentshavet kan vi heller ikkje utelukke at noko av yngelen kan ha blitt feilt artsbestemt til vanleg uer slik at det observerte oppsvinget i 2012 kan vere feil. Vi vil difor følgje nøye med framover for å sjå om denne rekrutteringa blir stadfesta i framtidig tokt.

Den kjønnsmodne bestanden av vanleg uer blir ved hjelp av fangst- og toktdata rekna ut til berre å vere vel 10.000 tonn (Figur 2), og fangst og gytebestand består av stadig eldre fisk som følgje av låg rekruttering.

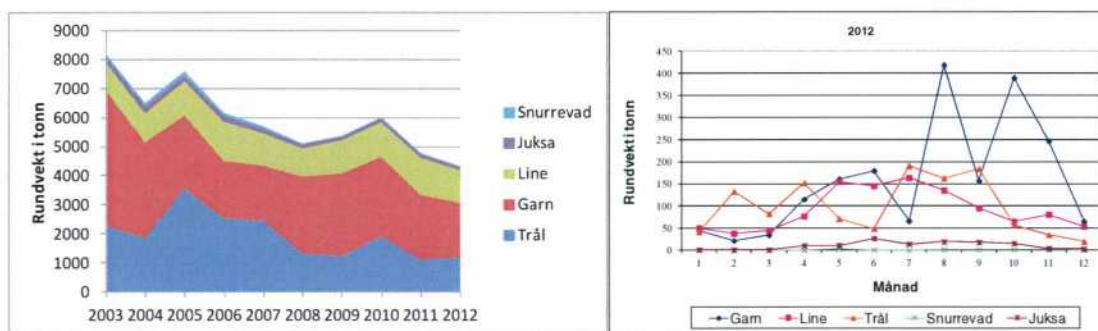
Figur 1. Rekruttering av 3-6 åringar til bestanden av vanleg uer (til venstre) og estimert antall umoden vanleg uer i bestanden (til høgre). Den stipla kurva viser resultat av dei forrige utrekningane.

Figur 2. Resultat frå ICES sine bestandsutrekningar i 2013 – totalbestand og gytebestand (til venstre) og beskatningsgraden (til høgre). Den stipla kurva viser resultat av dei forrige utrekningane.

Figur 2 viser ein urovekkande auke i beskatningsgraden ($F_{2012}=0.33$) som bestanden ikkje vil tole. ICES tilrår null fiske. Beskatningsgraden bør difor straks reduserast til under $F_{0.1} = 0.08$ som er det bærekraftige beskatningsnivået for ein langleva og seintveksande art som vanleg uer når nedgangen har blitt stansa og bestand og rekruttering har stabilisert seg. ICES og Havforskningsinstituttet vurderer bestandssituasjonen såpass alvorleg at innsatsen i samla fiske etter vanleg uer straks må reduserast til 20-25% av noverande innsats, eller sagt i tonn, frå noverande internasjonal fangst på ca. 5500 tonn til under 1400 tonn (samla norsk fangst i 2012 var på ca 4250 tonn). Viss ikkje, og med ei framtidig rekruttering på nivå med gjennomsnittet for 2001-2011, så vil den kommersielle bestanden (dvs. som grunnlag for eit kommersielt fiskeri) truleg kollapse i løpet av dei neste 5-10 åra.

Ein 50-80% reduksjon i førekomst av denne arten (særleg yngel og ungfisk) i løpet av dei siste 24 år (dvs. så langt tilbake som vi har rimeleg pålitelege bestandsindeksar), og som ikkje ser ut til å ha stoppa opp, tilseier at dette er ein sterkt trua (EN) bestand i høve til internasjonale raudliste kriterier. Det faktum at det trass den alvorlege bestandssituasjonen fortsatt føregår eit direkte fiskeri etter denne arten forverrer situasjonen.

Figur 3. Norsk fangst (tonn rundvekt) av vanleg uer fordelt på reiskap – per år for perioden 2003-2012 (til venstre) og per måned i 2012 (til høgre).

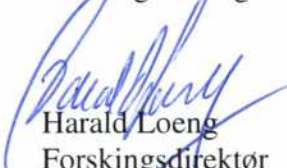
Havforskningsinstituttet meiner at det er uheldig for bestandsutviklinga at vi framleis har eit fritt og uregulert fiske med konvensjonelle reiskap i nærare fire månader av året. Det er heller ikkje i samsvar med ein forvaltingsmålsetnad om at det ikkje skal drivast direkte fiske på trua bestandar og Havforskningsinstituttet meiner at eit slikt fiske ikkje fyller krava som følgjer av forvaltingsprinstippet i Havressurslova. Ein vil vidare peike på at det i Oppdateringa av forvaltingsplanen for det marine miljø i Barentshavet og havområda utanfor Lofoten (Meld St 10 (2010-2011)) kap 7 "Nye tiltak for berekraftig bruk og beskyttelse av økosystemene" er vanleg uer spesielt peikt på som ein bestand som Regjeringa vil bygge opp igjen. Det er også aktuelt å vurdere

situasjonen for vanleg uer i samband med evaluering av "Mål og kunnskapsbasert forvaltning" i "Det faglige grunnlaget for oppdatering av forvaltningsplanen for Norskehavet"

Grunna den kritiske bestandssituasjonen og den låge rekrutteringa rår difor Havforskningsinstituttet til at alt direkte fiske etter vanleg uer blir stansa frå og med 1.1.2014, og at uunngåeleg bifangst% i både konvensjonelt- og trålfiske må setjast såpass lav at vi årleg dei næraste åra ikkje tek ut meir enn 20-25% av dagens internasjonale fangstnivå.

Næringa sjølv har i brev til Reguleringsmøtet dei to siste åra erkjent den vanskelege bestandssituasjonen for vanleg uer, og har slutta seg til ICES sitt råd om stans i det direkte fisket. Fiskeridirektøren har også dei siste åra konkludert med at det er nødvendig å finne fram til passande reguleringstiltak som reflekterer den alvorlege bestandssituasjonen for vanleg uer, og at eit fritt fiske i lange perioder av året for heile den konvensjonelle flåten, i kombinasjon med ein høg bifangstprosent, ikkje samsvarar med ICES sine gjentatte råd. Fiskeridirektøren har også føreslått at det blir sett ned ei arbeidsgruppe med representantar frå Fiskeridirektoratet, Havforskningsinstituttet og næringa for å finne fram til passande tiltak for å byggje opp igjen bestanden av vanleg uer. Instituttet helsar ei slik arbeidsgruppe og eit slikt arbeid velkomen for å få på plass ein langsiktig plan som sikrar rask gjenoppbygging av bestanden, men understrekar at ovanfor skisserte strakstiltak må setjast i verk frå og med 1.1.2014 for å hindre at bestanden går mot eit såpass lavt nivå at vi ikkje klarer å byggje han opp igjen.

Vennleg helsing

Harald Loeng
Forskingsdirektør

Kjell Nedreaas
Forskar

Kopi:
Fiskeri- og kystdepartementet

NOTAT

Saksnummer: 2013011864

Dato: 25.05.2014

Side 1 av 2

Fra: Rune Mjørlund

Seksjon: Reguleringsseksjonen

Telefon: 95259448

E-post: rune.mjorlund@fiskeridir.no

TIL:

Liv Holmefjord

Kopi til:

Stein-Åge Johnsen

Aksel Eikemo

Maja Kirkegaard Brix

Modulf Overvik

Terje Halsteinsen

**REGULERING AV FISKET ETTER VANLIG UER
FORSLAG TIL ENDRINGER I REGULERINGSÅRET 2014**

Reguleringsmøtet høsten 2013 tilrødde at et det skulle nedsettes en arbeidsgruppe for å gjennomgå reguleringen av kystfisket etter uer nord for 62° N med sikte på å fremme hensiktsmessige tiltak for å gjenoppbygge bestanden av vanlig uer. Det ble også foreslått å videreføre gjeldende reguleringsopplegg for kystfisket inntil arbeidsgruppens rapport foreligger.

Arbeidsgruppen hadde sitt første møte 7. mai 2014 og tar sikte på å ferdigstille endelig rapport i forkant av reguleringsmøtet høsten 2014.

Medlemmer i arbeidsgruppen er:

Rune Mjørlund, Fiskeridirektoratet

Kjell Nedreaas, Havforskningsinstituttet

Stig Atle Sivertsen, Landegode, Norges Fiskarlag

Modulf Overvik, Fiskeridirektoratet

Terje Halsteinsen, Fiskeridirektoratet

Arbeidsgruppen er enig om at vi allerede nå bør stanse alt direkte fiske etter vanlig uer og vil derfor be Reguleringsmøtet i juni behandle saken med råd om ikke å gjenåpne det direkte fiske i perioden 1. august - 31. august 2014 og perioden 1. oktober - 20. desember 2014. Forslaget om stans i det direkte fiske omfatter også fiske med juksa som etter gjeldende reguleringsopplegg kan foregå hele året. Det er to hovedgrunner til at arbeidsgruppen tør fremme dette forslaget allerede nå;

1. Den bekymringsfulle bestandssituasjonen for vanlig uer
2. Arbeidsgruppens arbeid med å foreslå en gjenoppbyggingsplan og hensiktsmessige bifangstreguleringer vil bli påvirket dersom det også må avsettes kvantum til et direkte fiske. Kvantum avsatt til et direkte fiske vil nødvendigvis gå på bekostning av hvilke kvantum som kan inngå i en bifangstregulering.

Arbeidsgruppen vil videre foreslå at dersom det innføres stopp i de to fangstperiodene bør det tillates å ha inntil 50 % bifangst av uer som en forsøksordning i 2014. Bifangsten foreslås avregnet ut fra samlet fangst i hver av de to periodene.

Stig Atle Sivertsen, Norges Fiskarlag har også framsatt ønske om at HI må gjennomføre et garn-tokt langs kysten i yngeltiden for å overvåke utviklingen i gytebestanden, og således etablere et bedre grunnlag og større legitimitet i næringen for fremtidige bestandsberegninger, råd og reguleringer. Dette er et av flere spørsmål arbeidsgruppen vil komme tilbake til.

Sak 6/2014

Oppfølging av forvaltningsprinsippet

SAK 6/2014

FORVALTNINGSPRINSIPPET

Innhold

1	Forvaltningsprinsippet i havressursloven	2
2	Behov for å videreutvikle oppfølgingen av forvaltningsprinsippet	2
3	Arter og bestander som trenger særskilt vurdering for å oppfylle forvaltningsprinsippet.....	5
3.1	Den årlige Havforskningsrapporten som kilde.....	11
3.2	Fangststatistikken som indikator for bestandsutvikling	11
4	Gjennomgang på artsnivå	12
4.1	Brosme (Brosme brosme) og Lange (Molva molva).....	13
4.2	Blålange (Molva dipterygia)	16
4.3	Steinbitfamilien (Anarhichas spp.).....	18
	Flekksteinbit (Anarhichas minor).....	19
4.3.1	Gråsteinbit (Anarhichas lupus).....	20
4.3.2	Blåsteinbit (Anarhichas denticulatus).....	21
4.4	Stort kamskjell (Pecten maximus).....	23
4.5	Taskekrabbe (Cancer pagurus).....	24

1 Forvaltningsprinsippet i havressursloven

Havressursloven etablerer et prinsipp hvor pliktene til å forvalte de marine ressursene på en ansvarlig og god måte ivaretas. Dette grunnleggende prinsippet kalles forvaltningsprinsippet. Av dette følger det at høsting er tillatt uten at det særskilt er åpnet for det i forskrift, men myndighetene har et ansvar for jevnlig å vurdere behovet for å regulere høstingen.

Forvaltningsprinsippet innebærer at forskning og forvaltning overvåker de enkelte bestandene og med jevne mellomrom vurderer tilstanden. På bakgrunn av denne vurderingen, iverksettes de reguleringer som anses nødvendig for å sikre en ansvarlig forvaltning av den enkelte bestand. Dette gjelder både for arter som høstes i et direkte fiske og bifangstarter. Forvaltningsprinsippet sier ikke noe om hvordan, når eller hvor ofte forvaltningen skal vurdere om det er behov for å iverksette tiltak for å sikre en bærekraftig forvaltning. Dette vil være opp til forvaltningen, men det skal likevel gjøres jevnlig.

Vurderingene og beslutningene som gjøres skal bygge på en helhetlig tilnærming og være basert på faglig kunnskap. Ulike hensyn skal veies opp mot hverandre. I havressurslovens § 7 spesifiseres de sentrale og grunnleggende hensyn som skal vektlegges i forvaltningen av villlevende marine ressurser:

”§ 7. Forvaltningsprinsipp og grunnleggjande omsyn

Departementet skal vurdere kva slags forvaltningstiltak som er nødvendige for å sikre ei berekraftig forvaltning av dei villlevande marine ressursane.

Ved forvaltninga av dei villlevande marine ressursane og det tilhøyrande genetiske materialet skal det leggjast vekt på

- a) ei føre-var-tilnærming i tråd med internasjonale avtalar og retningslinjer
- b) ei økosystembasert tilnærming som tek omsyn til leveområde og biologisk mangfald
- c) ein effektiv kontroll med hausting og anna utnytting av ressursane
- d) ei formålstenleg fordeling av ressursane, som mellom anna kan medverke til å sikre sysselsetjing og busetjing i kystsamfunna
- e) ei optimal utnytting av ressursane som er tilpassa marin verdiskaping, marknad og industri
- f) at haustingsmetodar og reiskapsbruk tek omsyn til behovet for å redusere moglege negative verknader på levande marine ressursar
- g) at forvaltningstiltak er med og sikrar det materielle grunnlaget for samisk kultur.”

2 Behov for å videreutvikle oppfølgingen av forvaltningsprinsippet

Som et ledd i arbeidet med en praktisk tilnærming til økosystembasert fiskeriforvaltning er Bestands- og Fiskeritabellen etablert. Tabellene er verktøy for å skaffe en samlet oversikt over problemstillinger knyttet til alle bestander og fiskeri som er aktuelle for norsk fiskeriforvaltning. Tabellene gir grunnlag for å kunne prioritere behovene for nye eller reviderte forvaltningstiltak.

En konsekvens av forvaltningsprinsippet er at det er nødvendig å utvikle forvaltningsmål. Forvaltningsmålet skal være et konkret og operasjonelt mål for den enkelte art og bestand, og det skal være en klar sammenheng mellom forvaltningsmålet og tiltak. Det er altså en sammenheng mellom hva vi ønsker å oppnå for den enkelte bestand og de tiltakene som vi ønsker å sette i gang eller allerede har satt i gang. For alle arter og bestander legges det til grunn at som en minimumsmålsetting skal hensynet til biologisk mangfold og økosystemets funksjon ivaretas (forvaltningsmål 4). For mange arter har vi imidlertid vesentlig mer ambisiøse mål med hensyn til bestandsstørrelse og økonomisk avkastning, og disse har fått verdiene 1 – 3¹ i kolonnen for forvaltningsmål i Bestandstabellen.

Forvaltningen av de økonomisk viktigste fiskeressursene kjennetegnes ved stor innsats i bestandsovervåkingen, analytiske bestandsvurderinger, internasjonal rådgivning og omfattende forvaltnings- og kontrollinnsats. De åtte viktigste artene står for nesten 90 % av førstehåndsverdien av norsk fiske. I tillegg er det for flere arter som i hovedsak beskattes av yrkesfiskere etablert et forvaltningsregime på mer eller mindre på tilsvarende måte som for de store bestandene. Bestandstabellen inneholder en rekke arter og bestander (74 linjer). I tabell 2.1 finner vi de artene/bestander som vi har det mest ambisiøse forvaltningsmålet for.

Tabell 2.1: Arter og bestander i Bestandstabellen med forvaltningsmål ”optimalt økonomisk langtidsutbytte”.

Mai 2014 Bestand	Forvaltnings mål 0-5	Kunnskaps grunnlag 1-3	Tilstand 0-6	Har analytisk rådgivnin.	Behandles i regulerings møtet	Annet
Kolmule	1	2	1	X	X	
Lodde Barentshavet	1	1	1	X	X	
Lodde Island	1	2	0	X	X	
Makrell	1	2	1	X	X	
Sild Nordsjøen/Skagerrak	1	1	1	X	X	
Sild NVG	1	1	2	X	X	
Hitting	1	2	3	X		
Hyse Nordsjøen	1	1	1	X	X	
Hyse Nordøstarktisk	1	1	1	X	X	
Sei Nordsjøen	1	1	2	X	X	
Sei Nordøstarktisk	1	1	3	X	X	
Torsk Nordsjøen/Skagerrak	1	1	2	X	X	
Torsk Nordøstarktisk	1	1	1	X	X	
Rødspette Nordsjøen	1	1	1	X	X	
Rødspette Skagerrak	1	3	3	X	X	
Reker Nordsjøen/Skagerrak	1	2	1	X	X	

Bestandene som har forvaltningsmål 1 ”optimalt økonomisk langtidsutbytte” kjennetegnes ved høy innsats i forskning, forvaltning og kontroll. Den årlige reguleringen av disse artene behandles i reguleringsmøtet og analytisk rådgivning danner grunnlaget for forvaltningen. For disse artene er utvilsomt forvaltningsprinsippet oppfylt.

Også mange av bestandene som har forvaltningsmål 2 (høyt og om mulig stabilt langtidsutbytte) og 3 (øke langtidsutbyttet ut over dagens nivå) behandles årlig i reguleringsmøtet eller i andre fora hvor det er naturlig at bestandssituasjonen og behov for

¹ 1 ”Optimalt økonomisk langtidsutbytte”, 2 ”Høyt, og om mulig stabilt langtidsutbytte”, 3 ”Øke langtidsutbyttet ut over dagens nivå”.

eventuelle tiltak vurderes. Tabell 2.2 gir en oversikt over arter og bestander med forvaltningsmål 2 og 3.

Tabell 2.2: Arter og bestander i Bestandstabellen med forvaltningsmål ”høyt og om mulig stabilt langtidsutbytte (2)” og ”øke langtidsutbyttet ut over dagens nivå (3)”.

Mai 2014	Forvaltningsmål	Kunnskapsgrunnlag	Tilstand	Har analytisk rådgivning	Behandles i reguleringsmøtet	Annet
Bestand	0-5	1-3	0-6			
Tobis Nordsjøen	3	2	5	X	X	
Vassild	2	2	3		X	
Brosme	3	2	3			
Lange	2	2	3			
Torsk Kyst Nord	3	2	5	X	X	
Torsk Kyst Sør	3	2	6			
Blåkvete	2	2	3	X	X	
Kveite Nord	3	2	3		X	
Breiflabb	3	2	3		X	
Leppfisker	2	3	3			
Makrellstørje	3	1	4		X	Forbud direktefiske / Forsøksfiske
Rognkjeks	2	2	3		X	
Uer Irmingerhavet	3	2	5		X	
Uer snabel	2	2	3	X	X	
Uer vanlig	3	2	6	X	X	
Hummer	3	2	5			Evaluering pågår
Krill Antarktisk	2	2	1			Uttak reguleres
Reker Barentshavet	2	1	1			
Stortare	2	1	2			Forvaltningsregime
Vågehal	2	1	1			Andre fora

For flere av artene/bestandene med forvaltningsmål 2 og 3 er det mer begrenset innsats i overvåking av bestandssituasjon og rådgivning, samt forvaltnings- og kontrollinnsats enn for artene med forvaltningsmål 1. De fleste har gult² på kunnskapsgrunnlag, og en ser at flere har ”svak” tilstand. Forvaltningen av den enkelte art behandles i det årlige reguleringsmøtet eller i andre fora som jevnlig møtes. For de fleste av disse artene kan en derfor si at forvaltningsprinsippet er oppfylt. Vi ser imidlertid at brosme, lange og reker i Barentshavet ikke er underlagt verken ordinær reguleringsmøtebehandling eller en jevnlig, formell vurdering i andre fora. Fiske på disse bestandene peker seg derfor ut for særskilt vurdering i henhold til forvaltningsprinsippet. For reker i Barentshavet foreligger det årlige bestandsvurderinger fra ICES. Det er derfor naturlig at en vurdering etter forvaltningsprinsippet skjer i forbindelse med reguleringsmøtet om høsten.

For flere av artene/bestandene i Bestandstabellen har vi ikke et strengere mål enn å sikre biodiversitet og økosystemets funksjon (forvaltningsmål 4). Tabell 2.3 gir en oversikt over arter som har forvaltningsmål 4.

² 1 Godt (grønn), 2 Middels (gul), 3 Svakt (rød)

Tabell 2.3: Arter og bestander i Bestandstabellen med forvaltningsmål ”Sikre biodiversitet og økosystemets funksjon”

Mai 2014	Forvaltningsmål	Kunnskapsgrunnlag	Tilstand	Har analytisk rådgivning	Behandles i reguleringsmøtet	Annet
Bestand	0-5	1-3	0-6			
Brisling Hav	4	2	1		X	
Brisling Kyst	4	2	0		X	
Sølvorsk	4	3	3			
Taggmakrell	4	2	0	X	X	
Øyepål	4	2	1	X	X	
Blålange	4	3	5			Forbud direktefiske
Lyr	4	3	4			
Lysing	4	3	3			
Skjellbrosme	4	3	3			
Kveite Sør	4	2	5		X	
Rødspette Nord	4	3	3			
Annen flatfisk	4	3	3			
Brudge	4	3	5			Forbud direktefiske
Havmus	4	3	3			
Håbrann	4	3	5			Forbud direktefiske
Pigghå	4	3	5			Forbud direktefiske
Skater og rokker	4	3	0			
Andre håer og haier	4	3	0			
Steinbiter	4	3	3			
Ål	4	2	6			Forbud direktefiske
Annen fisk	4	3	0			
Kamskjell	4	2	3			
Raudåte	4	2	1			Arbeidsgruppe
Sjøkreps	4	2	3			
Taskekrabbe	4	2	3			
Østers	4	3	0			
Andre skalldyr og bløtdyr	4	3				
Annen tang og tare	4	2				
Grønlandssel Vestisen	4	2	1			Andre fora
Grønlandssel Østisen	4	2	1			Andre fora
Havert	4	2	1			Andre fora
Klappmyss	4	2	5			Andre fora
Steinkobbe	4	2	5			Andre fora
Andre sjøpattedyr	4	3	0			Andre fora

Tabell 2.3 inneholder både arter og bestander som er underlagt vurdering i dag og arter som ikke er det. I sistnevnte gruppe er det både arter som det drives et fiske etter av et visst omfang og arter som utgjør bifangst av et helt marginalt eller sporadisk omfang.

3 Arter og bestander som trenger særskilt vurdering for å oppfylle forvaltningsprinsippet

Det er for de artene og bestandene i Bestandstabellen hvor en ikke kan si at forvaltningsprinsippet er tilstrekkelig oppfylt er det behov for å videreutvikle et system for oppfølging. Det vil være arter som det i dag blir høstet av, og vil også kunne inkludere arter som det potensielt kan utvikles høsting av.

Vi tar sikte på at en slik oppfølging kan skje på reguleringsmøtet om våren i tilknytning til sak ”Økosystembasert forvaltning – diskusjon av prioriteringer”. Dette sakspapiret må ses

som en første tilnærming til problemstillingen, og endringer vil bli gjort etter hvert som vi vinner erfaring og arbeider videre med problemstillingen.

Tabell 3.1 som vi har kalt Forvaltningstabellen gir en oversikt over fangster i perioden 2000 – 2013 for de arter og bestander hvor vi sammenholdt med gjennomgangen ovenfor har identifisert at det ikke allerede foretas en årlig vurdering av beskatningen. Sammenlignet med Bestandstabellen fra mai 2013, er sølvorsk, skjellbrosme og havmus skilt ut som egne linjer. Kriterium for å bli spesifisert på egen linje i tabellen er at fangsten er over et visst nivå, skjønnsmessig satt til 100 tonn per år, eller at arten er rødlistet og/eller allerede underlagt særlige reguleringstiltak.

For leppefisker, steinbitartene og for skater og rokker er fangstene i tabellen oppgitt samlet for vedkommende artsgruppe, og for alle andre bifangstarter med årlig fangst under ca 100 tonn er fangsten oppgitt for samlegrupper som for eksempel ”annen flatfisk”, ”annen fisk” osv. I excel-versjonen av tabellen kan man klikke på samlegruppene og få opp fangsttallene spesifisert på den enkelte art i gruppen.

Det vil i praksis måtte være en nedre grense for hvilke marginale bifangstarter der er nødvendig og hensiktsmessig å foreta jevnlig, eksplisitte vurderinger av i henhold til forvaltningsprinsippet. Foreløpig har vi skjønnsmessig satt en grense ved en årlig totalfangst på ca 100 tonn. Dersom det skulle oppstå et særskilt behov for å få vurdert enkeltarter med lavere årlig fangst vil disse kunne trekkes ut av samlegruppene og tas med blant artene som underlegges jevnlig vurdering etter forvaltningsprinsippet. Tabell 3.2 gir dessuten en årlig anledning til å følge med i fangstutviklingen også for disse marginale bifangstartene.

Fangstoversikten er hentet fra Fiskeridirektoratets landings- og sluttседdelregister, og inkluderer norske fartøys fangst i hovedområdene I, II, III og IV. Dvs. at all norsk fangst fra de tre økosystemene Barentshavet, Norskehavet og Nordsjøen/Skagerrak er inkludert.

Tabell 3.1(neste side): Forvaltningstabell 2014. Norske fartøys fangst(tonn) i perioden 2000-2013 i ICES-områdene I-IV.

Tabell 3.2(side 8 , 9, 10): Detaljer knyttet til Forvaltningstabell 2014. Norske fartøys fangst(tonn) i perioden 2000-2013 i ICES-områdene I-IV.

Merknad	Fiskeslag	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	Totalt
	12 Sølvorsk							625	4 153	1 055	1 927	566	366	553	866	10 132
2014	14 Blålange	297	235	189	166	192	196	231	209	274	289	344	210	212	146	3 190
2014	15 Brosme	16 653	14 511	14 655	9 494	8 752	8 555	11 761	12 561	13 839	11 602	14 457	13 036	11 937	9 962	171 774
2014	16 Lange	10 829	8 727	11 720	9 373	10 391	10 455	13 328	14 471	16 158	13 243	14 537	13 951	13 464	13 286	173 933
	17 Skjellbrosme	302	713	876	378	211	147	180	277	356	217	309	260	301	261	4 787
	19 Havmus	0	6	42	64	39	73	40	78	88	94	220	155	124	151	1 173
	20 Lyr	3 385	2 896	3 477	3 865	2 865	2 701	3 020	3 353	3 064	2 153	1 913	1 735	1 448	1 412	37 289
	21 Lysing	693	635	534	608	642	882	1 179	1 293	1 608	1 712	1 776	2 291	2 887	3 472	20 213
	22 Kveite Nord	413	406	447	505	615	819	1 155	1 404	1 540	1 447	1 757	1 841	2 036	1 865	16 248
	22 Kveite Sør	28	24	25	24	28	35	37	37	55	55	50	50	47	37	532
	22 Rødspette Nord	992	786	884	1 187	1 043	931	863	762	688	514	533	366	414	402	10 362
	23 Annen flatfisk	598	581	532	668	741	685	467	391	337	261	234	242	278	332	6 347
	24 Brugde	293	80	54	128	72	87	6	26	4		5	4	22		782
	25 Håbrann	21	16	19	19	21	12	27	10	12	10	12	11	17	9	216
	26 Pighå	1 644	1 424	1 127	1 119	1 053	1 010	790	615	711	543	540	247	285	250	11 360
	27 Skate_og_rokke	541	590	431	390	347	318	308	277	451	427	388	309	327	442	5 544
	28 Andre_haer_og_haier	0	1	0	1	1	6	1	2	3	1	22	23	44	33	139
	29 Breiflabb	4 341	4 981	3 179	3 377	4 059	3 648	5 413	5 463	5 026	5 314	6 350	5 685	4 370	3 669	64 876
	30 Leppfisker	10	7	6	17	14	12	43	37	49	206	499	586	534	613	2 633
2014	33 Steinbiter	6 336	14 427	5 665	6 016	7 530	5 714	5 337	4 625	4 718	6 996	3 948	6 123	8 201	10 522	96 157
	36 Ål	281	304	310	240	237	249	293	194	211	69	32	0	0	0	2 420
	37 Annen fisk	3 246	2 016	1 248	695	1 342	878	1 014	965	521	207	153	119	81	134	12 621
	39 Hummer	52	40	42	52	52	58	62	57	44	50	59	58	63	58	749
2014	40 Karnskjell	570	670	575	504	679	681	799	866	899	748	748	739	676	678	9 834
	42 Raudåte					6	51	98	70	88		27	128	133	117	718
	43 Sløkreps	346	281	280	240	223	245	206	266	331	315	291	215	243	208	3 689
	44 Snøkrabbe													2	178	180
2014	46 Taskerabbe	2 889	3 477	4 344	4 944	5 248	5 671	6 205	8 515	5 295	4 971	5 773	5 319	4 982	5 241	72 875
	47 Østers		5			1										6
	48 Andre skall og bløtdyr	87	74	127	115	113	171	72	41	95	199	82	43	114	152	1 486
	Totalt	54 848	57 913	50 791	44 190	46 517	44 291	53 561	61 017	57 518	53 569	55 627	54 111	53 796	54 514	742 264

Tilbake til Forvaltningstabell	Fisk	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	Totalt
23_ Annen flattfisk	Annen flyndre	76	154	117	154	144	134	23	19	13	15	12	11	10	21	902
	Annen tunge	17	7	40	14	5	9	10								102
	Gapetflyndre	0	15	0		59	27	5			0	10	4	5	11	136
	Glassvar				0	0	0	1	1	4	6	2	1	1	17	33
	Lomre	60	52	60	75	61	54	67	63	59	57	68	68	76	50	870
	Piggvar	68	94	99	84	86	77	55	58	44	41	38	40	50	39	873
	Sandflyndre	49	54	55	91	56	131	125	127	63	30	16	41	53	53	946
	Skrubbe	5	4	3	10	19	38	39	11	4	3	6	2	1	4	148
	Slettvar	27	26	22	24	34	45	28	25	23	17	13	21	23	13	342
	Smørflyndre	97	88	82	88	87	82	69	73	104	86	64	48	51	116	1 135
	Tunge	198	88	53	129	190	89	45	13	22	5	5	7	9	6	859
27_ Skate_ og_ rukke	Annen skate og rukke	475	526	380	360	301	284	279	246	424	392	352	291	306	424	5 040
	Piggskate	2	0	0	0	2	1			0		6	1	2	4	18
	Sandskate												-	-		-
	Spisskate		0									0	0	0	1	1
	Storskate	64	64	50	30	44	33	29	32	26	35	30	17	18	14	485
28_ Andre_ håer_ og_ haier	Annen hai	0	0	0	1	0	0	0	2	3	1	0	1	1	0	11
	Annen hå		0	0		0	6	0	0	0						7
	Blåhai		0													0
	Gråhai											0	0		0	0
	Gråhå														0	0
	Hågjel											13	18	31	13	76
	Svarthå											9	4	13	19	44
30_ Leppetfisker	Annen leppetfisk	9	6	4	4	3	2	37	32	41	96	2	1	0		236
	Berggyt	1	0	2	7	7	6	4	4	6	96	164	154	118	152	721
	Bergnebb				2	3	2	3	2	2	8	163	179	181	230	774
	Grassgyt											2	13	9	5	29

Tilbake til Forvaltningstabell		Fisk	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	Totalt
	Grønngylt					4	1	1			1	6	168	239	225	226	873
	Rødnebb													0	0	0	0
33	Steinbiter	Blåsteinbit	3 580	8 634	3 115	2 673	3 526	2 376	1 417	880	900	818	375	393	2 265	2 630	33 581
		Fleksteinbit	1 073	1 096	1 376	1 926	1 933	1 784	2 270	2 288	2 363	3 729	2 263	4 019	4 816	6 290	37 226
		Gråsteinbit	896	1 098	861	744	661	514	753	851	709	1 198	937	1 036	1 108	700	12 067
		Steinbiter	788	3 598	314	673	1 409	1 040	897	606	745	1 250	373	675	12	901	13 282
37	Annen fisk	Annen marin fisk	3 027	1 486	1 083	543	1 029	669	846	685	426	83	30	12	8	12	9 940
		Annen multe	0	0				0		0	0	0		0			0
		Annen torskefisk	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
		Ansjos								136							136
		Blåkjelt												0	0	7	7
		Havabbor				0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1
		Havbrasme										-	0		0	0	0
		Havål	0	0	1	0	0	0	0	0	0		3	0	0	0	5
		Horngjel	0	0	0	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	4
		Isgalt	38	96	32	50	68	102	74	44	49	51	39	29	53	35	758
		Knurr		0	0	0	0	0	2	5	5	1	2	1	2	33	52
		Laksestørje			0		0										0
		Mora uspes.	8	0	2								1	0	0	0	11
		Mulle				0											0
		Polartorsk							57				2	9		0	68
		Sanktpetersfisk									0	0	0	0	0	0	0
		Sardinella								40	0						41
		Skolest	26	36	37	5	138	14	9	12	9	8	20	16	6	17	352
		Stripet peblamide											0				0
		Sverdfisk				0											0
		Uspesifisert fisk	148	398	93	98	107	93	24	42	31	62	56	51	11	28	1 245
		Villsvinfisk										1					1
48	Andre skall og bløtdyr	Akkar	0	-	0	0	1	0	0	0	2	1	4	2	1	5	17

Tilbake til Forvaltningstabell		Fisk	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	Totalt
	Albuskjell			0													0
	Annen kammmusling		4	13	37	48	55	17	1			0	1	0	4	3	183
	Annen krabbe		0	2	0		0	0				1	1	2	29	0	36
	Annen ti-armet blekksprut											0	0				0
	Annet bløtdyr		17	10	43	12	17	50	3	0	0	84	37	13	27	49	363
	Blekksprut uspes.													0	0	0	0
	Blåskjell		10							0							10
	Haneskjell		14	14	16	15	14	9			5						85
	Harpeskjell										0						0
	Hestereke		0						0	0	0		3	8	1	1	13
	Kongsnegl (Kongsnegl)						0	72	50	23	73	45	16	0	34	78	391
	Krill											40					40
	Kråkebolle		1	0	0	1	0	0	3	2	1	0	0		0		9
	O-skjell		2	2	12	7	8	5	0		0	0					37
	Rød sløppøse									4	0			1			6
	Sandskjell			0												0	0
	Saueskjell		38	33	19	32	18	14	8	10	14	27	18	5	1		237
	Strandkrabbe													0		2	2
	Strandsnegl				0			4	7	0			1	11	17	14	53
	Trollnummer														0		0
	Trollkrabbe			0	0		0		0	0	0	0		1			1
	Vanlig ti-armet blekksprut uspes.										0						0

3.1 Den årlige Havforskningsrapporten som kilde

Havforskningsinstituttet utgir hvert år Havforskningsrapporten. I rapporten gis det blant annet en beskrivelse av tilstanden for en rekke fiskebestander. I første rekke gjelder dette våre kommersielt viktigste bestander, men også en del av de bestandene som er aktuelle for særskilt vurdering i henhold til forvaltningsprinsippet blir omtalt. I 2014 har vi på denne bakgrunn valgt ut følgende arter der rapporten gir et grunnlag for å foreta en vurdering i henhold til forvaltningsprinsippet:

Lange, brosme og blålange
Steinbitartene
Kamskjell
Taskekrabbe

Som bakgrunnsmateriale for vurderingene nedenfor vises det derfor til Havforskningsrapport 2014, publisert i mars 2014.

I dialog med Havforskningsinstituttet er vi blitt enig om at for kommende år skal tilstandsvurderingene i Havforskningsrapporten forsøkes standardisert og kvalitetssikret slik at de enkelt kan brukes inn mot de vurderinger som skal gjøres i henhold til forvaltningsprinsippet. For vurdering neste år har vi en foreløpig liste over kandidater som omfatter havmus, skater og rokker, lyr, lysing, rødspette Nord, skjellbrosme, sølvtorsk, breiflabb, sjøkreps, pigghå, kveite og kystbrisling. De artene som etter en dialog med Havforskningsinstituttet blir plukket ut vil bli tatt inn i Havforskningsrapporten 2015.

I løpet av et par år regner vi med at alle aktuelle arter vil være vurdert i henhold til forvaltningsprinsippet. Etter dette tar vi sikte på en revidert vurdering av den enkelte art ca. hvert femte år. Vi vil imidlertid årlig følge fangstutviklingen for alle arter, og vil om nødvendig kunne foreta hyppigere vurderinger av tilstand og eventuelle behov for tiltak.

3.2 Fangststatistikken som indikator for bestandsutvikling

Landings- og sluttseddelregisteret inneholder en løpende oversikt over landet og omsatt fangst av marin fisk. Fangststatistikken inneholder også fritidsfiske omsatt gjennom salgslagene. Dersom salgslagene dispensere fra påbudet om omsetning gjennom salgslaget uten krav til innsending av ukeoppgaver, vil disse dataene mangle i statistikken. Det er særlig innen omsetning av taskekrabbe at det til tider har vært gitt dispensasjon.

Landings- og sluttseddelregisteret inneholder detaljert informasjon om hver enkelt landing. Bifangst av andre arter som landes og omsettes skal også registreres. Minimumskrav til hva slags informasjon som skal være med er fastsatt i forskrift. Deriblant skal art, fangstområde og kvantum oppgis. Enkelte fangster kan være vanskelig å artsbestemme. Dette gjelder for eksempel for mange av skateartene.

På grunn av at fangstinnsats og driftsform er sterkt knyttet til fiskens vandringsmønster, tilgjengelighet, økonomiske driftsbetingelser, reguleringer og markedsmuligheter, varierer forholdene i fiskeriene fra år til år. Å benytte informasjonen i landings- og sluttseddelregisteret til å overvåke og vurdere den enkelte bestands tilstand har derfor

svakheter. Spesielt kan bifangst av andre arter være svært avhengig av innsats og driftsform. For stimarter kan det være vanskelig å se en reduksjon før bestanden er blitt svært liten.

Fangstoversikten som er vist her går tilbake til år 2000, noe som kan være en relativt kort tidsperiode til å kunne vurdere historisk utvikling. Fra 2000 ble det imidlertid foretatt en større omlegging i forhold til type data som blir samlet inn i landings- og sluttseddelregisteret. Tidsserien bør likevel kunne gi en viss indikasjon på trendutvikling. Det må også nevnes at kvaliteten med hensyn til spesifikasjon på art for marginale bifangstarter er blitt bedre over tid. Dette kan gi seg utslag i tilsynelatende økt fangst for noen arter (med en tilsvarende tilbakegang for andre arter eller for samlegrupper av uspesifisert fisk).

Fangststatistikken har altså sine klare begrensninger med hensyn til å indikere tilstand og utvikling i bestandene. Dersom statistikken gir ”rare” eller ubrukelige tall, må det derfor vurderes å ta en nøyere gjennomgang av hva som ligger bak disse fangsttallene. For en del datafattige bestander kan imidlertid fangststatistikken vise seg å være en relevant indikator som kan gi en pekepinn om bestandsutviklingen. I tillegg til selve fangsttallene i tonn har vi sett nærmere på egenskapene til fangst per fartøy og fangst per sluttseddel som grove tilnærminger til et mål på fangst per enhet innsats. De to indikatorene viser seg for flere arter å bevege seg nokså synkront, og vi har foreløpig falt ned på å bruke utviklingen i fangst per sluttseddel som en første indikasjon på bestandsutviklingen. Dersom denne indikatoren viser en positiv eller stabil trend over tid kan dette tas som en indikasjon på at bestanden er robust i forhold til nåværende beskatning. Dersom trenden er negativ gir det grunnlag for å undersøke nærmere hva årsaken til dette kan være og eventuelt om det bør settes inn tiltak som kan begrense fiskedødeligheten.

For noen arter vil det kunne være aktuelt å supplere med indikatorer basert på data fra elektronisk fangstdagbok, referanseflåten, forskningstøkt eller andre kilder.

Fiskeridirektøren vil be om Reguleringsmøtets synspunkter på den tilnærmingen som er valgt for å følge opp forvaltningens forpliktelser i relasjon til forvaltningsprinsippet i havressursloven, og vil også be om synspunkter på hvilke arter som bør prioriteres for særskilt vurdering i 2015.

4 Gjennomgang på artsnivå

Nedenfor vil vi for de utvalgte artene³ vise til Havforskningsrapporten 2014 for en beskrivelse av biologiske særtrekk og tilstanden for bestanden. Dersom det foreligger bestandsvurderinger eller tilrådninger fra andre kilder refereres disse.

Videre vil vi beskrive hvordan arten beskattes og hvordan fangstutviklingen har vært i norsk fiske basert på sluttseddelstatistikk for perioden 2000 – 2013. Til slutt vil Fiskeridirektøren oppsummere om vilkårene for fangst i henhold til forvaltningsprinsippet synes å være oppfylt, eller om det skulle være behov for oppfølgende tiltak. Fiskeridirektøren vil også vurdere eksisterende forvaltning opp mot forvaltningsmålet.

³ Ref. listen av arter i kapittel 3.1.

4.1 Brosme (*Brosme brosme*) og Lange (*Molva molva*)

For en nærmere beskrivelse av biologi, utbredelse og bestandssituasjon for brosmefis og langefis vises til side 154 i Havforskningsrapporten 2014⁴.

Det framgår av rapporten at informasjonen en har om bestandene av brosmefis og langefis stort sett kommer fra fiskeriene og at en bare har grunnlag for å vurdere trender i bestandsutviklingen. Det vises til at fangst per enhet innsats (CPUE) i fisket etter brosmefis og langefis lå på et stabilt (lavt; *vår anmerkning*) nivå på 1980- og 1990-tallet, men at denne indikatoren har hatt en positiv utvikling siden først på 2000-tallet.

ICES har for 2013-2014⁵ anbefalt en reduksjon i innsatsen på 20 % i fisket etter langefis og brosmefis, inklusive i våre farvann.

Den norske fangsten av brosmefis og langefis i ICES-områdene I-IV tas først og fremst i et direktefiske med line, men også som bifangst med ulike redskap i torskfiskeriene; brosmefis med et mer nordlig tyngdepunkt i utbredelse enn langefis. Av det direkte fisket står autolineflåten for en viktig del av fangsten. Hovedtyngden av brosmefisfangstene, ca 80 %⁶, tas i ICES-område IIa, mens langefis har en fordeling med 30 % i område IVa og 65 % i område IIa. I 2013 er det registrert fangst av brosmefis i ICES-områdene I-IV på 32.000 sluttседler fordelt på 2.770 registrerte fartøy. Tilsvarende tall for langefis er 41.000 sluttседler og 2.770 fartøy. I 2013 utgjorde førstehåndsverdien i ICES-områdene I-IV av brosmefisfangstene 70 mill. kr. og 120 mill. kr. for langefis. Den viktigste fangstperioden for brosmefis og langefis i 2013 var perioden april til september med i underkant av 80 prosent av fangsten.

Tabell 4.1: Norske fartøys fangst(tonn) av brosmefis i 2013 i ICES-områdene I-IV etter redskap og fartøystørrelse.

2013 Fartøylengde	Redskap						Totalt
	Annet	Garn	Juksa	Line	Snurrevad	Trål	
under 11 m	31	208	30	793	1	1	1 063
11-14,99 m	56	204	4	1 175	2	2	1 444
15-20,99 m	0	103	2	312	3	2	421
21-27,99 m	2	236		36	2	4	282
28 m og over	0	126		6 484	1	78	6 688
(tom)	3	8	11	39	0	1	63
Totalt	92	885	47	8 839	10	89	9 962

⁴ Havforskningsrapporten 2014 kan leses på Havforskningsinstituttets hjemmeside: http://www.imr.no/filarkiv/2014/03/havforskningsrapporten_2014_web.pdf/nb-no.

⁵ For nærmere om rådet, se <http://www.ices.dk/community/advisory-process/Pages/Latest-Advice.aspx>.

⁶ Andelene er beregnet for perioden 2009-2013.

Tabell 4.2: Norske fartøys fangst(tonn) av lange i 2013 i ICES-områdene I-IV etter redskap og fartøystørrelse.

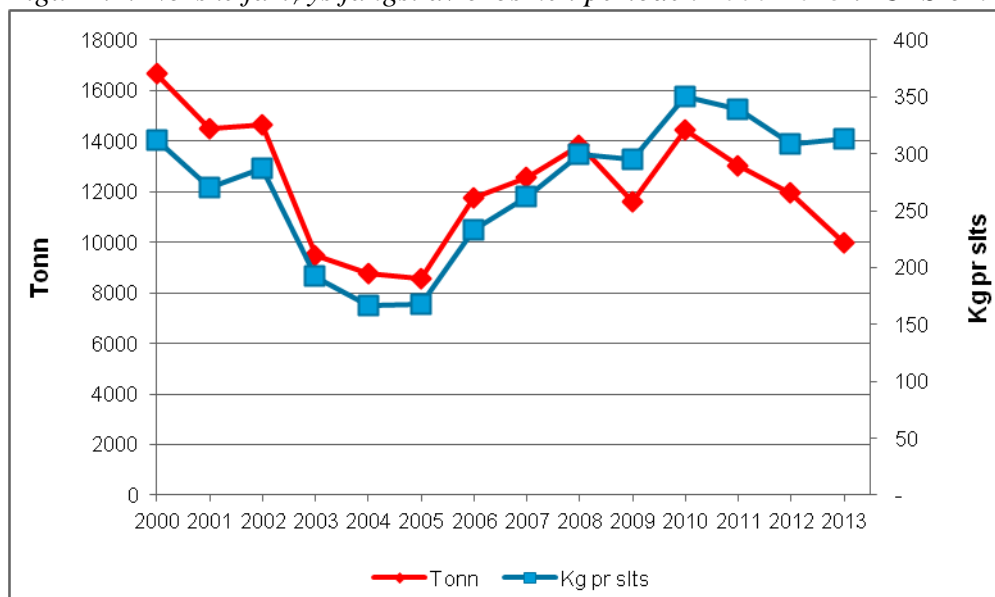
2013	Redskap						Totalt
	Annet	Garn	Juksa	Line	Snurrevad	Trål	
under 11 m	3	584	24	185	4	8	808
11-14,99 m	5	1 712	8	538	11	17	2 291
15-20,99 m	0	722	2	290	23	10	1 047
21-27,99 m	3	979		4	29	102	1 117
28 m og over	1	989		6 247	4	743	7 984
(tom)	0	10	6	17	0	6	39
Totalt	12	4 996	40	7 282	71	886	13 286

Fisket etter brosme forgår i første rekke med line (89 %), og fartøy over 28 meter står for 67 % av totalfangsten. For lange er det litt større spredning, både når det gjelder redskapsbruk og fartøystørrelse. Line er likevel viktigste redskap med 59 % av totalfangsten, mens garn står for 37 %. For lange står fartøy over 28 meter for 60 % av totalfangsten.

Norske fartøys uttak av brosme og lange i norske farvann er ikke regulert med kvoter. Fangstene påvirkes imidlertid av fangstmulighetene og reguleringene i fisket etter torsk, sei og hyse, i tillegg til å påvirkes av utviklingen i relative førstehandspriser og fangstkostnader. Strukturordningene i fiskeflåten har bidratt til at antall fartøy som deltar i direktefisket etter brosme og lange er betydelig redusert. I perioden 2001 – 2005 ble antall helårsdrevne line- og garnfartøy over 28 meter redusert fra 57 til 35 fartøy. Dette er antagelig den enkeltfaktor som har bidratt sterkest til redusert fiskedødelighet, økning i fangst per enhet innsats, og oppbygging av bestandene av brosme og lange.

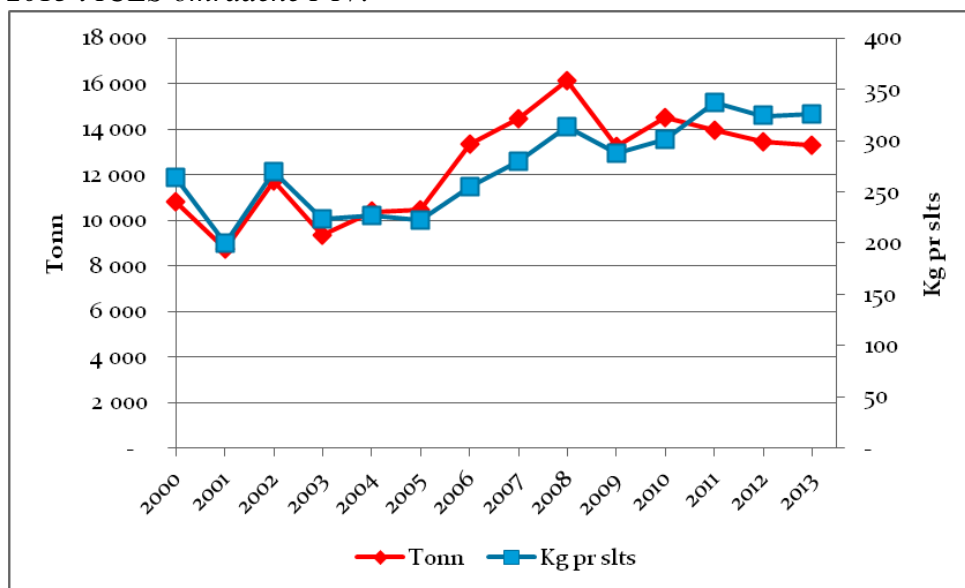
Figur 4.1 nedenfor viser et sterkt fall i fangsten av brosme fra 16 tusen tonn i 2000 til 8 tusen tonn i 2005. Etter dette økte fangstene til 14 tusen tonn i 2010 for deretter å gå noe tilbake. Vi ser at fangst per sluttseddel økte sterkt fra 2005 frem til 2010 for deretter å stabilisere seg på et høyt nivå. Dette kan tyde på at fangstnedgangen etter 2010 snarere skyldes redusert innsats enn redusert bestand. Økte torsk kvoter og en svakere utvikling i førstehandsprisen for brosme i perioden 2010-2012 enn for lange og torsk kan ha vært en medvirkende årsak til dette.

Figur 4.1: Norske fartøys fangst av brosme i perioden 2000-2013 i ICES-områdene I-IV.

For lange viser figur 4.2 en økende trend både i kvantum og fangst per sluttseddel siden årtusenskiftet. De siste fem årene har fangsten stabilisert seg rundt 13-14 tusen tonn. Fangst per sluttseddel hadde en økende trend fra 2003 til 2011 og har de siste tre år stabilisert seg på et høyere nivå enn tidligere.

Figur 4.2: Norske fartøys totale fangst og fangst per sluttseddel av lange i perioden 2000-2013 i ICES-områdene I-IV.

I november 2012 ble strukturkvotetaket for autolineflåten økt fra 3 til 5 torske- og hysekvoter. Dette har medført at i løpet av 2013 er nye 7 banklinfartøy tatt ut av fiske. Vi vil anta at dette vil kunne bidra til å senke beskatningsgraden for brosme og lange ytterligere i 2014.

På bakgrunn av ovenstående vil Fiskeridirektøren konkludere med at nåværende forvaltningsordning og beskatningsgrad for brosme og lange er i overensstemmelse kravene nedfelt i forvaltningsprinsippet.

Både brosme og lange har i Bestandstabellen forvaltningsmål 3; *øke langtidsutbyttet ut over dagens nivå*.

Forvaltningsmål 3 (øke langtidsutbyttet ut over dagens nivå) er gitt til bestander som er eller som har vært overbeskattet, og målet er en gradvis gjenoppbygging av bestanden for å kunne øke avkastningen. Tidshorizonten for gjenoppbygging er ofte upresis. Gjenoppbygde bestander som vi har god kunnskap om og kan foreta analytisk bestandsvurdering for kan gis forvaltningsmålet *optimalt økonomisk langtidsutbytte* (forvaltningsmål 1), mens bestander uten kunnskapsgrunnlag til å forta bestandsvurderinger, men har samme mål om en høy avkastning over tid kan gis forvaltningsmålet *høyt, og om mulig stabilt langtidsutbytte* (forvaltningsmål 2).

Tiltakene som er innført skal reflektere forvaltningsmålet. Fiskeridirektørens vurdering er at dagens forvaltningsordning i tilstrekkelig grad ivaretar denne målsettingen om bestandsoppbygging for brosme, og at det er for tidlig å kunne anse brosme som gjenoppbygd. For lange kan det synes som om fangstene har stabilisert seg på et relativt høyt nivå, og det vises til sak 7/2014 hvor fiskeridirektøren ber om reguleringsmøtets syn på å endre forvaltningsmålet for lange fra forvaltningsmål 3; *øke langtidsutbyttet ut over dagens nivå* til forvaltningsmål 2; *Høyt og om mulig stabilt langtidsutbytte*.

Fiskeridirektøren ber om Reguleringsmøtets synspunkter på å beholde forvaltningsmål 3 for brosme.

4.2 Blålange (*Molva dipterygia*)

For en nærmere beskrivelse av biologi, utbredelse og bestandssituasjon for blålange vises til side 154 i Havforskningsrapporten 2014⁷.

Det framgår av rapporten at informasjonen en har om bestanden av blålange stort sett kommer fra fiskeriene og at en bare har grunnlag for å vurdere trender i bestandsutviklingen.

Bestanden av blålange har vært særskilt vurdert i regi av Artsdatabanken, og er da vurdert til å være i en svært dårlig forfatning. På Norsk rødliste 2006 ble blålange vurdert som "Sårbar (VU)", og i Norsk rødliste 2010 ble vurderingen skjerpet til "Sterkt truet (EN)", altså på nivået under "Kritisk truet (CR)" som er den alvorligste rødlistekategorien.

Se Artsdatabanken⁸ for en beskrivelse av rødlistekategoriene, hvordan arbeidet med rødlistene er organisert, og hvilke vurderinger som er gjort for den enkelte art. Havforskningsinstituttet er en sentral bidragsyter i Artsdatabankens arbeid med vurdering av marine arter.

Fisket etter blålange er ikke regulert med kvoter. Havforskningsinstituttets vurdering av bestandssituasjonen medførte imidlertid at det i juli 2009 ble innført et forbud mot et direktefiske etter blålange i norske farvann, og fra og med 2011 er adgangen til bifangst ytterligere innskjerpet til ikke å kunne overskride 10 % av fangsten.

⁷ Havforskningsrapporten 2014 kan leses på Havforskningsinstituttets hjemmeside: http://www.imr.no/filarkiv/2014/03/havforskningsrapporten_2014_web.pdf/nb-no.

⁸ www.artsdatabanken.no/rodlistearter

ICES anbefaler for 2013-2014⁹ forbud mot et direkte fiske etter blålange og at bifangst begrenses i størst mulig grad.

Norsk totalfangst av blålange i alle områder, inklusive fangster i EU-sonen, ved Island og ved Færøyene, har de siste 25 år variert mellom 300 tonn og 1000 tonn årlig, og kan antas for en stor del å ha bestått av bifangster i andre fiskeri. På 1970- og 1980-tallet kunne den årlige fangsten enkelte år komme opp i 5.000 tonn, og av dette kvantumet utgjorde et direkte fiske med garn en vesentlig del, ikke minst på gyttefeltene på Storegga.

I 2013 er det registrert fangst av blålange i ICES-områdene I-IV på 1.200 sluttsedler fordelt på 260 registrerte fartøy. Rundt 70 prosent av fangstene er tatt i område IIa, og i underkant av 30 prosent i område IVa som er de to viktigste fangstområdene. Rundt 80 prosent av fangstene tas i perioden mai til august. Førstehåndsverdien av blålange i ICES-områdene I-IV utgjorde i 2013 0,8 mill. kr.

Tabell 4.3: Norske fartøys fangst(tonn) av blålange i 2013 i ICES-områdene I-IV etter redskap og fartøystørrelse.

2013	Redskap						Totalt
	Fartøylengde	Annet	Garn	Juksa	Line	Snurrevad	
under 11 m	0	16	0	1		0	18
11-14,99 m	0	3		1	0	0	4
15-20,99 m		0		0		0	1
21-27,99 m		37			0	0	38
28 m og over		54		26		4	85
(tom)	0	0	0	1			1
Totalt	1	112	0	28	0	5	146

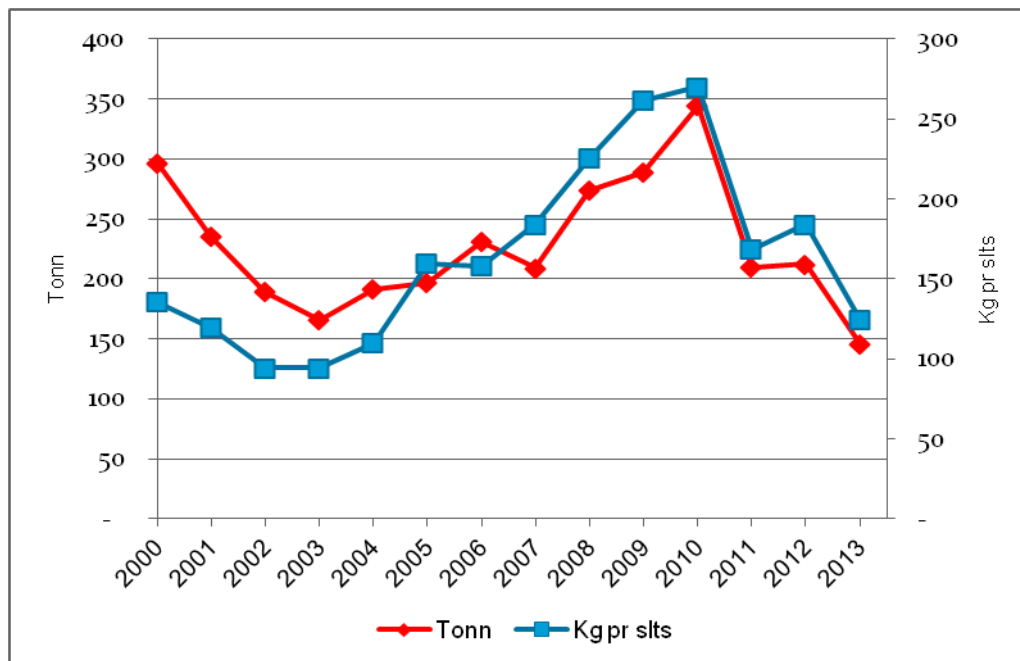
Vi ser av tabellen at det er størst innslag av bifangster av blålange i garnfisket.

Figur 4.3 viser at norsk fangst av blålange i ICES-områdene I-IV har variert mellom 146 tonn og 350 tonn årlig i perioden etter 2000. Fra 2003 til 2010 ser vi at det nokså årvisst var en oppgang både i samlet fangst og i fangst per sluttseddel, noe som kan være en indikasjon på en positiv utvikling i bestanden. Tilsvarende kan reduksjonen etter 2010 være uttrykk for en tilsvarende negativ utvikling. Nedgangen faller imidlertid sammen i tid med innskjerpede reguleringer i 2009 og 2011, og vil derfor kunne være påvirket av dette. Data for noen år framover uten vesentlige endringer i reguleringene vil kunne avkrefte eller bekrefte en slik hypotese.

⁹ For nærmere om rådet se,

<http://www.ices.dk/sites/pub/Publication%20Reports/Advice/2012/2012/Blue%20ling%20in%20IIIa%20IVa%20I%20II%20VIII%20IX%20XII.pdf>

Figur 4.3: Norske fartøys totale fangst og fangst per sluttseddel av blålange i perioden 2000-2013 i ICES-områdene I-IV.

Artsdatabanken vil komme med en revidert Norsk Rødliste i 2015, etter en prosess vi vil anta vil kunne gi grunnlag for en noe grundigere vurdering av bestandssituasjonen enn det som det har vært anledning til her. Fiskeridirektøren vil derfor kunne foreta en fornyet vurdering av bestandssituasjon og beskatning av blålange i henhold til forvaltningsprinsippet når Norsk Rødliste 2015 foreligger.

På bakgrunn av ovenstående vil Fiskeridirektøren trekke den foreløpige konklusjon at med de reguleringstiltakene som ble innført i 2009 og senere skjerpet i 2011, så foregår dagens beskatning av blålange i overensstemmelse kravene nedfelt i forvaltningsprinsippet.

Blålange har i Bestandstabellen fått forvaltningsmål 4; *sikre biodiversitet og økosystemets funksjon*. Dette målet anses å være oppfylt når beskatningen er vurdert å tilfredsstille kravene nedfelt i forvaltningsprinsippet.

4.3 Steinbitfamilien (*Anarhichas* spp.)

For en nærmere beskrivelse av biologi, utbredelse og bestandssituasjon for steinbit vises til side 192 i Havforskningsrapporten 2014.¹⁰

Det finnes tre arter av steinbit i norske farvann som det alle er et visst fiske av. Norsk fiske av steinbit er ikke regulert med kvoter. Flekksteinbit og blåsteinbit har en utbredelse hovedsakelig i Barentshavet og ved Svalbard, mens gråsteinbit har en videre utbredelse som går helt sør til Skagerrak. I Barentshavet utgjør russisk fiske av steinbit tradisjonelt en større andel enn det norske. Som kilde, i tillegg til fangsstatistikken, gir toktdata fra Barentshavet gode indikasjoner på bestandsutviklingen for flekksteinbit og blåsteinbit mens disse toktene naturlig nok bare dekker deler av gråsteinbitbestandens utbredelse.

¹⁰ http://www.imr.no/filarkiv/2014/03/havforskningsrapporten_2014_web.pdf/nb-no

I Havforskningsrapporten 2014 er bestanden av flekksteinbit vurdert til å ha vært rimelig stabil siden midt på 1980-tallet med en liten økning i senere år, mens mengden av gråsteinbit i Barentshavet viser en økende trend i samme tidsrom. Bestanden av blåsteinbit er imidlertid fortsatt på et lavt nivå, men med tegn på økning i de siste målingene. Bestanden er i 2013 beregnet til å utgjøre rundt 25 % av langtidsgjennomsnittet 1981 – 2003.

Norsk fiske er i stor utstrekning bifangst i andre fiskeri med et visst innslag av et mer direkte fiske, spesielt et linefiske etter flekksteinbit. Tradisjonelt har norske fiskere ikke vært interessert i å fiske blåsteinbit som har en geléaktig konsistens, en art som det har vært vanskelig å finne lønnsom avsetning for. Rundt år 2000 var det imidlertid et visst oppsving i et norsk direkte fiske med line med leveranser til det russiske markedet der en har tradisjon for å spise blåsteinbit. Interessen blant norske fiskere for å drive et direkte fiske blåsteinbit, et fiske med en relativt marginal økonomisk avkastning, synes imidlertid å ha avtatt utover 2000-tallet, blant annet i takt med økte kvoter innen torskefiskeriene. I 2013 var den samlede førstehandsverdien av de tre artene 62 mill. kr.

Et problem med fangststatistikken for steinbit er at deler av fangsten ikke er spesifisert på art, den er oppgitt som uspesifisert steinbit:

Tabell 4.4: Norsk fangst(tonn) av steinbitarter i ICES områdene I-IV i årene 2000-2013.

Fisk	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Blåsteinbit	3580	8634	3115	2673	3526	2376	1417	880	900	818	375	393	2265	2630
Flekksteinbit	1073	1096	1376	1926	1933	1784	2270	2288	2363	3729	2263	4019	4816	6290
Gråsteinbit	896	1098	861	744	661	514	753	851	709	1198	937	1036	1108	700
Steinbiter	788	3598	314	673	1409	1040	897	606	745	1250	373	675	12	901
Totalt	6336	14427	5665	6016	7530	5714	5337	4625	4718	6996	3948	6123	8201	10522

Tallene viser at omfanget av uspesifiserte fangster varierer en del mellom år. Steinbitartene burde imidlertid ikke være vanskelig å artsbestemme ved levering. For å få bedre data om beskatningen av den enkelte art har Fiskeridirektoratet derfor tatt skritt overfor salgslagene med sikte på å avvikle bruken av koden for uspesifisert steinbit i sluttseddelsystemet. Vi vil samtidig henstille generelt til alle ledd i næringen om å bidra til en mest mulig korrekt spesifisering av art, også av bifangstarter, på sluttseddelen.

I vurderingen av den enkelte art nedenfor har vi valgt ikke å inkludere de uspesifiserte fangstene.

Flekksteinbit (*Anarhichas minor*)

I 2013 er det registrert fangst av flekksteinbit i ICES-områdene I-IV på 5000 sluttsedler fordelt på 600 registrerte fartøy. Fangsten¹¹ fordelte seg med ca. 60 % i område IIa og 40 % i område I som de to viktigste fangstområdene. Fangsten fordelte seg noenlunde jevnt utover året, med hovedtyngden på juni, juli og oktober. Tabellen nedenfor viser hvordan fangsten i 2013 fordelte seg etter redskap og fartøystørrelse.

¹¹ Siste 5 årene.

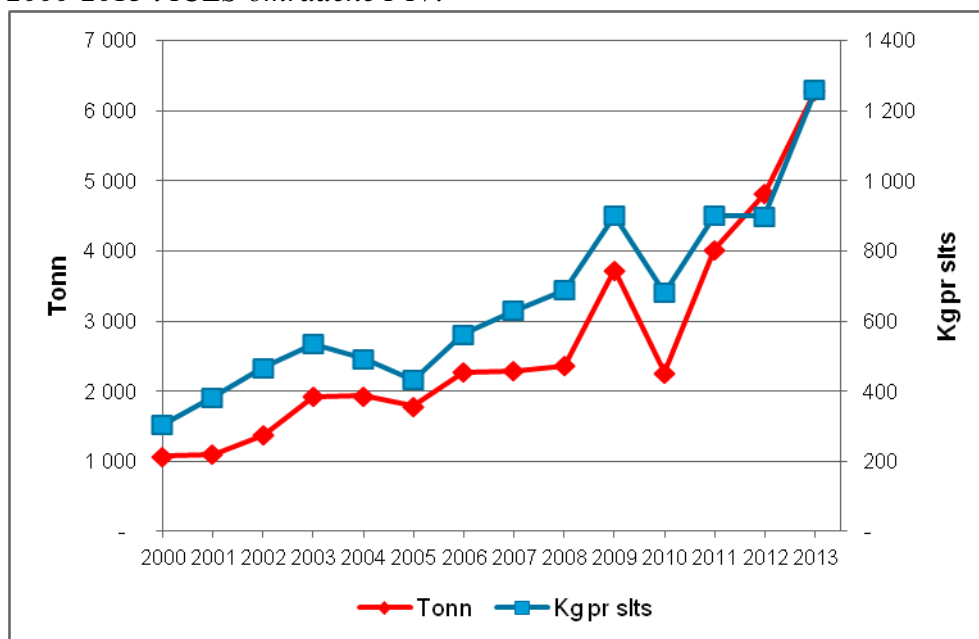
Tabell 4.5: Norske fartøys fangst (tonn) av flekksteinbit i 2013 i ICES-områdene I-IV etter redskap og fartøystørrelse.

Fartøylengde	Redskap						Totalt
	Annet	Garn	Juksa	Line	Snurrevad	Trål	
under 11 m	0	2	1	95	0		98
11-14,99 m	0	2	0	211	0		214
15-20,99 m	0	0		77	0		78
21-27,99 m	0	11		99	3		114
28 m og over		4		4 940	19	823	5 786
(tom)		0	0	0			1
Totalt	0	20	2	5 422	23	823	6 290

Vi ser at det meste av fangsten, 79 %, er tatt med line av fartøy over 28 meter mens bifangster i trålfisket utgjør 13 %.

Figuren nedenfor viser hvordan fangst og fangst per sluttseddel av flekksteinbit har utviklet seg i perioden 2000 – 2013.

Figur 4.4: Norske fartøys totale fangst og fangst per sluttseddel av flekksteinbit i perioden 2000-2013 i ICES-områdene I-IV.

Av figuren framgår det at det har vært en positiv utvikling både i totalfangst og fangst per sluttseddel i perioden.

4.3.1 Gråsteinbit (*Anarhichas lupus*)

I 2013 er det registrert fangst av gråsteinbit i ICES-områdene I-IV på 9.500 sluttsedler fordelt på 1.600 registrerte fartøy. Fangsten fordelte seg med ca 80 % i område IIa og 20 % i område I som de to viktigste fangstområdene. 75 prosent av fangstene tas i perioden juni til

oktober. Tabellen nedenfor viser hvordan fangsten av gråsteinbit i 2013 fordelte seg etter redskap og fartøystørrelse.

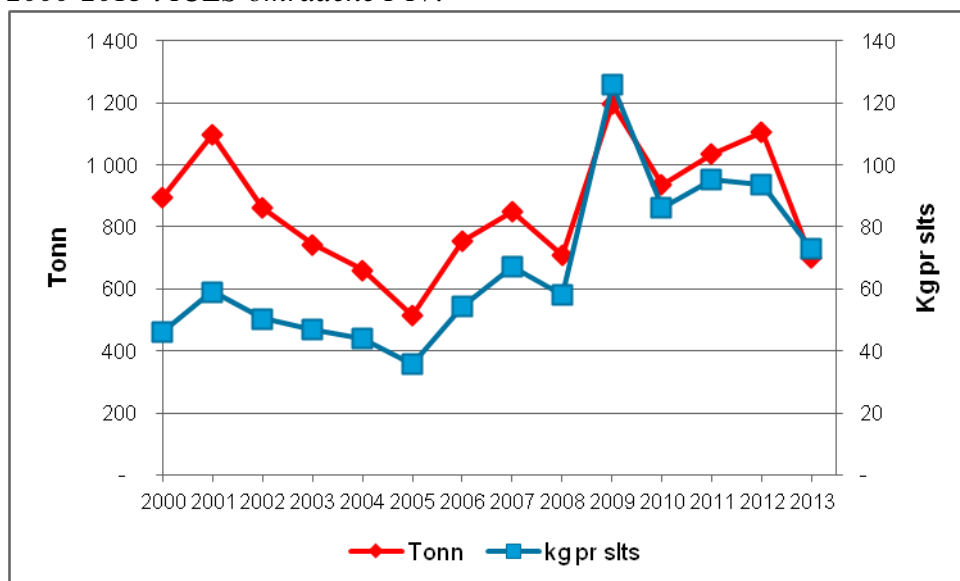
Tabell 4.6: Norske fartøys fangst (tonn) av gråsteinbit i 2013 i ICES-områdene I-IV etter redskap og fartøystørrelse.

Fartøylengde	Redskap						Totalt
	Annet	Garn	Juksa	Line	Snurrevad	Trål	
under 11 m	0	12	2	60	5	0	79
11-14,99 m	0	10	0	117	9	0	137
15-20,99 m	0	5	0	9	9	0	23
21-27,99 m		6		3	7	7	23
28 m og over	0	2		231	1	202	436
(tom)		0	0	2			2
Totalt	0	35	3	421	32	209	700

Gråsteinbit tas som bifangst i ulike fiskeri, med line og trål som viktigste redskap.

Figur 4.5 nedenfor viser hvordan fangst og fangst per sluttseddel av gråsteinbit har utviklet seg i perioden 2000 – 2013.

Figur 4.5: Norske fartøys totale fangst og fangst per sluttseddel av gråsteinbit i perioden 2000-2013 i ICES-områdene I-IV.

Totalfangst og fangst per sluttseddel viser en nedadgående trend etter toppåret 2009. Fangst per sluttseddel i 2013 ligger imidlertid fortsatt over nivået i årene før 2009.

4.3.2 Blåsteinbit (*Anarhichas denticulatus*)

Den norske fangsten av blåsteinbit fordeler seg med 25 % i område IIa, 30 % i IIb og 40 % i område I som de tre viktigste fangstområdene. Nesten 60 prosent av fangstene av blåsteinbit i 2013 var landet i oktober og november. 40 merkeregistrerte fartøy fisket blåsteinbit i 2013.

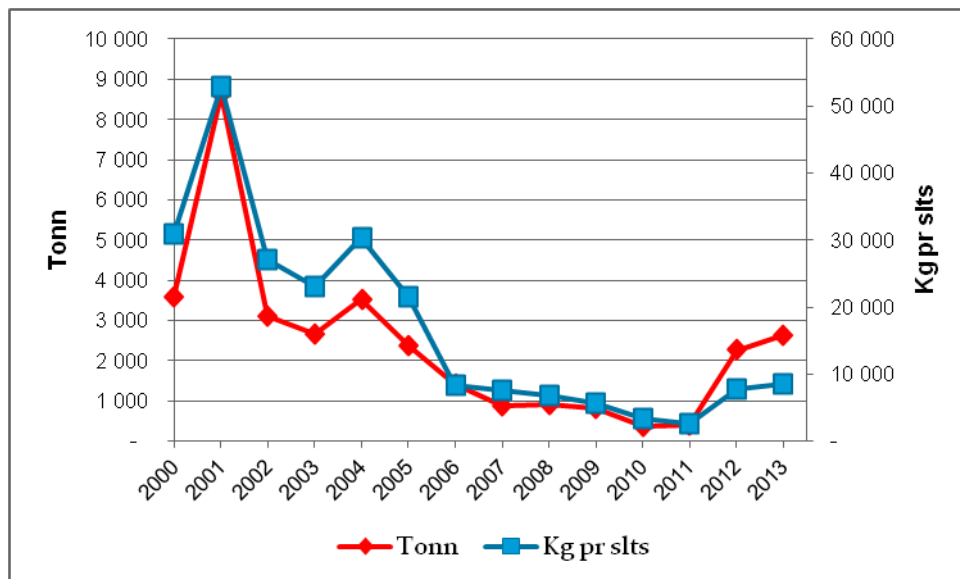
Tabellen nedenfor viser hvordan fangsten i 2013 fordelte seg etter redskap og fartøystørrelse.

Tabell 4.7: Norske fartøys fangst (tonn) av blåsteinbit i 2013 i ICES-områdene I-IV etter redskap og fartøystørrelse.

Fartøylengde	Redskap					Totalt
	Andre liner	Autoline	Bunntål	Flyteline	Snurrevad	
11-14,99 m		0		0		0
28 m og over	6	2 617	7		0	2 630
Totalt	6	2 617	7	0	0	2 630

Figur 4.6 nedenfor viser hvordan fangst og fangst per sluttseddel av blåsteinbit har utviklet seg i perioden 2000 – 2013.

Figur 4.6: Norske fartøys totale fangst og fangst per sluttseddel av blåsteinbit i perioden 2000-2013 i ICES-områdene I-IV.

Fangstene av blåsteinbit i årene fra 2006 er i all hovedsak bifangster i andre fiskeri. Høyere kvoter av torsk nord for 62°N gir høyere bifangst av blåsteinbit. Dette viser også i tabellen ved høyere fangster av blålange de to siste årene.

På bakgrunn av ovenstående vil Fiskeridirektøren konkludere med at nåværende forvaltningsordning og beskatningsgrad for steinbitartene er i overensstemmelse kravene nedfelt i forvaltningsprinsippet.

Alle de tre steinbitartene har i Bestandstabellen fått forvaltningsmål 4; *sikre biodiversitet og økosystemets funksjon*. Dette målet anses å være oppfylt når beskatningen er vurdert å tilfredsstille kravene nedfelt i forvaltningsprinsippet.

4.4 Stort kamskjell (*Pecten maximus*)

For en nærmere beskrivelse av biologi, utbredelse og bestandssituasjon for stort kamskjell vises til side 160 i Havforskningsrapporten 2014¹².

Fangsten av kamskjell er ikke kvoteregulert, men et minstemål på 10 cm skal sikre rekruttering til gytebestanden. I tillegg til omsatt fangst foregår det en viss høsting av kamskjell som fritidsaktivitet, og det kan heller ikke utelukkes at det foregår en viss uregistrert fangst for omsetning.

Den kommersielle høstingen skjer med dykkere fra merkeregistrerte fartøy som i hovedsak er under 11 meter. Kjerneområde for utbredelse og registrert høsting er i Sør-Trøndelag, nærmere bestemt i området rundt Hitra og Frøya der 85 % av totalfangsten landes. Havforskningsinstituttets undersøkelser fra dette området tyder på at reproduksjonsevne og rekruttering er god og varierer lite mellom år i den bestanden som beskattes.

Omtrent alt av den registrerte fangsten av stort kamskjell er tatt i område IIa. Førsthåndsverdien av fangsten i 2013 var 14 mill. kr., fangstet av 8 registrerte fartøy. Tabell 4.7 viser hvordan fangsten i 2013 fordelte seg etter måned.

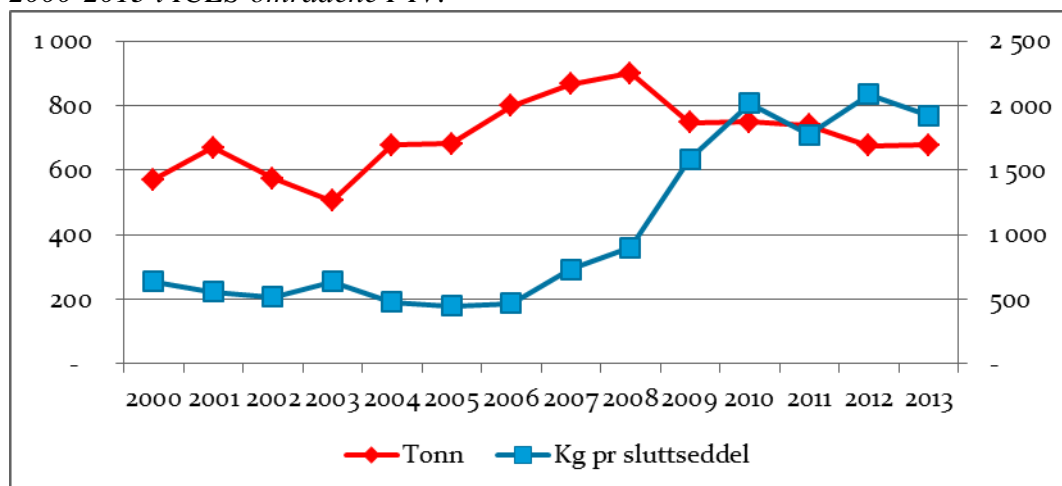
Tabell 4.8: Norske fartøys fangst (tonn) av stort kamskjell i 2013 i ICES-områdene I-IV etter landingsmåned.

2013	
Januar	44
Februar	58
Mars	61
April	57
Mai	60
Juni	52
Juli	37
August	36
September	59
Oktober	71
November	80
Desember	64
Totalt	678

Fangsten av stort kamskjell fordeles relativt jevnt over hele året.

¹² Havforskningsrapporten 2014 kan leses på Havforskningsinstituttets hjemmeside: http://www.imr.no/filarkiv/2014/03/havforskningsrapporten_2014_web.pdf/nb-no

Figur 4.7: Norske fartøys totale fangst og fangst per sluttseddel av stort kamskjell i perioden 2000-2013 i ICES-områdene I-IV.

På bakgrunn av ovenstående vil Fiskeridirektøren konkludere med at nåværende forvaltningsordning og beskatningsgrad for stort kamskjell er i overensstemmelse kravene nedfelt i forvaltningsprinsippet.

Stort kamskjell har i Bestandstabellen fått forvaltningsmål 4; *sikre biodiversitet og økosystemets funksjon*. Dette målet anses å være oppfylt når beskatningen er vurdert å tilfredsstillere kravene nedfelt i forvaltningsprinsippet.

4.5 Taskekrabbe (*Cancer pagurus*)

For en nærmere beskrivelse av biologi, utbredelse og bestandssituasjon for taskekrabbe vises til side 196 i Havforskningsrapporten 2014.¹³

Taskekrabbe langs norskekysten regnes som én bestand. Fangsten blir regulert ved et minstemål på henholdsvis 11 cm skallbredde i Skagerrak og 13 cm langs resten av kysten som skal sikre at krabben kan rekke å gyte før fangst. Fangsten blir ikke regulert med kvoter, og i tillegg til et betydelig fritidsfiske må det også konstateres at ikke alt salg av krabbe har vært omsatt gjennom salgslagene. Dette innebærer at tidsserier basert på registrert fangst gjennom salgslagene har svakheter som indikator på bestandssituasjonen. I Havforskningsrapporten 2014 vurderes likevel, selv med begrensningene i datatilfang, bestandssituasjonen til å være stabil og høstingsnivået til å være bærekraftig.

Den registrerte fangsten av taskekrabbe fordeler seg med ca. 77 prosent i område IIa og 21 prosent i område IVa som de to viktigste fangstområdene. Fangsten foregår med teiner fra våren og ut året. Tabellen nedenfor viser hvordan fangsten i 2013 fordelte seg etter måned og fangstområde.

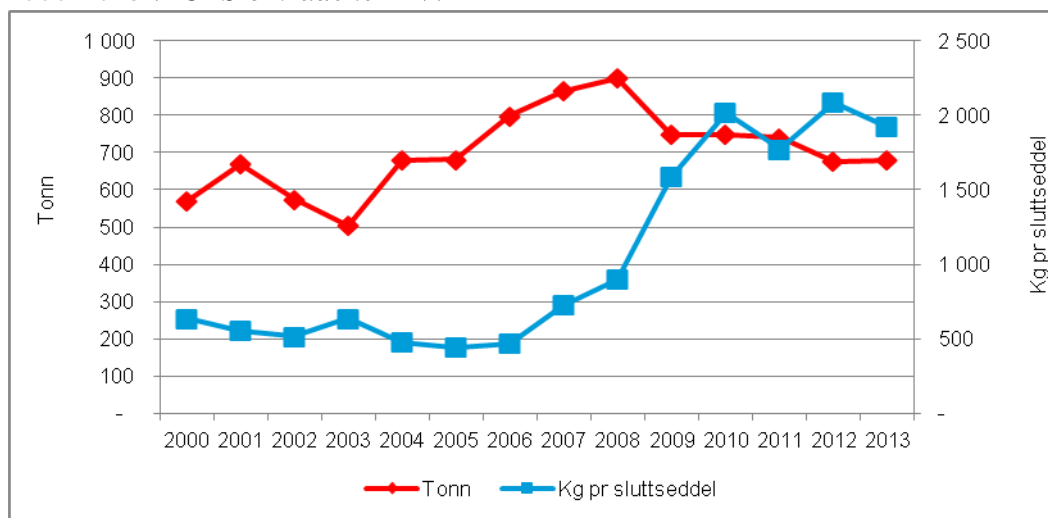
¹³ Havforskningsrapporten 2014 kan leses på Havforskningsinstituttets hjemmeside: http://www.imr.no/filarkiv/2014/03/havforskningsrapporten_2014_web.pdf/nb-no

Tabell 4.9: Norske fartøys fangst (tonn) av stort taskekrabbe i 2013 i ICES-områdene I-IV etter landingsmåned og fangstområde.

2013	ICES-område			
Måned	IIa	IIIa	IVa	Totalt
Januar	5	0	16	22
Februar	7	0	59	65
Mars	9		55	64
April	8	0	35	44
Mai	14	2	40	55
Juni	170	11	61	243
Juli	365	30	93	488
August	843	34	126	1 003
September	1 096	11	208	1 316
Oktober	983	13	220	1 216
November	463	11	139	613
Desember	58	1	54	113
Totalt	4 022	114	1 106	5 241

Figur 4.8 nedenfor viser hvordan fangst og fangst per sluttseddel av taskekrabbe har utviklet seg i perioden 2000 – 2013.

Figur 4.8: Norske fartøys totale fangst og fangst per sluttseddel av stort kamskjell i perioden 2000-2013 i ICES-områdene I-IV.

På bakgrunn av ovenstående vil Fiskeridirektøren konkludere med at nåværende forvaltningsordning og beskatningsgrad for taskekrabbe er i overensstemmelse kravene nedfelt i forvaltningsprinsippet.

Taskekrabbe har i Bestandstabellen fått forvaltningsmål 4; *sikre biodiversitet og økosystemets funksjon*. Dette målet anses å være oppfylt når beskatningen er vurdert å tilfredsstillende kravene nedfelt i forvaltningsprinsippet.

Nærings- og fiskeridepartementet
Postboks 8090 Dep
0032 OSLO

Saksbehandler: Anne Marie Abotnes
Telefon: 46803662
Seksjon: Utviklingsseksjonen
Vår referanse: 14/2311
Deres referanse:
Vår dato: 20.06.2014
Deres dato:

Att:

Økosystembasert forvaltning - diskusjon av prioriteringer for 2015 Oppfølging av forvaltningsprinsippet

Innledning

Det vises til sak 6/2014 "Forvaltningsprinsippet" og sak 7/2014 "Økosystembasert forvaltning – diskusjon av prioriteringer for 2015" som ble behandlet i reguleringsmøtet 5. juni 2014.

Bestands- og Fiskeritabellen utgjør sammen med Forvaltningstabellen et helhetlig system for å følge opp forvaltningsprinsippet i havressursloven og danner grunnlag for å kunne prioritere mellom aktuelle utviklingstiltak.

Prioriteringslisten vil ofte, direkte eller indirekte ha betydning for Havforskningsinstituttets prioriteringer. Fiskeridirektoratet har avholdt et møte med HI i forkant av reguleringsmøtet, hvor innholdet i tabellene og prioriteringer ble diskutert.

Det ble i reguleringsmøtet vist til at dette er et viktig prioriteringsverktøy, men det kan også brukes som en dokumentasjon på hvordan vi driver forvaltning i Norge. Reguleringsmøtet ga uttrykk for at de ønsket å bruke litt mer tid på denne saken, evt. ved at et seminar ble arrangert. Næringen var også positiv til at forberedende møter ble avholdt i forkant av reguleringsmøtet på våren.

Oppfølging av forvaltningsprinsippet

I Forvaltningstabellen tar vi sikte på å følge opp de arter og bestander som trenger en særskilt vurdering for å sikre at forvaltningsprinsippet er oppfylt. Dette er arter og bestander hvor vi ikke foretar en jevnlig vurdering av beskatningen i andre fora og møter. I sakspapirene til reguleringsmøtet 5. juni 2014 ble det foretatt en vurdering av brosme, lange, blålange, flekksteinbit, gråsteinbit, blåsteinbit, stort kamskjell og taskekrabbe. For alle disse artene konkluderes det med at beskatningen er i overensstemmelse med kravene nedfelt i forvaltningsprinsippet. Reguleringsmøtet støttet denne konklusjonen.

I vurderingen av disse 8 artene ble det benyttet tilstandsvurderinger fra Havforskningsrapporten 2014. Fiskeridirektoratet har hatt en dialog med Havforskningsinstituttet, og det er enighet om at det skal gjøres et arbeid for å standardisere og kvalitetssikre tilstandsvurderingene i Havforskningsrapporten, slik at de enkelt kan benyttes inn i de vurderingene som skal gjøres i henhold til forvaltningsprinsippet.

Til reguleringsmøtet i juni 2014 hadde Fiskeridirektoratet utarbeidet en foreløpig liste over mulige kandidater til neste år. Følgende arter var listet opp; havmus, skater og rokker, lyr, lysing, rødspette nord, skjellbrosme, sølvtorsk, breiflabb, sjøkreps, pigghå, kveite og kystbrisling. I Reguleringsmøtet ble det foreslått at også kysttorsk sør skulle stå på listen over mulige kandidater. Møtet hadde ingen innspill til arter som burde tas ut av denne listen.

Listen over mulige kandidater for 2015 er lang, og det er derfor nødvendig å avgrense antall arter som skal vurderes i henhold til forvaltningsprinsippet. Dette er arter vi har liten kunnskap om, og der formålet er å benytte allerede innsamlet og tilgjengelig datamateriale til å vurdere tilstanden. Arbeidet med å velge ut hvilke av artene på den foreløpige listen som instituttet anser at de vil ha kapasitet og et tilstrekkelig faglig grunnlag til å kunne vurdere i Havforskningsrapporten 2015, ble startet opp ved at Fiskeridirektoratet inviterte Havforskningsinstituttet til et møte 18. juni 2014.

Sametinget viste i reguleringsmøtet til at sak 6/2014 ikke synliggjør og ivaretar samiske interesser slik intensjonen og målet var med havressurslovens § 7 punkt g) ”*at forvaltningstiltak er med og sikrer det materielle grunnlaget for samisk kultur*”.

Fiskeridirektoratet har i etterkant av møtet sendt et svar på dette til Sametinget v/ Inge Arne Eriksen. Dersom vi for noen av de 8 artene som er behandlet i saken hadde kommet til at det var nødvendig å vurdere og iverksette eventuelle forvaltningstiltak, ville punkt a) til g) i havressurslovens § 7 vært relevante. I sakspapirene konkluderer vi imidlertid med at det ikke er nødvendig å iverksette særskilte reguleringsstiltak for de 8 artene. Den vurderingen som det er redegjort for i sak 6/2014 er basert på at dagens høsting ikke vurderes å utgjøre en trussel verken for biodiversitet eller økosystemets funksjon, ihht. havressurslovens § 7 første ledd.

Forvaltningsmål

Fastsetting av forvaltningsmål skal reflektere hva vi vil med ressursene, og forvaltningstiltakene skal reflektere denne målsetningen.

Norsk forvaltningsmål for øyepål er å sikre biodiversitet og økosystemets funksjon (forvaltningsmål 4). Det er per i dag ingen mål knyttet til økonomisk avkastning eller bestandsstørrelse for øyepål. Norges Fiskarlag har stilt spørsmål ved om forvaltningsmålet for øyepål bør endres fra forvaltningsmål 4 til forvaltningsmål 2 ”høyt og om mulig stabilt langtidsutbytte”, på bakgrunn av gjeldende reguleringsopplegg for øyepål. Fiskeridirektøren ba i sakspapirene om reguleringsmøtets syn på dette. Reguleringsmøtet hadde ingen innvendinger mot å endre forvaltningsmålet for øyepål, og fiskeridirektøren foreslår på bakgrunn av dette å endre forvaltningsmålet for øyepål til forvaltningsmål 2 ”høyt og om mulig stabilt langtidsutbytte”.

Videre foreslo fiskeridirektøren å endre forvaltningsmålet for snabeluer, blåkveite og lange fra forvaltningsmål 3 ”øke langtidsutbyttet ut over dagens nivå” til forvaltningsmål 2 ”høyt og om mulig stabilt langtidsutbytte”. Reguleringsmøtet hadde ingen innspill til dette forslaget, og

fiskeridirektøren foreslår derfor at forvaltningsmålet for snabeluer, blåkkeite og lange endres til forvaltningsmål 2 (høyt og om mulig stabilt langtidsutbytte).

Forslag til prioriteringer for 2015

Bestandstabellen

Fiskeridirektoratet informerte i reguleringsmøtet at det vurderes å innføre forvaltningstiltak for kystbrisling fra januar 2015. Dette vil bli tatt opp til diskusjon på høstens reguleringsmøte. For å kunne iversette eventuelle forvaltningstiltak fra januar 2015, viste Fiskeridirektoratet til at det er det behov for at Havforskningsinstituttet sammenstiller tilgjengelig kunnskap og informasjon om kystbrisling allerede i 2014. Dette for at forvaltningen så langt det er mulig skal kunne vurdere alternative forvaltningstiltak.

Pelagisk forening viste til tabell 4.1 ”Forslag til prioriterte bestander i 2015”. De ønsket at makrell og nvg-sild ble inkludert i denne listen fordi dette er bestander som kan ha stor påvirkning på økosystemet. Et ønske om økt forskning på disse bestandene vil imidlertid ikke utløse behov for å prioritere revisjon eller utvikling av nye forvaltningstiltak i 2015.

Fiskeritabellen

Det ble i reguleringsmøtet vist til rekefisket i Skagerrak og Nordsjøen, som den siste tiden har blitt satt under kritisk søkelys. Dette startet med at WWF Sverige rødlistet reker fra disse områdene. Grunnen er at WWF mener å kunne dokumentere et betydelig utkast av småreke, noe som også langt på vei kan dokumenteres gjennom ICES sine vurderinger. Hovedgrunnen for utkast av småreke synes å være markedsmessige årsaker. Etter reguleringsmøtet er vi videre gjort kjent med at den svenske Artsdatabanken, med grunnlag i en betydelig bestandsreduksjon de siste 10 år, vurderer rødlisting når en revidert svensk rødliste skal legges fram i april 2015.

Fiskeridirektoratet har tatt tak i denne problemstillingen, og vil følge opp saken videre. I reguleringsmøtet kunne Fiskeridirektoratet informere om at de blant annet hadde vært med om bord i en kommersiell rekefisker i Oslofjorden, som har utviklet et system for å skille ut småreker som ikke har kommersiell verdi. Disse erfaringene vil direktoratet ta med seg i det videre arbeidet.

I slutten av juni har Fiskeridirektoratet invitert redskapsforskere, redskapsleverandører og fiskeriorganisasjoner både i Norge, Sverige og Danmark til en ”workshop”. Formålet er å få i stand et samarbeid mellom disse tre landene som skal resultere i utvikling av redskap som vil sortere ut småreker fra fangstene. Tilbakemeldinger har vist at det er knyttet stor interesse for denne workshopen, og myndigheter og miljøvernorganisasjoner har meldt sin interesse i å delta som observatører.

Norges Fritids- og småfiskerforbund stilte spørsmål ved om denne utviklingen også ville kunne bidra til utsortering av yngel av andre fiskearter. Fiskeridirektoratet svarte at det så langt var utført en del kartleggingsarbeid som viste at det ikke var registrert yngel og småfisk av artene torsk, hyse, sei i rekefangstene tatt i Nordsjøen og Skagerrak. Innblandingen av småfisk fra disse områdene viste i all hovedsak øyepål, kolmule og en mindre andel små flatfisk i rekefangstene.

Fiskeridirektoratet viste i møtet også til utviklingsarbeidet knyttet til fisket etter øyepål. Her er formålet å kartlegge fangstsammensetningen (arts- og lengdefordeling) i fangstene. Videre vil en se på sorteringsristkonseptene om det er behov for tilpasninger som også kan benyttes i de minste tråltypene som benyttes i dette fisket.

Oppsummering

Basert på sakspapirene, diskusjonen i reguleringsmøtet samt forventet tilgjengelig utredningskapasitet i 2015, gir tabellene nedenfor en oversikt over hvilke utviklingstiltak fiskeridirektøren ønsker å gi prioritet i 2015.

Tabell 1: Prioriterte bestander i 2015.

Bestand	Merknader
Hummer	Evaluere eksisterende tiltak og vurdere nye
Kveite Sør	Vurdere og følge opp tiltak
Leppefisker	Videre utvikling av reguleringstiltakene
Raudåte	Utvikle og implementere forvaltningsplan
Kolmule	Revisjon av forvaltningsplan
Snabel uer (Sebastes Mentella)	Arbeide for å etablere et multilateralt forvaltningsregime
Torsk, hyse og lodde Barentshavet	Revisjon av forvaltningsplan
Torsk Nordsjøen/Skagerrak	Revisjon av forvaltningsplan
Reker Skagerrak/Nordsjøen	Utarbeide forvaltningsplan
Snøkrabbe	Vurdere fremtidig forvaltning
Kystbrisling	Vurdere og følge opp tiltak

Tabell 2: Prioriterte utviklingstiltak i 2015, knyttet til Fiskeritabellen.

Utfordring	Merknad
Selektivitet og utkast	Estimere omfanget av utkast i torske- og hysefisket nord for 62°N
	Revisjon av kriteriene for tillatt innblanding av yngel i rekefisket
	Vurdere videre utvikling av RTC systemet i Nordsjøen og Skagerrak
	Videreutvikle prøvetrekker for bedre å kunne fastslå fangstsammensetning i industritrålfisket
	Kartlegge artssammensetning og lengdefordelingen i industritrålfisket og oppfølgende forsøk med uttesting av nye ristsystemer tilpasset de minste tråltypene
	Kartlegging av fangstsammensetning og forsøk med bruk av seleksjonsinnretninger i fiske med rekestrål i Skagerrak og Nordsjøen
Bidødelighet	Opprenskning av tapte fiskeredskaper
	Forsøk med bruk av fiskeutslipp i fiske med snurrevad etter torsk, hyse og sei
	Fangstbegrensningssystem med fiskeutslipp i trålfisket etter torsk, hyse og sei
Bunnpåvirkning	Vurdere tiltak for å redusere belastning på bunnhabitat

For flere av problemstillingene vil det kunne arbeides med utviklingstiltak parallelt, avhengig av kapasitet og faglig kompetanse. Det vil av den grunn ikke være hensiktsmessig med en stram prioritering mellom tiltakene.

Prioriteringslisten er søkt avpasset til forventet kapasitet. Dersom det i løpet av året skulle oppstå behov for omgående tiltak på nye felt vil denne måten å prioritere på også gjøre eventuell omprioritering av ressurser enklere.

Med hilsen

Liv Holmefjord
fiskeridirektør

Aksel Eikemo
direktør

Mottakerliste:

Nærings- og fiskeridepartementet Postboks 8090 Dep 0032 OSLO

Kopi til:

Peter Gullestad
Aksel Eikemo
Stein-Åge Johnsen
Anne Kjos Veim
Liv Holmefjord

Sak 7/2014

Økosystembasert forvaltning – diskusjon av prioriteringer for 2015.

SAK 7/2014

ØKOSYSTEMBASERT FORVALTNING – DISKUSJON AV PRIORITERINGER FOR 2015

1 INNLEDNING

Bestands- og Fiskeritabellen er utviklet for å få en oversikt over problemstillinger knyttet til alle bestander og fiskeri som er aktuelle for norsk fiskeriforvaltning. Tabellene er viktige prioriteringsverktøy for Fiskeridirektoratet, og oversikten over prioriterte oppgaver oppdateres årlig i forbindelse med reguleringsmøtet som avholdes om våren.

Prioriteringslisten vil ofte, direkte eller indirekte også ha betydning for Havforskningsinstituttets prioriteringer. Fiskeridirektoratet har avholdt et møte med Havforskningsinstituttet om Bestands- og Fiskeritabellen for 2014, samt prioriteringer basert på disse tabellene. Av flere ulike årsaker vil Havforskningsinstituttets prioriteringer mht bestandsforskning avvike fra oversikten over prioriterte bestander med et høyt behov for nye eller reviderte forvaltningstiltak. Oversikten vil likevel være et av flere viktige innspill i Havforskningsinstituttets prioriteringsdiskusjoner.

I reguleringsmøtet høsten 2013 orienterte fiskeridirektøren om hvordan sak 4/2013 var blitt fulgt opp etter reguleringsmøtet 5. juni, samt om den videre prosessen knyttet til økosystembasert forvaltning. Fiskeridirektøren tok opp spørsmålet om å utvide prosessen i forkant av reguleringsmøtet på våren ved at næringen ble invitert til et møte der Bestands- og Fiskeritabellen var tema. Reguleringsmøtet var positiv til at næringen ble mer involvert, og ønsket muligheten til å kunne diskutere prioriteringer basert på Bestands- og Fiskeritabellen med Fiskeridirektoratet i forkant av reguleringsmøtet. Formålet med å utvide prosessen var å få i gang diskusjonene tidligere og å kunne behandle temaet mer grundig. Et slikt møte ble gjennomført i mai 2014.

Formålet med fiskeridirektørens forslag til prioriteringer for 2015 er å ha et utgangspunkt for en diskusjon i reguleringsmøtet om hvilke utviklingstiltak som bør prioriteres i 2015. Etter diskusjonen i reguleringsmøtet vil fiskeridirektøren utarbeide sine forslag til prioriteringer for 2015 og oversende disse til Nærings- og fiskeridepartementet. Formålet er å finne disse prioriteringene igjen i tildelingsbrevet for kommende år til Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttet.

2 PRIORITERINGER FOR 2014

I brev av 20. juni 2013 til Fiskeri- og kystdepartementet oppsummerte fiskeridirektøren arbeidet med en praktisk tilnærming til økosystembasert forvaltning. Dokumentet viste fiskeridirektørens forslag til prioriterte arter og prioriterte utviklingstiltak knyttet til fiskeri i 2014. Prioriteringene er basert på diskusjonen i reguleringsmøtet og forventet tilgjengelig utredningskapasitet. Avhengig av tilgjengelig kapasitet og faglig kompetanse, vil det kunne arbeides parallelt med flere av utviklingstiltakene. En stram prioritering mellom tiltakene har derfor ikke vært vurdert som hensiktsmessig.

Fiskeridirektørens forslag til prioriterte bestander ble fulgt opp ved at oversikten over bestander med et behov for forvaltningsmessig prioritering i 2014 ble tatt inn i budsjettforslaget høsten 2013 (ref. tabell 6.14 i Prop. 1 S (2013-2014)). Tabell 1 viser prioriterte bestander i 2014. Tabell 2 viser prioriterte utviklingstiltak knyttet til fiskeri.

Tabell 1: Prioriterte bestander i 2014.

Bestand	Merknader
Bruskfisk generelt (haiarter, havmusarter og skatearter)	Vurdere behov for tiltak for flere bruskfiskarter og videreføre arbeidet med utkast til en overordnet forvaltningsplan og felles forskrift. Kunnskapsoppbygging
Pigghå	Etablere rapporteringskrav som gir økt kunnskap om bestandsutviklingen
Hummer	Evaluere eksisterende tiltak og vurdere nye
Kongekrabbe	Evaluere forvaltningen
Kveite Sør	Vurdere og følge opp tiltak
Leppefisker	Vurdere bærekraftig uttak og bruk av leppefisk
Makrell og Nvg-sild	Forhandle ny kyststatsavtale
Raudåte	Utvikle og implementere forvaltningsplan
Snabel uer (Sebastes Mentella)	Arbeide for å etablere et multilateralt forvaltningsregime
Vanlig uer (Sebastes Marinus)	Vurdere tiltak for å hindre en ytterligere bestandsnedgang
Hvitting og hyse i Nordsjøen, kolmule, nordøstarktisk sei, sild sør, torsk i Nordsjøen/Skagerrak	Revisjon av forvaltningsplan

Tabell 2: Prioriterte utviklingstiltak i 2014, basert på Fiskeritabellen.

Utfordring	Merknad
Selektivitet og utkast	Kartlegge fangstsammensetning i blandingsfiske med stormasket trål i Skagerrak
	Bistå i arbeidet med kartlegging av bifangst av sjøfugl i ulike fiskeri
	Estimere omfanget av utkast i torske- og hysefisket nord for 62°N
	Tiltak for å redusere bifangst i fiske med trål etter vassild
	Revisjon av kriteriene for tillatt innblanding av yngel i rekefisket
	Vurdere videre utvikling av RTC systemet i Nordsjøen og Skagerrak
	Utvikle et system for å overvåke utkast i norsk fiske i Skagerrak
Bidødelighet	Videreutvikle prøvetrekker for bedre å kunne fastslå fangstsammensetning i industritrålfisket
	Opprenskning av tapte fiskeredskaper - posisjonsangivelse av tapte redskap
	Vurdere utsortering av fisk i havoverflaten i fiske med trål og snurrevad
	Dokumentasjon av fangstkvalitet for å redusere faren for slipping ved fangstoverføring i makrell fiske
	Vurdere løsninger som kan bidra til å redusere faren for store fangster i snurrevadfisket
	Fangstbegrensningssystem med fiskeutslipp i trålfisket etter torsk, hyse og sei
	Vurdere nye seleksjonssystem i trålfisket etter torsk, hyse og sei
Bunnpåvirkning	Vurdere tiltak for å redusere belastning på bunnhabitat

3 OPPDATERINGER I BESTANDS- OG FISKERITABELLEN

Det er ingen forslag til nye kolonner eller endringer i karakterskalaer i Bestands- og Fiskeritabellen.

I Bestandstabellen er fiskedødelighet og tilstand oppdatert i tråd med bestandsutvikling og tilrådninger fra ICES. På bakgrunn av utfordringer knyttet til store fangster i Barentshavet, er kolonnen bidødelighet i Fiskeritabellen justert for fiskeriene bunntålfisket etter torsk, hyse og sei i ICES-områdene I og II og snurrevadfiske etter torsk, hyse og sei i ICES-områdene I og II.

4 FORSLAG TIL PRIORITERINGER I 2015

4.1 BESTANDSTABELLEN

4.1.1 Oppfølging av prioriterte bestander i 2014

For de prioriterte bestandene er det satt i gang arbeid med å utrede og foreslå forvaltningstiltak. Arbeidet med å utarbeide felles forskrift for bruskfisk er startet opp, og *forskrift om forbud mot fiske og fangst av brugde, pigghå, håbrann og silkehai* er etablert. Dette forbudet gjelder også for fritidsfiske. Videre inneholder forskriften forbud mot å skjære finnene av brugde og håbrann før fangsten er landet. Forbudet mot fiske av pigghå har hatt betydning for utøvelsen av andre fiskeri, ved at en i fisket etter andre arter får bifangst av pigghå. For å bidra til å opprettholde et kystfiske, og samtidig sikre at fangsten av pigghå blir registrert på landings- og sluttsedlene, har myndighetene innført en bifangstregulering som tar hensyn til innblanding av pigghå i fisket med garn og line. Fiskeridirektoratet vil som ledd i arbeidet med Forvaltningstabellen følge fangstutviklingen for pigghå. Arbeidet med å revidere *Norsk Rødliste for arter 2010* er startet opp, og vil avsluttes i 2015. I denne gjennomgangen vil også kategoriseringen av pigghå bli vurdert. Fiskeridirektøren ser ikke for seg at det vil bli innført nye tiltak for pigghå før denne vurderingen er ferdigstilt.

For bruskfisk generelt er det et behov for å bygge opp mer kunnskap. *Strategi for innsamling av data gjennom fangstrapportering og overvåkningsfiske* gir en oversikt over hvordan det videre arbeidet med utvidet bruk av fangstdata som en del av bestandsovervåkingen og spørsmål knyttet til overvåkningsfiske skal håndteres.

I forbindelse med behandlingen av Forvaltningstabellen er havmus, skater og rokker kandidater til vurdering i 2015. Dersom denne vurderingen tilsier at det er behov for utviklingstiltak vil fiskeridirektøren kunne prioritere disse artene i 2016. Fiskeridirektøren foreslår derfor ikke at bruskfisk generelt føres på listen over prioriterte bestander for 2015.

Det er nedsatt en arbeidsgruppe som evaluerer tiltakene som er innført for å beskytte hummer. I dette arbeidet vurderer arbeidsgruppen ulike forvaltningstiltak, som vil kunne fases inn på forskjellige tidspunkt. Hummer prioriteres derfor også i 2015. Det er gjennomført en evaluering av forvaltningen av kongekrabbe, og dette arbeidet vil avsluttes i løpet av 2014.

Fiskeridirektoratet gjennomførte en skriftlig høring om regulering av fisket etter kveite og breiflabb i 2012 og oversendte tiltaksforslag til FKD i januar 2013. I reguleringsmøtet høsten 2013 foreslo fiskeridirektøren ytterligere reguleringstiltak for å hindre et fiske etter kveite med breiflabbgarn. Alle disse tiltakene er fortsatt til vurdering i Nærings- og fiskeridepartementet. Fangstene av kveite i sør er fortsatt lave, men økte jevnt i perioden 2003-2009 for så å avta noe i 2010. I perioden etterpå har fangstene vært stabil. De lave fangstene kan ha flere årsaker, som nedgang i bestanden, ikke krav til bruk av rekerist eller redusert innsats. De lave fangstene av kveite i sør gjør at vi bør være observant på at kveitebestanden i enkelte fjorder kan bestå av et begrenset antall individer. I oversendte tiltaksforslag av januar 2013 vises det til at en vesentlig del av kveitefangstene sør for 62°N tas i rekestrål- og bunnstrålfisket. Innføring av sorteringsrist i kystrekefisket vil være et tiltak som vil ha en god langsiktig effekt på kveitebestanden i sør. Det forutsettes da at det ikke blir tillat å benytte oppsamlingspose/nett. Fra januar 2013 er det påbudt å bruke sorteringsrist i rekestrål i Skagerrak utenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjen. Dette regnes å ha medført at rekefisket er blitt mer selektivt i forhold til utsortering av fiskeyngel og småfisk i dette området. Lignende påbud vil gjelde i Nordsjøen med virkning fra 1. januar 2015. Forsøk med bruk av seleksjonsinnretninger i fisket med rekestrål i Nordsjøen og Skagerrak er i 2015 et av de prioriterte utviklingstiltakene basert på Fiskeritabellen, men da med formål å selektere ut småreker fra fangstene. Kveite i sør prioriteres også i 2015.

En arbeidsgruppe som skulle vurdere bærekraftig uttak og bruk av leppefisk ble nedsatt i 2011. Arbeidsgruppen har levert forslag til reguleringstiltak både i 2011 og 2012. Innførte reguleringstiltak ble videreført i 2013. En endelig rapport fra arbeidsgruppen ble sendt til fiskeridirektøren i mars 2014. Fiskeridirektoratet vil påby seleksjonsinnretninger i fisket etter leppefisk i 2015, og gjennomfører i 2014 et forsøksfiske etter leppefisk for å teste ut ulike seleksjonsinnretninger. Det er behov for å følge opp reguleringstiltakene i fisket etter leppefisk i 2015. Arbeidet med å utvikle en forvaltningsplan for raudåte er startet og vil fortsette i 2015.

En arbeidsgruppe som skal vurdere tiltak for å hindre en ytterligere bestandsnedgang av vanlig uer er nedsatt og vil ferdigstille arbeidet i løpet av 2014. Arbeidet med å etablere et multilateralt forvaltningsregime for snabeluer vil fortsette i 2015.

Norge, Færøyene og EU er enige om en trepartsavtale om fordeling og forvaltning av makrell i 2014. Avtaleperioden er på fem år og partene er enige om å fastholde den relative fordelingen seg i mellom i avtaleperioden. En firepartsavtale mellom EU, Island, Norge og Russland er inngått om forvaltningen av norsk vårgytende sild for 2014. Færøyene ønsket ikke å være med på en kyststatsavtale for 2014 som videreføre den avtalte fordelingen fra 2007. Partene er enige om å, i samarbeid med Færøyene foreta et arbeid om sonetilhørighet i løpet av 2014.

Flere av høstingsreglene for de største kommersielle artene Norge forvalter, alene eller sammen med andre land, er revidert eller skal revideres. Flere av forvaltningsplanene som inngår i det bilaterale samarbeidet med EU er blitt eller skal revideres. Den reviderte forvaltningsplanen for hvitting i Nordsjøen gjelder fra i år. Forvaltningsplanen for hyse i Nordsjøen vil bli revidert i løpet av 2014. Ny høstingsregel for nordsjøtsild vil tre i kraft fra 2015. Høstingsregelen for torsk i Nordsjøen/Skagerrak skal revideres ikke senere enn 31. desember 2015.

Høstingsregel for nordøstarktisk sei ble vedtatt i 2007. Fiskeri- og kystdepartementet endret høstingsregelen sommeren 2013, som et av flere tiltak for å sikre et bedre beskatningsmønster for nordøstarktisk sei og sikre at bestanden har god reproduksjonsevne. Aggregert fiskedødelighet (F) ble redusert fra $F=0.35$ til $F=0.32$. Fiskeridirektoratet ser derfor ikke behov for en full revisjon av høstingsregelen for nordøstarktisk sei nå.

Kyststatene har forhandlet flere runder om å få på plass en ny forvaltningsplan for kolmule, men har foreløpig ikke blitt enige. Partene vil fortsette arbeidet med sikte på å vedta en ny forvaltningsplan for kolmule.

4.1.2 Forvaltningsmål

Forvaltningsmålene som angis i Bestandstabellen konkretiserer hva vi vil med våre ressurser, og tiltakene som iverksettes skal reflektere denne målsettingen. For øyepål er norsk forvaltningsmål å sikre biodiversitet og økosystemets funksjon (forvaltningsmål 4). Vi har ingen mål knyttet til økonomisk avkastning eller bestandsstørrelse for øyepål. Norges Fiskarlag har stilt spørsmål ved om dette forvaltningsmålet bør endres på bakgrunn av den reguleringen vi har for øyepål i dag.

Øyepål er en kortlevd torskefisk. Inntil 20 % blir kjønnsmodne som ettåringer, mens resten blir kjønnsmoden som toåringer. Øyepål gyter sannsynligvis kun en gang. Fordi øyepål er en kortlevd art og sannsynligvis en engangsgyter med en høy rekrutteringsvariasjon, kan gytebiomassen variere mye mellom år. Dette resulterer i en stor bestandsdynamikk, som gir sterkt varierende kvoter. Pålitelige langtidsprognoser lar seg ikke utarbeide. Øyepål har en viktig nøkkelrolle i økosystemet, og er viktig for å sikre matgrunnlaget for ulike predatorer. ICES gir råd om beskatningen av øyepål to ganger i året, om høsten og våren. Kvoterådet gis i henhold til en strategi om å sikre at den gjenværende gytebestanden er større enn 150.000 tonn 1. januar påfølgende år.

Basert på øyepåls biologi og de store svingningene i bestanden, synes alternativt forvaltningsmål å være høyt og om mulig stabilt langtidsutbytte (forvaltningsmål 2). Her har en mål om å opprettholde en høy avkastning over tid. Det er ikke realistisk å forvente et stabilt langtidsutbytte.

Fiskeridirektøren ber om reguleringsmøtets syn på å endre forvaltningsmålet for øyepål fra 4 til 2.

Forvaltningsmål 3 (øke langtidsutbyttet ut over dagens nivå) er gitt til bestander som er eller som har vært overbeskattet, og målet er en gradvis gjenoppbygging av bestanden for å kunne øke avkastningen. Tidshorisonten for gjenoppbygging er ofte upresis. Gjenoppbygde bestander som vi har god kunnskap om og kan foreta analytisk bestandsvurdering for kan gis forvaltningsmålet *optimalt økonomisk langtidsutbytte* (forvaltningsmål 1), mens bestander uten kunnskapsgrunnlag til å forta bestandsvurderinger men har samme mål om en høy avkastning over tid kan gis forvaltningsmålet *høyt, og om mulig stabilt langtidsutbytte* (forvaltningsmål 2).

Snabeluer, blåkveite og lange er registrert med forvaltningsmål 3. Bestandssituasjonen for disse artene er forbedret, og gjenoppbyggingsperioden kan anses som gjennomført.

Fiskeridirektøren foreslår derfor å endre forvaltningsmålet for disse artene. Det foreslås at snabeluer, blåkveite og lange får forvaltningsmål 2.

Fiskeridirektøren ber om reguleringsmøtets syn på å endre forvaltningsmålet for snabeluer, blåkveite og lange fra 3 til 2.

4.1.3 Eventuelle nye bestandsprioriteringer

Snøkrabbe har økt betydelig i antall og spredt seg til store områder siden den første gang ble observert i Barentshavet i 1996. HI har ingen egne tokt som fokuserer på snøkrabbe, men en gjennomgang av data fra Havforskningsinstituttets økosystemtokt fram til og med 2013, viser en utbredelse fra omtrent 69°30'N til ca 77°N og fra ca 18°Ø til ca 52°Ø. I norsk sone av Barentshavet er tettheten av snøkrabbe foreløpig relativt lav. Beregninger tyder imidlertid på at målt i biomasse er bestanden av snøkrabbe allerede mange ganger større enn bestanden av kongekrabbe. Snøkrabben er tilpasset lavere temperaturer, noe som gjør at krabben trolig vil få en nordligere utbredelse enn kongekrabben. Det er ikke kjent hvordan snøkrabben eventuelt er introdusert til Barentshavet, eller hvor den kommer fra.

Fisket etter snøkrabbe er uregulert, og merkeregistrerte norske fartøy kan fangste snøkrabbe i NØS, Svalbardsonen og i internasjonalt farvann. Det er nasjonal og internasjonal interesse for fisket etter snøkrabbe. Bestanden er nå størst i russisk sone og Smutthullet, men det er forventet at den vil øke også i Svalbardsonen. Nærings- og fiskeridepartementet har til vurdering fremtidig forvaltning av snøkrabbe i Barentshavet, og dette må påregnes å bli en høyt prioritert sak i tiden fremover.

Det har vært en betydelig nedgang i kystbrislingfangstene de siste tretti årene. Kunnskapen om kystbrisling og bestandssituasjonen er lite oppdatert, og årsakene til reduksjonen i fangstene kan være flere og sammensatte. Ut i fra en føre-var tilnærming vil fiskeridirektoratet forberede et forslag til neste års regulering av kystbrisling til høstens reguleringsmøte. Det vil også kunne være behov for videre oppfølging i 2015.

I det bilaterale samarbeidet med EU er det avtalt at et arbeid med å utarbeide en forvaltningsplan for reker i Nordsjøen og Skagerrak skal starte opp.

Forvaltningsplanene for torsk, hyse, lodde skal etter avtale med Russland revideres i 2015 og dette blir en viktig oppgave.

4.2 FISKERITABELLEN

4.2.1 Oppfølging av prioriterte forvaltningstiltak i 2014

For de fleste av problemstillingene som var prioritert i 2014 har vi satt i gang arbeid med å utrede, foreslå og gjennomføre tiltak. Felles for mange av problemstillingene knyttet til Fiskeritabellen er at dette er utviklingsarbeid som går over flere år. Flere av tiltakene som er prioriterte i 2014 vil også bli prioritert i 2015. For noen av problemstillingene er arbeidet ferdigstilt eller vil bli ferdigstilt i løpet av 2014. Disse vil ikke bli prioritert videre i 2015.

4.2.1.1 Selektivitet og utkast

Den bilaterale avtalen mellom Norge og EU om teknisk reguleringer i Skagerrak åpner for at dersom ny viten foreligger kan det gjøres endringer etter nærmere konsultasjoner. De nye tekniske reglene for Skagerrak gjeldende fra 1. januar 2013 tilsier en minste tillatt maskevidde på 120 mm i fiske med stormasket trål og snurrevad. Alternativt kan det i fisket med trål benyttes en fiskepose med maskevidde ned til 90 mm forutsatt at det er innmontert et seleksjonspanel etter gitte spesifikasjoner. Ved bruk av 90 mm fiskepose innmontert seleksjonspanel kan det benyttes lavere maskevidde i trålenes undervinger og underbelg. Begrunnelsen for dette er å redusere tap av sjøkreps fra fangstene. For å kunne sammenligne fangstsammensetningen i de ulike alternativene er det behov for å gjennomføre forsøk om bord i en kommersiell tråler. Resultatet fra denne kartleggingen av fangstsammensetningen i blandingsfiske med bruk av stormasket trål i Skagerrak kan da legges til grunn for videre diskusjon om utkastforbud, landingsmuligheter og spørsmål om tekniske redskapsløsninger i dette fisket. Dette prosjektet har fiskeridirektøren ikke funnet kapasitet til å kunne gjennomføre, og det vil ikke være et prioritert utviklingstiltak i 2015.

Fiskeridirektoratet har bistått NINA, HI og DN i det pågående arbeidet med kartlegging av bifangst av sjøfugl i ulike fiskerier. Fiskeridirektoratet vil vurdere behovet for ytterligere utviklingstiltak når resultatene av kartleggingen foreligger. Rapport fra kartleggingen forventes rundt årsskiftet 2014/2015.

Arbeidet med å estimere omfanget av utkast i torske- og hysefisket nord for 62°N er startet, og en beregning av omfanget av utkast i kystfisket etter torsk og hyse nord for 62°N vil bli publisert i 2014. Arbeidet videreføres ved at tilsvarende undersøkelser i autoline og trålfisket er igangsatt i 2014, og vil fortsette i 2015.

I 2012 og 2013 ble det gjennomført et arbeid med å kartlegge fangstsammensetningen i trålfisket etter vassild, og Fiskeridirektoratet har fulgt opp bifangstproblemer i trålfisket i vassild i 2014 ved å ha inspektører tilstede ved landing. Bifangstproblemer i trålfisket etter vassild vil også i kommende år bli fulgt opp av Kystvakten og ved kontroller gjort av Fiskeridirektoratet ved landing av fangst.

En vurdering av kriteriene for tillatt innblanding av yngel i rekefisket nord for 62°N er gjennomført. Dette arbeidet vil bli fulgt opp i dialog med Russland, og prioriteres derfor også i 2015.

RTC (RealTimeClosures)-systemet i Norges økonomiske sone i Nordsjøen og Skagerrak har som formål å beskytte yngel og småfisk av artene torsk, hyse, sei og hvitting i disse områdene. RTC regimet omfatter redskapene trål og snurrevad. I en videre utvikling av RTC systemet i Nordsjøen og Skagerrak, bør det vurderes om RTC skal utvides til å omfatte flere arter eller flere redskapstyper. Arbeidet gis prioritet i 2015.

I forbindelse med oppfølging av avtalen mellom Norge og EU om utkastforbud i Skagerrak, var det planlagt å utvikle et system for å overvåke utkast i norsk fiske i Skagerrak. Dette arbeidet har ikke latt seg prioritere. I 2014 og i 2015 vil blant annet tiltak i rekefisket i Nordsjøen og Skagerrak bli prioritert (se punkt 3.2.2).

Arbeidet med å videreutvikle prøvetrekker for bedre å kunne fastslå fangstsammensetningen i landinger fra industritrålflåten er påbegynt, og en arbeidsgruppe med medlemmer fra

næringen og Fiskeridirektoratet har levert rapporten ”Prøvetaking av industriråstoff og seddelskriving ved landing – Forslag til forbedringer”. Arbeidet vil bli videreført av Fiskeridirektoratet.

4.2.1.2 Bidødelighet

Tapte garn er fangstbare lenge etter de er mistet og utgjør en betydelig skjult beskatning på fisk og skalldyr. Problemet betegnes "ghost fishing" eller spøkelsesfiske. Fiskeridirektoratet innhenter og mottar årlig et betydelig antall meldinger om tapte fiskeredskaper. På grunnlag av dette foretas det en prioritering av områder langs norskekysten og viktige fiskefelt utenfor kysten. Tapte garn og da spesielt blåkveitegarn har høyest prioritet av hensyn til fare for skjult beskatning. Det tas også opp betydelige mengder av andre fiskeredskaper som i sum utgjør en fare for ytterligere tap ved fastheking. Foruten fokus på skjult beskatning av fisk og skalldyr utgjør tapene også en forsøpling av det marine miljø. Det er også et økt fokus på dette i forbindelse med dødelighet av sjøfugl og sjøpattedyr, blant annet ved at det registreres mindre komponenter fra fiskeredskaper i fordøyelsessystemet til fortrinnsvis sjøfugl. Arbeidet med opprensning av tapte redskap prioriteres også i 2015.

Manglende gjenfinning av tapte redskaper er et problem for både fisker og forvaltningen. Mange års erfaring med opprensning har vist at selv om fiskerne har god lokal kunnskap så ligger ikke garnlenken der man trodde. Som oftest er det strømforholdene som bidrar til dette og dess større dyp, jo lavere nøyaktighet. Teknologi som gir fiskeren sikker informasjon om hvor garnlenken faktisk står på havbunnen kan bidra til et mer effektivt fiske, men det viktigste av alt er at slik teknologi vil sikre en betydelig høyere gjenfangst av fiskeredskaper som mistes. Forsøk i 2014 skal baseres på resultat fra fjorårets forsøk med Gearfinder 700, hvor konseptet nå videreutvikles sammen med en betydelig aktør i det norske markedet for fiskeriteknologi. Videre er prosjektet bredere forankret i næringen med finansiering fra FHF og at det er opprettet en styringsgruppe. Arbeidet planlegges slutført i 2014.

I oversikten over utviklingstiltak Fiskeridirektoratet ønsket å prioritere i 2014, var ett å vurdere praksisen med utsortering av fisk i stormasket trål og snurrevad når redskapen er i havoverflaten eller nær denne. Denne problemstillingen er tatt opp i ”Teknisk arbeidsgruppe om fangstregulerende tiltak i trålfisket” og ”Arbeidsgruppe om fangstregulerende tiltak i snurrevad”. En vurdering av denne praksis blir derfor håndtert i pågående arbeid knyttet til utvikling av fangstbegrensningssystem. Arbeidet vil derfor ikke bli ført på listen over prioriterte utviklingstiltak i 2015.

Arbeidet med å dokumentere fangstkvalitet for å redusere faren for slipping ved fangstoverføring i makrellfiske er godt i gang. Prosjektet ble satt i gang i 2012 med formål å identifisere eventuelle kvalitetsforskjeller mellom fangst som er direktepumpet og makrell som er pumpet fra et annet fartøys not (restkvantum). Forsøkene i 2012 og 2013 viste ingen signifikante kvalitetsforskjeller mellom direktepumpet fangst og restkvantum. Avsluttende forsøk i dette prosjektet planlegges gjennomført høsten 2014. Forsøket skal gjennomføres i starten av makrellsesongen når situasjonen rundt åte i makrellens tarm og mage kan være et kvalitetsproblem, for å identifisere om det kan knyttes kvalitetsforskjeller til overpumping i den delen av sesongen hvor åteproblematikken er aktuell. Det tas sikte på et oppfølgende informasjonstiltak mot industri og flåte.

Forsøk med bruk av fiskeutslipp i fisket med snurrevad etter torsk, hyse og sei er startet opp. Gode resultat fra forsøk gjennomført av Havforskningsinstituttet, dannet grunnlaget for en

videre utprøving av et fangstbegrensningssystem som har som formål å slippe ut overskuddsfangst levende fra redskapet mens redskapet fremdeles er på fangstdypet. Fra mai 2014 åpnet Fiskeridirektoratet for at alle fartøy som fisker med snurrevad kunne ta i bruk et nærmere definert fangstbegrensningssystem, som en del av en forsøksordning. En evaluering vil bli gjort mot slutten av 2014. Arbeidet vil også bli prioritert i 2015.

I 2013 ble det startet opp praktiske fiskeforsøk med bruk av fangstbegrensningssystem med fiskeutslipp i trålfisket etter torsk, hyse og sei. Erfaringene med bruk av dette fangstbegrensningssystemet har så langt vært svært positive med tanke på fangstbegrensning, unngå faren for sprenging av trålen, kvalitetsforbedring på fangst og økt sikkerhet for mannskap når fangsten tas inn på dekk. De innledende forsøkene ble gjort uten bruk av sorteringsrist. Forsøkene i 2014 vil bli utført i kombinasjon med bruk av sorteringsrist, og det tas sikte på å slutføre dette arbeidet i løpet av året. Oppfølging av prosjektet vil bli prioritert i 2015.

Bunntrålene som benyttes i fisket etter torsk, hyse og sei har økt i størrelse de senere årene, noe som medfører at sorteringsristkonseptene som ble utviklet på 90-tallet ikke har tilstrekkelig kapasitet i de tilfellene det tas store fangster. Et arbeid med å vurdere nye seleksjonssystem i trålfisket etter torsk, hyse og sei har derfor pågått siden 2012. I 2012 ble satt i gang et utviklingsprosjekt med utprøving av nye og større ristkonsept med blant annet bruk av firepanels ristseksjoner. Prosjektet ble videreført i 2013 hvor en videreutviklet enkeltristssystemet som er laget for to-panels nettseksjon ved å sette risten inn i en fire-panels nettseksjon. Under forsøkene i 2013 ble det også sett på muligheten for å øke vannstrømmen bak ristsystemet for å optimalisere effekten av fangstbegrensningssystemet og effekten av fangstsensorene. I 2014 planlegges det blant annet å teste ut fleksiristssystemet i fire-panels nettseksjon. Dette prosjektet planlegges slutført i 2014. Resultatene så langt har vært svært positive, spesielt bruk av fire-panels nettseksjon hvor risten(e) er montert.

4.2.1.3 Bunnpåvirkning

Arbeidet med å kartfeste korallforekomster ut over de som allerede er beskyttet gjennom utøvelsesforskriften er ikke ferdigstilt. Kunnskapsnivået om koraller er forbedret. Det er først og fremst kartleggingen som skjer i regi av MAREANO som har økt kunnskapsnivået. Data fra MAREANO er benyttet i et arbeid som er utført i regi av Miljødirektoratet i forbindelse med vurdering av korallrev som utpekt naturtype, utarbeidelse av faggrunnlag for korallrev¹. I arbeidet er MAREANO data benyttet på en ny måte og en bedre oversikt over strukturer på havbunnen som kan være korallrev er utviklet.

Fiskeridirektoratet vurderer på bakgrunn av disse opplysningene og andre om nyoppdagede korallrev bør gis beskyttelse mot påvirkning fra fiskeriaktivitet. I den sammenheng vil også spesielt grensene for de eksisterende forekomstene som er beskyttet gjennom utøvelsesforskriften bli vurdert.

¹ De to rapportene er tilgjengelig på:

<http://www.nina.no/archive/nina/PPPBasePdf/rapport/2014/1028.pdf>

http://www.ngu.no/upload/Publikasjoner/Rapporter/2014/2014_006.pdf

4.2.2 Nye utviklingstiltak som bør prioriteres i 2015

Fisket etter øyepål foregår med småmasket bunntrål. Siden 2010 har det vært krav om å benytte sorteringsrist i fisket etter øyepål og kolmule i NØS, som et ledd i å bedre beskatningsmønsteret for bunnfisk i Nordsjøen. Samtidig har det årlig siden 2010 vært åpnet for å kunne gi fartøy midlertidig tillatelse til å fiske øyepål uten sorteringsrist på gitte vilkår.

På det tidspunktet krav om sorteringsrist ble innført, benyttet fartøyene i hovedsak store bunntråler, både i fisket etter kolmule og øyepål. I 2013 ble det imidlertid satt fokus på å benytte mindre tråler. Begrunnelsen var å prøve å redusere innblandingen av andre arter i fisket etter øyepål, spesielt sild. Problemstillingen var høyst relevant i EU sone om høsten da det var relativt mye innslag av sild på de feltene det ble fisket øyepål på. Sorteringsrist-konseptet er tilpasset de største bunntrålene som benyttes i dette fisket, og det er stor interesse for at det gjennomføres utviklingsarbeid for å tilpasse sorteringsristene slik at de også kan benyttes i de minste tråltypene. Et prosjekt hvor formålet er å kartlegge artssammensetningen og lengdefordelingen i industritrålfisket, og oppfølgende forsøk med å teste ut nye ristsystemer tilpasset de minste tråltypene starter opp i 2014, og fortsetter i 2015.

Rekefisket i Skagerrak og Nordsjøen har den siste tiden blitt satt under kritisk søkelys. Dette startet med at WWF Sverige rødlistet (egen rødliste) reker fisket fra disse områdene. Grunnen er at WWF mener å kunne dokumentere et betydelig utkast av småreke, noe som også langt på vei kan dokumenteres gjennom ICES sine vurderinger. WWF Sverige har anbefalt kjøpersiden om ikke å ta i mot reker fisket fra disse områdene da dette fisket ikke er miljøsertifisert, (MSC eller KRAV). De anbefaler å kjøpe reker som er fisket i Barentshavet da dette rekefisket er MSC sertifisert. Dette kan medføre vanskelige mottaksforhold for reker fisket i Nordsjøen og Skagerrak og tenkt solgt på det svenske markedet, ett marked som er svært viktig for våre rekefiskere i sør. Hovedgrunnen for utkast av småreker ser ut til å være markedsmessige årsaker.

Myndighetene vil nå sette i verk undersøkelser og tiltak for å få bukt med denne problemstillingen. I regi av Fiskeridirektoratet er det nå i første omgang innkalt til en workshop med tanke på å få ideer om bedre seleksjon i selve trålredskapene for å kunne sortere ut småreker fra fangstene. Dette arbeidsmøtet vil være i slutten av juni og forskere, myndigheter og fiskeriorganisasjoner både i Norge, Sverige og Danmark vil delta. Formålet er å få i stand et samarbeide mellom disse tre landene som skal resultere i utvikling av redskap som vil sortere småreker fra fangstene. Målsetningen er å prøve å få til et harmonisert regelverk i norsk sone og i EU farvann. Dette arbeidet vil også bli prioritert i 2015.

5 OPPSUMMERING

5.1 FORSLAG TIL PRIORITERTE BESTANDER I 2015

Tabell 4.1: Forslag til prioriterte bestander i 2015.

Bestand	Merknader
Hummer	Evaluere eksisterende tiltak og vurdere nye
Kveite Sør	Vurdere og følge opp tiltak
Leppefisker	Videre utvikling av reguleringstiltakene
Raudåte	Utvikle og implementere forvaltningsplan
Kolmule	Revisjon av forvaltningsplan
Snabel uer (Sebastes Mentella)	Arbeide for å etablere et multilateralt forvaltningsregime
Torsk, hyse og lodde Barentshavet	Revisjon av forvaltningsplan
Torsk Nordsjøen/Skagerrak	Revisjon av forvaltningsplan
Reker Skagerrak/Nordsjøen	Utarbeide forvaltningsplan
Snøkrabbe	Vurdere fremtidig forvaltning
Kystbrisling	Vurdere og følge opp tiltak

Fiskeridirektøren ber om innspill på om det er bestander som burde ha vært med på listen men som er utelatt, samt synspunkter på hvilke bestander som bør prioriteres først med hensyn til utvikling av forvaltningstiltak.

5.2 FORSLAG TIL PRIORITERTE UTVIKLINGSTILTAK ETTER FISKERITABELLEN I 2015

Tabell 4.2: Forslag til prioriterte utviklingstiltak i 2015 knyttet til Fiskeritabellen

Utfordring	Merknad
Selektivitet og utkast	Estimere omfanget av utkast i torske- og hysefisket nord for 62°N
	Revisjon av kriteriene for tillatt innblanding av yngel i rekefisket
	Vurdere videre utvikling av RTC systemet i Nordsjøen og Skagerrak
	Videreutvikle prøvetrekker for bedre å kunne fastslå fangstsammensetning i industritrålfisket
	Kartlegge artssammensetning og lengdefordelingen i industritrålfisket og oppfølgende forsøk med uttesting av nye ristsystemer tilpasset de minste tråltypene
	Kartlegging av fangstsammensetning og forsøk med bruk av seleksjonsinnretninger i fiske med reketrål i Skagerrak og Nordsjøen
Bidødelighet	Opprenskning av tapte fiskeredskaper
	Forsøk med bruk av fiskeutslipp i fiske med snurrevad etter torsk, hyse og sei
	Fangstbegrensningssystem med fiskeutslipp i trålfisket etter torsk, hyse og sei
Bunnpåvirkning	Vurdere tiltak for å redusere belastning på bunnhabitat

Fiskeridirektøren ber om innspill på om det er problemstillinger knyttet til Fiskeritabellen som burde vært inkludert i opplistingen, men som er utelatt. Videre ønsker fiskeridirektøren reguleringsmøtets synspunkt på hvilke av problemstillingene som eventuelt bør gis høyest prioritet med hensyn til å utvikle forvaltningstiltak.

Bestand	Kunnskap sgrunnlag 1-3	Nøkke rolle 1-2	Tilstand 0-6	Fiskedødeli ghet 0-5	Rødliste Fremmede arter 0-6	Forurensni g 0-2	Fangst verdi 1-5	Rekreasjo n 1-3	Fritidsandel 1-4	Delt bestand 1-4	Forvaltning s mål 0-5	Tiltak iverksat t 1-3	Nye tiltak 1-3
Mai 2014													
Brisling Hav	2	2	1	3		1	4	3	4	2	4	1	1
Brisling Kyst	2	2	0	0			3	3	4	3	4	1	1
Kolmule	2	2	1	2			2	3	4	1	1	1	3
Lodde Barentshavet	1	1	1	2		1	2	3	4	1	1	1	3
Lodde Island	2	1	0	0			3	3	4	1	1	1	1
Makrell	2	2	1	3			1	1	4	1	1	1	1
Sild Nordsjøen/Skagerrak	1	2	1	2		1	3	2	4	1	1	1	1
Sild NVG	1	1	2	2			1	2	4	1	1	1	1
Sølvorsk	3	3	3	3							4		
Tagmakrell	2	2	0	4			3	3	4	2	4	2	1
Tobis Nordsjøen	2	1	5	2			3	3	4	2	3	1	1
Vassild	2	2	3	3		0	3	3	4	2	2	1	1
Øyepål	2	2	1	2			3	3	4	2	4	1	1
Blålange	3		5	0	3	0	4	3	4	2	4	1	1
Brosme	2	2	3	4		0	3	2	4	2	3	1	1
Hvitting	2	2	3	3		0	4	2	4	1	1	1	1
Hyse Nordsjøen	1	1	1	2		1	3	2	4	1	1	1	1
Hyse Nordøstarktisk	1	1	1	4		0	1	2	4	1	1	1	3
Lange	2	2	3	3		0	2	2	4	2	2	1	1
Lyr	3	3	4	4		0	3	1	2	3	4	3	1
Lysling	3	3	3	3		0	3	2	3	3	4	3	1
Sei Nordsjøen	1	1	2	2		0	2	1	3	1	1	1	1
Sei Nordøstarktisk	1	1	3	4		0	1	1	3	1	1	1	1
Skjellbrosme	3	3	3	3							4		
Torsk Kyst Nord	2	2	5	5		2	2	1	2	1	3	1	2
Torsk Kyst Sør	2	2	6	5		2	4	1	1	1	3	1	2
Torsk Nordsjøen/Skagerrak	1	1	2	2			3	2	4	1	3	1	3
Torsk Nordøstarktisk	1	1	1	2		1	1	2	4	1	1	1	3
Blakvette	2	2	3	4		2	2	3	4	2	2	1	1
Kveite Nord	2	2	3	0		2	3	2	2	3	3	1	1
Kveite Sør	2	2	5	5		2	4	2	2	3	4	1	3
Rødspette Nord	3	3	3	3		0	4	2	4	3	4	3	1
Rødspette Nordsjøen	1	1	1	2		1	4	3	4	1	1	1	1
Rødspette Skagerrak	3	3	3	3		1	4	3	4	1	1	1	1
Annen flatfisk	3	3	3	3		0	4	2	3	3	4	3	1
Brudge	3	3	5	1	3	0	5	3	4	2	4	1	1
Havmus	3	3	3	3							4		
Håbrann	3	3	5	1	2	0	5	3	4	2	4	1	1
Pigghå	3	3	5	4	4	0	4	3	4	2	4	1	2
Skater og røkker	3	3	0	3	4	0	4	3	4	2	4	2	2

Bestand	Kunnskap sgrunnlag 1-3	Nøkke rolle 1-2	Tilstand 0-6	Fiskedødeli ghet 0-5	Rødliste arter 0-6	Forurensni g 0-2	Fangst verdi 1-5	Rekreasjo n 1-3	Fritidsandel 1-4	Delt bestand 1-4	Forvaltning s mål 0-5	Tiltak iverksat t 1-3	Nye tiltak 1-3
Mai 2014													
Andre høer og høier	3		0	3	1	0	4	3	4	2	4	2	2
Breflabb	2		3	3		0	3	2	4	2	3	1	1
Leppfisker	3	2	3	3		1	4	2	4	3	2	1	3
Makrelstørije	1		4	5		0	5	3	4	1	3	1	1
Rognkjeks	2		3	3		0	3	3	4	2	2	1	1
Steinbiter	3		3	0		0	3	2	3	3	4	3	1
Uer Irmingehavet	2		5	5		0	3	3	4	4	3	1	1
Uer snabel	2		3	3		0	3	3	4	3	2	1	3
Uer vanlig	2		6	5		0	3	2	3	3	3	1	2
Ål	2		6	1	4		5	2	1	2	4	1	1
Annen fisk	3		0	0			4	3	3		4	3	1
Amerikansk hummer	3		0	0	6		5	3	2		5	2	2
Hummer	2		5	5	1		3	1	1	3	3	1	3
Kamskell	2		3	3			4	2	3	3	4	1	1
Kongekrabbe	2				6		3	2	4	2	0	1	1
Krill Antarktisk	2	1	1	2			2	3	4	4	2	1	1
Raudåte	2	1	3	1			4	3	4	2	4	1	3
Reker Barentshavet	1	2	1	2		0	2	3	4	2	2	1	1
Reker Nordsjøen/Skagerrak	2	2	1	2			2	3	4	1	1	1	3
Støkrrebs	2		3	3		1	3	2	4	1	4	3	1
Snøkrabbe	3				6		4	3	4	2	0	2	3
Stillehavssøsters	2				6		5	3	2	2	5	1	1
Taskekrabbe	2		3	3		1	3	1	2	3	4	1	1
Østers	3		0	3	3		4	2	3	3	4	1	1
Andre skalldyr og bløtdyr	3				3	2	4	1	1	3	4	1	1
Stortare	1	1	2	2		2	4	3	4	3	2	3	2
Annen tang og tare	2	2				1	4	3	4	3	4	1	1
Grønlandssel Vestisen	2		1	2		1	4	3	4	2	4	1	1
Grønlandssel Østisen	2		1	2		1	5	3	4	4	4	1	1
Høvert	2		1				5	2	1	2	4	1	2
Klappmyss	2		5	1	3	1	5	3	4	2	4	1	1
Steinkobbe	2		5	5	2	1	5	2	4	3	4	1	2
Vågehval	1		1	2		1	3	3	4	2	2	1	1
Andre sjøpattedyr	3		0	0		1	5	3	4	3	4	3	1

Mai 2014		
Bestand		Merknader
Brisling Hav		
Brisling Kyst		
Kolmule		Revisjon av forvaltningsplan
Lodde Barentshavet		Revisjon av forvaltningsplan
Lodde Island		
Makrell		
Slid Nordsjøen/Skagerrak		
Slid NVG		
Sølvorsk		
Tagmakrell		
Tobis Nordsjøen		
Vassild		
Øyepål		
Blålange		
Brosme		
Hvitting		
Hyse Nordsjøen		Forvaltningsplan revideres 20.
Hyse Nordøstarktisk		Revisjon av forvaltningsplan
Lange		
Lyr		
Lysing		
Sei Nordsjøen		
Sei Nordøstarktisk		
Skjellbrosme		
Torsk Kyst Nord		
Torsk Kyst Sør		
Torsk Nordsjøen/Skagerrak		Revisjon av forvaltningsplan
Torsk Nordøstarktisk		Revisjon av forvaltningsplan
Blakvette		
Kveite Nord		
Kveite Sør		
Rødspette Nord		
Rødspette Nordsjøen		
Rødspette Skagerrak		
Annen flatfisk		
Brudge		
Havmus		
Håbrann		
Pigghå		
Skater og røkker		

Mai 2014		
Bestand		Merknader
Andre næer og haier		
Breflabb		
Leppfisker		
Makrellstørje		
Rognkjeks		
Steinbiter		
Uer Irringerhavet		Nytt forvaltningsregime, nye
Uer snabel		tokt: Friskmeldt av ICES i
Uer vanlig		2012, Rødliste 2010: VU.
Uer		Arbeidsgruppe i 2014
Uer		
Annen fisk		
Amerikansk hummer		Introdusert art
Hummer		Evaluering av innførte tiltak
Kamskjell		
Kongekrabbe		Evalueres i 2014
Krill Antarktisk		
Raudåte		
Reker Barentshavet		
Reker Nordsjøen/Skagerral		Utarbeide forvaltningsplan
Sjøkrepss		
Snøkrabbe		
Stillehavssøsters		
Taskekrabbe		
Østers		
Andre skalldyr og bløtdyr		
Stortare		
Annen tang og tare		
Grønlandssel Vestisen		
Grønlandssel Østisen		
Havert		
Klappmyss		
Steinkobbe		
Vågehval		
Andre sjøpattedyr		

Mai 2014				FISKERI				ARTSSELEKTIVITET							
Linje nr.	Redskap	Måltør(er)	Fangst område	Nasjonalitet	Redskaps spesifikasjoner	Truede fisk og skaldyr	Ikke truede fisk og skaldyr	Sjøre-patedyr	Sjøfugl	Sjøreveis selektivitet	Utkast-problem	Bi-dødelighet	Bunn-påvirkning	Merknader/Utfordringer	
1	Bunntål	Torsk, sei, hysse etc.	I og II	B	130 mm nord 64°N, 120 mm sør 64°N, Splavst. 50/55 mm.	2	2	1	1	2	3	3	4		
2	Bunntål	Sei	IIa og IV	N	120 mm	2	2	1	1	2	2	2	3		
3	Bunntål	Blandingstfiske	IIa og IV	N	120 mm. Tiltatt med 70 mm i IIa dersom kvadratmaske.	4	3	1	1	4	3	2	3		
4	Bunntål	Blandingstfiske	IIa og IV	U	120 mm	4	5	1	1	4	5	2	3		
5	Bunntål	Øyepål	IIa, IV	B	16 mm Splavst. 40 mm	2	3	1	1	4	1	2	3	Sorteringsst.	
6	Bunntål	Kolmule	IIa, IV	B	16 mm Splavst. 40 mm	2	2	1	1	2	1	2	3	Sorteringsst.	
7	Bunntål	Tobis	IVa,b	B	<16 mm	2	2	1	1	3	1	2	2		
8	Bunntål	Flatfisk	IIa og IV	U	120 mm	0	0	1	1	0	5	2	3		
9	Bunntål	Vasslid	IIa	N	16 mm	1	0	1	1	0	0	2	4		
10	Bunntål	Reke	I og II	B	35 mm Splavst. 19mm	3	3	1	1	3	3	2	4		
11	Bunntål	Pandalus	IIa og IV	B	35 mm	3	5	1	1	5	4	2	4	Rist i IIa utenfor 4mm fra 2013	
12	Bunntål	Reke	NAFO og Grønland		35 mm. Splavst. 22 mm	3	3	1	1	3	3	2	4		
13	Flyetrål	Makrell	IIa og IVa,b, VIa og IIIa	B	16 mm	4	3	1	1	2	1	2	1		
14	Flyetrål	Hestmakrell	VIa	B	16 mm	1	3	1	1	2	1	2	1		
15	Flyetrål	Nvg-slid	I, IIa, IVa	B	16 mm	2	3	1	1	2	2	2	1		
16	Flyetrål	Nordspisid	IVa og IVb	B	16 mm	4	3	1	1	2	1	2	1		
17	Flyetrål	Lodde Berønsravet	I og II	B	16 mm	2	3	1	1	2	1	2	1		
18	Flyetrål	Ler													
19	Flyetrål	Kolmule	IIa, IVa, Vb, VI, VIIb,c	B	35 mm	2	2	1	1	2	1	2	1		
20	Flyetrål	Vasslid	IIa	N	16 mm	3	3	1	1	2	1	2	1		
21	Flyetrål	Krill	COMLAR	N		1	1	1	1	1	1	2	1		
22	Taretrål	Storare	IIa, IV	N		1	2	1	1	1	1	1	3		
23	Not	Makrell	IIa og IVa,b, VIa og IIIa	B		4	2	1	1	2	1	3	1		
24	Not	Hestmakrell	IIa, IVa	B		1	3	1	1	2	1	3	1		
25	Not	Nvg-slid	I, IIa, IVa	B		2	2	1	1	2	1	3	1		
26	Not	Nordspisid	IVa og IVb	B		1	2	1	1	2	1	3	1		
27	Not	Lodde Berønsravet	I og II	B		2	2	1	1	2	1	3	1		
28	Not	Lodde Jlf, JØS, GRL	IIa, Va, XIV	B		4	1	1	1	2	1	2	1		
29	Not	Havbrising	IVb	B		1	2	1	1	2	1	2	1		
30	Not	Kystbrising	IIa, IIIa, IV	N		2	2	1	1	2	1	2	1		
31	Not	Sei	I og IIa	N		3	3	1	1	3	2	1	1		
32	Not	Sei	IIa og IV	N		3	2	1	1	3	1	1	1		
33	Notfiske med lys	Makrell, brising, slid	grunnlinjen	N		2	2	1	1	2	1	2	1		

Mai 2014				FISKERI				ARTSSELEKTIVITET						
Linje nr.	Redskap	Måltør(er)	Fangst område	Nasjonalitet	Redskaps spesifikasjoner	Truede fisk og skaldyr	Ikke truede fisk og skaldyr	Sjø- patedyr	Sjøfugl	Størrelses selektivitet	Ukast- problem	Bi- dødelighet	Bunn- påvirkning	Merknader/ Utfordringer
34	Snurrevad	Torsk, sei, hyse	I og Ila	N	135 mm nord for 64°N, 125 mm kvadrat hele området nord 62°N	3	1	1	1	3	2	3	3	Forslag om påbud om bruk av kvadratmaskepose
35	Snurrevad	Blandingfiske	Iva og Ilaa	N	120 mm sør for 62°N	4	1	1	1	3	2	2	3	
36	Snurrevad	Blandingfiske	Iva og Ilaa	N	120 mm sør for 62°N	4	3	1	1	3	5	2	3	
37	Garn	Torsk, sei, hyse	I og Ila	N	156 mm (torsk)	3	1	2	2	2	2	2	2	
38	Garn	Blekveite	I og Ila	N	120 mm	1	1	2	1	1	2	2	2	
39	Garn	Uer	I og Ila	N	120 mm	1	1	2	1	2	2	3	2	
40	Garn	Breflabb	Alle	N	360 mm	3	1	2	1	2	2	2	2	
41	Garn	Kveite	Alle	N	470 mm	1	1	2	1	1	2	2	2	
42	Garn	Rognkjeks		N	267 mm	1	3	2	3	1	1	2	2	
43	Garn	Blandingfiske	Iva, Ilaa	N	148 mm utvalgte arter (torsk, hyse, sei, rødspette, lange, lyr, lysing) utenfor 4 nm	3	1	2	2	2	2	2	2	Minste maskestørrelse 126 mm i bunngarn
44	Garn	Blandingfiske	Iva, Ilaa	U		3	3	2	2	2	5	2	2	Minste maskestørrelse 126 mm i bunngarn
45	Floylline	Hyse	I og Ila	N		2	1	1	4	4	4	2	2	
46	Line	Torsk, hyse	Nord 62°N utenfor 12 mil	B		3	1	1	3	3	2	2	2	
47	Line	Torsk, hyse	innenfor 12 mil	N		3	1	1	3	3	3	2	2	
48	Line	Lange, brosmø	Ila, IV, V, VI, VII	N		3	1	1	3	2	2	2	2	
49	Line	Blekveite	II	N		2	1	1	3	2	2	2	2	
50	Line	Kveite	Ila	N		1	1	1	1	0	2	2	2	
51	Armen krok- fedskap	Torsk, hyse m.m.	I, Ila	N		3	1	1	1	2	2	1	1	
52	Armen krok- fedskap	Makrell	Ila, Ilaa, Iva	N		1	1	1	1	2	1	1	1	
53	Ruser	Torsk	Ila, Ilaa, Iva	N		1	1	1	1	2	1	1	2	
54	Ruser	Leppfiske	Ila, Ilaa, Iva	N		1	1	1	1	2	1	1	2	Forbud mot å fange ål
55	Tøiner	Hummer		N		1	1	1	1	2	1	1	2	
56	Tøiner	Taskekrabbe		N		1	1	1	1	2	1	1	2	
57	Tøiner	Kongekrabbe		N		1	1	1	1	2	1	1	2	
58	Tøiner	Leppfiske	Ila, Ilaa, Iva	N		1	1	1	1	2	1	1	2	

28.05.2014 Rev. 1.

Fiskeridirektoratet**Strategi for videre utvikling av norsk
fiskeriforvaltning – en praktisk tilnærming til en
økosystembasert forvaltning**

INNHold:

1	INNLEDNING	3
1.1	<i>Forvaltningen av våre økonomisk viktigste ressurser</i>	3
1.2	<i>Hva med de økonomisk mindre viktige ressursene?</i>	3
1.3	<i>Ulike forvaltningsmål</i>	4
1.4	<i>Forvaltningsprinsippet – sårbare arter i fokus</i>	4
1.5	<i>Behov for å skaffe seg oversikt – og for å prioritere</i>	5
2	PRIORITERINGSHJULET	5
3	OVERSIKTSTABELLENE	7
3.1	<i>Bestandstabellen</i>	7
3.2	<i>Fiskeritabellen</i>	7
3.3	<i>Oppdaterte tabeller</i>	7
VEDLEGG 1:	FORKLARINGER TIL BESTANDSTABELLEN	8
VEDLEGG 2:	FORKLARINGER TIL FISKERITABELLEN	16
VEDLEGG 3:	FORKLARINGER TIL VERDISETTINGEN I FISKERITABELLEN	23

1 INNLEDNING

1.1 Forvaltningen av våre økonomisk viktigste ressurser

I løpet av de siste 20–30 årene har det skjedd en dramatisk endring i forvaltningen av våre økonomisk viktigste fiskeressurser. Fisket har gått fra å være praktisk talt fritt til å være gjennomregulert. De åtte viktigste artene står for rundt 87 % av førstehåndsverdien av norsk fiske.

Forvaltningen av de fleste bestandene av disse 8 artene kjennetegnes ved stor innsats i bestandsovervåkingen, analytiske bestandsvurderinger og internasjonal rådgivning, i tillegg til omfattende forvaltnings- og kontrollinnsats. Gjennom stenging av allmenningen og gjennomgripende strukturtiltak har det lyktes å bremse veksten i fangstkapasitet. Forvaltningsstrategier og høstingsregler tuftet på føre-var-prinsippet, sammen med strenge regulerings- og kontrolltiltak har bidratt til oppbygging av nedfiskede bestander. Forvaltningsstrategiene er så langt hovedsaklig basert på énbestandsanalyser.

Den videre utvikling for å optimalisere forvaltningen av de økonomisk viktigste bestandene vil gå langs tre spor som må ses i sammenheng:

- Økt verdiskaping gjennom forbedringer i beskatningsmønster og reduksjon i alle former for uønsket dødelighet fra fiske
- Eventuell ytterligere optimalisering av det langsiktige økonomiske utbyttet gjennom revisjoner av forvaltningsstrategier og høstingsregler
- Med ny kunnskap vil økosystembetragtninger gradvis bli inkorporert i forvaltningen, herunder flerbestandsinteraksjoner, effekter av fiske på bunnhabitat, effekter på bifangst av fisk, sjøfugl og sjøpattedyr, osv.

I sum ville disse tre kulepunktene kunne representere en praktisk tilnærming til en økosystembasert fiskeriforvaltning for våre økonomisk viktigste ressurser.

1.2 Hva med de økonomisk mindre viktige ressursene?

I epoken vi har bak oss har målsettingen vært å sikre gjenoppbygging og bevaring av de økonomisk viktigste fiskeressursene. Ressurser av mindre økonomisk betydning har ikke vært gjenstand for den samme forsknings- og forvaltningsinnsatsen. Som et ledd i utviklingen av en økosystembasert forvaltning vil vi imidlertid fremover se et økt fokus og en styrket innsats i forvaltningen også av ressurser med mer begrenset økonomisk betydning. Dette er en utvikling vi allerede har erfart de senere årene, jf. forvaltningstiltakene for kysttorsk, uer, breiflabb, vassild, hummer og ål. Men vi vil ikke få et forvaltningsregime for disse artene tilsvarende det vi har på de store bestandene.

Det er flere årsaker til det. Den viktigste er at det ikke vil lønne seg. Forsknings-, overvåkings-, forvaltnings- og kontrollkostnadene ved å optimalisere fangstuttaket vil langt overstige den merverdien som eventuelt kan oppnås fra en optimalt forvaltet bestand. Tildels er det snakk om arter med et begrenset økonomisk potensial, tildels bestandskompleks, jf. kysttorsk, der tradisjonell forvaltning ville måtte splittes opp på en lang rekke subpopulasjoner.

En annen viktig årsak er at i motsetning til de store oseaniske bestandene, som i det alt vesentlige beskattes av et avgrenset antall profesjonelle yrkesfiskere som drifter med registrerte fiskefartøy, dreier det seg her gjerne om ressurser som beskattes kystnært. Et stort og ukjent antall fritids- og turistfiskere kan stå for en betydelig del av den samlede beskatning, jf. kysttorsk, hummer og ål. Forvaltnings- og kontrolloppgavene blir altså vesentlig mer utfordrende og kostbare.

1.3 Ulike forvaltningsmål

Selvsagt vil det være arter, for eksempel blåkveite, uer eller tobis, hovedsaklig beskattet av yrkesfiskere, som vil kunne bli overvåket og forvaltet mer eller mindre på linje med de store bestandene med det som mål å optimalisere det langsiktige økonomiske utbyttet. I sum burde arter og bestander som står for rundt 95 % av førstehåndsverdien kunne forvaltes med en slik maksimumsmålsetting for øye. Vassild, breiflabb og rognkjeks er eksempler på arter der en med begrenset forsknings- og forvaltningsinnsats har som mål å holde bestandene på et nivå som kan gi mulighet for en høy og mest mulig stabil avkastning over tid. Vi vil imidlertid måtte akseptere at uttaket i perioder vil kunne ligge både høyere og lavere enn det som en med mer kunnskap hadde ansett som det optimale.

For de mange arter og bestander som står for de siste 5 % av førstehåndsverdien vil vi imidlertid måtte regne med ikke å make så ambisiøse mål. Det samme gjelder for ikke-kommersielle arter, inklusive sjøfugl og sjøpattedyr. En generell og ufravikelig minimumsmålsetting for en økosystembasert fiskeriforvaltning må likevel være å sikre biologisk mangfold – konkret å sikre at utøvelsen av fiske verken skal true vedkommende art eller økosystemets funksjonsmåte. Enkelte arter, som for eksempel tobis og raudåte, kan i denne sammenheng ha en større økologisk betydning enn andre. Ut over dette miljøbetingede minimumsmål vil det være en politisk, økonomisk og praktisk forvaltningsmessig avveining i det enkelte tilfelle hvor langt en finner å ville strekke seg i retning av å optimalisere det langsiktige fangstutbyttet. Jo lenger en ønsker å gå her, jo mer vil det kunne koste, både i form av forsknings- og forvaltningsinnsats, men også i form av krevende reguleringsinngrep for næringsaktører og rekreasjonsfiske.

Fastsettelse av forvaltningsmål for de ulike arter og bestander vil dermed være en viktig del av utviklingen av en økosystembasert fiskeriforvaltning.

1.4 Forvaltningsprinsippet – sårbare arter i fokus

Fremover vil det være grunn til å ha en særlig oppmerksomhet på arter og bestander som det ut fra tilgjengelig kunnskap er grunn til å anta er i en så dårlig forfatning at beskatning på dagens nivå kan medføre fare for tap av biologisk mangfold.

Det vil helt sikkert kunne herske legitim uenighet om hvorvidt en konkret art hører hjemme i denne kategorien. Et særlig kjennetegn ved slike arter er jo nettopp at vi ikke har så mye kunnskap. Samtidig tilsier føre-var-prinsippet at i mangel på sikker kunnskap er det grunn til å utvise ekstra varsomhet.

I samme retning trekker forvaltningsprinsippet i den nye havressursloven. Dette prinsippet innebærer at myndighetene har en plikt til å foreta en vurdering, ut fra tilgjengelig kunnskap, om hvorvidt beskatning er tilrådelig, eller om tiltak må iverksettes, også for hittil uregulerte arter og bestander.

1.5 Behov for å skaffe seg oversikt – og for å prioritere

I den videre praktiske utviklingen av en økosystembasert fiskeriforvaltning må vi altså legge til grunn at et økende antall problemstillinger, arter og sammenhenger vil være relevante å ta hensyn til. Dette genererer et behov for å skaffe seg en forholdsvis enkel, men samtidig systematisk og løpende oversikt over hva som måtte være av relevante problemstillinger. Med knappe ressurser til forskning og forvaltning vil det dessuten være et sterkt behov for et verktøy som kan være til hjelp for å prioritere mellom ulike problemstillinger hva angår behovet for utvikling av nye forvaltningstiltak.

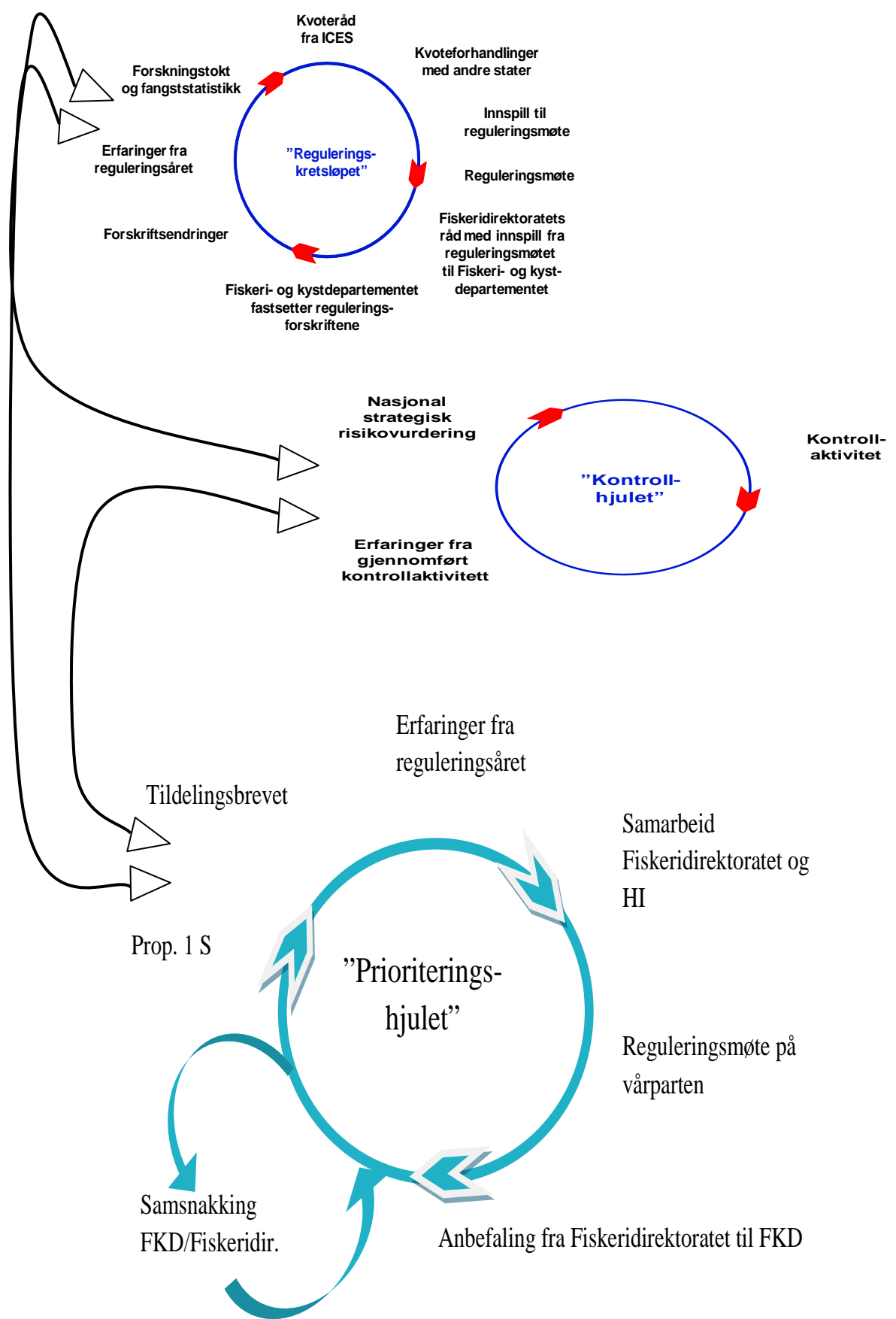
Som et verktøy for å skaffe en slik oversikt og kunne prioritere har Fiskeridirektoratet utviklet to tabeller – Bestandstabellen og Fiskeritabellen – som samlet skal gi en oversikt over problemstillinger knyttet til alle bestander og fiskeri aktuelle for norsk forvaltning. Tabellene er bygget opp slik at de ved behov kan utvides med nye bestander eller fiskeri ved å øke antall linjer i tabellene, og med nye problemstillinger ved å føye til nye kolonner.

Tabellene tar ikke sikte på å dekke utviklingsbehov og problemstillinger knyttet til flåtekapasitet og flåtestruktur, ressursfordeling eller ressurskontroll. De tar heller ikke sikte på å dekke de løpende eller årlige justeringer i driften av allerede etablerte reguleringsordninger. I praksis vil det utvilsomt kunne dukke opp grensetilfeller der det må avklares internt i Fiskeridirektoratet hvorvidt en problemstilling ”kvalifiserer” til en plass i en av tabellene eller om den skal håndteres på annen måte. Likeledes når et utviklingsarbeid skal sies å være avsluttet for å gå over i ordinær drift. Vi regner med at dette vil gå seg til etter hvert.

2 PRIORITERINGSHJULET

De to tabellene vil bli oppdatert hver vår og gi grunnlag for en diskusjon med næringen i reguleringsmøtet i juni om hvilke utviklingstiltak som bør prioriteres kommende kalenderår. Vi ser for oss en prosess der de endelige prioriteringer vil bli nedfelt i Fiskeri- og kystdepartementets tildelingsbrev for kommende år til Fiskeridirektoratet og/eller til Havforskningsinstituttet. Tildelingsbrevet utarbeides på høsten med utgangspunkt i det Statsbudsjettet som nettopp er vedtatt av Stortinget. I tillegg er prioriteringene av utviklingstiltak gjensidig påvirket av de årlige reguleringene og de årlige prioriteringene med hensyn til kontrollaktivitet.

Den årlige prosessen kan illustreres på denne måten:

3 OVERSIKTSTABELLENE

3.1 Bestandstabellen

Oversiktstabellen over arter/bestander som ble utviklet i 2009 gir grunnlag for Fiskeridirektoratets forslag til prioritering av tiltak knyttet opp mot en forbedret forvaltning av den enkelte bestand.

Tabellen inneholder alle arter som er registrert med fiskekode i Fiskeridirektoratets sluttseddelregister og gir en oversikt over hver arts tilstand, beskatning, forvaltningsmål og prioritering av tiltak. Tabellen inneholder også bestander som i sin helhet er utenfor norske farvann, men der Norge har kvoter/fiskeadgang, for eksempel bestander regulert av NEAFC og NAFO. Prioritering av utviklingstiltak knyttet opp mot forvaltning av de enkelte bestander er sentralt i bestandstabellen. Selv om tabellen er bygget opp rundt den enkelte bestand vil kunnskap om flerbestandsinteraksjoner kunne inkluderes ved revisjon av forvaltningsstrategier og høstingsregler.

3.2 Fiskeritabellen

Oversiktstabellen over fiskeri fokuserer på prioriteringer av tiltak overfor det enkelte fiskeri med sikte på eventuelle forbedringer av arts- eller størrelsesselektivitet, reduksjon av eventuelle problemer med bidødelighet (uregistrert dødelighet som følge av kontakt med fiskeredskap), reduksjon av utkast eller reduksjon av eventuelle uheldige påvirkninger av bunnhabitat.

Mens bestandstabellen tar mål av seg å gi oversikt over alt fiske på alle arter/artsgrupper er fiskeritabellen i utgangspunktet ikke heldekkende, men inkluderer de fiskeri som har et visst omfang og som en mener bør få oppmerksomhet med hensyn til eventuelle økologiske konsekvenser av selve utøvelsen av fisket. Slik den fremstår nå dekker den de fleste fiskeri, men der kan være fiskeri av liten økonomisk eller økologisk betydning som er utelatt. Ved behov vil nye fiskeri kunne defineres og inkluderes i tabellen.

Fiskeritabellen konsentrerer seg om kommersielle fiskeri som drives av norske og utenlandske fartøy i norske fiskerijurisdiksjonsområder, samt norske fartøys fiske i andre lands soner og på det åpne hav. Det kan argumenteres for at norsk fiske i andre lands økonomiske soner ikke skal ha en plass i tabellen. Det er imidlertid viktig å ha oversikt over fiskeriene norske fartøy driver, ikke minst med hensyn til det biologiske mangfoldet. Å inkludere informasjon om disse fiskeriene, åpner for muligheten til å komme med eventuelle innspill til mandat i forhandlinger med andre land eller i regionale fiskeriorganisasjoner. For totalitetens skyld tas disse fiskeriene med.

3.3 Oppdaterte tabeller

Bestands- og fiskeritabellen oppdateres årlig i forbindelse med reguleringsmøtet som avholdes om våren. Oppdaterte tabeller finnes som vedlegg til saken "Økosystembasert forvaltning – diskusjon av prioriteringer".

VEDLEGG 1: FORKLARINGER TIL BESTANDSTABELLEN

Bestandstabellen er inndelt i grupper på følgende måte:

Kolonnennummer	Innhold
1:	Art/bestand
2 – 4:	Tilstandsvariabler
5 – 10:	Beskatningsvariabler
11:	Delt bestand?
12:	Forvaltningsmål
13 - 14:	Tiltaksvariabler
15:	Merknader

Graderingen er vist i farger i de tilfellene det er relevant.

Kolonne 1: IDENTIFIKASJON AV ART/BESTAND

Her føres alle arter/bestander som utnyttes kommersielt, pluss andre arter (for eksempel raudåte), som det måtte synes viktig å ha med. Listen vil kunne forlenges etter hvert ved behov. Oppsplitting på arter og bestander foretas så langt dette er praktisk hensiktsmessig. Tabellen kan også omfatte bestander som i sin helhet er utenfor norske farvann, men der Norge har kvoter/fiskeadgang, for eksempel bestander regulert av NEAFC og NAFO.

Kolonne 2: HVILKET KUNNSKAPSGRUNNLAG HAR VI OM BESTANDEN?

Kunnskapsgrunnlag	
1	Godt
2	Middels
3	Svakt

Her har HI bidratt til klassifiseringen. Distinksjonen mellom **middels** og **svakt vil i praksis måtte inneholde elementer av skjønn**, mens **godt** bør være enklere å definere, for eksempel godt nok til å foreta en analytisk bestandsvurdering.

Kolonne 3: HAR BESTANDEN EN VIKTIG ØKOLOGISK NØKKELROLLE?

Vi er her ute etter å identifisere de bestandene som må gis særskilt oppmerksomhet ut over ivaretagelse av biodiversitet, på grunn av deres rolle for økosystemets funksjonsmåte. Det tas ikke sikte på å identifisere alle tenkelige sammenhenger og interaksjoner mellom bestander, men de sammenhengene vi i forvaltningsarbeidet må ta spesifikt hensyn til av økologiske årsaker. Typiske arter her vil være arter på lavere trofisk nivå som raudåte, lodde, tobis, sild.

Nøkkelrolle	
1	Meget viktig
2	Viktig

Kolonne 4: HVA ER TILSTANDEN I BESTANDEN?

Tilstand	
1	God
2	Middels god
3	Antatt ok
4	Dårlig, positiv trend
5	Dårlig, stabil / uviss trend
6	Dårlig, negativ trend
0	Usikker

Merk 1 Bestander som vi har god kunnskap om og som har en gytebestand over Bpa

Merk 2 Bestander som vi har god kunnskap om og som har en gytebestand mellom Blim og Bpa

Merk 3 Bestander som vi har begrenset kunnskap om, men som antas å være i god eller middels god forfatning tilsvarende kriteriene for inndelingen under 1 og 2

Merk 4–6 Bestander som vi har god kunnskap om og som har en gytebestand under Blim, eller bestander som vi har begrenset kunnskap om, men som antas å være i tilsvarende dårlig forfatning

Merk 0 Bestander man er usikker på om hører hjemme enten i 3 eller i 4-6

Kolonne 5: HVILKEN FISKEDØDELIGHET ER BESTANDEN UTSATT FOR?

Fiskedødelighet	
1	Ingen / ubetydelig
2	Lav
3	Antatt ok
4	Middels
5	Høy
0	Usikker

- Merk 2** Bestander som vi har god kunnskap om og som har en fiskedødelighet under Fpa
- Merk 3** Bestander som vi har begrenset kunnskap om, men som antas å ha ingen eller lav fiskedødelighet tilsvarende kriteriene for inndelingen under **1** og **2**
- Merk 4** Bestander som vi har god kunnskap om og som har en fiskedødelighet mellom Flim og Fpa eller bestander vi har begrenset kunnskap om men som antas å ha middels fiskedødelighet
- Merk 5** Bestander som vi har god kunnskap om og som har en fiskedødelighet over Flim, eller bestander som vi har begrenset kunnskap om, men som antas å ha en tilsvarende (for) høy fiskedødelighet
- Merk 0** Bestander vi er usikre på om hører hjemme enten i **3** eller **5**

Kolonne 6: ER ARTEN OPPFØRT PÅ OFFISIELL NORSK RØDLISTE?

Den offisielle norske Rødlisten er utarbeidet etter Den internasjonale naturvernorganisasjonen (IUCN) sine retningslinjer for rødlisting av arter. Rødlisten klassifiserer arter til kategorier avhengig av risiko for utdøing. Begrepet truede arter er av IUCN definert som et samlebegrep for kategoriene CR, EN og VU. Arter som ikke står på Rødlisten er i tabellen markert med grønn farge. Fremmede arter i Norge, med norsk svarteliste 2012 er utarbeidet av Artsdatabanken. Artene som vurderes med høy (HI) risiko og svært høy (SE) risiko utgjør norsk svarteliste 2012.

Rødliste/Fremmede arter		
0	Friskmeldt/uavklart	Friskmeldt/uavklart
1	NT	Nær truet
2	VU	Sårbar
3	EN	Sterkt truet
4	CR	Kritisk truet
5	RE	Regionalt utdødd
6	SE/HI	Svært høy (SE) og høy (HI) risiko

Kolonne 7: ER DET PÅVIST FORURENSING SOM KAN HA KONSEKVENSER FOR FORVALTNINGEN AV BESTANDEN?

Er det på bestands-/artsnivå påvist nivåer av fremmedstoffer som kan være høyere enn Mattilsynets grenseverdier? Spørsmålet omfatter ikke målinger relatert til lokale punktutslipp. Hensikten med denne kolonnen er å identifisere bestander der forurensingssituasjonen kan medføre behov for særlige grep i bestandsforvaltningen.

Forurensning	
1	Nei
2	Ja
0	Foreligger ikke tilstrekkelig med målinger

Ulike kilder til forurensning;

Tungmetaller:

Kritiske arter for **kvikksølv** med hensyn til øvre grenseverdiene for kvikksølv i fisk (0,5 mg/kg for de fleste arter, 1 mg/kg for noen arter) er relatert til alder, vekt, diett og trofisk nivå: Disse inkluderer blåkveite, Atlantisk kveite, men også andre dypvannsarter som haifisker (inkl. størje). I tillegg er brosme og lange over en viss alder kritiske, samt andre sentvoksende arter.

Kadmium: Skjell og snegler som østers og kongesnegl overstiger hyppig EUs øvre grenseverdi på 1,0 mg kadmium /kg våtvekt for skjell.

Organiske miljøgifter:

De mest kritiske artene som man vet idag er: blåkveite, Atlantisk kveite og torskelever. Av 100 analyser av blåkveite har ca. 20 % av prøvene verdier over EUs øvre grenseverdi på 8 ng TE/kg våt vekt for dioksiner og dioksinlignende PCB (nivået har noe med alder/vekt og trofisk nivå å gjøre, men det er fortsatt for få data). For Atlantisk kveite er høye verdier funnet i buken hos fisk med vekt over 60 kg.

Torskelever: Innholdet av dioksiner varierer med størrelse og posisjon av fisk fanget i Barentshavet. Datagrunnlaget er for dårlig, men i 2007 viste ca 20 av i alt 100 fiskelever verdier over 25 ng TE/kg som er EUs og Norges nylig foreslåtte øvre grenseverdi for dioksiner og dioksinlignende PCB i torskelever. I 2008 var andelen overskridelser betydelig mindre. Basisundersøkelse på torsk fanget i Barentshavet er nødvendig for å kunne avgjøre om torskelever er trygg mat.

Kolonne 8: HVILKEN KOMMERSIELL BETYDNING HAR BESTANDEN NASJONALT?

Dette er en rangering etter registrert førstehandsverdi, den høyeste av enten siste år eller eventuelt gjennomsnittet av fem siste år. Enkelte arter, som lodde i Barentshavet, kan tenkes behandlet særskilt pga. sin særegne sykliske variasjon. I første omgang prøver vi med følgende inndeling:

Fangstverdi		
1	Førstehandsverdi: over 600 mill. kr.	Meget stor
2	Førstehandsverdi: 120 - 600 mill. kr.	Stor
3	Førstehandsverdi: 12 - 120 mill. kr.	Middels
4	Førstehandsverdi: under 12 mill. kr.	Liten
5	Ingen førstehandsverdi	Ingen

Grensene er satt med referanse til en samlet førstehåndsverdi på ca. 12 milliarder kr. Da tilsvarer kr 600 mill. 5 %, kr 120 mill. én % og kr 12 mill. 0,1 % av total norsk førstehåndsverdi.

Kolonne 9: HVILKEN BETYDNING HAR BESTANDEN FOR REKREASJON I NASJONAL MÅLESTOKK?

Med rekreasjon tenker vi i denne sammenheng både på turistfiske, det rene fritidsfiske, og ikke-mantallsførte fiskeres fangst for omsetning. Her må det foretas en skjønnsmessig vurdering basert på de opplysninger som foreligger om fritidsfiske. Inndelingen kan testes ut på fritidsfiskernes organisasjoner. Hensikten med kolonnen er å identifisere hvilken relativ betydning bestandene har for fritidsutfoldelse og rekreasjon. Merk at en bestand godt kan ha stor betydning lokalt uten å være viktig i nasjonal sammenheng.

Rekreasjon	
1	Stor
2	Middels
3	Liten eller ingen

Eksempelvis kan en tenke seg at bestander som kysttorsk, sei, lyr, makrell og krabbe merkes **1**, mens uer og hyse merkes **2** og lodde, kolmule og reke merkes **3**.

Kolonne 10: HVILKEN ANDEL UTGJØR FRITIDSFISKE AV DEN SAMLEDE BESKATNING AV BESTANDEN?

Ved innføring av eventuelle reguleringsiltak for en bestand vil det kunne ha en meget stor innflytelse på selve utformingen av tiltakene dersom fritidsfiske antas å utgjøre en viktig del av den totale beskatning. På grunn av manglende data vil dette måtte bli en skjønnsmessig vurdering. Følgende inndeling foreslås:

Fritidsandel		
1	Fritidsfiskets andel antas å utgjøre mer enn 25 % av samlet beskatning	Meget stor
2	Fritidsfiskets andel antas å utgjøre mellom 10 og 25 % av samlet beskatning	Stor
3	Fritidsfiskets andel antas å utgjøre mellom 1 og 10 % av samlet beskatning	Middels
4	Fritidsfiskets andel antas å utgjøre mindre enn 1 % av samlet beskatning	Liten / ingen

Kolonne 11: ER BESTANDEN DELT MED ANDRE LAND?

Prosessene og utfordringene knyttet til innføring og revisjon av forvaltningstiltak vil være vesensforskjellige for bestander Norge kan forvalte fullt ut på egen hånd, sammenlignet

med bestander som må/bør forvaltes ut fra bilateralt eller multilateralt omforente tiltak. Kolonnen skal kartlegge status for de ulike bestandene.

Delt bestand?	
1	Ja, med fellesforvaltning
2	Ja, uten fellesforvaltning
3	Nei, kan i praksis forvaltes som en norsk bestand
4	Ikke en norsk bestand

- Merk 1** Bestander der det er etablert fellesforvaltning.
- Merk 2** Der vi har kunnskap nok til å si at samme bestand har en utbredelse og/eller blir beskattet i et omfang utenfor norske farvann som tilsier at bestanden, ideelt sett, burde være forvaltet i felleskap med andre.
- Merk 3** Bestander som i sin helhet, eller for praktiske forvaltningsmessige formål, kan anses som norske bestander.
- Merk 4** Bestander som ikke skal forvaltes av Norge som kyststat.

Kolonne 12: HVILKET FORVALTNINGSMÅL ER FASTSATT FOR BESTANDEN?

Forvaltningsmål	
1	Optimalt økonomisk langtidsutbytte
2	Høyt, og om mulig stabilt langtidsutbytte
3	Øke langtidsutbyttet ut over dagens nivå
4	Sikre biodiversitet og økosystemets funksjon
5	Desimere bestanden
0	Uavklart

Her skal det angis hvilket forvaltningsmål vi de facto har for vedkommende bestand. Det må altså være samsvar mellom det vi faktisk har gjort, og eventuelt ønsker å gjøre, og den målsettingen vi angir for bestanden. **1** er det mest ambisiøse og **4** det minst ambisiøse målet. Forvaltningsmål **4** vil være oppfylt under forvaltningsmål **1–3**.

- Merk 1** Bestander med analytisk bestandsvurdering og en vedtatt forvaltningsstrategi/HCR som direkte eller implisitt har optimalt økonomisk langtidsutbytte som mål. Eksempel nordøst-arktisk torsk, NVG sild osv.
- Merk 2** Bestander uten kunnskapsgrunnlag til å foreta en analytisk bestandsvurdering, men der en har samme mål som **1** om å kunne

oppretholde en høy avkastning over tid. Eksempel vassild, rognkjeks og stortare.

- Merk 3** Bestander som er/har vært overbeskattet og der en har et mål (ofte upresist med hensyn til tidshorison) om gradvis bestandsoppbygging for å kunne øke avkastningen. Eksempler her er kysttorsk, uerartene, blåkveite og hummer. Forvaltningsmålet til "Gjenoppbygde" arter bør ikke endres til 1 før $SSB > B_{pa}$.
- Merk 4** Bestander der en ikke har et eksplisitt mål mht. økonomisk avkastning. Disse vil omfatte flere kategorier. Ål, brugde og håbrann er i dårlig forfatning, og reguleringsinngrep er begrunnet ut fra biodiversitetsbetraktninger. Raudåte reguleres strengt på grunn av sin økologiske nøkkelrolle.
- Merk 5** Fremmede arter som ønskes begrenset/reduert/utryddet.
- Merk 0** Bestander der vi i øyeblikket ikke har et avklart eller entydig forvaltningsmål. Prosessen rundt denne tabellen vil bidra til å avklare og fastsette forvaltningsmål for slike bestander.

Kolonne 13: ER SÆRLIGE REGULERINGSTILTAK IVERKSATT FOR Å NÅ FORVALTNINGSMÅLET?

Tiltak iverksatt	
1	Ja
2	Nei
3	Ikke påkrevet

Det tenkes her på tiltak utover generelle bestemmelser vedrørende redskap osv.

Kolonne 14: HVOR AKTUELT ER DET MED NYE ELLER REVIDERTE REGULERINGSTILTAK?

Nye tiltak		
1	Ingen registrert bekymring / behov	Lav
2	Bestanden er til "observasjon"	Middels
3	Det er konstatert behov for nye eller reviderte tiltak	Høy

Det tenkes her på tiltak utover ordinære årlige kvoteendringer. Foruten konkrete reguleringstiltak omfattes for eksempel behov for etablering/revisjon av forvaltningsstrategi eller beslutningsregel/HCR. Merk at reviderte tiltak i prinsippet kan bety behov for så vel tilstramming som liberalisering av eksisterende tiltak.

Det må antas at antall bestander som merkes med 3 **høy** vil være større enn det forvaltningen vil ha kapasitet til å få gjort noe med kommende år. Det vil derfor være nødvendig å foreta en streng og realistisk prioritering. Denne prioriteringen vil måtte skje i en dialog mellom HI, FDIR og FKD.

Kolonne 15: MERKNADER

Her kan det gis en stikkordsmessig beskrivelse av problem, type tiltak eller lignende.

VEDLEGG 2: FORKLARINGER TIL FISKERITABELLEN

Fiskeritabellen er inndelt i følgende kolonner:

Kolonnennummer	Innhold
1 – 4:	FISKERI
1:	Redskap
2:	Mållart(er)
3:	Fangstområde
4:	Nasjonalitet
5:	REDSKAPSSPESIFIKASJONER
6 – 9:	ARTSSELEKTIVITET
6:	Truede arter av fisk og skalldyr
7:	Ikke truede arter av fisk og skalldyr
8:	Sjøpattedyr
9:	Sjøfugl
10:	STØRRELSESSELEKTIVITET
11:	UTKASTPROBLEM
12:	BIDØDELIGHET
13:	BUNNPÅVIRKNING
14:	PRIORITERING
15:	MERKNADER/UTFORDRINGER

De fire første kolonnene utgjør til sammen det som vi i denne sammenheng har definert som et fiskeri. Hvert fiskeri vil utgjøre én linje i tabellen. Hvor langt en vil gå i opplisting/oppsplitting på fiskeri vil være et spørsmål om hva som er operasjonelt hensiktsmessig. I utgangspunktet vil alle viktige fiskeri være inkludert. Med viktig tenkes her i første rekke på omfanget av innsatsen i fisket i tråltimer, fiskedøgn etc. Mindre viktige fiskeri vil kunne inkluderes dersom det er grunn til å tro at utøvelsen av vedkommende fiskeri kan ha særlige økologiske konsekvenser.

Kolonne 5 er ment å gi noen sentrale opplysninger fra utøvelsesforskriften om redskapet som anvendes i vedkommende fiskeri; maskevidde, spilavstand, størrelse på fluktåpning etc.

I kolonne 6 – 13 skal en kunne gradere egenskaper og eventuelle effekter av fisket med hensyn til arts- og størrelsesselektivitet, utkastproblem, bidødelighet og påvirkning av bunnhabitat.

I kolonne 14 foretas det en grovsortering av fiskeriene med hensyn til behov for utviklingstiltak. I kolonne 15 vil det være mulig å utdype nærmere problemstillinger som er relevante for det enkelte fiskeri, eventuelt gi referanser til problemstillinger som måtte være relevante for flere fiskeri i et geografisk område (jf. revisjon/harmonisering av teknisk regelverk mellom Skagerrak og Nordsjøen). Når vi skal registrere en tallverdi for de enkelte fiskeri, kan det på objektivt grunnlag være vanskelig å henføre de enkelte fiskeri til riktig kategori. Med utgangspunkt i formålet om å prioritere mellom utviklingstiltak er det viktig at fiskeriene er korrekt rangert innbyrdes. Ved utfylling av tabellen har vi derfor valgt å vurdere de enkelte fiskeri kolonnevis, og lagt særlig vekt på den interne

rangeringen. I forbindelse med den årlige oppdateringen av tabellene vil vi basert på ny kunnskap, og på erfaring gjennom bruk, kunne foreta eventuelle justeringer av graderingen av elementene i tabellen. I den elektroniske versjonen vil en se at enkelte elementer i matrisen har en liten rød trekant oppi i det høyre hjørne. Ved å holde musepekeren over denne trekanten vil en få se stikkord som belyser graderingen av elementet.

Kolonne 1: REDSKAP

I praksis er det egenskaper ved fiskeredskapet som har størst betydning for selektivitet, omfang av bidødelighet, problem med utkast og mulig påvirkning på bunnhabitat. Følgende inndeling er valgt:

Kolonne 1: Inndeling i redskapsgrupper	
Bunntrål	Fløytrale
Flytetrål	Line
Not	Annen krokredskap
Notfiske med lys	Ruser
Snurrevad	Teiner
Garn	Annet

Kolonne 2: MÅLART(ER)

Her står en fritt til å beskrive og definere fiskeriet på best mulig og gjenkjennelig måte, enten ved å oppgi en spesifikk målart som for eksempel sild, eller en opplisting av flere arter som for eksempel torsk og hyse, eller en gruppe fiskeslag som for eksempel torskefisk, eventuelt bunnfisk, eller på annen hensiktsmessig måte. Blandingsfiske med bunntrål i fangstområdene IIIa og IV, sør for 64°N er krepsetrål fisket, hvor en får kreps, torsk, hyse, sei mv. i fangstene.

Kolonne 3: FANGSTOMRÅDE

Samme redskap anvendt på samme målart kan ha ulik maskevidde etc. i ulike områder. Fangstområde er således med å definere fiskeri. I denne kolonnen oppgis områdene fiskeriene foregår i, og vi har benyttet fangstområdene fra reguleringene. For å ha både tilstrekkelig fleksibilitet og presisjon oppgis relevante ICES-områder, for eksempel I og II, eller IIIa, eller IV, eller IIIa og IV osv. For noen fiskeri har vi benyttet innenfor/utenfor 12 nautiske mil og innenfor grunnlinjen.

Kolonne 4: NASJONALITET

Det kan ha relevans for organiseringen av utviklingsarbeidet om eventuelle tiltak vil måtte angå utelukkende norske, utenlandske eller begge kategorier fartøy. Her angis koden N, U eller B avhengig av hvem som driver vedkommende fiskeri. Noen fiskeri, spesielt i Nordsjøen, kan utøves under så forskjellige rammebetingelser (kvoter, utkastregime) at det er hensiktsmessig å splitte dem i to fiskeri etter nasjonalitet.

Kolonne 5: REDSKAPSSPESIFIKASJONER

I denne kolonnen kan en angi viktige parametre ved redskapen, og sentrale opplysninger fra utøvelsesforskriften er tatt inn som ren saksopplysning.

Opplysninger om maskevidde er relevant for fisket med trål, snurrevad og garn, og i denne kolonnen angis minste tillatte maskevidde i vedkommende fiskeri. I trålfiske der sorteringsrist er påbudt er minste spilavstand angitt, i teinefiske størrelsen på fluktåpninger osv.

Kolonne 6 - 9: ARTSSELEKTIVITET

De færreste redskap er i utgangspunktet spesielt artsselektive. Hvorvidt dette er å anse som et problem kan imidlertid avhenge av flere forhold, blant annet av hvordan redskapet anvendes i det praktiske fisket og hvorvidt eventuelle bifangster er å anse som bærekraftig beskattet. I noen fiskeri kan artssammensetningen være relativt stabil i tid og rom, mens det i andre fiskeri kan være meget store variasjoner.

I mange tilfeller vil en inndeling mellom målarter og bifangstarter være vanskelig og lite hensiktsmessig. Et operativt mer relevant skille kan være mellom uønsket bifangst og resten av fangsten. Uønsket bifangst kan da for eksempel defineres som "for stor" innblanding av fisk, skall- og bløtdyr eller "for stor" innblanding av sjøpattedyr eller sjøfugl. Det kan være ulik oppfatning av hvilke arter som er uønsket bifangst. Dette kan ha sin bakgrunn i gjeldende regelverk, hensynet til bærekraftig beskatning, fordelingsmessige hensyn samt praktiske og økonomiske hensyn.

For uønsket bifangst av fisk, skall- og bløtdyr skiller en mellom truede og ikke truede arter i to kolonner. En kan ha "for stor" innblanding av truede arter eller "for stor" innblanding av ikke truede arter. I kolonnene for uønsket bifangst av sjøpattedyr og sjøfugl, skiller vi foreløpig ikke mellom truede og ikke truede arter. Graderingen vil kunne ta hensyn til i hvilken grad sjøpattedyrene eller sjøfuglene er truet.

Hva som blir å anse som "for stor" bifangst i kolonne 6 – 9 vil måtte være gjenstand for (en løpende) vurdering i det enkelte fiskeri og reflekteres gjerne i størrelsen på tillatt bifangstandel osv. For denne tabellens formål bør det imidlertid være tilstrekkelig å foreta en inndeling etter i hvilken grad en etter en samlet, kvalitativ vurdering ser innblanding av uønsket bifangst som problematisk i vedkommende fiskeri. For truede arter vil grad av "truethet" også spille inn. Selv om det på objektivt grunnlag kan være vanskelig å henføre et enkelt fiskeri til riktig kategori vil vi anta at det er noe enklere å rangere fiskeriene innbyrdes. I prioritering av utviklingstiltak vil det være dette siste som er viktig.

Følgende gradering foreslås for kolonne 6 – 9. Graderingen er også vist med farger i tabellen:

Kolonne 6 – 9: Gradering	
1	Ingen eller helt ubetydelig innblanding av uønsket bifangst
2	Liten innblanding av uønsket bifangst
3	Middels innblanding av uønsket bifangst
4	Stor innblanding av uønsket bifangst
5	Meget stor innblanding av uønsket bifangst
0	Innblanding av uønsket bifangst usikker eller ikke vurdert

Kolonne 6: TRUEDE FISK OG SKALLDYR

Her graderes eventuell innblanding av truede arter av fisk, skall- og bløtdyr. Hva som er å anse som truede arter vil være gjenstand for løpende vurdering basert på rådgivning fra ICES, Havforskningsinstituttet, Artsdatabankens Rødliste osv. Tilsvarende gjelder også for sjøpattedyr og sjøfugl.

I kolonne 6 fokuseres det på artsselektivitet og innblanding av uønsket bifangst av truede fisk og skalldyr. Da det kan være vanskelig å gi fiskeriene korrekt gradering, rangeres fiskeriene innbyrdes etter i hvor stor grad det forekommer uønsket bifangst av truede fisk, skall- og bløtdyr. I de fiskeriene hvor målarten(e) er en truet art, fokuserer en kun på om det er uønsket bifangst av andre truede fisk og skalldyr. Dersom et fiskeri gjennomføres uten uønsket bifangst av andre truede marine arter enn målarten(e), anses innblandingen av truede arter som ingen eller helt ubetydelig (gradering 1). At målarten(e) eventuelt er en truet art, synliggjøres i bestandstabellen. Kolonne 6 fokuserer på artsseleksjon, og en vurderer uønsket bifangst uavhengig av størrelsen på fisken.

Kolonne 7: IKKE TRUEDE FISK OG SKALLDYR

I mange fiskeri vil konsesjoner og tillatelser begrense hvilke rettigheter den enkelte har til å beskatte ulike arter. For eksempel er det ikke tillatt å fiske torsk med not, eller det er begrensninger på innblandingen av konsumfisk i fisket med småmasket trål. Foruten rent fangsttekniske og miljømessige begrunnelser for slike begrensninger vil det også være klare fordelingsmessige årsaker til hvorfor en søker å begrense (uønsket) bifangst av kommersielle arter i enkelte fiskeri.

Det kan også være aktuelt å vurdere tiltak mot bifangst av ikke-kommersielle marine arter. Kolonne 7 vil kunne fange opp begge disse problemstillingene.

Kolonne 8: SJØPATTEDYR

Her graderes eventuell bifangst av sjøpattedyr. Det er begrenset kunnskap om hvor stort omfang bifangst av sjøpattedyr er. I tabellen er det foretatt en fiskerifaglig vurdering av i hvilken grad det forekommer innblanding av sjøpattedyr i de enkelte fiskeri. Grad av uønsket bifangst av sjøpattedyr er her nært knyttet til redskapet som benyttes i vedkommende fiskeri. Generelt anses alle redskaper i tabellen, bortsett fra fiske med garn, å ha ingen eller helt ubetydelig innblanding av sjøpattedyr. Garn antas å ha noe høyere andel tilfeldig bifangst av sjøpattedyr, og får verdien 2 i cellene.

Kolonnen inkluderer uønsket bifangst av både truede og ikke truede arter. I hvilken grad sjøpattedyret er truet, kan gjenspeiles i graderingen i kolonnen. Tiltak i fiskeri hvor en får bifangst av truede sjøpattedyr, vil bli prioritert fremfor de tilfellene hvor sjøpattedyret som er fanget ikke er en truet art.

Kolonne 9: SJØFUGL

Her graderes eventuell bifangst av sjøfugl. En har begrenset kunnskap om hvor stort omfang bifangst av sjøfugl er. Det har vært gjennomført undersøkelser hvor en har forsøkt å estimere i hvilken grad sjøfugl fanges i fiskeredskaper. I tabellen har vi foretatt en fiskerifaglig vurdering av i hvilken grad det forekommer innblanding av sjøfugl i de enkelte fiskeri. Grad av uønsket bifangst av sjøfugl er nært knyttet til redskapet som benyttes i vedkommende fiskeri. Generelt anses bifangst av sjøfugl i redskapene bunntål, flytetål, not, snurrevad, ruser og teiner som ingen eller helt ubetydelig (verdi 1). I garnfisket kan det i et begrenset omfang forekomme bifangst av sjøfugl, mens en i linefisket anser uønsket bifangst som å kunne utgjøre et større problem. Enkelte tilfeller vil avvike fra denne generelle innplasseringen, og cellen vil graderes opp eller ned avhengig av tilgjengelig informasjon.

Kolonnen inkluderer uønsket bifangst av både truede og ikke truede arter. I hvilken grad sjøfuglen er truet, vil kunne gjenspeiles i graderingen i kolonnen. Direktoratet for naturforvaltning har kompetanse på sjøfugler og må vurdere hvilke sjøfugler som er i områdene fiskeriene foregår i, samt i hvilken grad disse sjøfuglen er truet. Tiltak i fiskeri hvor en får bifangst av truede sjøfugl, vil bli prioritert fremfor bifangst av ikke truet sjøfugl.

Kolonne 10: STØRRELSESSELEKTIVITET

I denne kolonnen søkes det å få frem effekter av fiskeriet med hensyn til størrelsesselektivitet og potensial for forbedret beskatningsmønster. Vi vil beskrive i hvilken grad de ulike fiskeri i praksis kan ha problemer med innblanding av fisk og skaldyr under minstemål gitt gjeldende redskaps- og minstemålsbestemmelser. Dette kan gjelde for målarten så vel som for uønsket bifangst. Tiltak her vil kunne være enten å liberalisere bestemmelsene for å bringe dem i overensstemmelse med slik fisket faktisk utøves, eller å endre regelverk/skjerpe kontrollen slik at intensjonen bak gjeldende minstemålsbestemmelse kan bli nådd.

Vi ønsker også å kartlegge fiskeri som i og for seg ikke har problemer med regelverket slik det er, men som antas å kunne ha et potensial for økt fangstutbytte dersom beskatningsmønsteret endres/forbedres. Følgende gradering foreslås:

Kolonne 10: Gradering av størrelsesselektivitet	
1	Ingen eller ubetydelig potensial for forbedret beskatningsmønster
2	Lite potensial for forbedret beskatningsmønster
3	Middels potensial for forbedret beskatningsmønster
4	Stort potensial for forbedret beskatningsmønster
5	Meget stort potensial for forbedret beskatningsmønster
0	Potensial for forbedret beskatningsmønster usikkert eller ikke vurdert

Kolonne 11: UTKASTPROBLEM

I denne kolonnen søker en å belyse eventuelle problemer knyttet til utkast (ilandføringsplikten). Med utkast menes her fisk som kastes ut etter at fangsten er tatt om bord i fartøyet (fangst tatt ombord som sorteres ut før en kommer til mottaket). Denne definisjonen stemmer overens med begrepsbruken i nasjonal strategisk risikovurdering. Problemstillingen slipping/sprenging i notfisket vil bli behandlet i sin helhet under kolonne 12 "Bidødelighet".

Gjennom utkastforbud, stenging av felt osv. er problemer knyttet til utkast vesentlig redusert i norsk fiskeri de siste 20 år. Dette betyr imidlertid ikke at det ikke fortsatt forekommer utkast i norske farvann knyttet til high-grading, undermålsfisk, kvalitetsforringet fisk osv. Dessuten er utkastforbudet fra 1.1.2009 utvidet til vesentlig flere arter enn før. I Nordsjøen og Skagerrak må vi på litt sikt ha lov til å forvente endringer i EUs utkastregime. Det vil derfor fortsatt være nødvendig å kunne vurdere nye eller reviderte tiltak knyttet til utkast i årene fremover. Vi er ute etter å kartlegge problemstillinger av vedvarende eller tilbakevendende karakter, ikke knyttet til enkeltstående hendelser. Følgende gradering foreslås:

Kolonne 11: Gradering av utkastproblem	
1	Ingen eller helt ubetydelige problemer med utkast
2	Lite problemer med utkast
3	Middels problemer med utkast
4	Store problemer med utkast
5	Meget store problemer med utkast
0	Usikker

Kolonne 12: BIDØDELIGHET

I de fleste fiskeri vil det kunne forekomme at fisk og andre arter dør som følge av kontakt med fiskeredskap. I tabellen avgrenses bidødelighet til fisk som ikke har vært ombord i fiskefartøyet. Seleksjonsdødelighet i trålfiske, spøkelsesfiske med garn, halingsdødelighet i linefiske, dødelighet ved slipping og ved sprenging i notfiske er eksempler på dette. Ytterligere tiltak ut over dagens for å redusere omfanget av denne type dødelighet kan være aktuelt i enkelte fiskeri. Vi er i denne kolonnen ute etter å kartlegge problemer av vedvarende eller tilbakevendende karakter. Følgende gradering foreslås:

Kolonne 12: Gradering av bidødelighet	
1	Ingen eller helt ubetydelig bidødelighet
2	Lite problemer med bidødelighet
3	Middels problemer med bidødelighet
4	Store problemer med bidødelighet
5	Meget store problemer med bidødelighet
0	Usikker

Kolonne 13: BUNNPÅVIRKNING

Ulike bunnhabitat spiller viktige roller for økosystemet funksjon. Å begrense eventuelle skadevirkninger fra fisket på økologisk viktige bunnhabitat blir således et viktig mål for utviklingen av en økosystembasert fiskeriforvaltning. Kolonne 13 skal kartlegge hvilke potensiell påvirkning ulike fiskeri kan ha på sårbare bunnhabitat. Følgende gradering foreslås:

Kolonne 13: Gradering av bunnpåvirkning	
1	Ingen eller helt ubetydelig potensiell bunnpåvirkning
2	Lite problemer med potensiell bunnpåvirkning
3	Middels problemer med potensiell bunnpåvirkning
4	Store problemer med potensiell bunnpåvirkning
5	Meget store problemer med potensiell bunnpåvirkning
0	Usikker

Kolonne 14: MERKNADER/UTFORDRINGER

Her kan en i fritekst utdype nærmere hva som er utfordringene som det bør gripes fatt i innenfor de enkelte fiskeri. En slik utdyping er spesielt aktuelt for fiskeri som gis en høy prioritering i kolonne 14. Det kan også refereres til "vertikale" problemstillinger som er aktuelle for flere fiskeri, jf revisjon/harmonisering av teknisk regelverk for Skagerrak og Nordsjøen.

VEDLEGG 3: FORKLARINGER TIL VERDISETTINGEN I FISKERITABELLEN

I dette vedlegget oppsummeres vurderingene som er gjort i forbindelse med fastsetting av tallverdi i den enkelte kolonnen. Det gis en oversikt over hvilke hensyn som er tatt ved gradering av det enkelte fiskeri gruppert etter redskap.

Kolonne 6: TRUEDE FISK OG SKALLDYR

Noen fiskeri er definert som blandingsfiske. For disse fiskeriene er det mer utfordrende å skille mellom uønsket bifangst og resten av fangsten og å definere fangst av truede arter som uønsket bifangst. En har i tabellen tilnærmet seg problemstillingen ved i utgangspunktet å gi verdien 3 i disse fiskeriene.

For fiske med stormasket trål er følgende vurderinger gjort;

Generelt sett er det et lite problem med uønsket bifangst av truede arter i fiske med stormasket trål. Unntaket kan være mindre bifangst av arter som uer, kveite og pigghå i trålfiske i enkelte områder.

Blandingsfiske: I blandingsfisket som foregår med trål i Nordsjøen og Skagerrak består fangstene av en rekke arter, som blant annet sjøkreps, torsk, hyse, sei, breiflabb, hvitting, lysing og flatfisk arter. Ved fiske i Skagerrak med krepsetrål kan en også periodevis få en del pigghå i fangstene. Cellen får verdien 4 for norske fartøy og verdien 4 for utenlandske fartøy.

For fiske med småmasket trål er følgende vurderinger gjort;

Tobis: Fisket etter tobis er i stor utstrekning et rent fiskeri. Cellen får verdien 2.

Reker, I og II: I dette fiskeriet er det ristpåbud for å sortere ut stor fisk. En har imidlertid innblanding av snabeluer (mentella) yngel. For å bøte på problemet med yngelinnblanding, regulerer en i dag med åpne/stengte områder. Cellen får verdien 3.

Reker, IIIa og IV: I rekefisket sør for 62°N er det ikke påbud om bruk av sorteringsrist og en kan få uønsket bifangst av nordsjøtorsk og kysttorsk, og denne cellen får derfor verdien 3.

Reker NAFO og Grønland: Samme vurdering som for reker i Barentshavet og cellen får verdien 3. Det kan imidlertid argumenteres for at der er flere truede arter i NAFO og ved Grønland enn i Barentshavet og at spilavstanden i risten på 22 mm sorterer dårligere enn 19 mm spilavstand.

Nvg-sild: Når fisket med bruk av pelagisk trål pågikk inne i Vestfjorden hadde en problemer med innblanding av sei og kysttorsk. De siste årene har imidlertid fisket foregått lengre ute til havs, hvor innblandingen av andre arter synes å være mindre. Spesielt gjelder dette faren for innblanding av kysttorsk. Denne cellen får verdien 2.

Lodde, Barentshavet: I dette fiskeriet kan det være innblanding av kysttorsk når fisket foregår kystnært. Denne cellen får verdien 2.

Kolmule, øyepål: I Norskehavet (internasjonalt farvann) kan en ha problemer med innblanding av uer i fangstene. I Færøysonen har det siden juni 2006 vært innført påbud om bruk av sorteringsrist i dette fisket grunnet relativ stor innblanding av uer og sei i fangstene. I Norges økonomiske sone (NØS) ble lignende påbud innført i mai 2010. I den nordlige delen av EU-sonen kan problemstillingen være den samme, men der er det ikke gitt lignende ristpåbud. I NØS kan det være innblanding av nordsjøtorsk i fangstene, spesielt i øyepålfisket. Disse cellene får verdien 2.

Vassild: I dette fiskeriet kan en ha innblanding av uer, og cellen får verdien 3.

I flytetrål kan en få innblanding av yngel som går høyt i vannet. Lakseyngel er eksempel på dette.

For fiske med not er følgende vurderinger gjort;

Makrell, hestmakrell og nordsjø-sild: I disse fiskeriene får en ikke uønsket bifangst av truede fiskearter, og cellene får verdien 1.

Nvg-sild: I fisket etter nvg-sild kan en ha innblanding av kysttorsk, og cellen får verdien 2.

Lodde i Barentshavet: I loddefisket i Barentshavet kan en ha innblanding av kysttorsk når fisket foregår kystnært, og cellen får verdien 2.

Sei, IIIa og IV: Det er lite notfiske igjen i sør (IIIa og IV). Dette er et relativt reint fiskeri, men en kan få innblanding av kysttorsk. Cellen får derfor verdien 3.

Sei, I og IIa: I dette fiskeriet vil det kunne være fare for innblanding av kysttorsk. Denne cellen får verdien 3.

Notfiske med bruk av lys: Flere undersøkelser som er foretatt så langt, herunder også undersøkelser som er foretatt vinteren 2011 viser at det er ingen eller svært liten bifangst av andre arter i notfisket med lys etter sild og brisling i Skagerrak. Eventuell innblanding av andre arter i dette fisket i andre områder har en ikke tilstrekkelig kunnskap om. På grunn av liten kunnskap om den totale fangstsammensetningen i disse fiskeriene i øvrige områder, er cellen foreløpig gitt verdien 0.

For fiske med snurrevad er følgende vurderinger gjort;

Torsk, sei, hyse, I og IIa: Her kan problemet være innblanding av kysttorsk i fangstene. Problemet med innblanding av kysttorsk er større for snurrevad enn for trål, da snurrevadfiske foregår mer kystnært. Cellen får verdien 3.

Blandingsfiske, IIIa og IVa: Snurrevadfisket i Nordsjøen og Skagerrak foregår både til havs og svært kystnært. Dette fisket kan benevnes som et blandingsfiskeri, da fangstene består av flere arter blant annet torsk og pigghå. Cellene får verdien 4.

For fiske med garn er følgende vurderinger gjort;

Torsk, hyse, sei, I og II: Denne cellen får verdien 3 på grunn av faren for innblanding av kysttorsk.

Blåkveite: I dette fiskeriet får en lite innblanding av andre arter, og cellen får verdien 1.

- Uer: I dette fiskeriet får en ikke uønsket bifangst av truede arter. Dette er et begrenset lite fiskeri som foregår på kanten og i dypet og som gir liten bifangst. Cellen får verdien 1.
- Breiflabb: I garnfisket etter breiflabb kan en få kveite som uønsket bifangst. I de nordlige områdene ser en økning i fangstene av kveite, mens det har vært en nedgang i fangstene i sør. Pga. bestandssituasjonen for kveite i sør, får cellen verdien 3 både for norske og utenlandske.
- Kveite: I dette fiskeriet har garnene en så stor maskevidde at en ikke får bifangst av fisk. Cellen får verdien 1.
- Rognkjeks: I dette fiskeriet har garnene en så stor maskevidde at en får begrenset med bifangst. Cellen får verdien 1.
- Blandingsfiske, IIIa og IVa: I blandingsfisket med garn i Nordsjøen og Skagerrak får en bla. sei, torsk, diverse flatfisk arter, breiflabb og lysing. I fangstene kan en få innblanding av nordsjøtorsk og kysttorsk. I Skagerrak (IIIa) og i enkelte kystnære områder utenfor Rogaland og Vest Agder kan en også periodevis få en del pigghå i fangstene. Cellen får verdien 3 for norske fartøy og utenlandske fartøy.

For fisket med line- og andre krokredskaper er følgende vurderinger gjort;

I linefisket og fisket med andre krokredskap kan en ikke selektere på bakgrunn av maskevidde og lignende redskapsspesifikasjoner, og en har derfor mindre mulighet til å unngå tilfeldig bifangst. Line- og krokfisket har derfor i utgangspunktet en høyere gradering.

- Hyse: I fløylinefisket etter hyse kan en få bifangst av kysttorsk. Cellen får verdien 2.
- Torsk, hyse: Når en ser på artssammensetningen i fangstene i dette fiskeriet, må en skille mellom fisket utenfor og innenfor 12 nautiske mil (kyst/hav). I havfisket etter torsk og hyse kan en ha innblanding av skater. Denne får verdien 3. I kystfisket får en uer, blålange og kysttorsk i fangstene, og alle disse er fiskeslag som det står dårlig til med. Cellen får verdien 3.
- Lange, brosme: I linefisket etter lange og brosme kan en få innblanding av blålange og skater. Cellen får verdien 3.
- Blåkveite: I dette fiskeriet kan en få uer i fangstene. Cellen får verdien 2.
- Kveite: På grunn av de store krokene, har en ikke problemer med uønsket bifangst i dette fiskeriet. Cellen får verdien 1.
- Torsk, hyse m.m: I fisket etter nordøstarktisk torsk og hyse m.v. nord for 62°N med annen krokredskap kan en få innblanding av kysttorsk. Cellen får verdien 3.
- Makrell: I dette fiskeriet har en ikke registrert uønsket bifangst, og cellen får verdien 1.

For fiske med ruser og teiner er følgende vurderinger gjort;

I ruse- og teinefisket etter torsk, leppefisk og taskekrabbe kan det være problem med innblanding av fisk og skalldyr som kysttorsk, ål og hummer. Teiner og ruser regnes imidlertid som skånsomme redskaper, og truede arter fanget i ruser kan enkelt gjenutsettes i levende tilstand. På dette området er det derfor ikke nødvendigvis tekniske tiltak eller regelverksutforming som er aktuelle tiltak, men kontroll av fiskeriet for å sikre at fangsten faktisk settes ut igjen. Kontrollutfordringene blir vurdert i forbindelse med den årlige

rulleringen av nasjonal strategisk risikovurdering. Cellen får verdien 1 i alle disse fiskeriene.

Kolonne 7: IKKE TRUEDE FISK OG SKALLDYR

For fiske med stormasket trål er følgende vurderinger gjort;

- Torsk, sei, hyse, blåkveite, annen flatfisk, uer (som bifangst): Cellen får verdien 1. Fartøyene får ikke uønsket bifangst. Merk likevel at fartøy med seitrålkonsesjon har begrensede kvoter av torsk og hyse. Disse fartøyene var tidligere områdebegrenset og kunne ikke fiske nord for 67°N i NØS. Denne begrensingen er fjernet. Innblanding av torsk og hyse i fangstene kan derfor utgjøre et problem for disse fartøyene.
- Sei, IIIa og IV: I et direkte trålfiske etter sei i område IV er det liten innblanding av andre arter i fangstene. Imidlertid kan innblanding av makrell om høsten i perioder være et problem. Denne bifangsten blir mest sannsynlig kastet ut igjen da fartøyene ikke har kvote på makrell. Fiskebåtredernes Forbund har bedt om en avsetning til bifangst av makrell for denne fartøygruppen. Trålfisket etter sei i område IIIa kan være noe oppblandet med flere arter i fangstene. Cellen får verdien 2.
- Blandingsfiske: I blandingsfisket som foregår i Nordsjøen og Skagerrak tas en rekke arter, som bla. sjøkreps, torsk, hyse, sei, breiflabb, hvitting, lysing, lyr og diverse flatfisk arter. Norske og utenlandske fartøy har ulike rammebetingelser i fiskeriet, og blandingsfisket i Nordsjøen får derfor to linjer, en for norske fartøy og en for utenlandske fartøy. Cellen får verdien 3 for norske fartøy og verdien 5 for utenlandske fartøy.
- Flatfisk: Dette fiskeriet drives av utenlandske fartøy, og vi har i dette fiskeriet samme problemstilling som i blandingsfisket. Hva er utenlandske fartøy som fisker flatfisk sitt kvotegrunnlag, har de anledning til å levere alle artene de får som bifangst? Cellen får verdien 0.

For fiske med småmasket trål er følgende vurderinger gjort;

- Øyepål: Fisket etter øyepål foregår med småmasket trål på områder grunnere enn 200 meter. Historisk sett har det vært relativt stor innblanding av så vel gytemoden fisk som yngel og småfisk av andre arter i dette fiskeriet. Videre kan det i høst- og vintermånedene være økt risiko for å få innslag av arter som sild, makrell og hestmakrell i fangstene. Sorteringsrist i fisket med småmasket trål etter øyepål ble innført fra 1. mai 2010. Bakgrunnen for innføring av rist er at forsøk har vist at sorteringsristen gir god effekt ved at den skiller ut uønsket bifangst av stor fisk, spesielt sei og lysing. Sorteringsristen fjerner derimot ikke risikoen for uønsket innblanding av småfisk og yngel, samt pelagiske arter som sild, makrell og hestmakrell. For å få til et bedre beskatningsmønster i fisket etter øyepål må bruk av sorteringsrist ses i en kombinasjon med stenging av felt hvor det er for høy innblanding av andre arter enn selve målarten. Dagens prøvetakingssystem for kontroll av landinger av industriråstoff er ikke tilstrekkelig i forhold til å kontrollere den totale og faktiske fangstsammensetningen i landingene. Fiskeridirektoratet foretar prøvetaking av industritrålfangstene ved landing og forsøk har tidligere vist at det kan være betydelig innblanding av andre arter enn målarten. Cellen får verdien 3.

- Kolmule: Det er påbudt med sorteringsrist i fisket med småmasket trål etter kolmule, fra 1. mai 2010. Bakgrunnen for innføring av rist er at forsøk har vist at sorteringsristen gir god effekt ved at den skiller ut uønsket bifangst av stor fisk, spesielt sei og lysing. Sei og lysing kan være bifangst i kolmulefisket, men det synes ikke å være problemer med uønsket bifangst av yngel. Dette på grunn av at kolmulefisket pågår i områder dypere enn 200 meter. For å få til et bedre beskatningsmønster for fiske med småmasket trål etter kolmule må bruk av sorteringsrist ses i en kombinasjon med stenging av felt hvor det er for høy innblanding av andre arter enn målarten. Kystvakten har observert en økning i bifangst av vassild og strømsild i fangstene. Det er tillatt med inntil 10 % bifangst av vassild i fisket, og av denne grunn blir det ført bifangst av strømsild, selv om undersøkelser viser at det i all hovedsak er vassild. Det er oppmalingsforbud mot vassild, dette er også en grunn til å kalle bifangsten strømsild. Cellen får verdien 2.
- Tobis: I tobisfisket kan en få innblanding av småmakrell i fangstene. Cellen får verdien 2.
- Vassild, IIa: I trålfisket etter vassild med bunntål kan en få bifangst av breiflabb og andre konsumarter (hvitfisk). Disse fartøyene har ikke konsesjon til å fiske hvitfisk. Omfanget er usikkert. Cellen får verdien 0.
I fiske med flytetral kan innblandingen bestå av arter som sei, hyse og uer. Hvor mye innblanding som tas av disse artene foreligger det ingen kunnskap om. Cellen får verdien 0.
- Reker, I og II: Her kan en få innblanding av yngel av torsk, hyse og blåkveite i fangstene. Det er et problem at en ikke har teknologi til å sortere bort yngel. Stenging av felt er reguleringsverktøyet som benyttes for å redusere uønsket uttak av yngel. Denne cellen får verdien 3.
- Reker, IIIa og IV: Innblandingsproblemet er større i Nordsjøen og Skagerrak enn i områdene nord for 62°N, fordi det ikke er påbudt med sorteringsrist i fiskeriet sør for 62° N. Denne cellen får verdien 5.
- Makrell, hestmakrell og nordsjøsild: I fiske med pelagisk trål etter artene makrell, hestmakrell og nordsjøsild kan det ofte forekomme større innslag av andre arter i fangstene enn selve målarten det fiskes etter. Dette har sammenheng med at alle disse artene ofte kan opptre samlet i et og samme område. Videre er det ikke like lett med dagens fiskeletingsutstyr å skille på art før trålen settes ut for å fiske på en gitt registrering. For å hindre eller redusere faren for utkast av andre arter enn den arten som det fiskes etter er det i Utøvelsesforskriften gitt begrensninger i dette fisket i perioden 1. september – 31. desember. Cellene får verdien 3 pga. faren for innslag av andre pelagiske arter enn målarten.
- NVG sild: I fisket med pelagisk trål etter NVG sild kan det i områder og perioder være fare for relativ stor innblanding av andre arter som sei, torsk og hyse i fangstene. Cellen får verdien 3.
- Lodde Barentshavet: I fisket etter lodde med pelagisk trål er det stor fare for innblanding av arter som torsk og sild (både små og stor sild). Cellen får verdien 3.

For fisket med not er følgende vurderinger gjort;

- Makrell, nordsjøsild, hestmakrell: I fiske med not i Nordsjøen (IVa) etter makrell, hestmakrell og sild kan det forekomme at det kastes på andre arter enn selve målarten en er ute etter. Dette har sammenheng med at alle disse artene kan opptre samlet i et og samme område. Videre er det ikke like lett med dagens fiskeletingsutstyr å skille på

art før notkast foretas på en gitt registrering. Imidlertid overlever all fangst som i slike tilfeller slippes ut av noten forutsatt at dette gjøres i henhold til forsvarlige fangstoperasjoner. Cellene får verdien 2, da en er usikker på om all fangst slippes innenfor sikre rammer.

- Havbrisling: I dette fiskeriet kan en få innblanding av sild. Dersom slipping foregår forsvarlig overlever silden. Imidlertid har det historisk sett foregått en del leveranser av sild som senere er bokført som havbrisling. Cellen får verdien 2, da en er usikker på om det som landes til en hver tid gjenspeiler den reelle målarten (brisling).
- NVG sild: I fisket med not etter NVG sild er det i områder og perioder fare for innblanding av torsk, hyse og sei. Denne fartøygruppen er heller ikke utstyrt og egnet til å ta vare på eventuell bifangst av hvitfisk arter. Cellen får verdien 2.
- Seinot, I og IIa: I notfiske etter sei i områdene I og IIa kan det være fare for innblanding av undermåls sei, innblanding av andre arter som hyse og torsk. Cellen får verdien 3.

For fiske med snurrevad er følgende vurderinger gjort;

- Torsk, sei, hyse En har ikke registrert et bifangstproblem i dette fiskeriet, fordi flåten har anledning til å lande alt de får i fangstene. Cellen får verdien 1.
- Blandingsfiske For den norske flåten har en generelt ikke et bifangstproblem i dette fiskeriet fordi den kan levere mesteparten fangstene. Cellen får verdien 1. EU-flåten har ikke kvote på alle bifangststartene (og kan ikke levere) og cellen får verdien 3.

For garn er følgende vurderinger gjort;

- Torsk, sei, hyse I dette fiskeriet tas lange og brosme som bifangst, men dette er bifangst som er uproblematisk i reguleringssammenheng. Cellen får verdien 1.
- Rognkjeks Geografisk avgrenset til Finnmark, kan fiskeren få betydelige mengder av kongekrabbe som uønsket bifangst i garnene. Cellen får verdien 3.
- Blandingsfiske, IIIa og IVa: I dette fiskeriet får en fangst av torsk, hyse, sei, enkelte flatfiskarter, breiflabb og lysing. Cellen får verdien 1 for norske fartøy og 3 for utenlandske fartøy.

Kolonne 8: SJØPATTEDYR

Kystvakten ser ytterst sjelden bifangst av sjøpattedyr i de forskjellige fiskeriene. Havforskningsinstituttet har informasjon om at bifangst av nise i IIIa og IVa til tider kan forekomme.

Kolonne 9: SJØFUGL

I fiskeri med redskapene bunntrål, flytetral og not har en ingen eller helt ubetydelige problemer med bifangst av sjøfugl.

For garn og line er følgende vurderinger gjort;

Garnfisket foregår med ulike maskevidder og på ulike dybder, noe som har betydning for innblanding av sjøfugl i fangstene. Størst mengde av garn er brukt på dyp hvor en ikke er kjent med bifangst av sjøfugl, da sjøfuglene ikke dykker i garna på disse dybdene. En er heller ikke kjent med at det er problemer med bifangst i sette- og innhalingsfasen.

I linefisket er utfordringen å unngå at fuglen forsøker å ta agnet når linen settes. Fuglen prøver i mindre grad å ta fisken som er på vei opp. Omfanget av bifangst av sjøfugl på line avhenger av årstid. Erfaringsmessig er måkeartene mer aktiv i settefasen med linen når det er lyst (vår/sommer). I enkelte fiskeri på enkelte områder, på denne årstiden kan bifangst av sjøfugl vil være et problem i linefisket.

Torsk, sei, hyse nord 62°N:	Garnfisket etter torsk, sei og hyse får verdien 2 i cellen pga. innblanding av sjøfugl jfr. undersøkelse gjennomført av DN.
Rognkjeks:	Rognkjeksgarn settes i grunne farvann, slik at det er mulig å få tilfeldig bifangst av sjøfugl i garnet. Denne cellen får derfor verdien 3.
Blandingsfiske, IIIa, IVa:	Dette garnfisket får verdien 2, jfr. garnfisket etter torsk, sei, hyse nord for 62°N.
Hyse:	Fiske etter hyse med fløyline. Cellen får verdien 4.
Torsk, hyse:	Dette linefisket pågår på vinteren, slik at det er relativt lite tilfeldig bifangst av sjøfugl i linefisket. Denne cellen får verdien 3.
Lange, brosme:	Cellen får verdien 4.
Kveite:	Krokene som benyttes i fisket etter kveite er store, slik at sjøfuglen er for liten til å bite på denne. Denne cellen får verdien 1.
Torsk, hyse m.m.:	I fisket med annen krokredskap benyttes ikke agn, og får dermed ikke problem med bifangst av sjøfugl. Denne cellen får verdien 1.
Makrell:	I dorgefisket etter makrell benyttes ikke agn, slik at en ikke vil få et problem med bifangst av sjøfugl. Denne cellen får verdien 1.

Kolonne 10: STØRRELSESSELEKTIVITET

For fiske med stormasket trål er følgende vurderinger gjort;

Torsk, hyse, sei, I og II:	I perioder og områder kan det være fare for innblanding av yngel og småfisk. Påbud om bruk av sorteringsrist, samt regime med stenging og åpning av fiskefelt. Cellen får verdien 2. Ved bruk av pelagisk trål/ eller semipelagisk trål øker faren for innblanding av småfisk i fangstene.
Flatfisk, IIIa og IV:	Det foreligger liten kunnskap om den totale fangstsammensetningen i trålfiske etter flatfisk i Skagerrak (IIIa). Dette fisket utøves i hovedsak av svenske fartøyer i dette området. Når det gjelder fiske etter flatfisk i område IVa er aktiviteten av bomtrålere redusert de siste årene, men samtidig har aktiviteten av fisket med ordinær stormasket trål økt noe. Dette skyldes nok at det er forbundet med høye kostnader å drive bomtrålfiske. Fangstene består i all hovedsak av flatfisk regulerte/ikke regulerte, men det er også bifangst av torsk, samt områder med innblanding av flatfisk under gjeldene minstemål. Cellen får verdien 0.
Blandingsfiske, IVa og IIIa:	I blandingsfiske med bruk av stormasket trål i Nordsjøen og Skagerrak (NØS) inngår en rekke arter i den totale fangstsammensetningen. Gjeldene regler om minste tillatte maskevidde er 120 mm. Foruten om gitte krav til minste tillatte

maskevidde er det også gitt en egen seleksjonsparagraf i Utøvelsesforskriften (§11) som beskriver tillatt oppbygging og konstruksjon av selve fiskeposen og forlengelsen foran denne. Det er ikke stilt krav om bruk av seleksjonsinnretninger i fiske med stormasket trål i disse områdene. I hovedsak er det fartøyer fra EU land som bedriver dette fisket. I henhold til EU's eget teknisk regelverk er det gitt en rekke unntak fra hovedregelen om bruk av minste tillatte maskevidde på 120 mm. Det kan periodevis fremstå en noe høy prosentandel undermåls fisk i fangstene fra disse områdene. I henhold til gjeldende tekniske reguleringer kan det ved fiske etter sjøkreps i Skagerrak, område IIIa, benyttes maskevidde helt ned til 70 mm dersom det benyttes kvadratmasker i fiskeposen. Dette vil ikke gi en god nok seleksjonseffekt (utsortering) i henhold til gjeldende minstemål for torsk, hyse, sei og hvitting. Kystvaktens observasjoner har vist at det periodevis fremstår en relativ høy prosentandel undermåls fisk i dette blandingsfisket ved bruk av maskevidder lavere enn 120 mm. Sluttseddeldata for landet fangst fra Skagerrak viser at andelen sjøkreps i fangstene utgjør bare 20- 30 % i vekt av landinger hvor det er enn 100 kilo sjøkreps i fangstene. I forbindelse med arbeidet med harmonisering av teknisk regelverk i Nordsjøen og Skagerrak er det foreslått at det ikke lengre skal være tillatt å benytte så lave maskevidder som 70 mm. i dette fisket. Samlet sett får cellen får verdien 4.

For fiske med småmasket trål er følgende vurderinger gjort;

- Øyepål og Kolmule, IIa, IV: Fisket etter øyepål og kolmule i NØS foregår i hovedsak i område IVa. Fisket etter øyepål foregår på grunnere dybder enn 200 meter, mens fisket etter kolmule foregår i hovedsak på dybder over 200 meter. Fisket foregår med småmasket trål som i utgangspunktet er et ikke selektivt redskap. I dette fisket er det relativ stor fare for innblanding av så vel gytemoden fisk som yngel og småfisk av blant annet torsk, hyse, sei, hvitting, lysing etc. Problemene med innblanding av yngel og småfisk har historisk sett vært størst i fisket etter øyepål da dette foregår på grunnere vann der oppsamlingen av yngel og småfisk har vært størst. Videre kan det i perioden september- desember være fare for innblanding av sild og makrell i disse fangstene. Påbud om bruk av sorteringsrist i NØS innført i 2010. Ved bruk av sorteringsrist sorteres ut tilnærmet all gytemoden fisk (over 40 cm lengde). Utsortering av yngel og småfisk fra fangstene vurderes som lite mulig ved hjelp av sorteringsinnretninger, da disse har samme størrelseslengde som målarten. Beskyttelse av yngel og småfisk må gjøres ved hjelp av et RTC regime. Fangstsammensetningen vil være noe ulik i NØS og i EU farvann (Fladen). I NØS vil innblandingen kvantumsmessig sett i hovedsak være sei med noe mindre innblanding av torsk, hyse, hvitting, lysing etc. I EU sonen vil innblandingen i stor grad være sild, og småfisk av hyse og hvitting. Cellen får verdien 4.
- Tobis IVa,b: Det er ikke gitt minstemål på tobis (målarten). Cellen får verdien 3.
- Vassild, IIa: Fisket etter vassild foregår med bruk av småmasket trål (minste tillatte maskevidde er 16 mm) og må regnes som et ikke selektivt redskap. Det er heller ikke gitt minstemål på vassild. Generelt sett er det lite innblanding av små vassild i fangstene. Imidlertid kan det periodevis være en del innblanding av strømsild som er noe mindre av størrelse enn vassild. Problemstillingen i

- dette fisket er i tillegg innblanding av andre arter som breiflabb, uer og hyse. Cellen får verdien 0.
- Reker, I og II: I perioder og områder kan det være fare for innblanding av yngel og småfisk. Påbud om bruk av sorteringsrist, samt regime med stenging og åpning av fiskefelt. Cellen får verdien 3.
- Reker, IIIa og IV: Ikke påbud om bruk av sorteringsrist. Det er heller ikke etablert et regime med RTC i disse områdene. Cellen får verdien 5.

For not¹ er følgende vurderinger gjort;

I utgangspunktet er not ikke et størrelsesselektivt redskap, men i praktiske fiskeri er det ikke et gjennomgående problem med innblanding av undermålsfisk, med unntak av i seinotfisket. I seinotfisket gis cellen verdien 3, i øvrige notfiskeri gis cellene verdien 2.

For fiske med snurrevad er følgende vurderinger gjort;

I perioder og områder kan det være fare for å ha innblanding av yngel og småfisk. Påbud om bruk av fiskepose med kvadratmasker i de nordlige områdene, samt regime med stenging og åpning av fiskefelt er etablert. Cellene får verdien 3.

For garn er følgende vurderinger gjort;

Generelt sett er størrelsesselektivitet i fiske med garn knyttet til maskestørrelse og innfellingsgraden av garnene. Garnfisket etter rognkjeks, blåkveite og kveite gis celleverdien 1. De øvrige garnfiskeriene gis verdien 2.

For fløytline/line er følgende vurderinger gjort;

Generelt sett er liner og annen krokredskap å regne som ikke selektive redskaper. Imidlertid kan det påreges en viss selektivitet knyttet til bruk av agn og krokstørrelser. Fløytlinefisket har utfordringer knyttet til innblandinger av småfallen hyse.

- Hyse, I og IIa: Fløytlinefisket har utfordringer knyttet til innblandinger av småfallen hyse. Cellen får verdien 4.
- Torsk, hyse: Her er innblandingen av småfallen hyse større kystnært. Cellen får verdien 2 utenfor 12 og innenfor 12 mil 3.
- Kveite, IIa: I dette fiskeriet kan en ha små kveite i fangstene. Minstemålet på kveite ble økt fra 60 cm til 80 cm fra 1. januar 2010. Cellen får verdien 0.

For annen krokredskap er følgende vurderinger gjort;

Fiske med redskapet **juksa** får verdien 2, og en tar på denne måten høyde for noe tilfeldig innblanding av småfisk i fangstene. I **dorge**fisket etter makrell kan en ha innblanding av pir. Dette er problematisk i forhold til forvaltningsmålet en har for makrell om maksimalt langtidsutbytte.

¹ Direktefangst

For ruse og teinefisket er følgende vurderinger gjort;

I teinefisket etter hummer og taskekrabbe er det påbudt med fluktåpning, og cellene får verdien 2. I fisket etter torsk, leppefisk og ål med **ruser** kan en få innblanding av småfisk. Denne kan imidlertid i stor grad settes ut igjen, og cellen får verdien 2.

Kolonne 11: UTKASTPROBLEM

For fiske med stormasket trål er følgende vurderinger gjort;

Torsk, sei, hyse, blåkveite, annen flatfisk, I og II	Det er i hovedsak to faktorer som kan påvirke faren for dumping av fisk. For stor innblanding av fisk under det kommersielle minstemålet (salgbar fisk med best mulig pris), og store fangster hvor en ikke har produksjonskapasitet som samsvarer med fangstnivået. En retning i mer bruk pelagisk trål/ eller semipelagisk trål (spesielt i fiske etter torsk og hyse) stiller forvaltningen overfor større utfordringer i henhold til kontroll med at fisket utøves på en bærekraftig måte. Pelagisk trål/semipelagisk trål er å regne som et mye mer fangsteffektivt redskap enn ordinær bunntål i gitte situasjoner. Det foregår per dato flere forskningsbaserte forsøk med å finne frem til selektive løsninger og fangstreduserende tiltak ved bruk av disse redskapene. Hvor stort problemet med utkast er i fiskeriet med bunntål er omstridt. Cellen gis verdien 3.
Blandingsfiske, IIIa, IV	Trålfisket etter hvitfisk og skalldyr i Nordsjøen og Skagerrak (unntatt er direktefiske etter sei og flatfisk) fremstår som et blandingsfiske hvor det tas en rekke arter. Dette fiskeriet er per dato ulikt regulert i Nordsjøen og Skagerrak. Det er også store ulikheter i de tekniske reguleringene mellom Norge og EU. Blant annet er det gitt regler med forbud mot utkast av navngitte arter ved fiske i NØS, mens EU's regelverk tilsier at det ikke er lov å lande fisk under en gitt landingsstørrelse. Fisket utøves i hovedsak av EU fartøyer, hvor britiske og danske trålere er i flertall. Det er bare et mindre antall norske trålere som driver dette blandingsfisket. Problemstillingen knyttet til utkast av fisk og skalldyr kan ha flere elementer i seg. Utkast av yngel og småfisk, utkast av fisk under kommersiell størrelse, utkast av fisk hvor fartøyene ikke har tilgjengelig kvotegrunnlag for de arter som tas, eller eventuelt på grunn av ulike reguleringsbestemmelser. Cellen gis verdien 3 for norske fiskefartøyer og verdien 5 for utenlandske fiskefartøyer.
Flatfisk, IIIa og IV:	Direktefiske etter flatfisk med trål foregår i hovedsak i område IV etter rødspette og sjøtunge. Fisket utøves i all hovedsak av EU fartøyer. I område IIIa tas rødspette og andre flatfisk arter som smørfllyndre i et blandingsfiskeri med stormasket trål. Problemstillingen knyttet til utkast har lignende elementer i seg som for blandingsfisk nevnt ovenfor. Cellen får verdien 5.

For fiske med småmasket trål er følgende vurderinger gjort;

Øyepål, IIa, IV:	All fangst leveres til mel og olje. Cellen får verdien 1.
Tobis, IVa,b:	All fangst leveres til mel og olje. Cellen får verdien 1.
Reker, I og II:	I dette fiskeriet kan det periodevis og i områder være fare for innblanding av yngel torsk, hyse, uer og blåkveite. Denne yngelen antas og bli dumpet. Cellen får verdien 3.

Reker, III og IV: I fisket med reketrål i disse områdene er det ikke påbud om bruk av sorteringsrist. Det er således fare for innblanding og utkast av yngel, fisk under kommersiell størrelse og ikke kommersielle arter. Cellen får verdien 4.

For flytetrål er følgende vurderinger gjort;

Nvg-sild: I dette fiskeriet kan det være fare for utkast av andre arter som torsk, hyse og sei. Fartøyene kan enten ikke være utstyrt og egnet til å ta vare på eventuell bifangst av hvitfisk arter, eller mangler kvotegrunnlag for disse artene. Cellen får verdien 2.

Makrell, hestmakrell og nordsjøsild: Ved fiske etter disse artene kan det forekomme større innslag av andre arter enn målarten i fangstene. Fangstene kan leveres både til konsumleveranser som til mel/ oljeproduksjon. Utkast vurderes som lavt da en antar at tilnærmet all fangst blir tatt på land. Cellen gis verdien 1.

For not er følgende vurderinger gjort;

Sei, I og IIa: I seinotfisket kan en få torsk og hyse som bifangst. Cellen får verdien 2.

For snurrevad er følgende vurderinger gjort;

Blandingsfiske, IVa og IIIa Utenlandske fartøy som får fangst de ikke har kvote på og dermed ikke kan levere, kan løse problemet ved å kaste fangsten ut igjen. Cellen får verdien 2 for norske fartøy og verdien 5 for utenlandske fartøy.

I garnfisket **kan en ha** problemer med utkast på grunn av dårlig kvalitet på **fangsten**. Generelt graderes disse cellene med verdien 2. I garnfisket etter rognkjeks settes garna grunt (4-15 meter) og **fangsten er stort sett** levende. Denne cellen får derfor verdien 1. Utlandske fartøy sitt blandingsfiske får verdien 5.

For fløytline og line er følgende vurderinger gjort;

Hyse, I og IIa: Høy andel av småhyse i fisket etter hyse med fløytline. Cellen får verdien 4.

Torsk, hyse, I, IIa: I linefisket etter torsk og hyse kan en få småhyse som bifangst. Cellen får verdien 3.

Kveite: Kveite fanget på line er i hovedsak levende. Kveiteline på kysten, som drar annenhver dag. Cellen får verdien 2.

Torsk, hyse m.m. I fisket med annen krokredskap, kan det forekomme utkast av små fisk. Cellen får verdien 2.

I fisket med **ruser** og **teiner** representerer ikke utkast et problem fordi fangsten er levende og kan settes ut igjen.

Kolonne 12: BIDØDELIGHET

I fiskeri med redskapene **bunnetrål** og **flytetrål** gis cellene verdien 2. Bidødelighet som følge av tråling er større enn null, men generelt sett liten. Noe fisk går gjennom seleksjonsinnretningene og dør. Tilsvarende vurdering er gjort for **snurrevad**. **Notfiskeriene**

gis i utgangspunkt verdien 3. Dette på bakgrunn av problemstillinger knyttet til sprenging og slipping av fangst. Enkelte fiskerier hvor dette problemet er mindre er gradert ned.

I tilknytning til **garn**fisket er spøkelsesfiske et problem. Cellene har i utgangspunktet fått verdien 2. Garna på grunt vann fisker kortere tid enn garna som er satt på dypt vann. En har erfart at problemet kan være større med blåkveitegarn enn torskegarn, og blåkveitefisket er derfor gradert opp til verdien 4. Uer- og langegarn står også dypt, og bidødelighet i dette fiskeriet er gradert opp til verdien 3. På garnoppyrddingstokt finner en mest fisk i blåkveitegarna. Men en må her ta hensyn til tidsrommet garnoppyrddingen foregår på. Kveitegarn står også dypt, men disse garna er stormasket.

I **line**fisket viser undersøkelse at bidødeligheten er mellom 5 % og 10 % (en antar at trålfisket kan ligge på samme nivå). Cellene får verdien 2.

Kolonne 13: BUNNPÅVIRKNING

I denne kolonnen har en ut i fra kunnskap om fiskeriene vurdert redskapenes bunnpåvirkning. Generelt har en gradert redskapens bunnpåvirkning i den rekkefølgen som er gjengitt i tabellen nedenfor, hvor en i fiskeri med bunntrawl har størst problemer med potensiell bunnpåvirkning. For fiskeri hvor en har mer spesifikk og inngående kunnskap om bunnpåvirkning, justeres den generelle innplasseringen på bakgrunn av tilgjengelig informasjon.

Generell gradering av bunnpåvirkning	
1	Flytetrål, partrål, not og annen krokredskap
2	Garn, line, ruser og teiner
3	Snurrevad
4	Bunntrawl

Partrål har liten eller helt ubetydelig påvirkning på bunnen fordi trålen holdes åpen av de to fartøyene, slik at det ikke er behov for å benytte tråldører.

